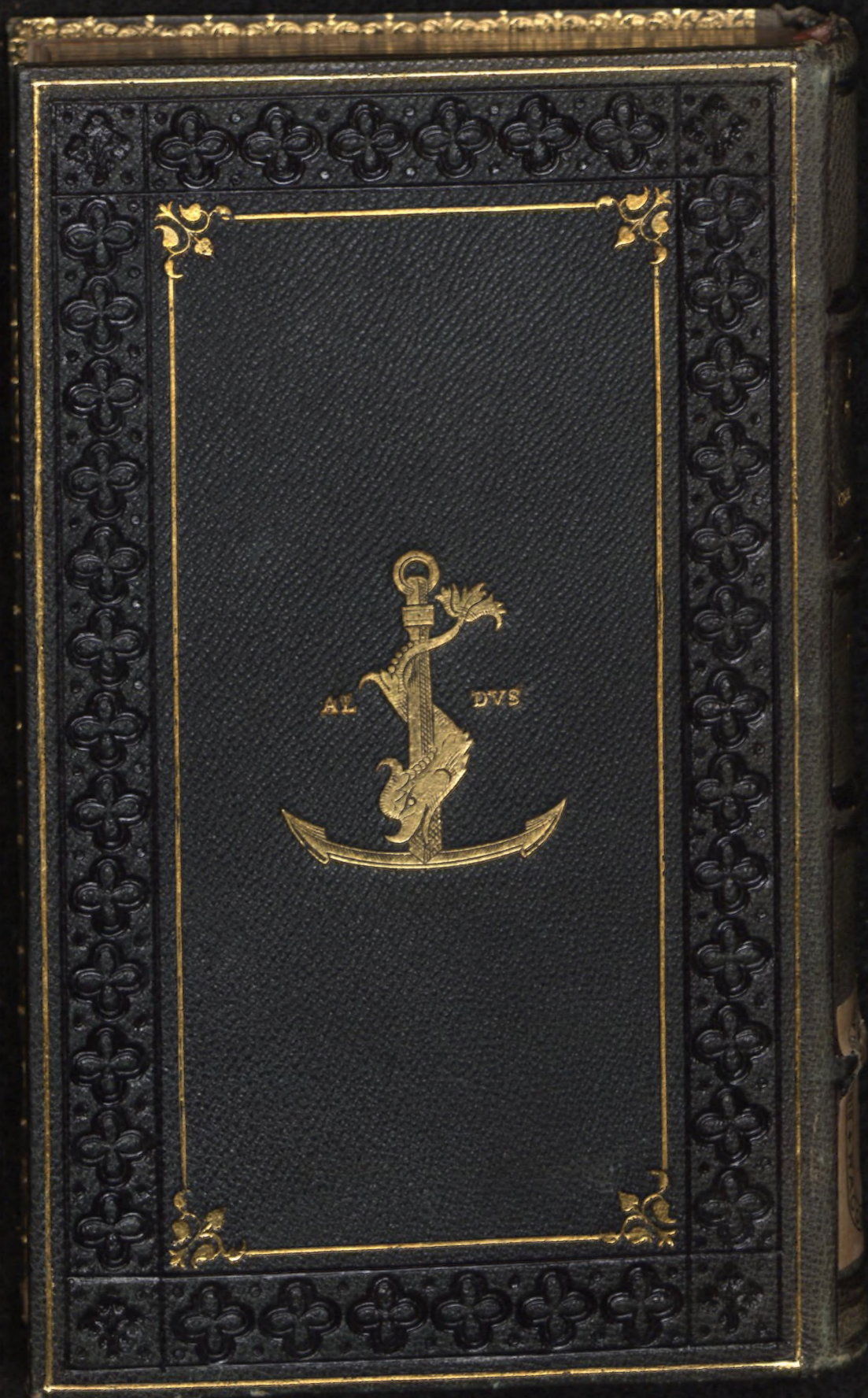

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.10

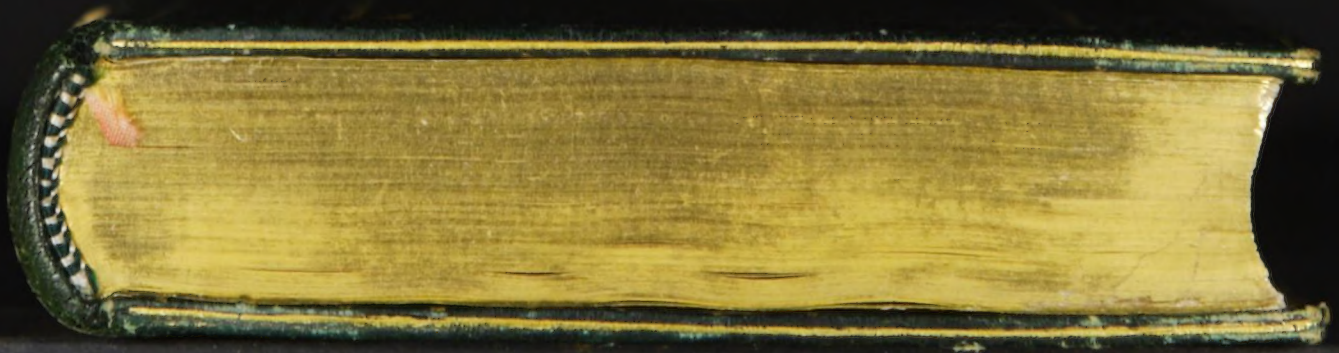

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.10

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.10

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.10

Ex Libris Joannis Nencini
1874

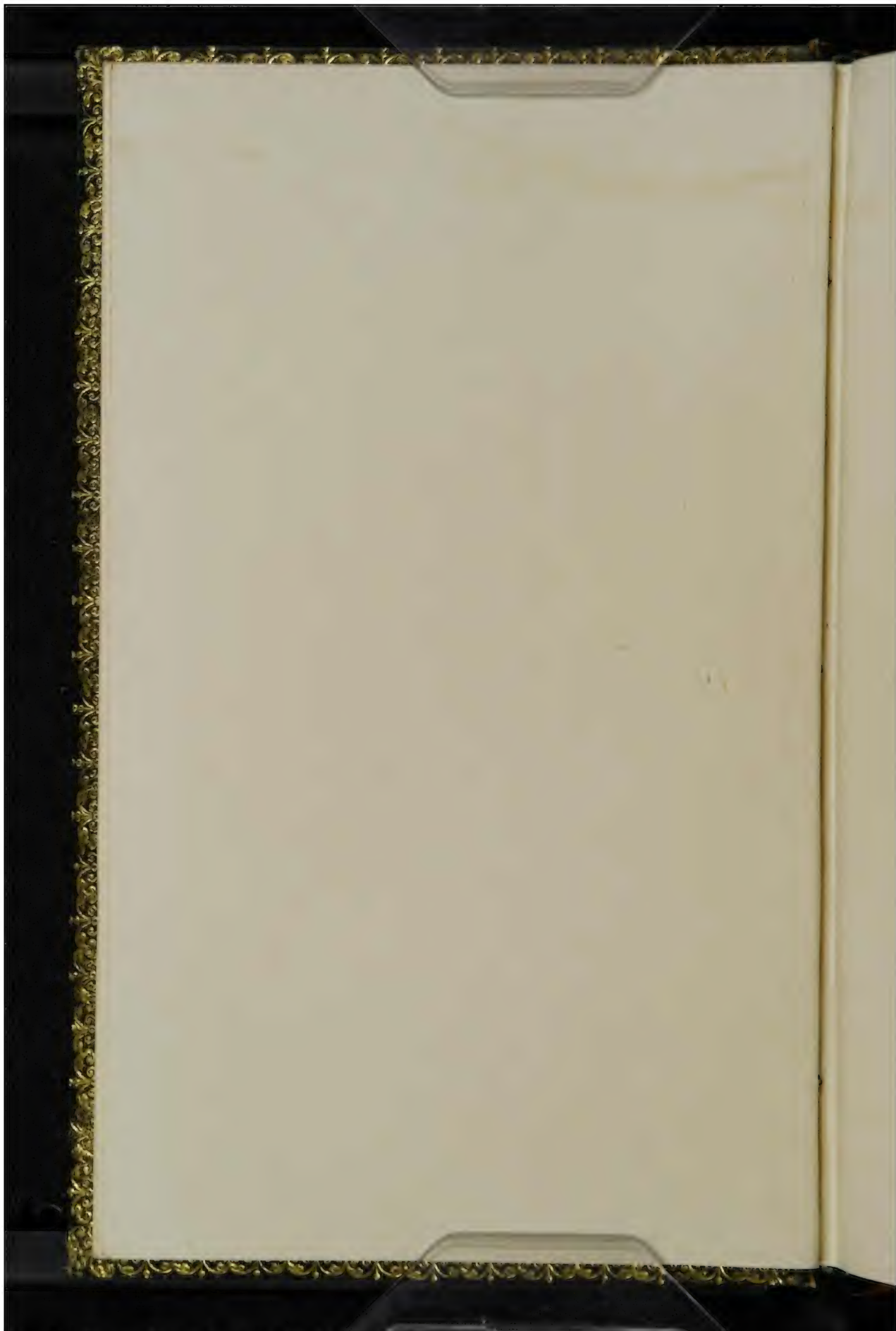

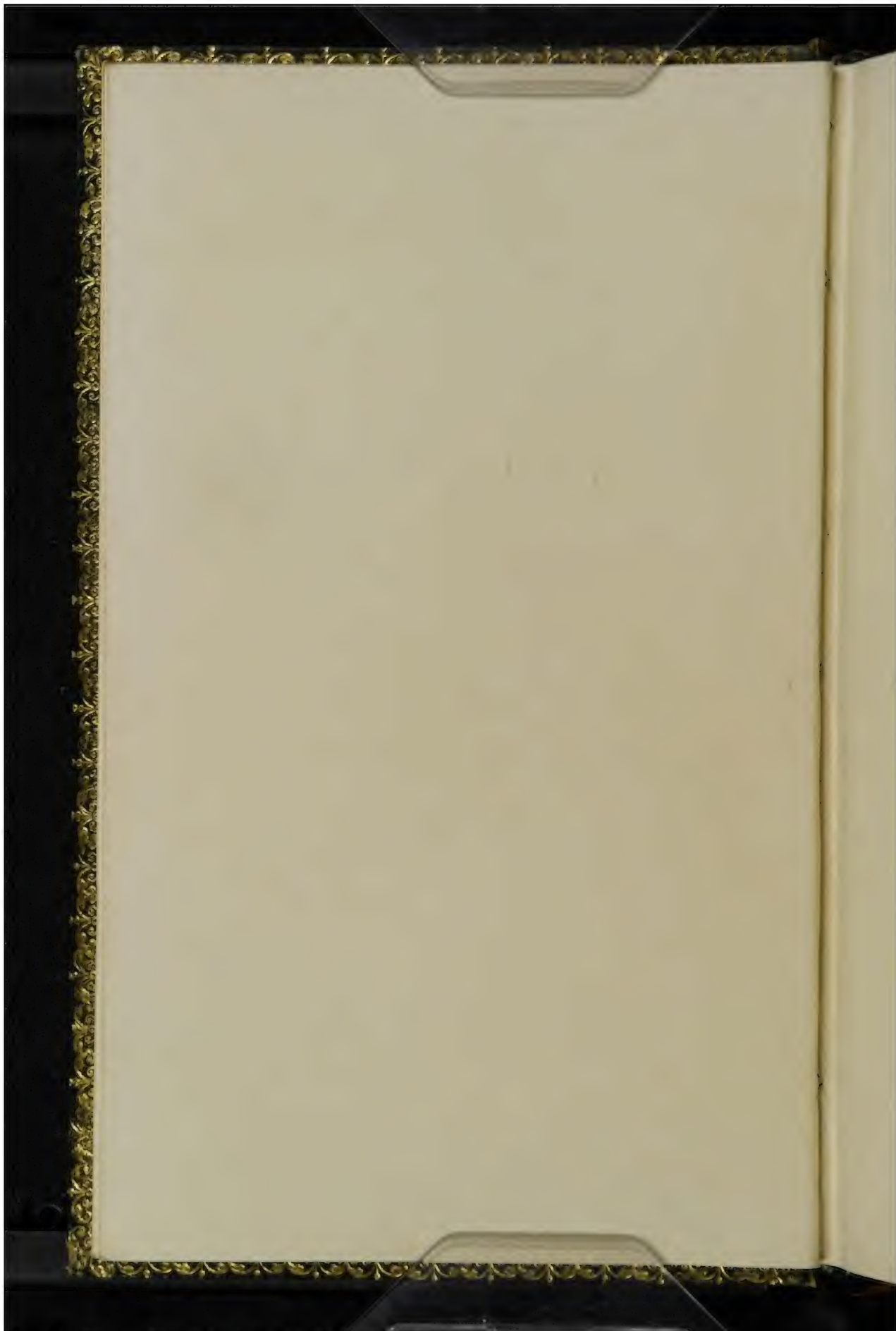
Atto. 1/1

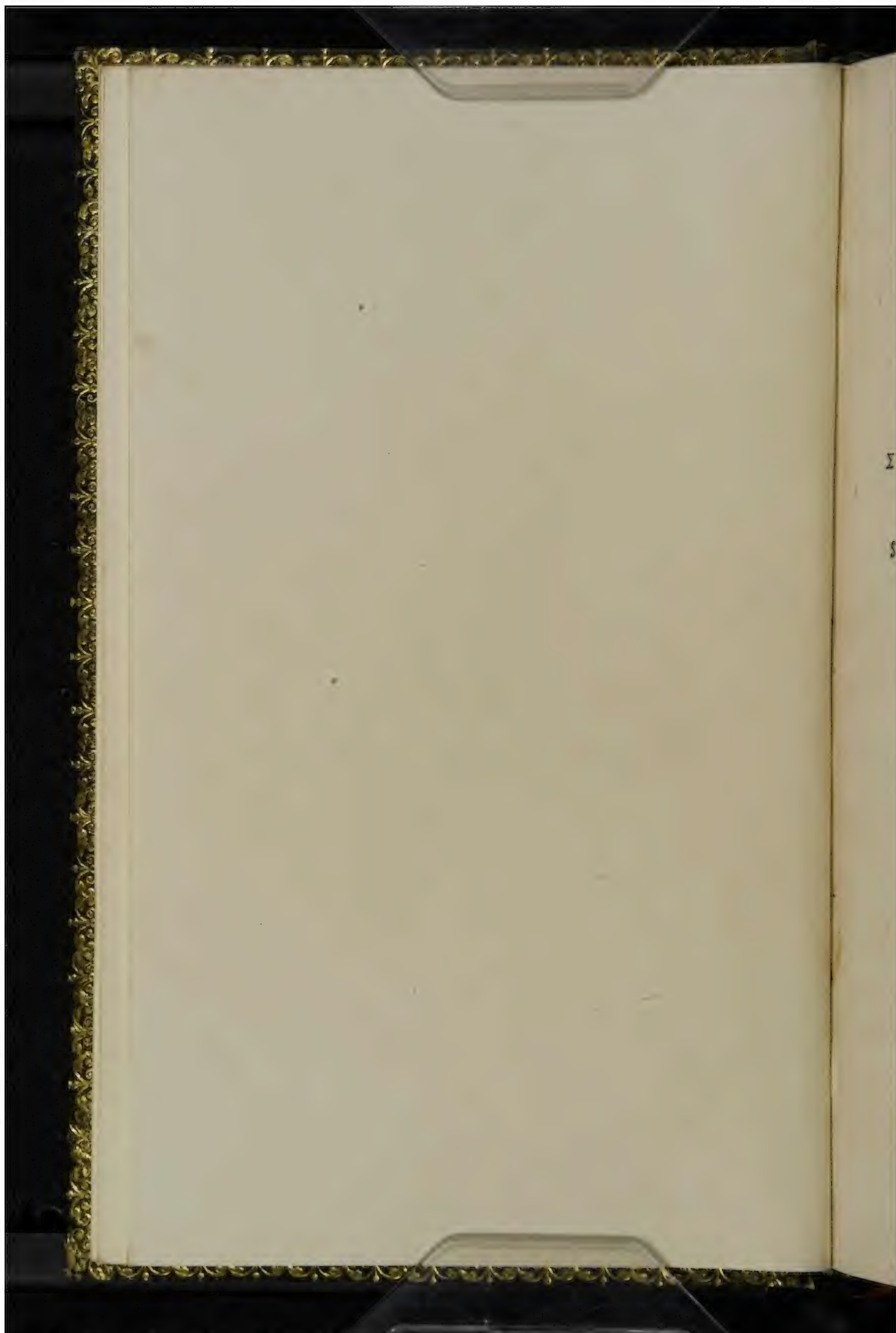

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΒΤΑ
ΜΕΤΕΞΗΓΗΣΕΩΝ.

SOPHOCLES TRAGÆDIAE SEPTEM
CVM COMMENTARIIS.

Τὰ τῶν τραγῳδιῶν ὀνόματα.

Tragædiarum nomina.

ἄιας μακροφόρος.

ἠλέκτρα.

οἰδίπυς τύραννος.

ἄντιγόνη.

οἰδίπυς ἐπὶ κολωνῶ.

τραχίνια.

φιλοκτήτης.

Ajax flagellifer.

Electra.

Oedipus tyrannus.

Antigone.

Oedipus colonæus.

Trachiniae.

Philoctetes.

ALD.RO. IOANNI LASCARI VIRO
PRAECLARO, AC DO-
CTISS. S. D.

SED ENTIB. nobis his brumæ frigorib. in he-
micyclo ad ignem cum Neacademcis nostris.
forte q; esset una Marcus Musurus noster. post multa
uaria q; uicissim (ut solet) dicta inter nos. in tui incidi-
mus mentionem. Tum Marcus, ut est studiosiss. tui. ac
perq; gratus discipulus. (nam quantum bonis literis,
morib. q; profecit (profecit autem plurimum) id omne
tibi acceptum refert.) cum, longo sermone de te honori-
fice multa narrasset. te proximus Iulio, et Augusto men-
sib. et Mediolani, et Ticini uidisse addidit. de q; rena-
scentib. græcis literis plurimum tibi secum fuisse ser-
monem. nec non, ob communem studioforum omnium
utilitatem, nostra hac prouincia gaudere te mirum in
modum maxime q; laudare labores nostros. Quam
obrem cum septem tragœdias Sophoclis nuper im-
primendas parua forma curassem. eas sub tuo nomine
uolui ex Neacademeia nostra prodire in publicum, ti-
bi q; muneri mittere eis μνημόσυον summi amoris er-
ga te mei. τὰ δὲ ἡς αὐτὰς ἀριστὸν μιν ἀόλῳ ἔγωγε ἐτυ-
πώθην. τυπωθήσεται δὲ θεῶν σώζοντος ὅσον ἐκ ἡδῆ. πρὸς ἧ,
καὶ ὅσα ἐς ἀνάπνευσιν μέτρων ἦκει. At q; utinam id ante
habuissem. q̄ ipsæ tragœdiæ excusæ forent. nam, et si
res est q̄ laboriosiss. tamen singulos quosq; uersus in
choris præsertim, si qui perperam digesti sunt. cu-
rassem in suum locum restituendos. Quod quia non li-
cuit. id sibi quisq; curato si placuerit. Tu uero mi La-
scaris, sis uelim meus. quando ego sum tuus. VALE.

Ἐπιγράμματα εἰς Σοφοκλέα.

Σιμωνίδου.

Ἐσβέσθης γηραιὲ σοφόνκλεις, ἄνθος αἰοιδῶν,
οἶνω πὸν βάκχῃ βότρυν ἐρεπτόμενος.
ἤρ' ἐμ' ὑπὲρ τύμβοιο σοφοκλέος, ἤρ' ἐμα κιατὸ
ἐρπύξοις χλοερὸς ἐκπροχέων πλοκάμης.
καὶ πέταλον πάντι θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλοῖ ῥῶξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χοναμένη.
εἵνεκεν αἰμαθίης πινυτόφρονος ἦν ὁ μελίχρης
ἤσκησεν, μυσῶν ἄμμιχῃ καὶ χαρίτων.

Ερυκίη.

αἰεῖτοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι δῖε σοφόνκλεις,
σηκινίτης μαλακὸς κιατὸς ἄλοιο πόδας.
αἰεῖτοι βῆταισι περιστάξοιτο μελίαις
τύμβος ὑμηθῆω λειβόμενος μέλιτι.
ὥς ἄν τοι ῥήῃ καὶ αἰένως ἀτθίδι δέλτῳ
κηρὸς ὑπὸ σεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμης.

Διοσκορίδης.

τύμβος ὅδ' ἐς ὧν ἄνθρωπε σοφοκλέος ἄν παρὰ μυσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὦν ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκ φλοιῶντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσειον χῆμα μεθιρμόσατο.
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλυσγίδα· τῇ ἡ θανόντος
αὐθετον ὀρχιστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
ἔλβιος ὥς ἀρχθὴν ἔλαχε σάσιν· ἡδ' ἐνὶ χερσὶ
κῆρυμος ἐκ πόης ἡδε διδασκαλίας.
ῥ' τε σὸν ἀντιγόνην ῥ' πῆν φίλον· ἔκ' ἂν ἀμάρτοισ'
εἴτε καὶ ἡλέκτραν· ἀμφοτέραι καὶ ἄκρον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑ
ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

Τὸ δρᾶμα τῆς τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματῆας, ὥς περ οἱ
Ἀντινορίδαι, καὶ αἰχμάλωτίδες, καὶ Ἑλένης ἄρπαγῇ, καὶ
Μέμνων· πεπῳκός γάρ ἐν τῇ μάχῃ τῷ Ἀχιλλέως, ἐ
δόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλεόν τι ἀριστὸν
περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ
τῶν ὅπλων, κρατῇ Ὀδυσσεὺς· ὅθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως
μὴ τυχὼν, παρακεκίνηται, καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην·
ὥς τε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων, δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας
διαχρήσασθαι· καὶ τὰ μὲν, ἀνῆλετῶν τετραπόδων· τὰ
δὲ, δῆσας, ἀπάγῃ ἐπὶ τὴν σκηνὴν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κρῖος τις
ἑξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεύα· ὃν δῆσας, ἐμασίγῳσεν·
ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ μασίγοφόρος, ἢ πρὸς
ἀντιδιαβολὴν τοῦ Λοκροῦ· Δικαίαρχος δὲ, Αἴαντος
θάνατον ἐπιγράφει· ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις, φιλῶς Αἴ
ας ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν ὅν πρόηξ' ὁ Αἴας, καταλαμβάνει δὲ Ἀθη
ναὶ Ὀδυσσεύα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπλίζοντα τίποτε ἄρα πρό
ηξ' ὁ Αἴας· καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖ
ται ἥς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἐτιμωμένην ὄντα, καὶ ἐ
πιπομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων· καὶ ὁ μὲν,
ἡσέρεται ἐπὶ τὸ μασίγουν τὸν Ὀδυσσεύα· παραγίγνεται
δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, ἡδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι
ποίμνια ἐσφάγησαν ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ τὸν δρᾶσαντα·
ἑξῆσι δὲ καὶ Τεκμηνα τῷ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλα
κὴς, ἡδύα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν,
ἀγνοῦσα δὲ τίτος ἦεν τὰ ποίμνια, ἐκότερος ὅν παρ' ἐκατέ
ρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσ

σιν ὅτι Αἴας τὰ ταῦτα ἔδρασε, Τέκμηνα δὲ παρὰ τοῦ χο-
ροῦ ὅτι ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται·
καὶ μάλιστα ὁ χορὸς· ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν, ἑμφρων
γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται· καὶ τότε ἡ Τέκμηνα
δῆται πᾶσαι τῆς ὀρχῆς· ὅδ' ὑποκρινόμενος πεπαῦ-
σαι, ἔξῃσι καθαρσίῳν ἐνεκε, καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται· ἥσι
δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δράματος λόγοι τινὲς Τάνκρος πρὸς
Μενέλαιον, οὐκ ἐῶντα θάπην τὸ σῶμα· τὸ δὲ πέρας,
θάψας αὐτὸν Τάνκρος, ἀπολοφύρεται· Παρίσησι δὲ ὁ
λόγος τῆς τραγωδίας, ὅτι ἐξ ὀρχῆς καὶ φιλονηκίας δι' ἄν-
θρωποι ἠκούειν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥς περὶ ὁ Αἴας
προσδοκήσας ἐγκρατὴς ἦναι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχῶν, ἔ-
γνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν· αἱ δὲ τοιαῦται νῆκαι, οὐκ εἰσὶν ἐπωφε-
λῆς, ὅδ' ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν ἐν νικηκέναι· ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμή-
ρῳ τὰ περὶ τῆς ἡῆς τῆς Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων, καὶ
περιπαθῶς,

- » Οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο,
- » Νόσφιν ἀφ' ἑσέης κεχολωμένην ἔνεκα τοιχέων·
- » ἥτα αὐτῷ ἄνκε τῷ κεκρατηκότος, ὧς δὴ μὴ ὀφελον νι-
- » κᾶν τοιῷδ' ἐπ' αἰέθλῳ· οὐκ ἐλυσί τε λισεν ἄρα αὐτῷ ἡνί-
κη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἡῆαν ἀποθανόντος·

Ἡ σκηνὴ τῆς δράματος ἐν τῷ ναυσάθμῳ, πρὸς τῇ σκηνῇ
τῆς Αἴαντος· δαιμονίως δὲ ἔσφ' ἐργ' προλογίζεσθαι τὴν
Ἀθηνᾶν· ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προῖοντα, ἔπειν περὶ
τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥς περὶ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· ὅδ' ἐ-
μὴν ἕτερός τις ἠπίσατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ, καὶ νυ-
κτὸς τῆς Αἴαντος δράσαντος· θεῶ δ' ἦν τὸ τοῖς τὸν διασα-
φῆν· καὶ Ἀθηνᾶς προσκηδομένης τῆς Ὀδυσσεύς, ἐφεξῆς,
» Καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος ἥς ὁδὸν κυνηγία·
Περὶ δὲ τῷ θανάτῳ τῆς Αἴαντος, διαφόρως ἰσορήκασιν·

οἱ μὲν, γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Γάριδος τρωθεὶς, ἦλθεν ἄς τὰς
 ναῦς αἰ μορρόων. οἱ δὲ, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη τρωσὶ πηλὸν
 κατ' αὐτὰ βαλῆν, σιδῆρ' γὰρ ἦν ἦν τρωτὸς, καὶ οὕτω τε
 λαυτὰ. οἱ δὲ, ὅτι αὐτόχρη αὐτοῦ γέρονεν, ὧν ἐσὶ καὶ Σοφο
 κλῆς. Περὶ δὲ τῆς πλουρίας ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν ἔχεν,
 ἰσορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὅπερ ἐκάλυψεν
 ἡ λεοντὴ, ἀτρωτον ἦν. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, τρωτὸν ἔμηνε.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
 ΠΡΟΣΩΠΑ,

Αθηνᾶ.	Τειμμηνα.
Οδυσσεύς.	Αγγελος.
Αΐας.	Τᾶκρος.
Χορὸς Σαλαμινί	Μενέλαος.
ων γερόντων.	Αγαμέμνων.

Προλαγίσσεται δὲ ἡ Αθηνᾶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ
ΜΑΣΤΙΓΟΦΟ
ΡΟΣ.

Εἰ μὲν ὦ πάϊ Λαέρτιου δέδορ
κά σε
πείραν τιν' ἔχθρῶν ἀρπάσαι
θιρώμενον,

καὶ νῦν ἐπὶ σιηναῖς σεναυτικαῖς ὄρω
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐχάτην ἔχῃ,
πάλαι κνηνηγετοῦντα, καὶ μετρούμενον
ἵχνη τὰ κῆνον νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
ἥτ' ἔνδον, ἥτ' οὐκ ἔνδον· οὐδέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς λακκάωνις ὥς τις ἄρινος, βάσις·
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνῃ, κάρα
σάξων ἰδρῶτι, καὶ χέρας ξιφοκτόνους·
καὶ σ' οὐδ' ἐν εἰσῷ τῆςδε παπῆαιν' ἐν πύλῃς
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπην δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὥς παρ' ἡδύας μάθῃς·
ὦ φθέγμ' Αἰθάνης φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὥς ἀμαθὲς σου καὶ ἀποπῆος ἦς, ὅμως
φώνῃ μ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάξω φρενὶ,
χαλκοσὸ μὲν κώδωνος ὥς τυρσηνικῆς·
καὶ νῦν ἐπέγνων δ' μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενῆ
βάσιν κυκλοῦντ' Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
κῆνον γὰρ, ὅδ' ἐν ἄλλον ἵχνην πάλαι·
κυντὸς γὰρ ἡμᾶς τῆςδε, πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχῃ περάνας, ἥπερ ἔργασαι τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδ' ἐν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα·
καὶ γὰρ θελοντὴς τῷ δ' ὑπεξέγνῃ πόνῳ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐφθαρμένους γὰρ ἀρτίως ἀνρίσκομεν
 λείας ἀπάσας, καὶ κατηναρισμένους
 ἐκ χειρὸς, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις·
 τήνδ' οὖν ἐκ γένω πᾶς τις αἰτίαν νέμει·
 καὶ μοί τις ὁππῆρ αὐτὸν εἰσίδων μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεοῖ ῥάντω ξίφει,
 φράξῃ τε, καὶ δήλωσεν· οὐθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἴχνος αἶατο· καὶ τὰ μὲν, σὺ μαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμα· οὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου·
 καιρὸν δ' ἐφήμεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος,
 τὰ τ' ἄσπερτα, σὺ κυβερνῶμαι χερί·
 αἰθ' ἔγνω Ὀδυσσεύς, καὶ πάλα φύλαξ' ἔβην
 τῇ σὴ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγία·
 οἱδ' ἢ καὶ φίλη δέσποινά πρὸς καιρὸν ποινῶ;
 αἰθ' ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργος ταῦτά σοι·
 οἱδ' καὶ πρὸς τί δὺς λόγισον ὦδ' ἤξεν χεῖρα;
 αἰθ' χόλῳ βαρυνθῆς τῶν ἀχιλλείων ὅπλων·
 οἱδ' τί δῆτα ποίμνας τήνδ' ἔπεμπίτῃ βῆσιν;
 αἰθ' δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεισθαι φόνω·
 οἱδ' ἢ καὶ τὸ βούλου μ' ὥς ἐπ' Ἀργείοις τοδ' ἦν;
 αἰθ' καὶν ἐξέπραξεν, ἢ κατιμέλει σ' ἐγὼ·
 οἱδ' ποίαισι τόλμαις ταῖςδε, καὶ φρενῶν θράσος;
 αἰθ' νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὄρμαται μόνος·
 οἱδ' ἢ καὶ παρέστη, καὶ πὶ τέρμ' ἀφίκετο;
 αἰθ' καὶ δ' ἢ πὶ διααῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις·
 οἱδ' καὶ πῶς ἐπέχε χεῖρα μαμῶσαν φόνου;
 αἰθ' ἐγὼ σφ' ἀπὸ γῆρας, δυσφόρους ἐπ' ὀμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνιήσου χαρᾶς·
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω, σὺ μ' μικτά τέ
 λείας, ἄδασα βουκόλων φρουρήματα·
 ἐνθ' εἰς

ΑΙΑΣ

ἐνθ' εἰς πεσῶν, ἔκρηρε πολύνερων φόνον
 κύκλω ῥαχίξων· καὶ δόκη μὲν ἔσθ' ὅτε
 διαοὺς Ἀτρεΐδης αὐτόχρη κτείνῃν ἔχων
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλατῶν·
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις,
 ὠτρυνον, ἥσ' ἐβαλλον εἰς ἔρηκ κακὰ·
 καὶ πρὶν ἐπεδὴ τοῦδ' ἐλώφισεν φόνου,
 τοὺς ξῶντας αὖθις μοῖσι συνδήσας βοῶν,
 ποίμνας τε πάσας, ἥσ' δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, κοῦχ' ὡς ὄνερων ἄγρην ἔχων·
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεταί·
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν ἥσιδ' ὦν, θροῆς·
 θαρσύνει δὲ μίμνε, μήδε συμφορὰν δέχεται
 τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὁ μάλιστα ἀποσρόφους
 αὐγὰς ἀπὸ ῥέξω, σὴν πρόσοφιν ἥσιδ' εἶν·
 οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπαυθύνοντα, προσμολῇ καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· σῃχε δ' ὠμάτων πάρος·

ὁδ' τὶ δρᾷς Ἀθάνει· μὴ δ' ἄμῃς σφ' ἔξω κάλῃ·
 αἰθ' οὐ σὶ γ' ἀνέξῃ, μήδε δ' ἁλὶαν ἄρης;
 ὁδ' μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἐνδον ἀρκήτω μένων·
 αἰθ' τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὁδ' ἦν;
 ὁδ' ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρ' ἰ, καὶ τανῦν ἔτι·
 αἰθ' οὐκοῦν γέλωσ' ἡδίστος εἰς ἐχθροὺς γελᾷ·
 ὁδ' ἐμοὶ μὲν ἀρκή τοῦτον ἐν δόμοις μένειν·
 αἰθ' με μνηότ' ἄνδρα περιφανῶς, ὁκνῆς ἰδῆν;
 ὁδ' φρονούντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὁκνῶ·
 αἰθ' ἀλλ' οὐδ' ἐνῶν σε μὴ παρόντ' ἰδῆ πέλεις·
 ὁδ' πῶς, ἥ περ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρα;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄθ ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα·
 ὁδ γένοιτο μέντ' ἂν, πᾶν θεοῦ τεχνωμένου·
 ἄθ σίγα νυνὲς ὧς, καὶ μέν ὧς κυρῆς ἔχων·
 ὁδ μένοι μ' ἂν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὧν τυχεῖν·
 ἄθ ὦ οὗτος Αἴαν, δαυτερόν σε προσκαλῶ·
 τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;
 αἰ ὦ χαῖρ' Αθάνᾳ, χαῖρε Διογενὲς τέκνον·
 ὧς δὲ παρέστης, καὶ σε παυχρύσοις ἐγὼ
 σέψω λαφύροις, τῆς δὲ τῆς ἀγρας χάριν·
 ἄθ καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος δὲ πρὸς ἀργῶν στρατῷ;
 αἰ νόμπος πάρεσι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή·
 ἄθ ἢ καὶ πρὸς Ατρήδαισιν ἤχημασας χεῖρα;
 αἰ ὥστ' οὐ ποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἄτι μάσουσ' ἔτι·
 ἄθ τεθνῶσιν ἄνδρες, ὥς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγὼ·
 αἰ θανόντες ἦδη, τὰ μ' ἀφαιρέσθων ὅπλα·
 ἄθ ξεν· τί γὰρ δὴ πᾶσι τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔσηκεν, ἢ πέφαιγε σε;
 αἰ ἢ τοῦ πίτριπτον κίναδος ἐξ ἡρου μ' ὅπου;
 ἄθ ἐγὼ, Οδυσεῖα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω·
 αἰ ἦδιστος ὦ δ' ἐσποινὰ δεσμώτης ἔσω
 θακῆ· θανῆν γὰρ αὐτὸν οὔ τι πω θέλω·
 ἄθ πρὶν ἂν τὶ δράσῃς; ἢ τὶ κερδάνῃς πλέον;
 αἰ πρὶν ἂν δεθῇς πρὸς κίον' ἐρκίου σέβης,
 ἄθ τὶ δῆτα τὸν Δύσηνον ἐργάσῃ κακόν;
 αἰ μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθῇς, θάνῃ·
 ἄθ μὴ δῆτα τὸν Δύσηνον ὦδ' ἐχ' αἰκίση·
 αἰ χαίρειν Αθάνᾳ, τὰλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δ' ἐ, τίσει τήνδε, κοῦκ ἄλλην δίκην·
 ἄθ σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τέρψις ἡδέ σοι τὸ δρᾶν,

ΑΙΑΣ

χερῶν χειρὶ φέδου μηδ' ἐν, ὧν περ ἐννοεῖς.
 αἰ χερῶν πρὸς ἔργον. τὰ τοσοῦτ' ἐφίεμαι,
 τοιῶνδ' ἀλλ' μοι σύμμαχον παρῆσαναι.
 αἰ ὄρῃς Ὀδυσσεύτην θεῶν ἰχὺν ὅση;
 τούτου τις ἂν σοι τὰνδρὸς ἦν προνούσερος,
 ἢ δρῶν ἀμείνων ἄνρεθι τὰ καίρια;
 αἰ ἐγὼ μὲν οὐδ' ἐν οἷδ', ἐποικτείρω δ' ἐνιν
 δύσηνον, ἔμπης καὶ περ ὄντα δυσμενῆ,
 ὅθ' οὐνεκ' ἄτη συγκατέξοικται κακῇ,
 » Οὐδ' ἐν τὸ τοῦτου μᾶλλον, ἢ τὸ μὲν σκοπῶν.
 » Ορῶ γὰρ ἢ μᾶς οὐδ' ἐν ὄντας ἄλλο, πλήν
 » Ἐἴδωλ', ὅσοι περξῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
 αἰ τοιαῦτα τοίνυν ἐσορῶν, ὑπέρκοπον
 μηδ' ἐν ποτ' εἴπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
 » μὴ δ' ὄγκον ἄρης μηδ' ἐν, ἢ τίνος πλέον
 ἢ χερὶ βρίθης, ἢ μακροῦ πλούτου βάρης,
 » Ως ἡμέρα κλίνει τε καὶ ἀνάρχ' ἄλιν
 » Ἀπαντα τὰνθρώπηα. τοὺς δ' ἐσώφρονας,
 » Θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συροῦσι τοὺς κακούς.
 αἰ Τελαμώνιε πάϊ, τῆς ἀμφιρύτου
 Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀρχιάλου,
 σὲ μὲν αὖ πράσσοντ', ἐπιχαίρω.
 σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς, ἢ ξαμένῃς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
 μέγαν ὄγκον ἔχω, καὶ πεφόβημαι
 πῆνῃς ὥς ὅμματα πελῆας.
 ὥς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς,
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
 ἀμῶν ἐπιβάντ', ὀλέσσει Δαναῶν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

βοτὰ, καὶ λήαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ,
κτείνοντ' αἰθωνισιδήρῳ.

τοιούσδε λόγους φιδύρους πλάων,
εἰς ὧτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
καὶ σφόδρα πῆθ'· περὶ γὰρ σοῦ νῦν
ἀντὶς ἀλέγ'· καὶ πᾶς ὁ κλύων,
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον,
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίξων.

- ⊕ Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἴς,
- ⊕ Οὐκ ἂν ἀμάρτοι· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
- ⊕ Τισαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι.
- ⊕ Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὀφθόνος ἔρπει.
- ⊕ Καί τοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς,
- ⊕ Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
- ⊕ Μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς, ἄριστ' ἂν
- ⊕ Καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων·
ἀλλ' οὐ δύνατον τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκην·
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ·
χ' ἢ μής οὐδ' ἐν σθένε μιν πρὸς ταῦ
τ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἀνάξ·
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὅ μ' ἀπέδραν,
παταγούσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι,
μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες·
τάχ' ἂν ἐξαίφνης ἢ σὺ φανήης,
σιγῇ πῆξεν ἄφωνοι.
ἦ ῥα σε ταυροπόλ' Ἀἰὶς Ἀρτεμις,
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μᾶτερ αἰχύν' ἀσέμας,

ΑΙΑΣ

ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
 ἥ που τινὸς νίκης ἀνάρπυτον χάριν,
 ἥρ' αὖ κλυτῶν ἐνάρων
 ἴσους ἔσσεσθαι δώροισι, ἥ τ' ἐλαφιβολίας.
 ἢ χαλκοθώραξ, ἢ τιν' ἐνυάλιος
 μορφάν' ἔχων ξυνοῦδορός ἐν νυχίοις μηχαναῖς,
 ἐτίσατο λῶβαν.
 οὔ ποτε γὰρ φρενέθεν γ' ἐπ' ἀριστερά
 πᾶσι Τελαμῶνος ἔβας,
 τόσον ἐν ποίμνασι πιτνῶν.
 ἦ κοι γὰρ ἂν θῆανός σος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὴν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὕποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἰμεγᾶλοι βασιλῆς,
 ἢ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
 μὴ μὴ μ' ἀναξ,
 ἐθ' ὥδ' ἐφάλοισι κλισίαις ὅ μ' ἔχων,
 κακὴν φάτιν ἄρη,
 ἀλλ' ἀναξ ἐδράνων, ὅπου μακρᾶνυσθε
 σιρίξῃ ποτὲ τᾶδ' ἀγωνίῳ χολᾶ,
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων.
 ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὥδ' ἀτάρβητα
 ὁρμαῖ' ἐν ἀνέμοις βάλλεται,
 πάντων καρχαλέοντων γλώσσαις
 βαρυάλητ', ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσανε.
 τε νᾶος ἀρωγοῖ τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' ἐρεχθιδᾶν,
 ἔχομεν σοναχὰς οἰκηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
 οὖν γὰρ ὁ δῖος, ὁ μέγας, ὦ μοι κρατὶς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Αΐας, θολερῶ

κῆται χημῶν νοσήσας.

20 τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας

νύξ ἥδε βάρος.

παῖ τοῦ φρυγίου Τελάνταντος,

λέγ', ἐπὶ σελέχου δοριάλωτον

σέρξας, ἀνέχθ' οὐρίους Αΐας.

ὥστ' οὐκ ἀν' αἰθέρις ὑπὲρ ποίς.

τε πῶς δ' ἦτα λέγω λόγον ἄρ' ῥητον,

θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπόουσι.

μανία γὰρ ἀλούς ἢ μὲν ὁ κληνός

νύκτερος Αΐας, ἀτελωβήθη.

τοιαῦτ' ἀν' ἰδοῖς σκηνῆς ἐνδον

χηροδαίκτα σφάγ' αἰμοβαφεῖ,

κείνου χρησέρια τὰνδρός.

20 οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρός

αἰθωνος ἀγγελίαν

ἄτλατον, οὐδ' ἐφαικτάν,

τῶν μεγάλων Δαναῶν

ὑποκληῖξο μέναν.

τὰν, ὅ μέγας μῦθος ἀέξῃ.

ῥ' μοι, φοβέσθ' μοι τὸ προσέρπον.

περίφαντος ἀνὴρ

θανέται παραπλήκτῳ

χερὶ, συγκατακτὰς

κελαινοῖς ξίφεσι βοτὰ, καὶ

βοτῆρας ἱππονόμους.

τε ῥ' μοι· κῆθεν κείθεν ἄρ' ἢ μὲν

δεσμῷ τιν' ἄγων ἦλυθε ποίμναν.

ῶν τὴν μὲν, ἔσωσφάξ' ἐπὶ γαίᾳ,

ΑΙΑΣ

τὰς δὲ, πλουροκοπῶν, δίχ' ἀνερρήγνυ.
 δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών,
 τοῦ μὲν, κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥίπῃ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
 κίονι δῆσας,
 μέγαν ἵπποδότην ρυτῆρα λαβών,
 παῖς λιγυρᾶ μάστιγι διπλῇ.
 κακὰ δ' ἐννάξων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
 κοῦδεις ἀνδρῶν ἐδίδασκεν.
 ὦρα τὴν ἥδη κρᾶτα
 καλὴ μίᾳσι κρυψάμενον,
 ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
 ἢ θοὸν εἰρεσίᾳς
 ξυγὸν ἐξῶμενον,
 ποντοπόρῳ ναῖ μεθῆναι.
 τοίᾳς ἐρέσσουσιν ἀπὸ γλᾶς
 δικρατῆς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι
 λιθόλαστον ἄρην,
 ξυναλγῆν μετὰ τοῦδε τυτῆς,
 τὸν, αἷς ἄπλατος ἶχθ.
 οὐκέτι· λαμπρὰς γὰρ ἄτερ σεροπᾶς
 αἰξᾶς ὀξὺς νότος ὥς, λήγῃ.
 καὶ νῦν φρόνιμον νέον ἄλγος ἔχθ.
 Τὸ γὰρ ἐσλάνσθην οἰκτῆα πάθῃ
 Μηδένος ἄλλου παραπράξαντος,
 Μεγάλας ὀδύνας ὑποτένῃ.
 ἀλλ' ἢ πέπαιται, κάρτ' ἂν εὐτυχῆν δοκῶ.
 φρούδου γὰρ ἥδη τοῦ κακοῦ, μέγαν λόγος.
 πότερα δ' ἂν εἰνέμοι τίς αἵρεσιν λάβοις,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχων,
 ἢ κοινὸς ἐν κοινούσι λυπῆσθαι ξυνών;
 20 τό, τοι διπλάζον ὦ γύναι, μείζον κακόν·
 τε ἢ μείς ἄρ' οὐ νοσοῦντες, ἀτὼ μεσθάνυν.
 20 πῶς τοῦτ' ἐλέξας, οὐκ ἄτοιδ' ὅπως λέγῃς.
 τε ἀνὴρ ἐκ γένος ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἠδεθ' οἷσιν ἔχετ' ἐν κακοῖς.
 ἢ μάς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνών·
 νῦν δ' ὥς ἐληξε, καὶ νῦν πνυσε τῆς νόσου,
 γένος τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
 ἢ μείς θ' ὁμοίως οὐδ' ἐν ἡσων, ἢ πάρος.
 ἄρ' ἐς τὰ ταῦτα δὲ τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
 20 ξύμφημι δῆσοι, καὶ δέδοικα μὴ κθεοῦ
 πληγὴ τις ἦκοι· πῶς γὰρ ἔπεπαυμένος,
 μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν ἀφραίνεται;
 τε ὥς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ', ἐπίσταθαί σε χρή.
 20 τίς γὰρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο,
 δῆλωστον ἢ μὲν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
 τε ἅπαν μαθήσῃ τοῦργον, ὥς κοινῶν ὦν.
 γένος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἔσπεροι
 λαμπήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβῶν
 ἐμαίετ' ἔγχος ἐξ ὁδοῦς ἐρπην κενάς.
 καὶ γὰρ πῖπλήσῃ, καὶ λέγῃ, τί χρὴ μαδρᾶς
 Αἴας; τί τὴνδ' ἀκλήτος, οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
 κληθεῖς, ἀφορμᾶς πείραν, οὔτε του κλύων
 σάλπιγγος, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς ἀνδρῶν στρατός.
 ὅδ' εἶπε πρὸς με βαί, αἰεὶ δ' ὕμνουμένα,
 20 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει.
 καὶ γὰρ μαθῶσ', ἐληξ', ὅδ' ἐσύνθη μόνος.
 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
 ἔσω

ΑΙΑΣ

ἔσω δ' ἔσθληθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνες βοτῆρας, ὀκέρων τ' ἄγραν.
 καὶ τοὺς μὲν, ἥνυχένιξε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων,
 ἔσφαξε, κάρ' ῥάχιξε· τοὺς δὲ, δεσμίους
 ἠκίξεθ' ὡς τε φώτας, ἐν ποίμναις πιτνῶν.
 τέλος δ' ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾶτινι,
 λόγους ἀνέσπα· τοὺς μὲν, Ἀτρεΐδων κῆατα,
 τοὺς δ' ἄμφ' Ὀδυσῆ, συντιθεὶς γέλων πολὺν,
 ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.
 καὶ πρὶτ' ἀπαΐξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
 ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται.
 καὶ πληρὲς ἄτης ὡς διοπλοῖσι σέρος,
 πάσας κῆρα, θωύξεν· ἐν δ' ἔργείοις
 νεκρῶν ἐρσφθῆς, ἔξετ' ἀρνέου φόνου,
 κόμην ἀπρίξ' ὄνυξι συλλαβῶν χερί·
 καὶ τὸν μὲν, ἥσο πλείστον ἄφθογος χρόνον.
 ἐπρὶτ' ἐμοῖτά δ' ἄν' ἐπιπλήσ' ἔπει,
 ᾗ μὴ φανήν' ἅντ' ὅσον συντυχὸν πάθος.
 καὶ νῆρετ' ἐν τῷ, πράγματος κυρεῖ ποτὲ.
 καὶ γὰρ φίλοι δέσασα τοῦ ξεφρῆσθ' ἔμνον,
 ἔλεξα πᾶν ὅσον περὶ ξηπισάμην.
 ὅδ' αὖθις ἐξ ὧ μωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
 αἷς οὐ ποτ' αὐτοῦ πρόθεν ἤσκηκουσ' ἐγώ.
 πρὸς γὰρ κακῶν τε καὶ βαρυφύχου γόους
 τοιοῦς δ' ἄλ' ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγῆτ' ἔχθην.
 ἀλλ' ἀφόρητος ὅξ' ἐων κωκυμμάτων,
 ὑπεσέναξε τᾶνρος ὡς βρυχώμενος.
 νῦν δ' ἐν τοιαῦδε κῆ μένος κακῆς τύχῃ,
 ἄστιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδηρὸν μῆσιν, ἥσυχος θακῆ πεσών.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ δ' ἦλός ἐστιν ὥς τι δ' ρασείων κακόν·
τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγῃ, καὶ δ' ὕρεται·
ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὐν ἐκ' ἐσάλην,
ἀρήξατ' ἔσελθόντες, εἰ δ' ὕναθέ τι·

Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται φίλοι·
χο Τέκμησα δ' ἔν' ἀπ' αὖ Τελύταντος λέγῃς
ἢ μῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακῶς·

αἰ ἰὼ μοι μοι·
τε τάχ' ὥς εἰσὶν μαῖλλον, ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος, οἷαν τήνδε θωύσῃ βοάν·

αἰ ἰὼ μοι μοι·
χο ἀνὴρ εἰσὶν ἢ νοσῇ, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπῆσθαι παρών·

αἰ ἰὼ παῖ, παῖ·
τε ὦ μοι τάλαν', Εὐρύσκιες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ·
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' ἔ; τάλαν' ἐγώ·

αἰ Τῶν κρον καλῶ· ποῦ Τῶν κρος; ἢ τὸν εἰσαεῖ
λεηλατήσῃ χρόνον; ἐγώ δ' ἀπόλλυμαι·
χο ἀνὴρ, φρονεῖν εἰσὶν· ἀλλ' ἀνόητε·

τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ καὶ π' ἐμοὶ βλέψας λάβοι·
τε ἰδοὺ διόγω, προσβλέψῃ δ' ἐξεῖ σοι
τὰ τῷδε πράγῃ, καὶ τὸς ὥς ἔχων κυρῇ·

αἰ ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ·
ἴδεσθ' ἐμ' οἷον ἄρτι κῦμα

φοινίας ὑπὸ ξάλης
ἀμφὶ δρομον κυκλεῖται·
χο οἶμ', ὥς εἰσὶν ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν·
δηλοῖ δ' ἐτ' ἔργον ὥς ἀφροντίστως ἔχῃ·

αἰ ἰὼ γένος νάϊας ἄρωγόν τέχνας,

ἀλίαν

ΑΙΑΣ

- αἰλίαν ὃς ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν.
 σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα
 ποιμένων ἐπαρκέσον
 τ', ἀλλὰ με συνδᾷξον.
- χο αὔριμα φώνῃ, μὴ κακὸν κακῶ διδούς
 ἄκος, πλείον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθῃ.
- αἰ ὄρᾳς τὸν θρασὺν, τὸν ἀνάρδιον,
 τὸν ἐν δαΐαις ἄτρεσον μάχαις,
 ἐν ἀφόβοις μεθυστὶ δγνὸν χέρας;
 οἱ μοι γέλωτος, δῖον ὑβρίαθην ἄρα.
- τε μὴ δέσποτ' Αἴας λίσσομαι σ' αὐδατάδε.
 αἰ οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφορρόν ἐκνεμῆ πόδα;
 αἰ, αἰ, αἰ.
- χο ὦ πρὸς θεῶν ὕπηκε, καὶ φρόνησον αὖ.
 αἰ ὦ δύσμορος, ὃς χερσὶ μὲν
 μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
 ἐν δ' ἐλίκεσι βουσὶ καὶ
 κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις,
 ἐρεμνὸν αἰμ' ἐδουσα.
- χο τί δ' ἦτ' ἂν ἀλγίοις ἐπ' ἐξερρασμένοισ;
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὦδ' ἔχῃν.
- αἰ ἰὼ πάνθ' ὄρων, ἀπάντων τ' αἰ
 κακῶν ὄργανον τέκνον Λαερτίου,
 κακοπινέσατόν τ' ἄλῃ ματράτου.
 ἦ που πολὺν γέλωθ' ὕφ' ἡδονῆς ἄγῃς.
- χο Ἔν τ' ὦθε ὦ πάς καὶ γελᾷ, καὶ δύρεται.
 αἰ ἴδοιμί νιν, καὶ περ' ὦδ' ἀτώμενος.
 ἰὼ μοι μοι.
- χο μὴ δ' ἐν μέγ' ἔπῃς· οὐχ ὄρᾳς ἴν' ἔκκακ' ἔ;
 αἰ ὦ Ζεῦ προγόνων προπάτωρ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πῶς ἂν τὸν ἀμυλώτατον,
 ἐχθρὸν, ἄλῃμα, τοὺς τε δῖς
 σάρχας ὀλέσας βασιλεῖς,
 τέλος θάνοισι καὶ τὸς;
 τε ὅταν κατὰ χηταῦθ' ὁμοῦ καὶ μοῖθαν ἦν
 ἄλχου· τί γὰρ δῖξ ἦν με, σοῦ τε θνητότος;
 αἰ ἰὼ σπύγιος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὧ φαιεν
 νότατον ὡς ἐμοί,
 ἔλεσθ' ἐμ' ἔλεσθ' ἐμ' οἰκήτορα,
 ἔλεσθ' ἐμ'· οὔτε γὰρ θεῶν
 γένος, οὔθ' ἀμερίων
 ἐτ' ἄξιός βλέπην τίν' εἰς
 ὄνησιν ἀνθρώπων·
 ἀλλὰ μ' Ἀδιδὸς ἀλκίμα θεός,
 ὀλέθριον αἰκίζῃ.
 ποῖ τὶς οὖν φύγῃ;
 ποῖ μολῶν μενῶ;
 εἰ τὰ μὲν, φθίνῃ φίλοι,
 τοῖς δ' ὁμοῦ πέλας
 μωραῖς δ' ἄγραυς προσκῆμεθα·
 πᾶς δ' ἐσρατὸς δὶ παλτος ἄν με
 χερὶ φονάοι.
 τε ὧδ' οὐς τάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
 φωνεῖν, ἃ πρόσθεν ἔτος ἔκ' ἔτλη ποτ' ἄν;
 αἰ πόροι ἀλὶ ῥόθοι, πᾶρα λάτ' ἄντρα, καὶ
 νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρόν τε δὴ
 κατῆχετ' ἀμφὶ Τροίαν
 χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι
 ἀμπεροῦς ἔχοντα.

ΑΙΑΣ

τούτ' ὅ τις φρονῶν ἴσω·
 ἰὼ Σκαμάνδροιο γείτονες ῥοαῖ
 ἄφρονες Ἀργείοις,
 οὐκ ἐτ' ἄνδρα με
 τόνδ' ἰδὼν ἐπος
 ἐξερέω μέγ', ὅιον οὐ τίνα
 Τροίᾳ στρατοῦ
 δέρχθην, χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
 ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
 ὦδε πρόκειμαι.

20 οὐτόις δ' ἀπείρητον, οὐθ' ὅπως ἐὼ λείην
 ἔχω, κακῶς τοιοῖςδε συμπεπῶκότα·
 αἶ, αἶ, τίς ἄν ποτ' ὤθ' ὦδ' ἐπώνυμον
 αἶ τοῦ μὲν ξυνόισθ' ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακῶς·
 νῦν γὰρ πάρεσι καὶ δῖς αἰάξην ἐμοί,
 καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακῶς ἐντυγχάνω·
 ὅτου πατὴρ μὲν τῆς δ' ἀπ' Ἰδίας χθονὸς
 τὰ πρῶτα καλλιστῆ' ἀριστῆσας στρατοῦ,
 πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν ἀνελθάν φέρων·
 ἐγὼ δ' ὁ κήνου πᾶς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
 Τροίᾳς ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι θένῃ,
 οὐδ' ἔργα μείω χερρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὦδ' ἀπόλλυμαι.
 καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,
 ᾗ ξῶν Ἀχιλλεύς τῶν ὅπλων τῶν, ὧν πέρι
 κρίνῃν ἐμελλε κράτος ἀριεῖας τινί,
 οὐκ ἄν τις αὐτ' ἐμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ·
 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντοῦργῳ φρένας,
 ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦ δ' ἀπώσαντες κράτη·
 καὶ μὴ τὸ δ' ὄμμα, καὶ φρένες διάστροφοι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, ἢ κ' ἂν ποτὲ
 δίκην κατ' ἄλλω φωτὸς ὧδ' ἐτήφισαν.
 νῦν δ' ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεὰ,
 ἥδ' ἢ μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν,
 ἔσφιλεν, ἐμβαλῶσα λυαῶδ' ἡ νόσον,
 ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χθρὰς ἀμάξει βοτοῖς.
 κῆνοι δ' ἐπεγγεῶσιν ἐκπεφονότες,
 ἐμοῦ μὲν ἔχ' ἐκόντος. Εἰ δέ τις θεῶν
 βλάβῃσι, φύγοι γ' ἂν χ' ὧ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.
 ἐχθρὰ δὲ Τροίᾳ πάσσα, καὶ πεδία τάδε.
 πότερα, πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἔδρας,
 μόνους τ' Ἀτρεΐδης, πέλαγος Αἰγαῖον περὶ,
 καὶ ποῖον ὅμ' ἡμαπατρὶ δηλώσω φανῆς
 Τελαμῶνι. πῶς μετλήσεται ποτ' ἔσιδ' ἔν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὧν αὐτὸς ἔχε σέφανον ἀνκλείας μέγαν.
 οὐκ ἔσι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δ' ἡτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,
 καὶ δρῶν τί χρῆσόν, εἴτα λείψιον θάνω;
 ἀλλ' ὧδ' ἐγ' Ἀτρεΐδης ἂν ἀφράνοιμί πε.
 οὐκ ἔσι ταῦτα. πείρά τις ξητιτιά
 τοιάδ', ἃ φ' ἦς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
 μήτοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κήνου γεγώς.
 Αἰχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακρῷ χρεῖξεν βίου,
 Κακοῖσιν ὅστις μηδ' ἐν ἐξ ἀλλάσσεται.
 Τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρεθ' ἔχθρ;
 Προσθεῖσα, καὶ ἀναθεῖσα, τοῦ γεκατθανῆν;
 Οὐκ ἂν πρὶ αἰμὴν οὐδ' ἐνὸς λόγου βροτὸν,

ΟΣΤΙΣ

ΑΙΑΣ

» ΟΣΤΙΣ ΜΕΝΑΪΣΙΝ ΕΛΠΙΣΙΝ ΘΕΡΜΑΙΝΕΤΑΙ.
 » ΑΛΛ' ἢ ΚΑΛΩΣ ΞῆΝ, ἢ ΚΑΛΩΣ ΤΕΘΝΗΚΕΝΑΙ
 » Τὸν ἀνὴρ ἡ χρεῖ· ΠΑΝΤ' ἀκήκοας λόγον.
 20 ὅδεῖς ἐρεῖ ποθ' ὥς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
 παῦσαι γὰρ μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθίς.
 30 ὣ δ' ἔειπεν Αἴας, τῆς ἀγαθαΐας τύχης,
 οὐκ ἔστιν ὅδ' ἐν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυγ πατρός
 ἢ πέρτινος θένοντος ἐν πλῆτῳ Φρυγῶν.
 νῦν δ' ἔμ' ἐδούλη· θεοῖς γὰρ ὣ δ' ἔδοξε που,
 καὶ σὴ μάλιστ' ἀχρεῖ· τοιγαροῦν ἐπεὶ
 τὸ σὸν λῆχος ξυνήλθον, οἷ φρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάξω πρὸς τ' ἐφεσίχ Διός,
 οὐκ ἔστιν τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
 μή μ' ἀξιώσης βᾶξιν ἀλγυνὴν λαβῆν,
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χρεῖαν ἀφείς τινί.
 ἦν γὰρ θάνης σύ, καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
 ταύτην νόμιζε καὶ μὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 βίᾳ ξυναρπασσάσαν Ἀργείων ὕπο,
 ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δούλιον ἐξεν τροφήν.
 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δειποτῶν ἐρεῖ
 λόγοις ἰάπων, ἴδετε τὴν ὁμουνέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴχουσε στρατῷ,
 οἷας λατρεῖας, ἀνθ' ὅσας ξήλου τρέφει.
 τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· καὶ μὲ μὲν δαίμων ἔλα.
 σοὶ δ' ἀχρεῖ τὰ πη ταῦτα, καὶ τῷ σῷ γένει.
 ἀλλ' ἀδεσσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ
 χήρᾳ προλήπων· ἀδεσσαι δὲ μητέρα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀράται ξῶντα πρὸς δόμους μολῶν.
οἴκτρε δ' ὧν ἄξαι παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς σεριθῆς, σοῦ διόισεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν, μὴ φίλων· ὅσον κακὸν
κῆν' ὦ τε καὶ μοῖ τῷ θ' ὅταν θάνῃς νεμῆς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὅ, τι βλέπω,
πλὴν σοῦ· σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἡΐτωσας δορί,
καὶ μητέρ', ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με,
καθῆλεν ἄδου θανάσι μους οἰκήτορας.
τίς δ' ἦτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώξομαι.
ἀλλ' ἵχε καὶ μοῦ μνήσιν· Ἄνδρί τοι χρεῶν
Μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι πού πάθῃ.
Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίητος ὁ αἶ.
Οὐδ' ἀπορρή μνήσις αὖτε πονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτο παθ' οὗτος ἀγενὴς ἀνὴρ.
Αἴας, ἔχων δ' ἂν οἴκτον ὥς καὶ γῶφρ' ἐνὶ
θέλοι μ' ἂν· ἀνόητος γὰρ ἂν τὰ τῆς δ' ἔπει.
καὶ κάρτ' ἐπαίνου τάξεσσι πρὸς γῆν ἐμῶν,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν αὐτολ μᾶτελῇν.
ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
κόμιξε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὥς ἴδω.
καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
ἐν τοῖς δὲ τοῖς κακῶσιν, ἡ τί μοι λέγῃς;
μή σοι γέ που δύσηνος ἀντήσας θάνοι.
πρέπον γέ τ' ἦν ἂν δαίμονος τῷ μοῦ τόδε.
ἀλλ' ἔν' ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι.
ἐπ' ἡνέσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου.
τί δ' ἦτ' ἂν ὥς ἐκ τῶν δ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
δοσ μοι

ΑΙΑΣ

αἶ δ'ὅς μοι προσφθεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδῆν.
 τε καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοισ φυλάσσεται.
 αἶ τί δ' ἦτα μέλλῃ μὴ οὐ παρούσιαν ἔχῃ;
 τε ὦ πάϊ, πατὴρ καλεῖσε· δ' αὖρο προσπόλων
 ἄλ' αὐτὸν, ὅς περ χερσὶν ἐν θύνων κυρῆς.
 αἶ ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελῃ μὲν λόγου;
 τε καὶ δ' ἡ κομίξῃ προσπόλων ὅδ' ἐγνήθεν.
 αἶ αἶρ' αὐτὸν αἶρε δ' αὖρο· ταρβήσῃ γὰρ οὐ
 νεοσφαγῇ που τόνδε προσλάων φόνον,
 εἴπερ δικάως ἐς ἐμὸς τὰ πατρώθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὦ μοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
 δ' ἄπωλοδα μνῆν, καὶ ξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ πάϊ, γένοιο πατρὸς ἐντυχέσερος.
 τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος· καὶ γένει' ἄν οὐ κακός.
 καί τοι σε καὶ νῦν τὸ γε ξηλὸν ἔχω,
 ὅθ' ἔγεν' οὐδ' ἐν τῶνδ' ἐπαισθάνη κακῶν.
 ■ Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδ' ἐν, ἡδίστος βίος.
 ■ Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, κάρτ' ἀνώδυνον κακὸν,
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεισ' ὅπως πατρὸς
 δείξῃς ἐν ἐχθροῖς, ὅιος ἐξ οἴου τράφῃς.
 τέως δ' ἐκούφοις πνύμασι βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
 ἔτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μὴ τις ὑβρίσῃ
 συγγασί λώβας, οὐδ' ἐχωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλῶρον φύλακα Τῶ κρον ἀμφὶ σοὶ
 λήψω, τροφῆς ἀσκονὺν ἐμπαν· ἢ τανῦν
 τηλωπὸς οἰχνη, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρες ἀπιστῆρες, ἐνάλιος λεῶς,
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήψω χάριν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κῆν' ὅτ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων,
 Τελαμῶνι δῆξῃ, μητρί τ' Ἐριβοίᾳ λέγω,
 ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαῖ,
 μέχρ' οὗ μυχὸς κίχῃσι τοῦ κατώ θεοῦ.
 καὶ τὰ μὰ τούτῃ, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὀλυμπεῶν ἐμὸς,
 ἀλλ' αὐτὸ μοι σὺ πᾶσι λαβὼν ἐπώνυμον
 Εὐρύσακες, ἵχε δ' ἅπαντοισιν ἄρ' ἔφρων
 πόρτακος ἐπ' ἄβοιον ἄρ' ἔρηνκτον σάκος.
 τάδ' ἄλλα τούτῃ, κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὥς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἦδη δέχου,
 καὶ δῶ μ' ἀπάκτου· μήδ' ἐπισκῆνους γόους
 » Δάκρυε· Κάρτα τοι φιλοίκτησιν γυνή·
 » Πύκαξε θάλασον· Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 » Θρηνεῖν ἐπιδάς πρὸς το μῶντι πῆματι·
 χο δ' ἐδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη·
 τε ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασέης φρενί·
 αἰ μὴ κρίνε, μὴ ξέταξε· Σωφρονῆν καλόν·
 τε οἶ μ' ὥς ἄβυ μῶ, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
 καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοῦς ἡμᾶς γένῃ·
 αἰ ἄγαν γε λυπεῖς· οὐ κατ' οἷόν ἐγὼ θεοῖς
 ὥς οὐδ' ἐν ἀρμεῖν εἰ μ' ὀφθλήτης ἔτι·
 τε αἴ φημα φώνῃ·
 αἰ τοῖς ἀκούουσιν λέγε·
 τε σύ δ' οὐχὶ πείσῃ·
 αἰ πόλλ' ἄγαν ἦδη θροεῖς·
 τε ταρβῶ γὰρ ὦ νᾶξ·
 αἰ οὐ ξυνέρξεθ' ὥς τάχος·

ΑΙΑΣ

τε πρὸς θεῶν μαλάαν·
 αἶ μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 ἧ τοῦ μὲν ἦθος ἄρτι παιδὸν νοῆς·
 χο ὦ κληνὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν που
 ναῖς ἀλίπλοκος ἀνδράμων,
 πᾶσι περίφαντος αἶ·
 ἐγὼ δ' ὀτλάμων,
 παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
 Ἰθάκῃ μίμνω
 λημωνία πόα μῆλων
 ἀνήριθμος, αἶν ἀνόμα,
 χρόνῳ τρυχόμενος, κακῶν
 ἐλπίδ' ἔχων ἔτι με ποτ' ἀνύσσει
 τὸν ἀπότροπον
 αἶ δηλον αἶ δαν·
 καί μοι δυοτέρᾳ ποντος Αἴας
 ξύνεσιν ἐφειδρος, ἰώ μοι μοι,
 θέα μανία ξύναιλος,
 ὃν ἐξεπέμψω
 πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ
 κρατοῦντ' ἐν Ἀργ·
 τῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας,
 φίλοις μέγα πένθος ἄρηται·
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μέγῃ
 εἰς ἀρετᾶς, ἀφίλα παρ' ἀφίλοις
 ἐπεσ' ἔπειεν
 μελέοις Ἀτρήδαις·
 ἧ που παλαῖα μὲν ἐντροφος ἀμέρᾳ,
 λανκῶ δ' ἐγὼ
 μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
 φρενομώρως ἀκούσῃ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αἶλινον αἶλινον,
οὐδ' οἰκτρᾶς γόνυ ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἤσθδ' ὅς μορος, ἀλλ' ὃ
ξυτόνους μὲν ῥέας

θρηνήσῃ· χερόπληκτοι
δ' ἐν σέρνοις πεσόνται

δοῦτοι, καὶ πολίᾳς ἀμύγματα χαίτας·

» Κρήτων γὰρ αἰῖδα κούρων, ἡ νοσῶν μάταιν,
ὃς ἐκ πατρώας ἡκων γενεᾶς,

πολυπόνων ἀχιῶν,

οὐκέτι συντρόφοις

ὄρταῖς ἐμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλῇ.

ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν·

σε μένῃ πυθέσθαι

παῖδ' ὃς δύσφορον ἄταν,

ἂν οὐπω τίς ἐθρεφεν

αἰὼν Αἰακιδᾶν, ἄτερθε τῷδε·

αἰ Απανθ' ὃ μακρὸς κἄν ἀρίθμητος χρόνος,

» Φύγ' τάδ' ἡλα, καὶ φανέντα, κρύπτεται·

κἄν ἐς ἄελπτον ἔδ' ἐν, ἀλλ' ἀλίσκεται

χ' ὠδ' ἄν' ὅρμος, καὶ περισκελεῖς φρένες·

κἄν γὰρ ὃς τὰ δ' ἄν' ἐκαρτέρουν τότε,

βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθελύνθην σόμα

πρὸς τῆςδε τῆς γυναικὸς· οἰκτείρω δ' ἐνιν

χῆραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπῆν·

ἀλλ' ἤμι πρόσ τε λουτρὰ, καὶ παρακτίους

λεμῶνας, ὥσ' ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ,

μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλάσωμαι θεᾶς·

μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀσιβῇ κίχῳ,

κρύφω τόδ' ἐχθρὸς τοῦ μόν, ἐχθισον βελῶν,

ΑΙΑΣ

γαίης ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὀφεται,
 ἀλλ' αὐτὸ νύξ, ἄδης τε, σωζόντων κἄτω.
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χερὶ τῷτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἑκτορος δῶρη μαδυσμενεσάτου,
 οὐπω τὶ κεδνὸν ἔχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἐς ἀληθείης ἡ βροτῶν παροιμία,
 20 Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ κῆνῃσι μα.
 τοι γὰρ τοιοῦτον εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἶκην, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβην.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥς θ' ὕψικτέον τι μῆ.
 καὶ γὰρ τὰ δηνά καὶ τὰ καρτερώτατα,
 τι μᾶς ὑπέικη· τῷτο μὲν νιφοσιβεῖς
 χημῶνες, ἐκχωρῶσιν ἀνάρπυθέρη.
 ἐξίσταται δ' ἐνυκτὸς αἰανῆς κύκλος,
 τῇ λυκοπώλῳ φέγγος ἡ μέρα φλέγην.
 δεινῶν τ' ἄη μα πνυμάτων ἐκόνιμισε.
 σένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος,
 λυγρὴ πεδήσας, αὐτ' αἰετῶν ἔχη.
 ἡ μῆς δ' ἐ, πῶς ἔγνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
 ὅτ' ἐχθρὸς ἡμῖν, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος,
 ὥς καὶ φιλήσων αὖθις· ἐς τε τὸν φίλον
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 30 ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 30 Βροτῶν, ἅπισός ἐσ' ἑταυρίας λιμὴν.
 ἀλλ' ἂμφὶ μὲν τῷτοισιν, αὐχὴσθ'· σὺ δ' ἐ,
 ἐσω θεοῖς ἐλθοῦσα, διατέλους γύναι
 ἀλχου τελεῖσθαι τῶ μόνῳ ἔρᾳ κῆαρ.
 ὕμῃσθ' ἑταῖροι ταῦτά τῃ δέ μοι τάδε
 τι μᾶτε· τὸ κρῶ τ' ἦν μόλη, σὴ μήνατε,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μέλῃν μὲν ἡμῶν, ἄνοῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
 ἐγὼ γὰρ ἤμ' ἐκείσ', ὅσοι πορυντέον.
 ὑμῆς δ' ἂν φράξω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοιθε καὶ νῦν δυσυχῶ, σεσωσμένον.
 χθ' ἐφρίξ' ἔρωτι· περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν·
 ἰὼ, ἰὼ, πᾶν, πᾶν.
 ὦ πᾶν, πᾶν, ἀλίπλαγκτε Κυλ
 λανίας χιονοκτύπου
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποιέ ἀναξ, ὅπως μοι
 Νύαϊα κινῶσι ὄρχήματ' αὐτοδαι
 ξυνῶν ἰάτης.
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλῃ χορᾶσαι.
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων
 μολῶν ἀναξ Ἀπόλλων
 ὁ δαλῖος, ἄγνωστος,
 ἐμοὶ ξυνείης διαπαντὸς ὄφρων.
 ἔλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
 ἰὼ, ἰὼ· νῦν αὖ,
 σὺν ὧξ' αὖ, πάρα λυκὸν αὖ
 ἄμερον πελάσαι φάος
 θεῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
 λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
 πάνθ' οὐαθέσμι' ἐξήνυσεν, ἄνομίᾳ
 σέβων μεγίστα.
 Γ' ἂν θ' ὁ μέγας χρόνος μαράνῃ τε, καὶ φλέγῃ.
 οὐδ' ἐν ἀναύδητον φατίξαι
 μ' ἂν, οὐτέ γ' ἐξ ἀέλητων
 Αἴας μετεγνώσθῃ
 θυμὸν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νηέων.
 αὖ ἄνδρες φίλοι, τοπρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

ΑΙΑΣ

Τῶν κροσ πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἄπο
 κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον,
 κινδύεσθαι τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμῶς.
 σείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
 μαθόντες, ἀμφείσθησαν· ἥ τ' ὀνείδεσιν
 ἤραστον ἐνθεν, ἤκνθεν· οὐτις ἑσθ' ὅς οὔ,
 τὸν τοῦ μανέντος καπιβουλουτοῦ στρατῷ
 ξύναι μὲν ἀποκαλοῦντες, ὥς ἐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθῆς, θανῆν.
 ὥστ' ἄς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χερσὶν
 κουλεῶν ἐρυσὰ διεπεραιώθη ξίφι.
 λήγῃ δ' ἔρις δραμῶσα τοῦ προσωτάτου,
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ' σιν, ὥς φράσω τάδε.
 Τῶς κυρίοις γὰρ πάντα χρηθιλοῦν λόγον.
 οὐκ ἐνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
 βουλάς νεοῖσιν ἐγκαταξέξας τρόποις.
 ἰοῦ· ἰοῦ· ἰοῦ.
 βραδύαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἐπέμψεν, ἢ φάνην ἐγὼ βραδύς;
 τί δ' ἔσι χρεῖας τῆς δ' ὕπερσπασμένον;
 τὸν ἀνδρ' ἀπιῦσα Τῶν κροσ ἐνδοθεν σέβης
 μὴ' ἔω παρήκην, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχη.
 ἀλλ' οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιον τραπῆς
 γνώμης, θεοῖσιν ὥς καταλλαχθῇ χόλου.
 ταῦτ' ἐσὶ τάπη μωρίας πολλῆς πλέα,
 ἥ περ τι Κάλχας οὐφρονῶν, μαντεύεται.
 ποῖον, τί δ' ἄδως τῶδε πράγματος πέρι;
 τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Κάλχας μετασὰς οἶος Ἀτρεΐδῶν δίχᾳ,
 εἰς χάρᾳ Τύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
 θῆς, ἥ πε, καπέσκηφε παντοῖα τέχνη
 ῥέξαι κατ' ἡμάρτου μφανὲς τὸν νῦν τόδε,
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηνᾷσι, μήδ' ἀφέντ' ἔαν,
 ῥέξωντ' ἐκῆνον ῥσιδῆν θέλοι ποτέ.
 ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θ' ἡμέρα μόνῃ,
 δίας Ἀθάνας μῆνις· ὥς ἔφη λέγων.
 20 Τὰ γὰρ περιστατὰ κ' ἀνόνητα σώματα,
 20 Πίπῃν βαρέαις πρὸς θεῶν δυαπραξίαις
 20 Εφαχ' ὁ μάντις· ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
 βλαστὼν, ἔπητα μὴ κατ' ἀνθρωπον φρονῆ,
 κῆνος δ' ἀπ' οἰκῶν αὐτοῦ ἐξορμώμενος,
 ἄνθρωπος καλῶς λέγοντος ἀνέθι πατρός.
 20 ὁ μὲν, γὰρ αὐτὸν ἐννέπη, Τέκνον, δορὶ
 20 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀλ' κρατεῖν.
 ὅδ' ὑψικόμεπως καφρόνως ἡμῆτατο,
 Πάτερ, θεοῖς μὲν καὶ ὁ μνηστῆρ' ὄμῃ,
 κράτος κατακτεῖναι· ἐγὼ δὲ καὶ δίχᾳ
 κῆνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπᾶσθαι κλέος.
 τοσόνδ' ἐκόμεπ' μῦθον· εἴτα δ' αὐτερον
 δίας Ἀθάνας, ἡνίκα ὀτρύνουσάνιν
 ἡνδ' αὖτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπῃν,
 τότ' ἀντιφωνεῖ δῆλον ἄρ' ῥητόν τ' ἔπος,
 Ἀνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας,
 ἴτω, καθ' ἡμᾶς δ' ὅποτ' ἐκρήξῃ μάχῃ.
 τοιοῖσι δὲ τοῖς λόχοισιν ἀσεργῇ θεῶς
 ἐκτεῖσαι ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονῶν.
 ἀλλ' ἔπερ' ἐσὶ τῆδε θ' ἡμέρα, τάχ' ἂν
 γενόμεθ' αὐτῶς σὺν θεῷ σωτήριοι.

τοιαῦθ'

ΑΙΑΣ

τοιαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὅδ' αὖθις ἐξ' ἑδρας
 πέμπῃ με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
 Τῶκρος, φυλάσσῃν· ἣ δ' ἀπεσιρήμιθα,
 ὅκ' ἐστὶν ἀνὴρ κείνος, ἣ Κάλχας σοφός.
 χο ὦ δαῖα Τέκμηνα, δύσμορον γένος.
 ὄρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἐπιθροῇ.
 ξυρῆ γὰρ ἐν χερσὶ τῷτο μὴ χαίρῃν τινά.
 τε τί μ' αὐτάλαιναν ἀρτίως πεπωμένην
 κακῶν ἀτρύτων, ἐξ' ἑδρας ἀνίστατε;
 χο τοῦδ' εἰσάκουε τὰνδρὸς, ὡς ἤκη φέρων
 Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξι, ἣν ἤλχησ' ἐγώ.
 τε οἴ μοι, τί φῆς ὦ νῆρωπε, μῶν ὀλώλαμεν;
 ἀγ οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν· Αἴαντος δ' ὅτι
 θυραῖος ἦ πέρ ἐστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 τε καὶ μὴν θυραῖος, ὥς τέ μ' ὠδίνῃν· τί φῆς;
 ἀγ ἐκείνον ἦρχῃν Τῶκρος ἐξεφίεται
 σκηνῆς ὕπαυλον, μήδ' ἀφίέναι μόνον.
 τε τοῦδ' ἐστὶ Τῶκρος, καπὶ τῷ, λέγῃ τάδε;
 ἀγ πάρες ἐκείνος ἀρτί· τήνδε δ' ἐξοδὸν
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίξῃ φέρῃν.
 τε οἴ μοι τάλαινα, τοῦ, πότ' ἀνθρώπων μαθῶν;
 ἀγ τοῦ Θετορείου μάντεως καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρῃ.
 τε οἱ ἐγὼ φίλοι, προσῆτ' ἀναγκάως τύχης.
 καὶ πούσαθ' οἱ μὲν, Τῶκρον ἐντάχῃ μολῇν.
 οἶδ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἶδ' ἀνθελίους
 ζητεῖτ' ἰόντες τὰνδρὸς ἐξοδὸν κακὴν.
 ἐγὼ καὶ γὰρ δὴ φῶτος ἡπατι μένη,
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἴ μοι τί δράσω τέκνον, οὐχ' ἰδρυτίον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἀλλ' ἤμι καὶ γὰρ κῆρ, ὅποι περ ἀνδένω.
χωρῶμεν, ἐκονῶμεν, ἔχ' ἑδρας ἀκμή,
σώξην θέλοντες ἀνδρὰ γ' ὅς σ' αὐδὲ θανῇν.
20 χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δ' ἔξω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔεται.
ἀέ οὐ μὲν σφαγὰς ἔστηκεν, ἥτομώτατος
γένοιτ' ἂν, ἥ τ' ἔτι καὶ λογίζεσθαι χολή.
δῶρον μὲν ἀνδρὸς ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄραν.
πέπληγε δ' ἐν γῇ πολέμια τῇ Τρωάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνη νεικονής.
ἔτι ξείν' αὐτὸν αὖ περιτείλας ἐγὼ
ὀνύσσατον τῷ δ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανῇν.
ἔτ' ἔτι μὲν ὀσκαυόμεν· ἐκ δὲ τῶν δέ μοι,
σὺ πρῶτος ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ κῆρ, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' ὅ μακρὸν γέρας λαχεῖν,
πέμψον τιν' ἢ μὲν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τάνκρω φέροντα, πρῶτος ὥς με βασιλῆα
πεπῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπινῆς πάρος,
ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, ὀϊωνοῖς θ' ἔλωρ.
τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα
πομπάων Εὐρῆην χθόνιον αὖ με κοιμίσαι,
ξύν ασφιδάσῳ καὶ ταχέϊ πηδήματι,
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' ἄρωγούς τὰς αἰετὲς παρθένους,
ἀλλ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθῃ,
σε μνάς Εὐρινύς, τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρεΐδων ὡς δίολλυμαι τάλας.
καὶ σφας κακούς κακίστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρ

111

ΑΙΑΣ

ξυναρπάσσαν· ὥς περ ῥ' ὀρώσ' ἐμὲ
 αὐτοσφαγῇ πίπλοντα, τῶς αὐτοσφαγῆς
 πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο·
 ἴτ' ὦτα χῆσαι, ποῖνι μοῖτ' Ἑριννύες,
 γόεσθε, μὴ φείδεσθε πανδῆμου στρατῶ·
 σὺ δ' ὦ τὸν ἀπὺν ὕραν ὀδύροισι λατῶν
 ἥλιε, πατρώων τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἴδῃς, ἐπιχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
 ἀργηλον ἄτας τὰς ἐμὰς, μόρον τ' ἐμὸν
 χέροντι πατρὶ, τῇ τε δυσὴν ὦ τροφῶ·
 ἥ που τάλαυα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
 ἥ σ' ἐμὴν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλῃ·
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχῃ τινί·
 ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν·
 καί τοι σὲ μὲν καὶ κῆϊ προσανδήσω ξυνῶν·
 σέ δ' ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸν ὦν σέλας,
 καὶ τὸν διφραυτὴν ἥλιον προσενέπω,
 πανύστατον δὴ, καὶ ποτ' αὖθις ὕσερον·
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρώων ἐστίας βάθρον,
 κληνὰί τ' Αἰθναί, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρήναι τε, ποταμοὶ θ' οἶδε, καὶ τὰ τρωϊκὰ
 πεδία, προσανδῶ· χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τῶ δ' ὅ μιν Αἴας τοῦ ποσ' ὕστατον θροεῖ·
 τὰ δ' ἄλλ', ἐν ἄδου τοῖς κάτω μνησσομασ·
 ἡ μὲν πόνος πόνῳ πόνον φέρει·
 πᾶ, πᾶ,
 πᾶ γὰρ ἔκ' ἐβαν ἐγώ·
 κούδεις ἐπίσταται με συμβαθεῖν τόπος·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰδοῦ, ἰδοῦ· δοῦπον αὖ κλύω τινά·

ἡμι ἡμῶν γε νᾶος

κοινόπλουν ὁμιλίαν·

ἡμι τί ἔν δῃ;

ἡμι πᾶν ἐτίβηται πλυνρὸν ἔσπερον νεῶν·

ἡμι ἔχῃς ἔν;

ἡμι πόνου γε πλήθος, κοῦδ' ἐν εἰς ὅτιν πλέον·

ἡμι ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου μολῶν

κέλευθον, ἀνὴρ ἔσθ' αὖ μοῦ δηλοῖ φανής·

Χο τὶς ἂν δῇ μοι, τὶς ἂν

φιλοπόνων ἀλιαδᾶν

ἔχων αὖ πλους ἔδρας,

ἢ τίς ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν

βοασορίων ποταμῶν ἴδρις,

τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαξόμενον

λάσων, ἀπύοι·

χέτλια γὰρ ἐμέγε τὸν μακρῶν ἀλάταν

πόνων, οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,

ἀλλ' ἄμενινδὸν ἄνδρα μὴ λούσῃν ὅπου·

τε ἰὼ, ἰὼ μοι μοι·

Χο τίνος βοὴ πάραυτος ἐξέβη νᾶπους;

τε ἰὼ τλήμων·

Χο τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὄρῳ

Τέκμησαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην·

τε ὄλκων, ὄλωλα, διαπετόρθημαι φίλοι·

Χο τί δ' ἐστίν;

τε Λίαν δ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς

κείται, κρυφάμω φασγάνῳ περιπλυγῆς·

Χο ἰὼ μοι ἐμῶν νόστων·

ἰὼ μοι, κατέπεφνες ἀνάξ

τόνδε

ΑΙΑΣ

τόνδε συνάυταν.
 ἰὼ τάλας· ἰὼ ταλαίφρων γύναι.
 τε ὥς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάξην πάρα.
 χο τίνος ποτ' ἄρ' ἐπραξε χερὶ δύσμορος;
 τε αὐτὸς πρὸς αὐτῷ δῆλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
 πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγόρει.
 χο ἰὼ μοι ἐμᾶς ἄτας· οἷος ἄρ' αἰμάχθης,
 ἄφρακτος φίλων.
 ἐγὼ δ' ὅπαντα κωφός,
 ὅπαντ' αἰῶνι, κατημέλησα.
 πᾶ πᾶ
 κείται ὁδὺς τράπελος,
 ὁδυσώνυμος Αἴας;
 τε ὅτοι θεατὸς· ἀλλὰ νιν περιπύχῃ
 φάρσιν καλύψω τῷδε παμπήδην, ἔπει
 οὐδέ τις ἀν' ὅστις καὶ φίλος τλάη βλέψῃ
 φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας· ἐκ τε φοινίκας
 πληγῆς, μελανθὲν αἶμα παρ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἱ μοι, τί δράσω· τίς σε βασιλεύς φίλων·
 τοῦ Τυρκῆος· ὥς αἰμαῖος ἔβαίη, μόλοι,
 πεπῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι·
 ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὦν, οἷος ἔχης,
 ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχῇ.
 χο ἔμελλες τάλας,
 ἔμελλες χρόνῳ στερόφρον
 ἄρ' ἐξάνυσθαι κακῶν
 μοῖραν ἀπηρεσίων
 πόνων· τοῖά μοι
 πάννουχα καὶ φάεθον
 τ' ἀνεσέαξες ὠμόφρων

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐχθροῖσ' ἀτρεΐδαις
 ἑλίω σὺν πάθῃ.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκείνος ἄρχων χρόνος
 τιμῶν, ἦμος ἀρίστου χερ
 ὅπλων ἐκείτ' ἀγῶν πέρι.

ΤΕ ἰώ μοι μοι.

ΧΟ χωρὶς πρὸς ἧπαρ οἶδα γενναία δύνῃ.

ΤΕ ἰώ μοι μοι.

ΧΟ οὐδ' ἐν σ' ἀπιστῶ καὶ δὲ οἰμῶμαι γύναι,
 τοιοῦτ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλα.

ΤΕ σοὶ μὲν δοκῆν ταῦτ' ἐς, ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.

ΧΟ ξυνανδῶ.

ΤΕ οἱ μοι τέκνον, πρὸς οἴα δ' αὖτε ξυγὰ
 χωρὶς μὲν οἰονῶν ἐφεσῶσι σκοποῖ.

ΧΟ ὦ μοι ἀγαλῆτων
 διασῶν ἐθρόνους
 ἀναυδον ἔργον Ἀτρεΐδαν τῷ δ' ἄχθ.
 ἀλλ' ἀπέρχοι θεός.

ΤΕ ἔκ' ἂν τάδ' ἐστὶ τῆδε, μὴ θεῶν μέτα.

ΧΟ ἄγαν γ' ὑπερβριθεὶς ἄχθος ἤνυσαν.

ΤΕ τοιόδε μὲν τοι Ζηνὸς ἡ δ' ἐνὶ θεὸς
 Παλλὰς φυτὰς πῆ μ' Ὀδυσσεὺς χάριν.

ΧΟ ἦ ῥὰ κελευσέων
 θυμὸν ἐφ' ὑβρίξῃ
 ὁ πολὺτλας ἀνὴρ,
 γελᾷ δὲ τοῖς μαίνομένοις ἄχεσιν
 πολὺν γέλωτα; φῶ, φῶ,
 ξύν τε διπλοῖ βασιλῆες
 κλύοντες Ἀτρεΐδαι;

ΤΕ οἶδ' οὖν γελώντων, καὶ πικρὸν τῶν κακῶν
 τοῖς

ΑΙΑΣ

- τοῖς τοῦ δ' ἴσως τοι κῆβλέποντα μὴ πόθουν,
θανόντ' ἂν οἱ μῶξεν ἐν χρεῖα δαρός.
- οἱ γὰρ κακοῖσι γνῶμαισι, τάχαθ' ἔχουσιν
ἔχοντες, ἔκ' ἴσασιν, πρὶν τις ἐκβάλῃ.
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἡ κῆνοισι γλυκὺς,
αὐτῷ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ ἡράσθη τυγχῶν,
ἐκτίσας αὐτῷ θάνατον, ὅν περ ἠθέλην.
- τί δ' ἦτα τῷ δ' ἐπεγγελέων ἂν κῆτα.
θεοῖς τέθνηκεν ἔστος, οὐ κῆνοισιν, ὅς.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενόισι ὑβριξέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς ἔκ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας, καὶ γόος, δίοιχεται.
- ἰὼ μοι μοι.
- σίγισον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τάνκρε κλύειν,
βοῶντος ἄτης τῆς δ' ἐπίσκοπον μέλος.
- ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναι μόν' ὅ μ' ἐμοὶ,
ἄρ' ἡ πόλη κῆρας ὥς περ ἡ φῶ τις κρατῇ;
ὅλωλεν ἀνὴρ Τάνκρε, τοῦτ' ἐπίσασο.
- ἦ μοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης.
ὥς ὦ δ' ἐχόντων,
ὦτάλας ἐγὼτάλας.
- πᾶρα σενάξην.
ὦ περιπαρχὲς πάθος.
- ἄγαν γε Τάνκρε.
φῶτάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τῷδε, πῶ μοι γῆς κυρτῆς τῆς Τρωάδος;
μόνος παρὰ σπηναῖσιν.
- ἔχ' ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξις δαῦρο, μή τις ὥς κενῆς
σὺ μνον λεάνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

» Ἰθ' ἐγκόνει· σύγκ' αὖ μιν· τοῖς θανούσι τοι
 » Φιλοῦσι πάντες καὶ μένοις ἐπεγγεῖαν·
 χο καὶ μὴν ἔτι ξῶν Τῶν περ, τῷ δ' ἐσοι μέλει
 ἐφίετ' ἀνὴρ κείνος, ὥς περ ἔν μ' ἐλθ'.
 τῷ ὧ τῶν ἀπάντων δὴ θεὰ μάτων ἐμοὶ
 ἄλγιστον, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 ὁδὸς θ' ὁδῶν ἀπασῶν ἀνιάσασα δὴ
 μάλιστα τοῦ μὲν ἀπλάγχων, ἣν δὴ νῦν ἔβην·
 ὧ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὥς ἐπηθόμην
 μόρον διώκων, καὶ ξίχνοσθεσσι μένος·
 ὅξ' ἄρα γὰρ σου βάξις ὥς θεοῦ τιγὸς,
 διήλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὥς οἴχη θανόντων·
 ἂν γὰρ κλύων δύσηνος, ἐκ ποδῶν μὲν ὦν,
 ὑπεσέναξον· νῦν δ' ὀρώων, ἀπόλλυμαι·
 οἱ μοι.
 ἴθ' ἐκκάλυψον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν·
 ὧ δὲ θεάτοιν ὁμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
 ἅτας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνης·
 ποῖ γὰρ μολῇ μοι δυνατὸν, ἥς ποῖς βροτοῖς,
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδ' αὖ μοῦ·
 ἦ που Τελαμῶν σὸς πατήρ, ἐμὸς θ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν ἀν' πρόσωπος, ἰλεὺς τ' ἴσως
 χωρῶντ' ἀνὰ σέ; πῶς γὰρ ἔχ' ὅτ' ἄρα
 μήδ' ἀντυχούντι μηδ' ἐν, ἥδ' ἰον γεῖαν·
 ἔτος, τί κρύψῃ; ποῖον ἔκ' ἐρεῖ κακόν;
 τὸν ἐκ δόρυς γεῖωτα πολεμίων νόθον,
 τὸν δ' ἐλπίε προδόντα, καὶ κακὰνδρίεα
 σὲ φίλτατ' Αἴας, ἥ δόλοισιν, ὥς τὰ σὰ
 κρᾶτι θανόντος, καὶ δόμους νέ μοι μισούς·
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσσορτος ἐν γῆρα βαρὺς
 ἐρεῖ

ΑΙΑΣ

ἔρει πρὸς οὐδέν, ἧς ἔριν θυμοῦ μένος·
 τέλος δ' ἄπώσος γῆς ἀπορρίφθῃσά μοι,
 δούλος ἄλκοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς·
 τοιαῦτα μὲν κατ' ὅκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι,
 πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦροι δ' ὠφελήσι μοι·
 καὶ τὰντα πάντα, σοῦ θανόντος ἄνδρομην·
 οἱ μοι, τί δράσω· πῶς σ' ἀποπάσω πικροῦ
 τοῦ δ' αἰόλου κνῶδοντος· ὣς τάλας, ὕψ' οὐ
 φονέως ἄρ' ἐξέπνυσας· ἧδες ὡς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Εκτωρ καὶ θανῶν, ἀποφθίσθην·
 σκέψασθε πρὸς θεῶν τύχην δούϊν βροτοῖν·
 Εκτωρ μὲν, ὥ δ' ἡ τοῦ δ' ἐδωρήθη πάρα,
 ξωστῆρι πριούῃς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
 ἐγνάπτετ' αἰὲν, ἔστ' ἀπέφυξεν βίον·
 ὅτος δ' ἐκῆν τήνδε δωρεάν ἔχων,
 πρὸς τοῦ δ' ὅλωλε θανάσι μὴ πεσήματι·
 ἄρ' ἔκ' ἐριννὺς τῆς τ' ἐχάλησε ξίφος,
 καὶ κῆνον ἄδης δὴ μιν οὐρανὸς ἄγχιος;
 ἐγὼ μὲν ἂν καὶ τὰντα, καὶ τὰ πάντα ἄγ
 φάσκει μ' ἀν' ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεός·
 » Οτῷ δ' ἐμὴν τὰ δ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 » Κῆνός τ' ἐκείνα σεργέτω, καὶ γὰρ τὰ δέ·
 χο μὴ τῆνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψῃς τάρῳ
 φράξου τὸν ἄνδρα, χ' ὥ, τι μυθήσῃ τάχα·
 βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα· καὶ τὰ χ' ἂν κακοῖς
 μελῶν, ἀδὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ·
 τῷ τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλάσῃς στρατῷ;
 χο Μενέλαος, ὥ δ' ἡ τὸν δε πλὴν ἐσείλαμεν·
 τῷ ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὦν, οὐδὺς πετῆς·
 με ὅτος, σὲ φωνῶ, τὸν δε τὸν νεκρὸν χερσὶ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μὴ συκομίσῃν, ἀλλ' ἔαν' ὅπως ἔχῃ.
 τῶν τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
 με δοκῶντ' ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' ὅς κ' αἰνῆς στρατοῦ.
 τῶν ἔκ' ἂν εἴποις ἡντιν' αἰτίαν προθείς;
 με ὅθ' ἔνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἶκοθεν
 ἄρην Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
 ἐξούρομεν ζητῶντες ἐχθίῳ Φρυγῶν.
 ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βελάσας φόνον,
 νύκτωρ ἐπεστράτουςεν, ὥς ἐλοιδορί.
 καὶ μὴ θεῶν τις τήνδ' ἐπὶ γῆρας ἔσβεισεν,
 ἡμῶς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὅδ' ἐλήχεν τύχη
 θανόντες ἂν, προῦκεί μεθ' αἰχίσῳ μορῷ.
 ἄτος δ' ἂν ἔξῃ· νῦν δ' ἐνὶ ἡλλάξεν θεὸς
 τήντ' ὅδ' ὕβριν, πρὸς μῆλα καὶ πόμηνας πεσεῖν.
 ὧν ἔνεκ' αὐτὸν ἔτις ἐς ἀνὴρ ἄντων
 τοσόντον, ὥστε σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ.
 ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος,
 ὄρνισι φορβὴ παραλίῳις γενήσεται.
 πρὸς ταῦτα, μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
 εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατῆν,
 πάντως θαυόντος γάρξομεν, καὶ μὴ θέλῃς
 χερσὶν παρυσθύνοντες· ἔγ' ἄρ' ἐσθ' ὅπ' αἰ
 λόγων ἀκῶσαι ξῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
 20 Καί τοι καὶ πρὸς ἀνδρὸς, ἀνδρα δημότην
 20 Μηδὲν δικάων τῶν ἐφεσώτων κλύειν.
 20 Οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλιν νόμοι καλῶς
 20 Φέροιντ' ἂν; ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 20 Οὐτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἀρχοιτ' ἔτι,
 20 Μηδὲν φόβος πρόβλημα, μὴδ' αἰδοῦς ἔχων.
 20 Ἀλλ' ἀνδραχρὴ καὶ σῶμα γεννήσῃ μέγα,

ΑΙΑΣ

Δοκῆν πεσεῖν ἄν, καὶν ἅποσ μικρὸ κακόν.
 Δείος γὰρ ὦ πρόσεσιν, αἰχὺνῃ θ' ὀμῶ,
 Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσασο.
 Οπου δ' ὑβρίξην, δρᾶν θ' ἂ βέλεται πάρα,
 Ταύτην νόμιξε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 Ἐξ ὕριων δρᾶμοῦσαν, ἧς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐσάτω μοι καὶ δείος τί καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶ μενδρῶντες, ἄν ἡδὼ μεθα,
 ἔκ ἀντιτίσῃν αὖθις, ἄν λυπώ μεθα.
 ἔρπη παραλλὰξ ταῦτα. πρόθεν ὅτος ἦν
 αἰθων ὑβριστες, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖφρονῶ.
 καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπην, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπῃων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
 Μένελαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς,
 ἧτ' αὐτὸς ἐν θανούσιν ὑβριστες γένη.
 οὐκ ἂν ποτ' ἄνδρες ἄνδρα θαυμάσαι μ' ἔτι,
 ὅς μὴ δ' ἐν ὧν γοναῖσιν, εἶθ' ἅμαρτάνῃ.
 ὅθ' οἱ δοκοῦντες ἀνενεῖς πεφυκέναι,
 τοιαῦθ' ἅμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
 ἀγ' εἴτ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἢ σὺ φῆς ἄγῃν
 τὸν ἄνδρ' Αἰατοῖς δῶρο σύμμαχον λαβὼν,
 ἔκ αὐτὸς ἐξέπλυσεν ὥς αὐτῶν κρατῶν;
 ποῦ σὺ στρατηγὸς τῶδε; πῶ δέ σοι λεῶν
 ἔξεσ' ἀνάσῃν, ὧν ὅδ' ἡγήτ' οἰκοθεν;
 Σπάρτης ἀνάσων ἦλθες, ἔχ' ἡμῶν κρατῶν.
 ὅδ' ἐσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμήσαι πλέον
 ἀρχῆς ἐκείνο θεσμός, ἢ καὶ τῶδέ σε.
 ὕπαρχος ἄλλων δῶρ' ἐπλυσας. ἔχ' ὅλῳ
 στρατηγός, ὥς τ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτε.
 ἀλλ' ὧν περ ἀρχῆς, ἀρχε, καὶ τὰ σέ μν' ἔπη

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κόλαξε κήνους, τόνδε δ' ἔτε μὴ σὺ φῆς,
 ἧδ' ἄτερος σρατηγός, ἧς ταφάς ἐγὼ
 θήσω δικαίως, οὐ τὰ σὸν δῆσας σύμα.
 ἔγάρ τι τῆς σῆς ἔνεκ' ἐσρατάσαστο
 γυναικός, ὥς περ οἱ πόνοι πολλὰ πλέω,
 ἀλλ' ἔνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
 σοῦ δ' οὐδ' ἐν· οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.
 πρὸς ταῦτα, πλείους δ' αἶρο κήρυκας λαβὼν,
 καὶ τὸν σρατηγὸν ἦκε· τῷ δὲ σοῦ φόφον,
 οὐκ ἂν σραφείην, ὥς ἂν ἦς οἷός περ εἶ.
 με οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
 τῷ τὰ σκληρὰ γὰρ τοι καὶ ὑπέρδι' ἤ, δ' ἀκνή-
 με ὁ τοξότης ἔοικεν ἔσμιμ' ἀφρονῶν.
 τῷ οὐ γὰρ βάναισον τὴν τέχνην ἐκτισάμην.
 με μέγ' ἂν τι κομπάσῃς, ἀπὶ δ' εἰ λάβοις.
 τῷ καὶ φίλος, ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὥπλις μένων.
 με ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δ' ἄνδρ' ἐτρέφει.
 τῷ ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονῶν.
 με δίκαια γὰρ τόνδ' αὐτὸν χεῖν κτείναντά με;
 τῷ κτείναντα; δ' ἄνδρ' ἔπας εἰ καὶ ξῆς θανών.
 με θεὸς γὰρ ἐκσώξαι με, τῷ δ' εἰ δ' ὅλομαι.
 τῷ μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, θεοῖς σε σωσμένους.
 με ἐγὼ γὰρ ἂν φέξαιμι δαίμονων νόμους;
 τῷ ἧ τοὺς θανόντας ἔκ' ἐξς θάπην παρών.
 με τοὺς γ' αὐτὸς αὐτῷ πολεμίους, οὐ γὰρ καλόν.
 τῷ ἧ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος πρῶτον ποτέ;
 με μισοῦντ' εἰμί σοι· καὶ σὺ τῷ τ' ἠπίσασο.
 τῷ κλέπτης γὰρ αὐτῷ φηροποιὸς ἀρέθης.
 με ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ' ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη.
 τῷ πόλλ' ἂν κακῶς λάβρα σὺ κλέψας κακῶ.

ΑΙΔΣ

με τῷ τῷ εἰς ἀνίαν τῷ ποσ' ἔρχεται τινί·
 τῷ ἔ μᾶλλον ὡς εἰκεν, ἢ λυπήσομεν·
 με ἐν σοι φράσω, τὸν δ' ἐστὶν ἔχθ' ἀπαπτόν·
 τῷ σύ δ' ἀντακούσῃ τῷ τον, ὡς τεθάρφεται·
 με ἦδη πὸτ' ἔδον ἀνδρ' ἐγὼ γλώσῃ θρασύν,
 ναύτας ἐφορμήσαντα χθ' μῶνος τὸ πλῆν,
 ὧ φθέγμ' ἀν' οὐκ ἀν' ἄρες, ἡνὶ κ' ἐν κακῷ
 χθ' μῶνος ἔχετ', ἀλλ' ὕφ' εἵματος κρυφείς,
 πατεῖν παρείχετ' ὧ θέλοντι ναυτίλῳ·
 οὐτ' ὧ δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον σῶμα,
 σμικρὸν νέφους τὰ χ' ἀν' τις ἐκπνύσας μέγας
 χθ' μῶν, κατασβέσσει τὴν πολλὴν βοήν·
 τῷ ἐγὼ δέ γ' ἀνδρ' ὅπως μωρίας πλέων,
 ὃς ἐν κακῷ ὕβριξε τοῖσι, τῶν πέλας·
 κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμπερὴς ἐμοί,
 ὀργὴν θ' ὁμοῖος, εἶπε τοιοῦτον λόγον,
 ὦ νῆρωπε, μὴ δρᾷς τὸς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσῃς, ἴσθι πημανέμενος·
 τοιοῦτ' ἀνολβὸν ἀνδρ' ἐνουθέει παρών·
 ὅρῳ δέ τοι νιν, καὶ σὶν ὡς ἐμοὶ δοκῇ,
 οὐδέ τις ποτ' ἄλλος, ἢ σύ· μῶν ἡνιέξάμην·
 με ἄπθ' μι· καὶ γὰρ αἰχρὸν εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάσθην, ὧ βιάζεσθαι πάρα·
 τῷ ἄφερπε νῦν· καὶ μοὶ γὰρ αἰχισὸν κλύθην
 ἀνδρὸς ματάου φλαῦρ' ἐπιμυθεύμενου·
 χθ' εἶσαι μεγάλῃς ἐριδὸς τις ἀγών·
 ἀλλ' ὡς δύνασαι Τῶν κρεταχύνας,
 ἀσπύσον κοίλῃν καὶ πέτον τιν' ἰδεῖν
 τῷ δ' ἐνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνησον
 τάφον ἀνρώεντα καθέξει·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῷ καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
 πάροςιν ἀνδρὸς τῷδε παῖς τε, καὶ γυνή,
 τάφον περισελοῦντε δυσὴν νεκρῷ.
 ὦ παῖ, πρόσελθε δῶρο· καὶ σαθρὴς πέλας,
 ἡ κείτης ἐφαφα πατρός, ὅς σ' ἐχένατο.
 θάκη δὲ προστρόπαιος, ἐν χερσὶν ἔχων
 κόμας ἐμὰς, καὶ τῆςδε, καὶ σ' αὐτῷ τρίτῃ,
 ἰκτῆριον θησαυρόν· εἰ δέ τις σρατῷ
 βία σ' ἀποπάσσει τῷδε τοῦ νεκρῷ,
 κακὸς κακῶς ἄθραπτος ἐκ πέσοι χθονός,
 γένους ἅπαντος ῥίξαν ἐξημιμένους
 αὐτῷ, ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλασσε· μὴ δέ σε
 κινήσάτω τις, ἀλλὰ προσπείσων, ἔχ'·
 ὕμῃς τε μὴ γυναικὲς ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέσσι, ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω,
 τάφῳ μεληθῆς τῷδε, καὶ μὴδεὶς ἔσθ'.

20 τίς ἄρα νέετος ἐς πότε λήξει
 πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς,
 τὰν ἅπαντων αἰὲν ἐμοὶ
 δορυαλόντων μόχθων
 ἅταν ἐπάγων
 ἀνὰ τὰν ἀνρώδην Τροίαν,
 δύσανον ὄνυχος Ἑλλάνων.
 ὦφελ' ἐπρότερον αἰθέρα δύναι
 μέγαν, ἢ τὸν πολύνοισιν ἄδαν
 κῆνος ἀνὴρ, ὃς συχερῶν
 ἔδωξεν ὅπλων Ἑλλάσι κοινὸν Ἀρη.
 ἰὼ πόνοι πρόγονοι ποίων.
 καῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ΑΙΑΣ

ἐκείνος ὅτε σεφάνων
 ὅτε βαθῆαν κυλίκων
 νῆ μιν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλῆν,
 ὅτε γλυκὺν αὐλῶν ὄψοβον,
 δύσμορος, ὅτ' ἐν νυχίαν
 τέρψιν ἰαύην
 ἐρώτων.

ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν, ὦ μοι.
 κῆ μαι δ' ἀμέριμνος ὅτως,
 ἀδ' πυκιναῖς δρόσοις
 τεγρόμενος κόμας λυγρὰς,
 μνήματα Τροίας.
 καὶ πρὶν μὲν ἐν νυχίου
 δέματος ἦν μοι προβολὰ,
 καὶ βελέων θούριος Αἴας.
 νῦν δ' ὅτος ἀνῆται συχερῶ
 δαίμονι. τίς μοι, τίς ἐτ' ὄν
 τέρψις ἐπέσαι.

γενόμαν
 ἴν' ὑλᾶν ἐπεσι πόντου
 πρόβλημ' ἀλίκλυστον ἄκραν
 ὑπὸ πλάκα Σενίου,
 τὰς ἱερὰς ὅπως προσεῖ
 ποιμὲν Αἰθάνας.

τῷ καὶ μὴν ἰδὼν ἔασανσα τὸν στρατηλάτην
 Αἰαμέμον ἢ μιν δ' αὖροτόνδ' ὀρμώμενον.
 δῆλος δέ μοι ἐστὶ καὶ ὄν ἐκλύσων σῶμα.
 ἀγα σέ δ' ἡ τὰ δὴν ἀρήματ' ἀγγέλλουσί μοι
 τλήναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεῖ χανεῖν;
 σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος λέγω.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἥ που τραφῆς ἀν μητρὸς οὐ γενῆς ἀπο,
 ὑψὲλ' ἐφώνης, κατ' ἀκρων ὠδοντορῆς,
 ὅτ' οὐδ' ἐν ᾧν, τῷ μηδ' ἐν ἀντέσεις ὑπερ.
 οὔτε στρατιγούς, οὔτε ναυάρχους μολῆν
 ἡ μᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σαυδωμόσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἀρχὼν ὡς σὺ φῆς Αἴας ἐπλη.
 ταῦτ' ἔκ' ἀνέστην μεγάλα πρὸς δούλων κακὰ;
 ποίου κείρατος ἀνδρὸς ὦδ' ὑπέρφρονα.
 πῶ βάντος, ἢ τοῦ σάντος, οὔπερ ἔκ' ἐγώ.
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἀνδρες ἔσι, πλὴν ὅδε;
 πικροὺς εἰσμεν τῶν ἀχιλλείων ὅπλων
 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε,
 ἢ πανταχῶ φανού μεθ' ἐκ Τούρκων κακοί.
 καὶ ἀρκέσθ' πόθ' ὑμῖν ἔδ' ἡσυχίᾳ μένοις
 ἦν, ἀτὰρ τοῖς πολλοῖσιν ἡρεσκέ κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡ μᾶς ἡ κακοῖς βαλεῖτέ που,
 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λεληθμένοι;
 » Εἰ τῶνδε μέν τοι τῶν τρόπων, ἔκ' ἂν ποτε
 » Κατάσσεις γένοιτ' ἀν οὐδ' ἐνός νόμου,
 » Εἰ τοὺς δὲ κηνικῶντας ἐξωθήσομεν,
 » Καὶ τοὺς ὀπίσθεν, ἦς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 » ἀλλ' ἔρκετον τάδ' ἐστίν. Οὐ γὰρ οἱ πλατῆς
 » Οὐδ' ἀνρύνωται φῶτες ἀσφαλέσκατοι,
 » Ἀλλ' οἱ φρονούντες οὔ, κρατῶσι πανταχοῦ.
 » Μέγας δ' ἐπ' αὖτις βῆς, ὑπὸ σμικρῶς ὁμῶς
 » Μάστιγος, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
 ὀρώ τάχ', εἰ μὴ νῦν κατακτείνῃς τινα.
 ὅς ἀνδρὸς ἔκ' ἐπ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
 θαρσῶν ὑβρίξῃς, καὶ ξελευθεροσμήξῃς.
 οὐ σῶ

ΑΙΑΣ

ὃ σωφρονήσῃς; οὐ μαθὼν ὅς εἰ φύσιν,
 ἄλλον τιν' ἄξις ἄνδρα δαῖρ' ἐλευθερον,
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξῃ τὰ σά;
 σὺ γὰρ λέγοντος, ὃ κέ τ' ἂν μάθοιμι ἐγὼ.
 » Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν ὃ κ' ἐπαῖω.
 20 εἴθ' ὃ μὲν ἀμφοῖν νῦν γένοιτο σωφρονῆν.
 τῷ του γὰρ ὃ δὲν σφῶϊν ἐγὼ λῶον φράσαι.
 τῷ Φῦ· τὸ θανόντος ὡς ταχέϊά τίς βροτοῖς
 » Χάρις διαρρήϊ· καὶ προδοῦς, ἀλίσκεται.
 εἰ σοῦ γ' ὃ δ' ἀνὴρ ὃ δ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων
 Αἴας ἐτ' ἵχθ' μνήσιν, ὃ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτέρων πρὸς καμὲς ψυχὴν δορί·
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρρήμιμένα.
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κ' ἀνόνητ' ἐπὶ,
 ὃ μνημονεύς ὃ κέ τ' ὃ δὲν, ἡνίκα
 ἐρέων πόθ' ὃ μᾶς ὅτος ἐγκελσμένους,
 ἡδὴ τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορός
 ἐρρύνσας ἐλθὼν μῦθος; ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἀκροισιν ἡδὴ ναυτικοῖς ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, ὃ δὲ ναυτικὰ σκάφη,
 πηδῶντος ἄρδην Ἑκτορος τάφρων ὕπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπῆρξεν, ὃ χ' ὃ δ' ἡν ὁδρῶν τάδε,
 ὃν ὃ δ' αὖ μὲς φῆς ὃ δὲ συμβῆναι ποδί;
 ἄρ' ὃ μὲν ὅτος ταῦτ' ἐδρασεῖν ἐνδίκαι;
 χ' ὡτ' αὖθις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου
 λαχὼν τε, κ' ἀκέλευσος ἦλθ' ἐναντίος;
 ὃ δ' ἀπέτιν τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεῖς
 ὕψους ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς ἀλόφει
 κυνῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφίειν.
 ὃ δ' ἡν ὁ πράων ταῦτα· σὺν δ' ἐγὼ παρὼν

δ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὁ δ' ἄλλος, ὅς κ' τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς·
 δύσινε, ποῖ βλέπων πότ' αὐτὰ, καὶ θροεῖς,
 ὅς κ' διασῇ πατρός μιν, ὃς πρὸ φυπατὴρ,
 ἀρχαῖον ὄντα Γέλοπα βάρβαρον φρύγα;
 Ατρεία δ', ὃς αὖτ' ἐσπερεδυναβεέσατον,
 προθέντ' ἀδελφῶ δ' ἴπνον οἰκῶν τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς κρήνης, ἐφ' ἣ
 λαβὼν ἐπακτὸν ἀνδρ' ὀφυνάσας πατὴρ,
 ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν;
 τοῖστος ὦν, τοῖσδ' ὄνδ' ἰξας πορὰν;
 ὃς ἐκ πατρός μιν ἔμι Τελαμῶνος γεγώς·
 ὅστις στρατοῦ ταπρῶτ' ἀρισεύσας, ἐμὴν
 ἰχθ' ξύνουνον μητέρ', ἥ φύσας μὲν ἦν
 βασίλῃα, Λαομέδοντος· ἐκ κριτον δ' ἐνιν
 δώρημα κείνῳ δῶκεν Αλκμήνης γόνος·
 ἄρ' ὦδ' ἀριστος ἐξ ἀριστεῖν δυοῖν
 βλαστὼν ἀν' αἰχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
 ὅς νῦν σὺ τοῖσισδ' ἐν πόνοισι κημένους
 ὡθῆς ἀθάπτους, ὅδ' ἐπ' αἰχύνῃ λέγων;
 αὐτὸν τόδ' ἴδι· τῷτον εἰ βαλεῖτέ περ,
 βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμῶς συνηγμένους·
 ἐπεὶ καλὸν μοι τῷδ' ὑπερπονεμένῳ,
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπερ
 γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω·
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τὸ μὲν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὥς εἰ με πημανεῖς τί, βελήσῃ ποτὲ
 καὶ δολὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ χ' ἐμοὶ θρασύς·
 χο ἀνάξ' Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴαθ' ἐληλυθὼς,
 ἢ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρος·
 ὁδ τί δ' ἐστὶν ἄνδρες· τιλόθεν γὰρ ἡσθόμην

βοήν

ΑΙΑΣ

Βοὴν Ἀτρεΐδων τῷδ' ἐπ' ἀλκίῃ μὲν νεκρῷ.
 ἄγα ὅ γάρ κλύοντες ἐσμὲν ἀχίλους λόγους
 ἀναξ Ὀδυσσεύς τῷδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
 ὅδ' πόιους· ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα, συμβαλὴν ἐπι κακῶ.
 τῷ ἤκουσεν ἀχρά· δῖων γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 ὅδ' τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχην;
 ἄγα οὐ φησ' ἑάσθην τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἅμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψην ἐμῷ.
 ὅδ' ἔξεστιν οὖν ἔποντι τάληθ' ἐφίλω,
 σοὶ μὴδ' ἐν ἡσόνῃ πάρος ξυνηρετμῆν;
 ἄγα ἔπ' ἤ γὰρ ἦν ἐκ ἀνδρῶν, ἐπὶ
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
 ὅδ' ἄνευ νῦν, τὸν ἀνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἀθαιπὼν ὧδ' ἀναλγήτως βαλῆν.
 μὴδ' ἡ βία σε μὴδ' αὖ μὴ νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
 καὶ μοι γὰρ ἦν ποθ' ἔστος ἐχθιστος στρατῷ,
 ἐξ ἧς κ' ἀτιμίσαι τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπαρσ' ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοί,
 ἔκην ἀτιμάσαι μ' ἄν, ὥστε μὴ λείψην,
 ἐν ἀνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
 Τροίαν ἀφινόμμεθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
 ὥστ' ἐκ ἀνδρῶν ἐνδίκως γ' ἀτιμάξοιτό σοι.
 ὅ γάρ τι τῷτον, ἀλλὰ τὸς θεῶν νόμους
 φθείροις ἄν· ἀνδρα δ' ὅς δ' ἡκαίον ἔθανοι,
 βλάβῃ τὸν ἐσθλόν, ὅδ' ἐὰν μισῶν κυρῆς.
 ἄγα σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεύς τῷδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
 ὅδ' ἐγὼ· ἐμίσουν δ' ἡνίκα ἦν μισεῖν καλόν.
 ἄγα ὅ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναι σε χρή;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὁδ' μὴ χαῖρ' Ἀτρήδην κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 ἀγα τόν τοι τύραννον ἀσεβείν ὅρ' ἄδ' ἰον;
 ὁδ' ἀλλ' οὐ λέγουσι τοῖς φίλοις, τιμὰς νέμειν.
 ἀγα κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἀνδραχρητῶν ἐντέλει.
 ὁδ' παῦσαι κρατῆς τοι τῶν φίλων νικῶμενος.
 ἀγα μέμνησ' ὁποῖω φωτὶ τὴν χάριν δίδως;
 ὁδ' ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
 ἀγα τί ποτε ποιήσης, ἐχθρὸν ὥδ' ἀδ' ἡνέκυν;
 ὁδ' νικᾷ γὰρ ἡρετὴ μετὴς ἐχθρας πολὺ.
 ἀγα τοιοῖδε μὲν τοι φῶτες ἐκπληκτοὶ βροτῶν.
 ὁδ' ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὶ οὗτοι πικροί.
 ἀγα τοι ὅσδ' ἐπαινέεις δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
 ὁδ' σκληρὰν ἐπαινέειν ὁ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ἀγα ἢ μᾶς σὺ δ' ἑλούς τῆδε θ' ἡμέρα φανῆς.
 ὁδ' ἀνδρας μὲν ὅν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκης.
 ἀγα ἀνωγας ὅν με τὸν νεκρὸν θάπην ἔαν;
 ὁδ' ἐγώ γε καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι.
 ἀγα ἢ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονῆ.
 ὁδ' τῷ γὰρ με μᾶλλον ἔκτος, ἢ μαντῷ πονῆν;
 ἀγα σὸν ἄρα τῦρρον, ὅκ' ἐμὸν κεκλήσεται.
 ὁδ' ὥς ἂν ποιήσης, περὶ ταχοῦ χρηστὸς ἔσῃ.
 ἀγα ἀλλ' οὐ γέ μιν τοι τῶτ' ἐπίστασ', ὥς ἐγὼ
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μέγ' ὦ χάριν.
 ἔτος δ' ἐκείνῃ, καὶ νῦν θάδ' ὦν, ἐμοὶ ὁμοῦς
 ἐχθιστος ἔσαι. σοὶ δ' ἐδράν' ἐξέσθ' ἀχρή.
 ὅστις σ' Ὀδυσσεὺς μὴ λέγῃ γνώμη σοφὸν
 φῦναι τοιοῦτον ὄντα, μῶρος ἔσ' ἀνὴρ.
 ὁδ' καὶ νῦν γε Τάυρω τὰ πότ' οὐδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' ἔναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπην θέλω,
 καὶ ξυμ

ΛΙΑΣ

καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδὲν ἐλλάττειν, ὅσον
 χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτῶς.
 τῷ ἀρίστῳ Οὐδυσῇ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
 λόγοισι· καὶ μὲν ἔφυσας ἐλπίδος πολὺ.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
 μόνος παρέστη χερσὶν· ὅδ' ἔτλης παρῶν,
 θανόντι τῷδε, ζῶν ἐφουβρίσαι μέγα.
 ὥς ὁ στρατηγὸς οὐ' πιβρόντητος μολῶν,
 αὐτὸς τε, χῶ' ξύναμος, ἠβελισάτην,
 λωβητὸν αὐτὸν ἐμβαλῆν, ταφῆς ἄτερ.
 τοι γὰρ σφ' ὀλύμπῳ τῷδ' ὁ πρεσβύων πατὴρ,
 μνήμων τ' Ἑριννύς, καὶ τελεσφόρος Δίκη,
 κακοὺς κακῶς φθείραν, ὥς περ ἠθέλον
 τὸν ἄνδρα λώβας ἐμβαλῆν ἀναξίως.
 σέ δ' ὦ χεραιῶν σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιφύγειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τῷτο δυσχερὲς ποιῶ.
 τὰ δ' ἄλλα, καὶ ξὺμπραττε· κείτινα στρατῷ
 θέλῃς κομίσθην, ὅδ' ἐν ἄλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τὰλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν, ἐπίστασθαι.
 ὁδ' ἀλλ' ἠθέλον μὲν, ἧ δὲ μὴ σί σοι φίλον
 πράσσῃν τὰ δ' ἡμᾶς, ἧ μὲν ἐπαινέσας τὸ σόν.
 τῷ ἄλῃς· ἥ δ' ἡ γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος· ἀλλ' οἱ μὲν, κοίλῃν κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε· τοῖσδ' ὑφίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
 θέσθ' ἐπίκαιρον· μίαν δ' ἐκ κλισίας
 ἀνδρῶν ἵλη, τὸν ὑπασιδίον
 κόσμον φερέτω.

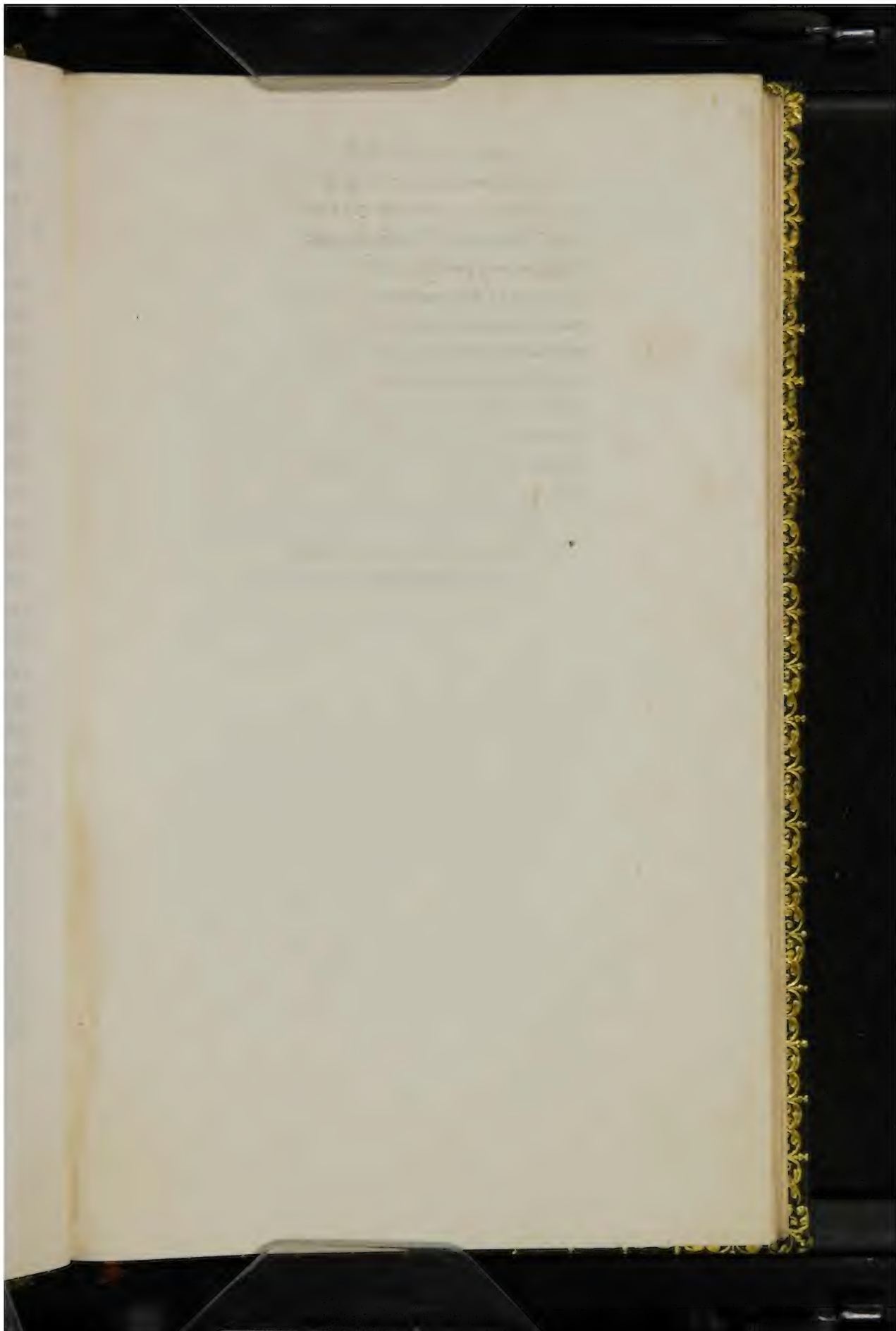
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰχθύς,
 φιλότῃτι θίγων, πληρὰς σὺν ἐμοὶ
 τάςδ' ἐπικούφῃς· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἀνωφυσῶσι μέλαν
 μένος· ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρῆναι, σούδῳ· βᾶτω·
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ,
 κ' ἔδενί πω λῶνι θνητῶν
 Αἴαντος· ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.
 ἢ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι
 γινῶναι· πρὶν ἰδῆνδ', ἔδῃς μάντις
 τῶν μελλόντων ὅ,τι πράξει.

χο

ΤΕΛΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑ
 ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

SOPHOCLESELECTRA.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Υπόκειται ὡς τροφὸς, δεικνύς τῷ Ορέσει τὰ ἐν Ἀργεῖ. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ηλέκτρα, ἥνίκα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφῇ, δέισασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσι σὺν τῷ πατρί. τροφὸς δὲ ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτερος, παιδαγωγὸς ὑποκείμενος, καὶ ὑπεκείμενος τὸν Ορέσει ὥς τὴν Φωκίδα, πρὸς Στρόφιον. καὶ ὑποδεικνύς αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεῖ. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἀργεὺς ὁ παιδαγωγὸς, ἔφυγε. καὶ δίδκοσιν ἐτῶν ἐπανιών σὺν αὐτῷ πρὸς Ἀργεὺς, δεικνυσὶν αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεῖ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίξῃ δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ορέσει.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παιδαγωγός.	παρθένων.
Ορέσει.	Χρυσόθεμις.
Ηλέκτρα.	Κλυταιμνήστρα.
Χορὸς ἐξ ἐπιχωρίων	Αἴγιος.

Προλογίξῃ δὲ ὁ Παιδαγωγός.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕ
ΚΤΡΑ.

Τοῦ στρατηγήσαντος ἐν τρώϊα
ποτέ
Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκὼν
ἔξεσί σοι

παρόντι λαῶν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὐ πάθος, τόδε,
τῆς οἰστοπλήγος ἄλλος Ἰνάχου κόρης.
αὐτὴ δ' Ὀρέσα τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ λύκος· οὐδέ ἀριστερὰς δ' ὄσδε,
Ἡρας ὀκλήνδος ναός· οἷ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους ὀρεῖν.
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε.
ὅθεν σε πατὴρ ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν,
ἤνεγκα, καὶ ἐξέσωσα, καὶ ἐξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἡβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν ὅν Ὀρέσα, καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Γυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχῃ βουλευτέον.
ὥς ἡμὴν ἦδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας,
ἔωα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ·
μέλαινα τ' ἄτρων ἐκλέλοιπεν ἀφρόνη.
πρὶν ὅν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν σένης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὥς ἐνταῦθ' ἐμὲν,
ἵν' ἔκ' ἐτ' ὀνείῃ καίρως, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
ὅρε' ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
σημεῖα φάνης, ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γέγως.
Ὡς περ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, καὶ ἡ γέρων,
Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ἔκ' ἀπώλεσεν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ἀλλ' ὀρθὸν ὅς ἴσῃσιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 Ἡ μᾶς τ' ὀτρύνῃς, καὶ τὸς ἐν πρώτοις ἔπη·
 τοι γὰρ, τὰ μὲν δόξαντα, δηλώσω· σὺ δὲ,
 ὅς εἴαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
 εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον·
 ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμην τὸ πυθικόν
 μαντεῖον, ὡς μάθοι μ' ὅτ' ἢ τρὸς πατρός
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρεῖ μοι τοιαῦθ' ὅφθιμος, ὣν πάυσῃ τάχα·
 ἄτκνον αὐτὸν ἀπιδὼν τε καὶ στρατοῦ,
 δόλοισι κλέψαι χερὸς ἐν δίκους σφαγᾶς·
 ὅτ' ἔν τοιόνδε χρῆσ' μὲν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς ᾗ σάχη
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον·
 ὅπως ἂν εἰδῶς, ἡμῖν ἀγγέλης σαφῆ·
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ', ὅδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἠνθισμένον·
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν ἦ
 φωνῶν, παρ' ἀνδρὸς φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνῃ δορυξένων·
 ἀγγελλε δ' ὄρκῳ προστιθεῖς, ὅθ' ἔνεκα
 τέθνηκ' Ορέστis ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι πυθικοῖσιν ἐκ τροχιαμάτων
 δίφρων κυλιαθεῖς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐσάτω·
 ἡμῶς δὲ πατρός τ' ὕμβρον ὡς ἐφίετο,
 λαιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 σέψαντες, εἴτ' ἀφορρὸν ἤξομεν πάλιν·
 τύπῳ μαχαλὸς πλῆρον ἡρμένον χερσίν,
 ὃ καὶ σὺ θάμνοις διαδάπου κεκρυμμένον,
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἡδ' εἴαν φάτιν

φέρει

ΗΛΕΚΤΡΑ

φέροι μεν αὐτοῖς, τοῦ μὲν ὡς ἔρρε δέμας
 φλογιστὴν ἦδη, καὶ κατηνθρακωμένον.
 » Τὶ γὰρ με λυπεῖ τῷθ' ὅταν λόγῳ θανῶν,
 » Εργοῖσι σωθῶ, καὶ ξενέγκωμαι κλέος.
 » Δοκῶ μὲν ἔδδεν ῥῆμα σὺν κέρδεσσι κακόν.
 » Ἦδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφῆς
 » Λόγῳ μάστιγιν θνήσκοντας· ἦθ' ὅταν δόμους
 » Ελθωσιν, αὖθις ἐκτετίμηνται πλέον.
 ὡς καὶ μὲν πτωχῶ τῆςδε τῆς φήμης ἀπο
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἀπρον ὡς, λάμψεν ἐτι.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ, θεοὶ τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθε μὲν ἀντυχούντα ταῖςδε ταῖς ὁδοῖς.
 σὺ τ' ὦ πατρώων δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὥρμημένος.
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆςδ' ἀποσείλιτε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλετον, καὶ κατασάτιν δόμων.
 εἰρηνὰ μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἦδη γέρων,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
 νῶδ' ἐξιμέν· καιρὸς γὰρ, ὅς περ ἀνδράσι
 μέγιστος ἔργου παντός ἐς ἐπιστάτης.
 ἦλ' ἐγὼ μοι μοι δύστηνος.
 παῖ καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπάλων τινὸς
 ὑποσενούσης ἐνδον αἰσθῆσθαι τέκνον.
 ὅρ' ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἡλέκτρα; θέλῃς
 μείνω μεν αὐτοῦ, καὶ ἀκούσω μεν γόων;
 παῖ ἥκιστα· μηδ' ἐν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου
 πρῶτό μεθ' ἔρδην, καὶ πότῳ δ' ἀρχηγετῆν,
 πατὴρ δ' ἔχοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρῃ
 νίκη ντ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ κρᾶτος τῶν δρωμένων.
 ἦλ' ὦ φάος ἀγνὸν, καὶ γῆς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰσόμοιρος ἀνὴρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾤδ'ας,
πολλὰς δ' ἀντήρης ἡθού
τέρνων πλαγὰς αἰμαστο μένων,
ὅποταν δνοφεράν νύξ ὑποληφθῇ.
τὰ δὲ παννυχίδων ἡδὴ, συγεραὶ
ξυνίσασ' ἀνὰ μοχερῶν οἴκων.
ὅσα τὸν δύσηνον ἐμὸν θρινῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἀρης ἐκ' ἐξείνισε.
μήτιρ δ' ἢ μὴ, χ' ὠκιστολεχὴς
Αἰγιάδος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
χίξουσι κάρα φονίῳ πελέκει.
κὺδ' ἔς τ' ὅτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης,
ἢ μοῦ φέρεται, σοῦ πάτερ ἔτ' ὡς
ἀδ' ἰκὼς οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
συγερῶν τε γόνων, ἐστ' ἂν
λάνσω παμφεγγὴς ἄσρων
ρίπας. λάνσω δὲ τόδ' ἤμαρ,
μὴ ὅτε κινολέττ' ὥς τις ἀνδρῶν
ἐπὶ κωκυτῶ τῶνδε πατρῶων
πρὸ θυρῶν ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶ μ' αἰῖδου, καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθονὶ Ἑρμῇ, καὶ πότνι Ἄρᾳ,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
αἱ τοὺς ἀδ' ἰκὼς θνήσκοντας ὀρᾶτε,
τοὺς ἀνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ' ἀρήξατε. τίσαθε πατρὸς
φόνον ἢ μετέρου.

καὶ μοι

ΗΛΕΚΤΡΑ

καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
 μούνη γὰρ ἄχην ἔκτετι σωκῶ
 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.
 10 ἰὼ παῖ παῖ δυσανοτάτας
 Ἡλέκτρα ματρός, τίν' αἶ
 τάκης ὥδ' ἀνόρεσον οἰμωγὰν
 τὸν πάλα ἐκδολερᾶς ἀθωτάτας
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταις. Ἀγαμέμνονα,
 κακῶτε χερὶ πρόσδοτον ὥς
 ὅ τ' ἀδε πορῶν
 ὅλοιτ' ἢ μοι θέμιστάδ' αὐδαίν.
 20 ἥλ' ὥ γένεθλα γενναίων πατέρων,
 ἥνετ' ἑμῶν καμάτων παραμύθιον.
 οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ' ὅτι με
 φυγγάνης, ὅδ' ἐθέλω προλιπῆν τόδε,
 μὴ ἔ τὸν ἐμὸν σοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὥ παντοίας
 φιλότητος ἀμφοβόμεναι χάριν,
 ἑἴτε μ' ὥδ' ἀλύξν.
 αἰ αἰ ἱκνῶμαι.
 30 ἀλλ' οὐτοί τιν' ἐξ αἰῶνα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἄν
 σάσῃς, ἔτε γόοις, ἔτε λιταῖς.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων, ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλγος αἶσ' σενάχουσα δίολλυσαι,
 ἐν οἷς ἀγάλυσίς ἐστιν ὅδε μία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη.
 40 ἥλ' ἐνὶ πῖος, ὅς τ' ὦν οἰκτρῶς
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάβεται.
 ἀλλ' ἐμὲ γὰρ σὺν ὅσ' ἄρα φρένας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄ, Ἰ τυν αἰὲν Ἰ τυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυξομένα Διὸς ἄγγελος.

ἰὼ παντλάμων

Νιόβα, σέ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν,

ἅ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ

αἰ αἰ δακρύεις.

χο ἔτσι σοὶ μένα τέκνον

ἄλως ἐφάνη βροτῶν,

πρὸς ὃ, τι σὺ τῶν ἐνδον ᾗ περιστα,

οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γοναῖ ξύναί μας.

οἷα Χρυσόθεμις

ξῶς, καὶ Ἰφιάναγα,

κρυπῆ τ' ἀχέων ἐν ἡβῇ.

ἡλέ ὀλβιος, ὃν ἀκλῆνᾶ

γὰ ποτὲ Μυκηναίων

δέξεται ἀπατρίδαν Διὸς ἄφρονι

βήματι μολόντα τάνδε γὰν Ορέσταν,

ὃν ἔγωγ' ἀνάματα

προσμένουσ' ἄτεκνος,

τάλαιν' ἀνύμφαντος αἰὲν οἰχῶ,

δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον

οἶτον ἔχουσα κακῶν. ὃ δὲ λάθεται,

ὣν τ' ἔπαθ', ὣν τ' ἔδαν. τί γὰρ ἔκ ἐμοὶ

ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατῶμενον.

αἰεὶ μὲν γὰρ ποθῇ.

ποθῶν δ', ἔκ ἀξιοφανῆναι.

χο θάρσῃ μοι θάρσῃ τέκνον,

ἔστ' μέγας ἐν οὐρανῷ

Ζηνς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνῃ.

ᾗ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουςα,

μήθ'

ΗΛΕΚΤΡΑ

μήθ' οἷς ἐχθαίρης
 ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάβου.
 Χρόνος γὰρ ὁ μαρὴς θεός.
 ὅτε γὰρ ὁτάν Κρίσαν
 βουνοῖ μαν' ἔχων ἀκτάν
 παῖς Ἀγαμέμνονίδης ἀπερίτροπος,
 ὅθ' ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάσων.
 ἦλέ ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
 ἀπολέλοιπεν ἥδη
 βίοςτος ἀνέλπιστος· ὅδ' ἐτ' ἄρ' ἔω.
 ἅτις ἀναιτοκίῃν κατατάνομαι.
 ἄς, φίλος ὅστις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἄπερ' ἢ τις ἐποικος ἀναξία,
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρός· ὥδε μὲν
 ἀγχεῖ σὺν σολᾷ,
 κενᾶς δ' ἐφίσταμαι τραπέξαις.
 Χο οἰκτρὰ μὲν νόσοις αὐδᾷ,
 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρώαις,
 ὅτε σοι παγχάληκων ἀντάια
 γενύων ὥρ μάθῃ πλαγὰ,
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτήνας,
 δῖν' ἀν δῖν' ὡς προφυτεύσαντες
 μορφάν· ἥτ' ὅν θεός, ἥτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράγων.
 ἦλέ ὧ πασᾶν κήνα πλέον ἁμέρα
 ἐλθὼς ἐχρίσα δὴ μοι.
 ὦ νύξ· ὦ δειπνῶν ἀρρήτων
 ἐκπαλᾶλ' ἄλ' ἔστι.
 τοὺς, ἐμὸς εἶδε πατήρ
 θανάτους ἀγχεῖς διδύμην χερσίν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αἶ τὸν ἐμὸν ἥλον βίον
 πρόσδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν.
 οἷς θεὸς ὁ μέγας οὐλύμπιος,
 ποῖνι μακάρεα παθεῖν πόροι.
 μηδ' ἐπὶ τ' ἀγλαΐας ἀπονάατο,
 τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

χο φράξου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 ὕγνώμαν' ἰχθὺς ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκίᾳς ἤσ' ἄτας
 ἐμπίπῃς ὕτως ἀγκῶς;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκλήσω,
 σὰ δὲ θυμῷ τί κτουσ' αἶψ'
 ψυχᾷ πολέμους· τὰ δ' ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς
 ὅκ' ἐρίσ' ἀπλάθην.

ἡλέ ἐν δηνόισι ἡναγκάσθην· ἐν δηνόισι
 ἔξοισ'· ὕλ' ἀθ' μ' ὀργά.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δηνόισι ὕχῃσω
 ταύτας ἄτας,
 ὅφρα με βίος ἔχη.
 τίνι γὰρ ποτ' ἀν' ὤφιλ' ἀγενέθλα
 πρόσφορον ἀκῶσαι μ' ἔπος.
 τίνι φρονέοντι καίρια.
 ἀνετέ μ' ἀνετέ παράγοροι.
 τὰ δ' ἐπὶ γὰρ ἅλ' αὐτὰ κεκλήσεται· ὅδ' ἐπὶ
 ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι,
 ἀνάρθρος ὥδ' ἐθρήνων.

χο ἀλλ' ὅν' ἀνόϊα γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσεί τις πῖσ' αἶ,
 μὴ τί κτην' ὅσ' αὐτὰν ἄταις.

ἡλέ καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ· φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοισι ἀμελεῖν καλόν.

χο

ἡλέ

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἐν τίνι τῷτ' ἐβλας ἀνθρώπων·
μήτ' ἦν ἐντιμος τῶτοισ,
μήτ' εἴ τω πρόσκημαι χρισῶ,
ξυνναίοι μ' ἀνικηλος; γονέων
ἐκτί μους ἰχουσαι πέρυρας
ὀξυτόνων γούων.

εἰ γὰρ ὁ μὲν, θανῶν γὰρ τε καὶ ὀδυνῶν,
κῆσεται τάλας· οἱ δὲ, μὴ πάλιν
δῶσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροιτ' ἀν' αἰδῶς, ἀπάντων
τ' αὐσέβεια θνατῶν.

χ^ο ἐγὼ μὲν ὦ πάϊ, καὶ τὸ σὸν σπένδουσ' ἅμα
καὶ τὰ μὲν αὐτῆς, ἦλθον· ἧ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺν νίκα· σοὶ γὰρ ἐφόμεσθ' ἅμα.

ἡλέ^ε αἰχύνομαι μὲν ὦ γυναῖκες, εἰδοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορῆν ὕμιν ἄραν·
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάσει με δρᾶν,
σύγνωτε· πῶς γὰρ ἥ τις ἀγενὴς γυνή
πατρῷ ὀρώσα πῆματ', ὃ δρῶντάδ' ἄν,
ἀ' γὰρ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' ἀφρόνην αἰεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ.
ἦ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς ἡ μ' ἐγένετο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· ἧτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φονεύσι τοῦ πατρὸς
ξύνημι· καὶ τῶνδ' ἄρχομαι· καὶ τῶνδ' ἐμοῦ
λαβεῖν θ' ὁμοίως, καὶ τὸ τιτᾶσαι πέλας.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκῆς μ' ἄρξην,
ὅταν θρόνοις Ἀΐγιοθον ἐνθακοῦντ' ἰδῶ
τοῖσιν πατρῷοις· ἧ σίδω δ' ἐσθ' ἡματα
φοροῦντ' ἐμὴν ὧ ταυτὰ, καὶ παρεσίου

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

λ^0

5
MAG

λ^0

7
MAG

λ^0

8
MAG

λ^0

9
MAG

λ^0

10
MAG

λ^{00}

НАЛЕКТРА

ὁ κληνὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών·
ὁ πάντ' ἀνάκλις ἔτος· ἢ πᾶσα βλάβη·
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιεῖ μενος·
ἐγὼ δ' Ὀρέσην τῶνδε προσμένουσά μ' ἄφ'
παυσῆρ' ἐφῆξεν ἡτάλαιν, ἀπόλλυμαι·
μέλλων γὰρ αἰὲς δρᾶν τι, τὰς ὕσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπύσας ἐλπίδας διέφθορεν·
ἐν ἔντοιίτοις, ὅτε σωφρονεῖν φίλας,
ἔτ' ὄσεβῃν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακῶις,
πολλήν γ' ἀνάγκη καπιτηδόνην κακὰ·
φέρ' ἤ περ, πότερον ὄντος Αἰγιάδου πέλας
λέγῃς τάδ' ἡ μῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ἢ κάρτα· μὴ δόκη μ' αὖν ἤ περ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχῶν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνῃς·
ἢ δ' ἂν ἐγὼ θαρσύνω, μάλλον ἐς λόγους
τοὺς σὺς ἰκοίμην, ἢ περ ὡς ταῦτ' ἔχῃ·
ὥς νῦν ἀπόντος, ἰσχυρὰ τί σοι φίλον·
καὶ δ' ἢ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
ἡξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναί κε θέλω·
φησὶν γέ· φάσκων δ', ὅδ' ἐν ὧν λέγῃ ποιεῖ·
Φιλίῃ γὰρ ὄνῃν πρᾶγμα ἄνῃρ πράσων μέγα
καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκείνον ἐκ ὄνῃς·
θάρα δ' ἐπέφυκεν ἐσθλὸς ὥς τ' ἀρῇν φίλοις·
πέποιθ', ἐπεὶ τ' ἂν ὁ μακρὰν ἔξω ἐγὼ·
μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν, ὥς δόμων ὄρῳ
τὴν σὴν ὁμοίαν ἐκ πατρὸς ταῦτ' αὖ φύσιν
Χρυσόθε μιν, ἔκ τε μητρὸς, ἐν τάφῳ χερσὶν
φέρουσιν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται·
τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξ ὁδοῖς
ἐλθῶσα φωνῇς ὧ κασιγνήτη φώνειν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ δ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδασθῆναι θέλεις,
 θυμῷ ματάω μὴ χαρίεσθαι κενά.
 καὶ τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα καὶ μαυτὴν, ὅτι
 ἀλγὼ πὶ τοῖς παρ' ἑστίν· ὥστ' ἂν φθένος
 λάβοιμι, δηλώσαι μ' ἂν οἱ αὐτοῖς φρονῶ.
 νῦν δ' ἐν κακῷ μοι πλὴν ὕψ' ἔμνη δοκῇ.
 καὶ μὴ δοκῇ μὲν δρᾶν τι, πη μαινῇ δὲ μή.
 τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καὶ σέ βούλομαι ποιῇν.
 καὶ τοι τὸ μὲν δίκαιον, ἔχ' ἢ γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἢ σὺ κρίνεις· εἰδ' ἐλευθέραν με δεῖ
 εἶναι, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκυστία.
 ἢ λέει δὴ νόον γέ σ' ἔσαν πατὴρ, ἢ σὺ πάϊς ἔφυς,
 κήνου λεληῶσαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλιν.
 ἅπαντα γὰρ σοι τὰ μᾶν ουθετήματα,
 κήνης διδασκτὰ, καὶ δ' ἐν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
 ἔφηθ' ἐλοῦγε θάτερ', ἢ φρονῇν κακῶς,
 ἢ τῶν φίλων φρονῆσαι, μὴ μνήμην ἔχην.
 ἥ τις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς γ' ἀάβοις
 φθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκ δέξας ἂν.
 ἐμῷ δὲ πατρὶ πάντα τι μωρουμένης,
 ἔτε ξυνέρδεις, τὴν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
 ἔταῦτα πρὸς κακῷσι δηλὴν ἔχει;
 ἐπ' ἡ δὲ δάξον, ἢ μάθ' ἐξ' ἐμῷ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάση γούων.
 ἔξω; κακῶς μὲν οἶδ', ἐπαρκεντως δέ μοι.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τε θνηκῷ
 τι μὰς προσάπην, ἢ τις ἐς' ἐκ γὰρ χάρις.
 σὺ δ' ἢ μὴν ἢ μισοῦσα, μισῆς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ, τοῖς φοναῖσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν ὅν κ' ἂν ποτ' ἔδ' ἢ μοι τὰ σά

ΗΛΕΚΤΡΑ

μέλλοις τίς οἶσιν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς,
 τούτοις ὑπηγάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κέσθω, καὶ περίρρητῳ βίος·
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τὸ μὲ μὴ λυπῆν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐ κερῶ τι μῆς τυχεῖν·
 ὅδ' ἂν σὺ σώφρων γ' ἔσῃ· νῦν δ' ἔξ' ὃν πατρὸς
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκληῖσθαι, καλοῦ
 τῆς μητρός· ἔτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα, καὶ φίλους προδαῦσα σούς·
 χο μὴ δὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν, ὥς τοῖς λόγοις
 ἐνεστὶν ἀμφοῖν κέρδος, ἃ σὺ μὲν μάθοις
 τοῖς τῆςδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν·
 χρυ ἐγὼ μὲν ὦ γυναικες, ἡθάς ἐμί πως
 τῶν τῆςδε μύθων· ὅδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
 ἃ μὴ κακὸν μέγιστον ἦς αὐτὴν ἰὸν
 ἦκουσ', ὃ ταύτην μακρῶν χήσθ' ἰών·
 ἡλέ φέρεῖς ἐπὶ δὴ τὸ δάκρυ· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μῆξ' ὄν τι λέξῃς, ὅκ' ἂν ἀντίποιμ' ἔτι·
 χρυ ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ·
 μέλλουσι γάρ σ' ἃ τῶνδε μὴ λήξοις ἰών,
 ἐνταῦθα πέμψην, ἐνθα μὴ ποθ' ἡλίου
 φέγγος προσέψῃ· ξῶσα δ' ἐν κατιρεφῇ
 σέη, χθονὸς τῆςδ' ἐκτὸς ὕμνήσῃς κακὰ·
 πρὸς ταῦτα φράξου· καί με μὴ ποθ' ὕπερον
 παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν·
 ἡλέ ἢ ταῦτα δὴ μοι καὶ βεβούλονται ποιεῖν;
 χρυ μάλα θ', ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγιάδος μόλῃ·
 ἡλέ ἀλλ' ἐξίκοιτο τῆςδε γ' ἔνεκ' ἐν τάχῃ·
 χρυ τί ν' ὦτάλαινα τόνδ' ἐπιράσω λόγον·
 ἡλέ ἐλθὲν ἐκθνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρυ ὅπως πάθης τί χρεῖμα; τοῦ ποτ' εἴφρενών;
 ἤλέ ὅπως ἄφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφυγῶ.
 χρυ βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνήαν ἔχῃς;
 ἤλέ καλὸς γὰρ ἔμὸς βίος, ὥστε θαυμάσαι.
 χρυ ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σύ γ' αὖφρονεῖν ἠπίεσσο.
 ἤλέ μή μ' ἐκδιδάσκει τοῖς φίλοις ἔναι κακὴν.
 χρυ ἀλλ' ὅτι δίδασκω· τοῖς κρατοῦσι δ' ἡκάθην.
 ἤλέ σὺ ταῦτα θώπῃ, ἔκ' ἐμους τρόπους λέγῃς.
 χρυ καλὸν γε μέντοι μὴ ξ' ἀβουλίας πεσῇν.
 ἤλέ πεσοῦ μεθ' ἡ χρεῖ, πατρὶ τιμωροῦμενοι.
 χρυ πατήρ δὲ τούτων οἶδα συγγνώμην ἔχει.
 ἤλέ ταῦτ' ἐστὶ τάπη πρὸς κακῶν ἐπαινεῖσαι.
 χρυ σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ, καὶ συναινέσῃς ἐμοί;
 ἤλέ ὅδ' ἦτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' ἔην κενή.
 χρυ χωρήσομαι τ' ἄρ' οἶπερ ἐσάλιν ὁδοῦ.
 ἤλέ ποῖ δ' ἐκπορεύῃ; ποῖ φέρες τὰ δ' ἔμπτρα;
 χρυ μήτηρ με πέμπῃ πατρὶ τυμβῶσαι χοάς.
 ἤλέ πῶς ἔπας· ἡ τῶ δ' οὐσ' ἐμὲν ἐστὶ βροτῶν;
 χρυ ὃν ἔκταν' αὐτὴ· τὸ γὰρ λέξαι θέλῃς.
 ἤλέ ἐκ τοῦ, φίλων πρῶτ' ἔσθ' αἰ; τῶ, τὸ γὰρ ἤρεσεν;
 χρυ ἐκ δέ μοι μάτος του νυκτέρου δοκῇ ἐμοί.
 ἤλέ ὦ θεοὶ πατέρες, συγγένεσθ' ἔγ' ἀλλὰ νῦν.
 χρυ ἔχῃς τὴ θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ἤλέ ἡμοι λέγῃς τὴν ὄψιν, εἰποι μ' ἂν τότε.
 χρυ ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ἤλέ λέγ' ἀλλὰ τὸ· Πολλὰ τοῖς σμικροῖς λόγοι
 » ἐσφιλαν ἦδη, καὶ κατάρθωσαν βροτούς.
 χρυ λόγος τίς αὐτὴν ἐστὶν ἡσυχίαν πατρὸς
 τῶ σ' ἔτε καὶ μὲν δαυτέραν ὁμιλίαν,
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἴτα τόνδ' ἐφ' ἔστιον

πῆξαι

ΗΛΕΚΤΡΑ

πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, ὃ φόρῃ ποτὲ
 αὐτὸς, ταῦν δ' Αἰγιάδας· ἔκ τε τῶδ' ἄνω
 βλαστὴν βρύνοντα θαλλόν· ὧ κατὰ σκίον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα·
 τοιαῦτά του παρόντος ἡνίχ' ἡλίω
 δέ κινυσι τῶναρ ἔκλυον ἐξήρου μένου·
 πλείω δὲ τούτων ὑκᾶτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπῃ με κῆνι τοῦδε τοῦ φόβου χάριν·
 ἤλ' ἐπὶ νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
 ἐμοὶ πιθέσθαι· μήδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
 ὃ γὰρ μ' ἀπώσῃ σὺν κακῷ μέτῃ πάλιν·
 ἀλλ' ὧ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχῃς χερσὶν,
 τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· ὃ γὰρ σοὶ θεοὶ
 ὅσσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰσάναι
 κτερίσματ'· ὃ δὲ λυτρά προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ προὔσιν, ἢ βαθυσηφεῖ κόνε'
 κρύφοντιν· ἔνθα μὴ ποτ' εἰς ἀνὴν πατρός
 τούτων πρόσσῃς μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
 κῆ μὴ λί' αὐτῇ ταῦτα σωξέσθω κᾶτω·
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεσάτη γυνή
 πασῶν ἐβλάσῃ, τάςδ' ἐμοὶ δυσμενῆς χοῶς,
 ὅκ' ἂν παθ' ὅν γ' ἐκτάνε, τῶδ' ἐπέσεφε·
 σκέψαι γὰρ, ὅσοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκῇ
 γέρετάδ' ὅν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
 ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενῆς,
 ἐμαχαλίᾳθι, καὶ πὶ λουτροῖσιν κᾶρα
 κηλίδας ἐξέμαξεν· ἄρα μὴ δοκεῖς
 αὐτῇ αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 ὅκ' ἐστίν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τε μῦσα κρατὸς βοσρύχων ἄκρας φόβας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ μοῦ τάλαινης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
 ἄλχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα,
 καὶ ξῶμα τοῦ μόν, οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον,
 αἰ τοῦ δὲ προσπιτνοῦσα, γῆθεν ἀμενῇ
 ἢ μὲν ἄρωχον αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολῇ.
 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ξῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,
 ὅπως τολοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέρας
 χερσὶ σέφωμεν, ἢ τανῦν δωροῦ μεθα-
 οἶμαι μὲν ἔνδ' οἱ μάλιστα καὶ κείνῳ μέλον
 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυαπρόσοπ' ὀνείρατα.
 ὅμως δ' ἀδελφῇ, σοὶ θ' ὑπὸ ῥησιον τάδε,
 ἐμοὶ τ' ἄρωχά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων ἐν ἄδου καὶ μένῳ κοινῷ πατρί.

χο πρὸς ἀνσέβαν ἢ κόρη λέγῃ. σὺ δὲ
 ἴσω φρονήσῃς ὡφίλη, δράσῃς τάδε.
 χρυ δράσω. Τὸ γὰρ δίκαιον ἔκ' ἐχθλόν
 δυοῖν ἐρίξῃν, ἀλλ' ἐπισπῶνδ' ἐν τῷ δρᾶν.
 πρῶ μὲν δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ,
 σιγῇ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔσω φίλαι.
 ὥς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πύσεται, πικρὰν
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσῃν ἔτι.

χο ἢ μὴ ἐγὼ παράφρων
 μάστις ἔφην, καὶ γνώμας
 λεητομένα σοφᾶς,
 ἴσιν ἀπρόμαντις
 δίκαια δίκαια φερομένα
 χερσὶν κρᾶτη· μέτῃσιν ὦ
 τέκνον ἔμακρ' ἔχρονου.
 ὑπερτί μοι θάρσος

ἄδου

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἄδ' ὑπνόνων κλύουσιν ἄρ
 τίως ὄνφράτων.
 ὃ γάρ ποτ' ἄμνασῖν ὄφυσας
 Ἑλλάνων ἀνάξ,
 ὃδ' ἀπαλαιὰ χαλκὸπληκτος
 ἀμφήκης γένυς, ἄνιν κατέπεφνεν αἰ
 χίταις ἔν ἀκίαις.
 ἥξῃ καὶ πολύπους,
 καὶ πολύχρῃ, ἄδηνόις
 κρυπτομένα λόχοις χαλκὸπτης Ἐριννύς,
 ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
 μισαφόνων γάμων ἀμίλ
 λήμαθ'· ὅισιν ὀθέμις
 πρὸ τῶνδ' ἐτοίμ' ἔχῃ,
 μή ποτε μή ποθ' ἤμιν αἰ
 φεγὲς πελᾶν τέρας.
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν ἦτοι
 μαντεῖαι βροτῶν
 ὅκ' εἰσὶν ἐν δηνόις ὀνείροις,
 ὃδ' ἐν θεσφάτοις,
 ὃ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς
 αἰ καταχρήσῃ.
 ὦ Πέλοπος ἀπρόσθε
 πολύπονος ἱππῆα,
 ὥς ἐμολες αἰανὴ
 τᾶδε γὰρ.
 αἶτε γὰρ ὀποντιοθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη
 παγχρύσων δίφρων
 δυστανοῖς ἀκίαις

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πρόρ' ῥίξας ἐκριφθεῖς,

ἥ τις πω,

ἔλθ' πεν' ἐκ τοῦδ' οἴκου

πολύπονός ἀνίκη.

κλυ ἀνὴρ μένη μὲν ὡς εἰκάς αὖ σφ' ἔφη.

ὃ γὰρ πάρεσ' Ἀγιάθου, ὃς σ' ἐπείχ' ἀεὶ,

μή τοι θυραῖαν γ' ὕσαν αἰχύνῃ φίλους.

νῦν δ' ὡς ἄπ' ἐκ γένος, ὃ δ' ἐν ἐντρέπῃ

ἐμοῦ γε· καὶ τοι πολλὰ πρὸς πολλὰς μεδ' ἔ

ξέειπας, ὡς θρασυῖα καὶ πέρα δίκης

ἄρχω, καθυβρίξουσα καὶ σέ, καὶ τὰ σά.

ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν ἔκ' ἔχω· κακῶς δέ σε

λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.

πατήρ γάρ, ὃ δ' ἐν ἄλλόσοι πρόχῃ μ' ἄδ',

ὡς ἐξ ἐμῶ τέθνηκεν· ἐξ ἐμοῦ· καλῶς

ἔξοιδα· τῶν δ' ἄρνησις ἔκ' ἐνέσθ' μοι.

ἢ γὰρ δίκη νιν ᾔλεν, ἔκ' ἐγὼ μόνῃ.

ἢ χρεὴν σ' ἀρήχην, εἰ φρονοῦσ' ἐτύχχανες.

ἐπεὶ πατήρ ὅτος σὸς ὄν θρηνεῖς ἀεὶ,

τὴν σὴν ὅμαιμον μούνος Ἑλλήνων ἔτλη

θῦσαι θεοῖσιν· ἔκ' ἴσον καμὼν ἐμοὶ

λύπης ὅτ' ἔσσηρ', ὡς περὶ ἡτίκτου σ' ἐγὼ.

ᾗ γέν· δίδραξον δ' ἡ με τοῦ, χάριν τίνος

ἔθυσεν αὐτήν· πότερον ἀρχαίων ἐρῆς;

ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.

ἀλλ' ἀντ' ἀδελφῶ δ' ἡ τα Μενέλεω; κτανῶν

τά μ', ἔκ' ἐμελλε τῶν δέ μοι δῶσθαι δίκην;

πότερον ἐκείνῳ παῖδες ἔκ' ἦσαν διπλοῖ,

ὃς τῆς δέ μάλλον εἰκὸς ἦν θνήσκην, πατρός

καὶ μητρὸς ὄντας, ἢς ὁ πλεὺς ὅδ' ἦν χάριν;

ἢ τῶν

Η ΛΕΚΤΡΑ

ἢ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν τίν' ἵμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐμείνης, ἔχε δαίτασθαι πλέον;
 ἢ τῶ πανώλῃ πατρὶ, τῶν μὲν, ἐξ ἐμῶ
 παίδων πόθος παρείτο, Μενέλεω δ' ἐνὴν;
 ὅ τ' αὖτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνῶμιν πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 φάει δ' ἂν ἡ θανούσα γ' εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν ὅκ' εἰ μὴ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· ὃ δέ σοι δοκῶ φρονῶν κακῶς
 γνῶμιν δικάαν χούσα, τοὺς πέλας φέρε.
 ἢ λέ' ἐρεῖς μὲν ὅχ' ἵν' ἔμ' ὡς ἀρξασάτι
 λυπηρὸν, ὅτ' αὖ σού τ' ἀδ' ἐξ ἡκουσ' ὕπο.
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ
 λέξαι μ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.
 κλυ καὶ μὴν ἐφίη μ'· εἰ δέ μ' ὦ δ' ἀδ' λόγοις
 ἐξηρχε, ὅκ' ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύην.
 ἢ λέ' καὶ δὴ λέγω σοι· πατέρα φῆς κτῆναι· τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν ἀνδρῶν ἔτι,
 ὅτ' ὅν δικάως, ὅτε μή; λέξω δέ σοι,
 ὡς ὅδ' ἰκὴ γ' ἐκτῆνας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πρὸς ἀνδρὸς, ὧ τανῦν ξύνει.
 ἐρῶ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποιῆς, τὰ πολλὰ πνύματ' ἐχ' ἐν αὐλίδι.
 ἢ γὰρ φράσω· κῆνης γὰρ ὅθ' ἐμὶς μαθῆν.
 πατήρ ποθ' ὅ μ' ὡς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παίδων κατ' ἄλλος, ἐξεκίνησεν ποδῶν
 σικτὸν κερᾶσιν ἑλαφον· ὅ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν.
 καὶ τοῦδε μιν ἰσάσασα λητῶα κῶρη,
 κατὰ γ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τοῦ θηρός, ἐκθύσσει τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θυμὰτ'· ὃ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλῃ στρατῷ πρὸς δίκον, ὃ δ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν βιασθῆς πολλὰ, κἀντιβὰς, μόλις
 ἔθυσεν αὐτὴν, ὃ γὰρ Μενέλεω χάριν.
 ἣ δ' ἔν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κῆνον θέλω.
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανῆν
 χρεὴν αὐτὸν ὅν κ' ἐκ σέθεν; ποίω νόμῳ.
 ὅρα τιθῆσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
 μὴ πῆμα σ' αὐτῇ καὶ μετάχνοισιν τίθης.
 εἰ γὰρ κτενοῦ μὲν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἂν, ἣ δ' ἱκνῆς γε τυγχάνης.
 ἀλλ' εἰσάρα, μὴ σκῆψιν ὅκ' οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλῃς, δίδασκον ἀνθ' ὅτου τανῦν
 αἴχισα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνης,
 ἥ τις ξυνδύδῃς τῷ παλαμναίῳ· μεθ' ὃ
 πατέρα τὸν ἄμεινον πρόθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιῆς· τοὺς δὲ πρόθεν ἄσεβεις
 καὶ ἄσεβῶν βλαστόντας, ἐμβαλῶσ' ἔχῃς.
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσῃ μ' ἂν· ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
 ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνῃς;
 αἰχρῶς δ', εἴαν περ καλέῃς· ὃ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γὰρ μῆσθαι τῆς θυγατρὸς ὅνεκα.
 ἀλλ' ὃ γὰρ ὃ δ' ἐνθετὲν ἐξεσίσει,
 ἢ πᾶσαν ἴδῃ γλῶσσαν, ὥς τὴν μητέρα
 κακοσομοῦ μὲν· καὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλαστον ἣς ἡμᾶς νέμω.
 ἢ ξῶ βίον μοχθηρὸν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀξυνούσα, τοῦ τε συννόμου.
 ὃ δ' ἄλλος ἐξωχθρὰ σὴν μόλις φυγῶν

τλήμων

ΗΛΕΚΤΡΑ

τλήμων Ὀρέσσης, δυστυχὴ τρίβῳ βίον.
 ὃν πολλὰ δὴ με σοι τρέφειν μιάσσει
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ' ἔπερ' ἔσθονον,
 ἔδρων ἄν· οὐ τοῦτ' ἴσθι, τοῦδε γ' ἕνεκα,
 κήρυαί μ' εἰς ἅπαντας, ἔτε χρὴ κακὴν,
 ἔτε σὺ μαργον, εἴτ' ἀναιδέως πλέαν.
 ἔγάρ πεφουκατῶνδε τῶν ἔργων ἰδρὶς,
 σχεδόν τι τὴν σὴν ἔκαταχύνω φύσιν.
 ὅρῳ μένος πνέουσιν· εἰ δὲ σὺν δίκη
 ξύνεσι, τοῦδε φροντίδ' ἔκείτ' ἔσορῳ.
 κλυ ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γέτηνδε φροντίδος,
 ἥ τις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος· ἄρ' οὐ σοι δοκεῖ
 χωρὶν ἄν εἰς πᾶν ἔργον ἀχύνῃς ἄτερ;
 ἢ λέ οὐκ ἐπίστω τῶνδε μ' ἀχύνῃν ἔχειν,
 καὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθανῶ δ' ὅθ' ἕνεκα
 ἔξωρα πράσσω, καὶ ἐμοὶ προσσηκῶτα·
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξαναγκάσσει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
 » Αἰχροῖς γὰρ, ἀχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.
 κλυ ὦ θρέμ' ἀναιδέες· ἢ σ' ἐγὼ, καὶ τὰ μ' ἔπει,
 καὶ τάρχα τὰ μὰ, πόλλ' ἄγαν λέγην ποιεῖ;
 ἢ λέ σύ τοι λέγεις νιν, ἔκ ἐγὼ· σὺ γὰρ ποιεῖς
 τοῦτ' ἔργον· τὰ δ' ἔργα, τοὺς λόγους εὐρίσκειται.
 κλυ ἄλλ' ἔμια τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν, θράσους
 τοῦδ' ἔκ ἀλύξεως, οὐτ' ἂν Αἴγισθος μόλη.
 ἢ λέ ὄρᾳς; πρὸς ὀργὴν ἐμφέρει· μεθ' ἧσά μοι
 λέγην ἀχρήστοι μ', ἔδ' ἐπίστασαι κλύειν.
 κλυ ἔκουν ἑστέρας ἔδ' ὕπ' ὀφθαλμοῦ βοῆς
 θῦσαι μ', ἐπεδὴ σοὶ γ' ἐφῆκα πᾶν λέγην;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἦλέ ἐώ· κελάνω· θύε· μήδ' ἐπατιῶ
 τὸ μὲν σὺ μ', ὥς ἔκ' ἂν πέρα λείξαι μ' ἔτι·
 κλυ' ἔπαυρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
 πάγκαρπ' ἄνακτι τῷδ', ὅπως λυτηρίης
 εὐχὰς ἀνάχω δὴ μάτων, ὧν νῦν ἔχω·
 κλυοῖς ἂν ἦδ' ἢ Φοῖβε προσαιτήριε
 κενυμένην μου βάξιν· ἔγ' ἄρ' ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος· ἔδ' ἐπ' ἅν' ἀναπύξαι πρέπη
 πρὸς φῶς, παρ' ἑσθ' ἐκ τῆςδε πλησίως ἐμοί·
 μὴ σὺν φθόῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ,
 ἀσείρη ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν·
 ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ καὶ γὰρ φράσω·
 ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα,
 διατῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι λυγρὰ ἄναξ,
 εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα·
 εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν μέθες·
 καὶ μὴ με πλούτου τὸ παρόντος ἢ τινος
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφ' ἧς·
 ἀλλ' ὧδ' ἐμ' αἰεὶ ξῶσαν ἀβλαβὴ βίῳ,
 δόμους Ἀτρεΐδων σκῆπτρά τ' ἀμφέπην τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνεμι νῦν·
 οὐκ μεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
 δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη τι κρᾶ·
 ταῦτ' ὧλύκ' Ἀπολλοῦ ἰλεως κλύων,
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥς περ ἐξαίτου μεθα·
 τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ,
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξεδέναι·
 " Τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ ἢ κὺς ἐστὶ πάνθ' ὄραν·
 πᾶσι ξένοι γυναικες, πῶς ἂν εἰδέναι σαφῶς,
 ἢ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγιάδου τάδε;

Χο τὰ

ΗΛΕΚΤΡΑ

20 τάδ' ἐστὶν ὧξέν· αὐτὸς εἰκασας καλῶς.
 παῖ ἥ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπημάξων κυρῶ
 κήνη; πρέπη γὰρ ὡς τύραννος ἔσορ' ἄν.
 20 μάλιστα πάντων ἥδε σοι κήνη πάρα.
 παῖ ὦ χαῖρ' ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥνω λόγους.
 ἥδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς, Αἰγιάδω θ' ὁμοῦ.
 κλυ ἐδέξαμην τὸ ρηθέν· ἔδέναι δέ σου
 πρῶτισα χρήζω, τίς σ' ἀπέσειλε βροτῶν.
 παῖ φανοτάς ὁ φωνὸς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
 κλυ τὸ ποῖον ὧξέν, εἴπε· παρὰ φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
 παῖ τέθνηκε Ορέστης· ἐν βραχέϊ ξυνθείς λέγω.
 ἥλέ δι' γὰρ τάλαιν' ὀλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
 κλυ τί φῆς, τι φῆς ὧξείνε· μὴ ταύτης κλύε.
 παῖ θανόντ' Ορέστην νῦν τε καὶ τότε νένεπω.
 ἥλέ ἀπωλόμην δύσσιος· ἔδεν ἤ μ' ἔτι.
 κλυ σὺ μὲν τὰ στυγερὰ πράσσ· ἐμοὶ δὲ σὺ ξείνε,
 τάληθές ἔπε, τῷ, τρόπῳ δύόλλυται.
 παῖ καπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσσω.
 κείνος γὰρ ἔλθων ἔς τὸ κληγνὸν Ἑλλάδος
 πρόχῃ μ' ἀγῶνος, δελφικῶν ἄθλων χάριν.
 ὅτ' ἦθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων,
 δρόμον προκηρύξαντος, ὃ πρῶτη κίρις,
 ἔσῃλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκείσε βας.
 δρόμου δ' ἰώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε παντιμον γέρας.
 χῶπῳ μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
 ἐκ οἷδα τοῖσδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κέρατι.
 ἐνδ' ἰσθ' ὅσων γὰρ ἔσεκέρυξαν βραβεῖς
 δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἀνομίζεται.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τούτων ἐνεγκὼν πάντα τὰ πινί κιά,
 ὠλβίξετ', ἀργῆος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέσης· τοῦ τὸ κληνὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος σφάτον μ' ἀγείραντός ποτε.
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 Βλάβῃ, δύνατ' ἂν ἔδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κῆνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἵππικῶν
 ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἀγῶν,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα.
 ᾗς ἦν ἀχαιός· εἰς ἀπὸ Σπάρτης· δύο
 λύβιεσ· ξυγῶτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται.
 καὶ κείνος ἐν τούτοισι, θαλασσῆς ἔχων
 ἵππους ὁ πέμπτος· ἔκτος, ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθάσι πῶλοις· ἔβδομος, μάχης ἀνὴρ.
 ὅδ' ὀρχοος, Λάικιππος Αἰνῆαν γένος.
 ἔνατος, Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἀπο·
 βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκκληρῶν ὄχον.
 πάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἰτεταγμένοι βραβεῖς
 κλήροισι ἐπὶ ἤσαν, καὶ κατέστησαν δίφρους,
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγρος ἥξαν· οἷδ' ἅμα
 ἵπποισι ὁμοκλήσαντες, ἠνίας χερσὶν
 ἔσθσαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεσώθη δρόμος,
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορέθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγμένοι,
 φείδοντος κέντρων ἔδέν· ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ' ἵππικα.
 ὁμοῦ γὰρ ἅμφι νῶτα καὶ τροχῶν βάσσης,
 ἤφριξον ᾗς ἐβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐλάτην σῆλην ἔχων,
 ἔχρι μῆ' αἰεὶ σύριγγα· δεξιὸν δ' ἀνείς

ΗΛΕΚΤΡΑ

σφραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκήμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι.
 ἔπειτα δ' Ἀἰγέανος ἀνδρὸς ἄστο μοι
 πῶλοι βίᾳ φέρουσιν ἐκ δ' ὑποστροφῆς
 τελοῦντες ἔκτον ἐβδομὸν τ' ἡδὲ δρόμον,
 μέτωπα συμπίαιονσι βαρυστάτοις ὄχοις.
 καὶ τὸν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ,
 ἔθραυε, καὶ νέπιπτε. πάντ' ἐπὶ μπλατο
 ναυαγίων Κριαῖον ἱππικῶν πέδον.
 γνοὺς δ' οὐκ Ἀθηνῶν δῖον ὅς ἦν ἰοτρόφος,
 ἔξω παραπῶ, καὶ ναυαγίων, παρῆς
 κλυδῶν ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔχματος μὲν, ὑπέραις δ' ἔχων
 πῶλους Ορέσης, τῷ τέλει πίσιν φέρων.
 ὅδ' ὡς ὄρεα μόνον νιν ἐλλελημμένον,
 ὅξυν δ' ἰώτων κέλαδον ἐν σήσας θαῖς
 πῶλοις, διώκη. καὶ ξισώσαντες ξυγὰ,
 ἤλαυνέτην, πότε ἄλλος ἄλλοθ', ἄτερος
 κἄρα προβάλλων ἱππικῶν ὄχι μάτων.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλῆς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὀτλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων.
 ἔπειτα, λῦων ἠνίαν ἀριστερὰν
 καὶ μπιοντος ἵππου, λανθάνει σήλην ἄκραν
 πάσας. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χυόας,
 καὶ ἐκ ἀντύγων ὠλίσθη. σύν δ' ἐλίεσται
 τμητοῖς ἱμάσι. τοῦ δ' ἐπὶ ποντος πέδῳ,
 πῶλοι διεσπάρησαν ἄς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρεα νιν ἐκπεπνυκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
 οἳ ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνει κακὰ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φορούμενος πρὸς ἔδρας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων· ἔστέ νιν διφρηλάται
 μόλις καταχέθοντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἵματιρὸν, ὥστε μηδένα
 γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἀν' ἀθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κήαντες αὐτοὺς, ἐν βραχὺ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα, δηλαῖας σποδῶ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκίων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχοι χθονός.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν· ὥς μὲν ἐν λόγοις,
 ἀληθινά· τοῖσι δ' ἰδοῦσιν οἵ περ ἔδομεν,
 μέγιστα πάντων, ὧν ὁπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 χο φῶ, φῶ· τὸ πᾶν δ' ἡ δεσπόταισι τοῖς πάλαι,
 πρόρριξον ὥς ἔοικεν ἐφθάρται γένος.
 κλυ ὦξ' αὖ· τί ταῦτα· πότερον ἀντυχὴ λέγω,
 ἢ δηνά μὲν, κέρδη δέ· λυπηρῶς δ' ἔχθ,
 εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώξω κακῶς.
 παί τί δ' ὦ δ' αὖθι μείσι ὦ γύναι τῶ νῦν λόγῳ.
 κλυ δηνὸν τὸ τί κτην ἐστίν· ἔδ' ἔγάρ κακῶς
 πάχοντι, μῖσος ὧν τέ κη προσγίνεται.
 παί μάτην ἄρ' ἢ μείσι ὥς ἔοικεν ἥκομεν.
 κλυ ἔτσι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος πῖς ἔχων τεκμήρια
 προσῆλθες· ὅστις τῆς ἐμῆς τύχης γεγώς,
 μαστῶν ἀποσὰς, καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενῆτο· καὶ μ' ἐπεὶ τῆςδε χθονὸς
 ἐξῆλθεν, ἔκ' ἐίδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
 φόνους πατρώους, δειν' ἐπιπείλῃ τελέην.
 ὥστ' ἔτε νυκτὸς ὕπνον, ἔτ' ἐξ ἡμέρας,
 ἐμὲ σετάρην ἡδύν· ἀλλ' ὁ προσατῶν

Η ΛΕΚΤΡΑ

χρόνος διηχέ μ' αἶν' ὡς θανου μένην.
 νῦν δ' ἡμέρα γάρ τ' ἦδ' ἀπὸ πᾶσι φόβον.
 πρὸς τῆς δ' ἐκείνου θ' ἡδ' ἐγὰρ μείζω βλάβη
 ξύνοικος ἦν μοι, τοῦ μὲν ἐκπίνουσ' ἀφ'
 ψυχῆς ἀκρατον αἶμα· νῦν δ' ἐκ κηλῆ που
 τῶν τῆς δ' ἀπὸ γλῶν οὐνεχ' ἡμερῶν σομεν.
 ἦλέ οἱ μοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἱ μῶσαι πάρα
 ὀρέσσε τὴν σὴν ξυμποράν· ὅθ' ὦδ' ἔχων,
 πρὸς τῆς δ' ὑβρίξει μητρός· ἄρ' ἔχῃ καλῶς;
 κλυ ὅτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχῃ, καλῶς ἔχῃ.
 ἦλέ ἀκούε Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
 κλυ ἠκούσεν ὦν δ' ἔχῃ, καὶ πεκύνωσεν καλῶς.
 ἦλέ ὑβρίξει· νῦν γὰρ αὐτοχούσα τυγχάνῃς.
 κλυ ἔκουν ὀρέσσει καὶ σὺ, παύσετον τάδε.
 ἦλέ πεπαύμεθ' ἡμῆς· ἔχ' ὅπως σε παύσομεν.
 κλυ πολλῶν ἀν' ἡμοῖς ὥξεν ἄξιός τε τυγχάν,
 ἣ τὴν δ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
 παῖ ἔκ' ἔν' ἀποστείχοι μ' αἶν', εἰ τάδ' αὖ κυρεῖ.
 κλυ. - ἦλέ ἡκισ'· ἐπεὶ περ' ἔτ' ἐμὲ καταξίως
 πράξῃς, ὅτε τ' ἄπορ' ὀσαντος ξένου.
 ἀλλ' εἴ σιθ' ἔσω· τὴν δ' ἐκτοσθεν βοῶν
 ἔα τάθ' αὐτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακὰ.
 ἦλέ ἄρ' ὕμιν ὡς ἀλγούσα κῆδυνώ μένη
 δεινῶς δακρύσαι, καὶ πικρῶς κῆσαι δονῇ
 τὸν ἕδ' ἡδύσηνος ὦδ' ὀλωλότα;
 ἀλλ' ἐγγεῶσα, φρῆδος· ὦ τάλαιν' ἐγώ,
 ὀρέσσε φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανών.
 ἀποπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενὸς,
 αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι,
 σὲ πατρός ἡξεν ξῶντα τι μωρόν ποτε,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ μοῦ ταλαίνης· νῦν δὲ, τοῖ μεχρὴ μολῶν.
μόνη γὰρ ἔμι· σοῦ τ' ἀπεσπρη μένη,
καὶ πατρός ἦδη, δῆ με δουλεύειν πάλιν,
ἐν τοῖσιν ἐχθίσουσιν ἀνθρώπων ἐμοί,
φονῶσι πατρός· ἄρα μοι καλῶς ἔχῃ;
ἀλλ' οὔτι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύννοκος ἔσομ'. ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος ἀνάνω βίον.
πρὸς ταῦτα, καὶ νέτω τις, ἣ βαρύνεται
τῶν ἐνδόν ὄντων· ὡς χάρις μὲν ἦν κτάνῃ,
λύπη δ' ἀνέξω· τοῦ βίου δ', ὅδ' ἄς τόθος.

χο πού ποτε κεραινοῖδ' ἴδ' ἢ ποῦ φαέθων
ἄλιος· εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες,
κρύπτουσιν ἐκκλοι.

ἡλέ ἐξ αἰ αἰ.

χο ὦ πάτ' ἰδ' ἀκρύς.

ἡλέ φῶ.

χο μηδὲν μέγ' αὔσης.

ἡλέ ἀπολῆς.

χο πῶς.

ἡλέ εἰ τῶν φανερώς οἱ

χο μένων ἐς αἰδαν

ἐλπίδ' ὑπόσις κατ' ἐμοῦ

τακομένας,

μᾶλλον ἐπεμβάσῃ.

χο οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων

χρυσοδέτοις

έρμεσι κρυφθέντα

γυναικῶν ἀπάταις.

καὶ νῦν ὑπὸ γαίης.

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἦλέ ἐ'· ἰώ.

χο πάμψυχος ἀνάσσει.

ἦλέ φῶ.

χο φῶ δ' ἦτ'· ὁλοῦ γάρ.

ἦλέ ἐδάμνη;

χο ναί.

ἦλέ οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γάρ

μελέτωρ ἄμφι τὸν ἐν

πένθει· ἐμοὶ δ' ὅστις ἐτ' ἐστ'· ὅς

γὰρ ἐτ' ἦν,

φροῦδος ἀναρπαθεὶς.

χο δαλαῖα, δαλαίων κυρεῖς.

ἦλέ κ' ἄρ' αὖ τοῦδ' ἰσχυρὸν περὶ σῶρ,

πανσφύρτω παμμήνῳ πολλῶν.

δηνῶν, συγνῶν τ' ἀχέων.

χο ἴδομεν ἄθροῦς.

ἦλέ μή με νῦν μιν κέτι

παρατάσῃς ἴν' ὅ.

χο τί φῆς· αὐδ' ἄς δὲ ποῖον.

ἦλέ πάρῃσιν ἐλπίδων ἐτι κοινοτόκων,

ὑπατριδ' ἄν τ' ἄρωγοί.

χο πᾶσι θνατοῖς ἐφύ μόρος.

ἦλέ ἦ καὶ χαλαρτοῖς ἐν ἀμίλλαις

ἔτῳ ὥς κ' ἐνὶ θυάκῳ

τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι;

χο ἄσποπος ἀλώβα.

ἦλέ πῶς γὰρ ἔκ' ἐξένος

ἄτερ ἐμῶν χερῶν.

χο παπαί.

ἦλέ κ' ἐκένθεν ἔτε τοῦ τάφου ἀντίστας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔτε γ' ὧν παρ' ἡμῶν.

Χρυ ὑφ' ἡδονῆς τοι φιλτάτη διώκομαι,
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχῃ μόλειν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε, καὶ ἀπάλλαν, ὣν
πάροιθεν εἶχες, καὶ κατέσενες κακῶν.

ἡλέ πόθεν δ' ἂν ὑροῖς τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρῃξιν, οἷς ἴασιν ἔκ' ἐνέσ' ἰδῆν.

Χρυ πάρες' Ορέσης ἦμιν· ἰαθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ' ἐναργῶς ὥς περ εἰσορᾷς ἐμέ.

ἡλέ ἀλλ' ἦ μέμνηας ὧτάλαινα, καὶ πὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι, καὶ πὶ τοῖς ἐμοῖς γέλας;

Χρυ μὰ τὴν πατρίαν ἐσίαν, ἀλλ' ἔχ' ὕβρη
λέγωτάδ', ἀλλ' ἐκῆνον ὥς παρόντα νῶν.

ἡλέ οἱ μοι τάλαινα· καὶ τί νος βροτῶν λόγον
τόνδ' ἤσ ακούσας, ὥδε πιεύνῃς ἄραν.

Χρυ ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμῶν τε κοῦν ἄλλου σαφῆ
σημῶν ἰδοῦσα, τῷδε πιεύνω λόγῳ.

ἡλέ τίν' ὧτάλαινα ἰδοῦσα πίσιν· ἐς τί μοι
βλέψασα, θάληπ' τῷδ' ἀνηκέσῃ πυρί.

Χρυ πρὸς νῦν θεῶν ἀκουσον· ὥς μάθοῦσά μιν
τολοιπὸν, ἢ φρονούσαν ἢ μῶραν λέγῃς.

ἡλέ σύδ' ἔν λέγ', ἢ σοι τῷ λόγῳ τίς ἡδονή.

Χρυ καὶ δὴ λέγω τοι πᾶν, ὅσον κατὰ δόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρός ἀρχαῖον τάφον,
ὄρω κολώνῃς ἐξ ἀκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος· καὶ περισεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἐσὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ', ἔχον θαῦμα· καὶ περισκοπῶ
μή που τίς ἡμῖν ἐγγὺς ἐχρήτη βροτῶν.
ὥς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερνόμεν τόπον,
τύμβῃ

ΗΛΕΚΤΡΑ

τύμβον προσήρπον ἄσπον· ἐχάτης δ' ὄρω
 πυρᾶς νεωρῇ βόσρυχον τετμημένον·
 καὶ οὐδὲ τάλαιν' ὥς ῥ' ἔδον, ἐμπάει τί μοι
 ψυχῇ σύννηθες ὁμμαφιλάτου βροτῶν
 πάντων Ὀρέσου τοῦθ' ὄραν τε κήριον·
 καὶ χερσὶ βασιάσασα, δυσφίμῳ μὲν ἔ,
 χαρὰ δὲ πίμπλη μ' αὐτοῦς ὁμμαδακρύων·
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως, καὶ τότ' ἐξέπισαμαι,
 μή του τόδ' ἀλλάϊσμα πλὴν κήνου μολεῖν·
 τῷ, γὰρ προσήκη πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε·
 καὶ γὰρ μὲν ἔκ' ἐδρασα τοῦτ' ἐπίσταμαι,
 ἔδ' αὖ σύ· πῶς γὰρ, ἥ γε μή δὲ πρὸς θεοῦς
 ἐξέσ' ἀκλαύσῳ τῆς δ' ἀποσῆναι εἴης·
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς, ἔθ' ὄνοῦς φίλῃ
 τοιαῦτα πράσσῃ, ἔτε δ' ὥσ', ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἐς Ὀρέσου ταῦτα τά τιτίμια·
 ἀλλ' ὦ φίλι, θάρσυνε, τοῖς αὐτοῖσι τοι
 ἔκ' αὐτὸς αἰεδαίμωνων παρασταῖ·
 νῶν δ' ἦν τὰ πρόθεν συγγός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν·
 ἡλέ φῶν τῆς ἀνοίας· ὥς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι·
 χρυ τί δ' ἔστιν· οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ἡλέ ἔκ' οἷα δ' ὅποι γῆς, ἔδ' ὅποι γνῶμης φέρῃ·
 χρυ πῶς δ' ἔκ' ἐγὼ καὶ τοῖδ' ἄγ' ἔδον ἐμφανῶς;
 ἡλέ τέθνηκεν ὦ τάλαινά· τὰ κείνου δέ σοι
 σωτήρι', ἔρ' ῥ'· μηδὲν ἐς κῆνόν γ' ὄρα·
 χρυ οἱ μοι τάλαινά· τοῦ, τὰ δ' ἤκουσας βροτῶν;
 ἡλέ τοῦ πλησίον παρόντος ἡνὶ κ' ὥλλυτο·
 χρυ καὶ ποῦ' σιν ἔτος; θαῦμά τοι μὲν πέρεχεται·
 ἡλέ κατ' οἶκον, ἡδύς, ἔδ' ἐκ' μητρὶ δυσχερής·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρυ οἱ μοι τάλαινα· τοῦ, γὰρ ἀνθρώπων πότ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρός πρὸς τάφον κτερίσματα·

ἤλέθ' ὅμαι μάλισ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημῆ' ὀρέσονται αὐτὰ προσηνεί τινα·

χρυ ὦ δυστυχὴς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιοῦσδ' ἔχουσ', ἐπαιδον, ἔκ' ἡδ' ἄρα
ἴν' ἢ μὲν ἄτις· ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἰκόμεν,
τὰ τ' ὄντα πράσθην, ἄλλα θ' ὑρίσκω κακὰ·

ἤλέθ' ὅπως ἔχθ' σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πιθῇ,
τῆς νῦν παρούσης τιμονῆς λύσης βάρος·

χρυ ἢ τοὺς θανόντας ἐξανασήσω ποτέ;
ἤλέθ' ἔκ' ἑσθ' ὅγ' εἶπον· ἔγὰρ ὦδ' ἄφρων ἐφυν·

χρυ τί γὰρ κελύξεις, ὦν ἐγὼ φερέγγυος·
ἤλέθ' τλήναι σε δρῶσαν, ἄν' σ' ἐγὼ παραινέσω·

χρυ ἀλλ' εἴ τις ὠφέλῃ γ', ἔκ' ἀπώσομαι·
ἤλέθ' ὄρα· Γόνου τοιχωρὶς, οὐδ' ἐν ἀντυχίᾳ·

χρυ ὄρῳ· ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ' ἀν' αἰένω·
ἤλέθ' ἀκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλωμαι τελεῖν·

παρουσίαν μὲν διαθεῖναι σὺ που φίλων,
ὥς ἔτις ἢ μῖν ἐστίν, ἀλλ' ἄδης λαβὼν,
ἀπεσέρηκε, καὶ μόνον ἀλείμμεθον·
ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
θάλλοντά τ' εἰσέηκονον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἡνίκα ἔκ' ἐστίν, ἥσ' σε δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτοχόρρα πατρώου φόνου,
ξύν τῃ δ' ἀδελφῇ μὴ κατακνήσης κτανεῖν
Αἰγιάθον· ἔδ' ἐν γὰρ σε δ' ἡ κρύπτην μ' ἔτι·
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος· εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψωσ' ἔτ' ὀρθήν· ἢ πάρεστι μὲν εἴνευ,
πλού

ΗΛΕΚΤΡΑ

πλούτου πατρώου κτήσιν ἐπερὶ μένῃ·
 παρέστι δ' ἀλγὴν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσιν, ἀνυμέναια τε·
 καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσις ὅπως
 τούτῃ ποτ', ὅ γὰρ ὦδ' ἄβουλος ἐς ἀνὴρ
 Αἰγιάδος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ καὶ μὲν γένος
 βλασεῖν ἔασαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ·
 ἀλλ' ἦν ἐπίσση τοῖς ἐμοῖς βουλάμασι,
 πρῶτον μὲν αὐσέβηαν ἐκ πατρός κατὰ
 θανάκτος οἴση, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα,
 καλῇ τοιοπῶν, καὶ γάμων ἐπαξίῳ
 τάνεμ· Φιλῆ γάρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρᾳν·
 λόγῳ γε μὴν ἀνέλεον ἔχ' ὄρᾳς ὅσιν
 σωτῆ τε καὶ μοι προσβαλῆς προθεῖς ἐμοί;
 τίς γάρ ποτ' ἄσων ἢ ξένων ἢ μᾶς ἰδὼν,
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοις ἐχὶ δεξιῷσεται·
 ἴδεσθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ φίλοι,
 ὦ τὸν πατρώον οἶκον ἐξεσωσάτην·
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς αὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
 ψυχῆς ἀφθνήσαντε, προὔστητε φόνον·
 τούτῳ φθλεῖν χρὴ· τῷδε χρὴ πάντας σέβην·
 τῷδ' ἐνθ' ἑορταῖς, ἐν τε πανδῆμῳ πόλῃ,
 τιμᾶν ἅπαντας ἕνεκ ἀνδρείας χρεῶν·
 τοιαῦτά τοι νῦν πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ξώσαιν, θανούσαιν θ', ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος·
 ἀλλ' ὦ φίλι, πείσθητι· συμπύονε πατρί·
 σύγκαμν' ἀδελφῷ· παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ·
 παῦσον δὲ σωτῆν, τοῦτο γινώσκουσ' ὅτι
 Ζῆν ἀχρὸν ἀχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

20 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
 καὶ τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος.
 25 καὶ πρὶν γε φωνῆν ὦ γυναικες, ἡ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώξειτ' ἀν
 τὴν ἀλάββαν, ὥς περ ὅχι σῶζεται.
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοῖς τὸν θράσος
 αὐτὴ θ' ὀπλίξῃ, καὶ μὴ τιρετῆν καλῆς.
 ἐκ εἰσοράς; γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφους.
 θένος δ' ἐλαπὼν τῶν ἐναντίων χερί.
 δάμων δέ, τοῖς μὲν, ἀτυχὴς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ, καὶ πῖ μὴδ' ἐρχεται.
 τίς ἔν τοῖς τὸν ἀνδρα βουλάων ἐλθῇ,
 ἄλυτος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται.
 » Οὐ κακῶς πράσσοντε, μὴ μείζω κακὰ
 » Κτησώμεθ', ἢ τίς τούτῳ ἀκούσεται λόγους.
 » Λύγ' γὰρ ἡ μᾶς ὅδ' ἐν ὅδ' ἐπωφελῇ
 » Βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
 » Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανῇ
 » Χρήζων τις, ἢ τὰ μὴ δὲ τοῦτ' ἐχθ' λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάξω πρὶν πανωλέθρους τοπᾶν
 ἡ μᾶς τ' ὀλέσθαι, καὶ ξερεμῶσαι γένος,
 κατέχευ' ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεχμένα,
 ἄρ' ῥητ' ἐγὼ σοὶ κατελὴ φυλάξομαι.
 αὐτὴ δ' ἐν ὅν χέει. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 θένουσα μὴδ' ἐν, τοῖς κρατοῦσιν ἡμᾶς.
 20 Γέθου. προνοίας ὅδ' ἐν ἀνθρώποις ἔφου
 » Κέρδος λαβῆν ἄμηνον, ὅδ' ἐνοῦ σοφοῦ.
 25 ἢ λέ' ἀπροσδοκῆτον ὅδ' ἐν ἡρῆκας. καλῶς
 δ' ἡδ' ἐν σ' ἀπορρεῖ, φουσάν ἄ' πηγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτοχρεῖ μοι μόνῃ τε δραστέον

τοῦτον

ΗΛΕΚΤΡΑ

τοῦργον τόδ' ὅ γάρ δ' ἡ κενὸν γ' ἀφίσομεν.
 χρυ φαῖ ὅθ' ὠφέλες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρός
 ἐνήσκοντος εἶναι, πάντα γὰρ κατὰ γράσσω.
 ἢ λέ ἀλλ' ἦν φύσιν γε τὸν δὲ νοῦν, ἥσων τότε.
 χρυ ἄσκη τοιαύτη νοῦν δ' αἰῶνος μένῃν.
 ἢ λέ ὡς ὅχι συνδράτσουσαν οὐβετεῖς τάδε;
 χρυ εἰς γὰρ ἐχέοντα, καὶ πράγην κακῶς.
 ἢ λέ Ζηλώσει τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δολίᾳς συγῶ.
 χρυ ἀνέξομαι κλύουσα, χ' ὥταν ὀλέγῃς.
 ἢ λέ ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξέμου γε μὴ μάθῃς τόδε.
 χρυ μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χ' ὠλοῖτος χρόνος.
 ἢ λέ ἀπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις ἔνι.
 χρυ ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις ὅ παρὰ.
 ἢ λέ ἐλθοῦσα, μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξέπεσῃ.
 χρυ ὅδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρωσ' ἐγώ.
 ἢ λέ ἀλλ' οὖν, ἐπίσω γοῖ μ' ἀτιμίας ἄγῃς.
 χρυ ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθείας δὲ σοῦ.
 ἢ λέ τῷ σῷ δικάω δ' ἢ ἐπιπέεσθαι με δῖ;
 χρυ ὅταν γὰρ αὖ φρονῇς, τόθ' ἡ γήση σὺ νῦν.
 ἢ λέ ἡ δὴ νὸν ὀλέγουσαν, ἐξαμαρτάνῃν.
 χρυ εἰρηκας ὀρθῶς ὧς σὺ πρόσκησαι κακῶ.
 ἢ λέ τί δ' ὅ δὴ καὶ σοὶ ταῦτα σὺν δίκῃ λέγῃς;
 χρυ Ἀλλ' ἐστὶν ἐνθα χ' ἡ δίκη βλάβιν φέρῃ.
 ἢ λέ τοῦτοῖς ἐγὼ ξὴν τοῖς νόμοις ὅ βούλομαι.
 χρυ ἀλλ' εἰ ποιήσῃς ταῦτ', ἐπαινέσῃς ἐμέ.
 ἢ λέ καὶ μὴν ποιήσω γ', ὅδ' ἐν ἐκπλαγείσασε.
 χρυ καὶ τοῦτ' ἀληθὲς ὅδ' ἐβουλόμην πάλιν;
 ἢ λέ βουλήν γὰρ ὅδ' ἐν ἐστὶν ἐχθίον κακῆς.
 χρυ φρονεῖν ἔοικας ὅδ' ἐν ὧν ἐγὼ λέγω.
 ἢ λέ πάλα δέδοκται ταῦτα, κούνεωσί μοι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Χρυ ἄπῃ μιτόνυν· ἔτε γὰρ σὺ τὰ μ' ἔπῃ
τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὐτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους·

ἢ λέ ἀλλ' ἔσιθ'· ἔσοι μὴ μεθέξω μαίποτε,
οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
Πολλῆς ἀνείας καὶ τὸ θυρεῖσθαι κενά·

Χρυ ἀλλ' ἢ σε αὐτῇ τυγχάνης δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνη τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακῶις
ἦδη βεβήκης, τὰ μ' ἐπαινέσης ἔπῃ·

Χο τί τοὺς ἀνωθεν φρονιμωτάτους
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι
τροφᾶς κηδομένους, ἀφ' ὧν
τε βλαστῶσιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν ἄρῳ
σι, τὰ δ' ἔνῃ πίσας τελοῦμεν;
ἀλλ' ἔμὰ τὰν Διὸς ἀστράπαν,
καὶ τὰν ἑρμῆαν θέμιν,
δαρὸν ἔκ ἀπόνητοι.
ᾧ χθονία βροτοῖσι φάμα,
κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἐνερθ' Ἀτρείδαις,
ἀχόροντα φέρουσ' ἀνείδῃ·
ὅτι σφίσιν ἦδη τὰ μὲν ἐκ δόμων,
νοσεῖ· τὰ δὲ πρὸς τέκνων,
διπλῇ φύλοπις ἔκ' ἐξεῖ
σοῦται φιλοτασίῳ διαίτῃ·
πρόδοτος δὲ μόνῃ σαλῇ
Ἡλέκτρῃ τὸν αἰὲ πατρός
δῆλ' αἰσινάχουσ', ὅπως
ἁπανόδυστος ἀηδὼν
ἔτε τι τοῦ θανῆν προμηθῆς,
τότε μὴ βλέπῃν ἐτόίμα

διδύ

ΗΛΕΚΤΡΑ

διδύμαν' ἐλοῦσ' Ἑριννύν.
 τίς ἂν ἔν' ὑπατρὶς ὧδε βλαστῇ.
 » Οὐδέ τις τῶν ἀγαθῶν ξῶν κακῶς,
 » Εὐκλεῖαν ἀλγύναι θέλει
 » Νώνυμος ὧ παῖ παῖ.
 ὧς καὶ σὺ πάγκλειστον αἰ
 ὦν ἀκοινὸν εἶλον,
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
 δύο φέρην ἐνὶ λόγῳ,
 σοφὰ τ' ἀρίστα τε πάντας κεκληῖσθαι.
 ξύης μοι καθύπερθε χερὶ,
 καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅσον
 νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίης.
 ἐπεὶ σ' ἐφάρηκα μοι
 φεμὲν ἔκ' ἐν ἑσθλῇ
 βεβῶσαν. ἃ δὲ μέγισ' ἐβλάσει,
 νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
 ἀρίστα τῷ Διὸς ἄσεβει.
 ὀρέε' ἄρ' ὧ γυναικες ὀρθὰ τ' εἰσηκούσαμεν,
 ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἐνθα χρήσομεν;
 χορὸς τί δ' ἐξεροννῆας, καὶ τί βουλευθῆς πάρος;
 ὀρέε' Αἰγισθὸν ἐνθ' ὣς κηκενὶ σὺ πάλαι.
 χορὸς ἀλλ' αὖθ' ἱκάνης, χ' ὠφράτας ἀξήμιος.
 ὀρέε' τίς ἔν' ἀνύμων τοῖς ἐσωφράσθεν ἂν
 ἡμῶν ποθὲν ἡν κοινόπουν παρουσίαν;
 χορὸς ἦ δ' εἰ τὸν ἀχιλῆος γε κηρύσσῃ χρεῶν.
 ὀρέε' ἴθ' ὧ γύναι, δηλώσον εἰσελθοῦσ', ὅτι
 Φωκεῖς ματόνους ἄνδρες Αἰγισθὸν τινες.
 ἦ λὲ οἱ μοι τάλαιν'· ἔσθ' ἡ ποθ' ἦς ἡκούσαμεν
 φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄρε' ἔκιδ' αὖτ' ἐπὶ τὴν σὴν κληδόν', ἀλλὰ μοι γέρων
 ἐφ' ἣτ' Ὀρέσου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
 ἤλέ τίδ' ἐστὶν ὧξέν· ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
 ὄρε' φέροντες αὐτῷ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 ταύχῳ θανόντος, ὡς ὄρε' κομίζομεν.
 ἤλέ δι' ἐγὼ τάλαινα· τοῦτ' ἐκείν' ἤδη σαφές
 πρόχρον ἄλγος ὡς εἶοικε δέρμομαι.
 ὄρε' εἴπερ τι κλαίης τῶν Ὀρεσείων κακῶν,
 τόδ' ἄλγος ἴαθι σῶμα τοῦ κήνου σέγον.
 ἤλέ ὧξ' ἔνε, δὸς νῦν πρὸς θεῶν ἑπερτόδε
 κέκασθεν αὐτὸν ταύχος, ἥς χεῖρας λαβῆν.
 ὅπως ἐμυτὴν καὶ γένος τὰ πᾶν ὁμοῦ,
 ξὺν τῇδε καύσω, καὶ ποδῶν μακροδῶ.
 ὄρε' δ' ὅθ', ἥ τις ἐστὶ προσφέροντες· ὃ γὰρ ὡς
 ἐν δυσμενέῃ γ' ὅσ' ἐπαίτεται τάδε.
 ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
 ἤλέ ὦ φιλάτου μνημῶν ἀνθρώπων ἐμοί,
 φυχῆς Ὀρέσου λοιπόν· ὡς ἄπ' ἐλπίδων
 ὅχλων περ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμεν.
 νῦν μὲν γὰρ ὅδ' ἐν ὄντα βασιλῆα χερσὶν.
 δόμων δέ σ' ὦ πάλαμπρόν ἐξέπεμψ' ἐγὼ.
 ὡς ὠφελον πάροιθεν ἐκλιπῆν βίον,
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χερσὶν
 κλέψασα τῶνδε, καὶ ἀσώσασθαι φόνου.
 ὅπως θανὼν, ἐκδοτὴ τῆς τῶθ' ἡμέρας,
 τύμβον πατρῶου κοινὸν εἰληχῶς μέρος.
 νῦν δ' ἐκτὸς οἰκῶν, καὶ πῆ γῆς ἄλλης φυγὰς,
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχας.
 καὶ τὴν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς ἐκός μιν, ὅτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνελόμεν

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἀνὰ γλῶσσην ὥς εἰκὸς ἀθλίον βάρος·
 ἀλλ' ἐν ξένησι χερσὶ κηδυνθῆς τάλας,
 σμικρὸς προσήκης ὄγκος ἐν σμικρῷ κῦτῃ·
 οἱ μοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκῇ παρέχον· οὔτε γάρ ποτε
 μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μάλλον ἢ καὶ μοῦ φίλος,
 ἔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σὴ προσηυδομένη ἀῖ·
 νῦν δ' ἐκκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας
 θύελλ' ὅπως, βέβηκας· ὀίχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φρουρὸς αὐτὸς εἰ θανάων·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μάννεται δ' ὕφ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμῆτωρ· ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φῆμας λάθρα προῦπε μπερὺς ὡς φανού μενῶς
 τι μωρὸς αὐτός· ἀλλὰ ταῦθ' ὁδυστυχῆς
 δαίμων ὅσος τε, καὶ μὸς, ἐξαφείλετο·
 ὅς σ' ὦ δέ μοι προῦπε μ' ἐν ἀντὶ φιλτάτης
 μορφῆς, ἀποδόντε καὶ σκιάν ἀνωφελῆ·
 οἱ μοι μοι·
 ὦ δέ μας οἰκτρόν· φῶ· φῶ·
 ὦ δγνοτάτας, οἱ μοι μοι,
 πεμφθῆς κελύθευ φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
 ἀπώλεσας δ' ἡτ' ὦ κασίγνητον κάρα·
 τοι γὰρ, σὺ δέ ξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε εἶχας
 τὴν μηδ' ἐν, ἥς τὸ μηδ' ἐν· ὥς σὺν σοὶ κἀτω
 ναίω τολοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σου θανόντα μὴ' πολέπεισθαι τάφου·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

[illegible]

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἦλέ μόνος βροτῶν νῦν ἰοῦ' ποικτεῖρας ποτέ·
 ὀρέ μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακῶις·
 ἦλέ ὅδ' ἡ ποθ' ἦ μιν ξυγγενὴς ἦκας ποθέν;
 ὀρέ ἐγὼ φράσαι μ' ἂν, ἥ τὸ τῶνδ' ἄνουν πάρα·
 ἦλέ ἀλλ' ἐστὶν ἄνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρῆς·
 ὀρέ μέθες τόδ' ἄγχος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης·
 ἦλέ μὴ δ' ἦτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ ξένε·
 ὀρέ πῆθου λέγοντι, καὶ χ' ἀμαρτήσῃ ποτέ·
 ἦλέ μὴ πρὸς γενέου, μὴ ξέλητ' ἀφίλτατα·
 ὀρέ ὅφρι μ' εἰσὶν·
 ἦλέ ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν
 Ορέσσε, τῆς σῆς ἥ περήσομαι ταφῆς·
 ὀρέ ἄφρι μα φώνη· πρὸς δ' ἴκεις γὰρ ὅ σ' ἐνέης·
 ἦλέ πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν ὅδ' ἴκη σ' ἐνέω;
 ὀρέ ὅ σοι προσήκη τήνδε προσφώνειν φάτιν·
 ἦλέ ὅτως ἄτιμός ἐμι τοῦ τεθνηκότος;
 ὀρέ ἄτιμος ὅδεός σ'· τοῦτο δ' ὅχι σόν·
 ἦλέ εἴπερ, γ' Ορέσου σῶμα βασιλεύω τόδε·
 ὀρέ ἀλλ' ὅκ' Ορέσου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσυχίη μένον·
 ἦλέ ποῦ δ' ἐς ἐκένου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
 ὀρέ ὅκ' ἐστ'· τοῦ γὰρ ξώντος ὅκ' ἐστ' ἀφός·
 ἦλέ πῶς ἥπας ὦ πάϊ;
 ὀρέ τῶνδ' ὅδ' ἐν, ὦν λέγω·
 ἦλέ ἦ ξῆ γὰρ ἀνὴρ;
 ὀρέ ἥπερ' ἐμ' ἔτυχός γ' ἐγώ·
 ἦλέ ἦ γὰρ σὺ κείνος;
 ὀρέ τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς, ἐκ μαθ' ἥ σαφῆ λέγω·
 ἦλέ ὦ φίλτατον φῶς·
 ὀρέ φίλτατον· συμμαρτυρῶ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἦλέ ὦ φθέγμ' ἀφίκου;
 ὅρε μὴ κ' ἐτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
 ἦλέ ἔχω σε χερσίν.
 ὅρε ὥς τὰ λοιπ' ἔχῃς αἰ.
 ἦλέ ὦ φίλταται γυναικες, ὦ πολίτιδες,
 ὄρατ' ὅρεσθ' ἡν τὸνδε μηχαναῖσι μὲν
 θαυρόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον;
 χο ὄρω μὲν ὦ παῖ, καὶ πῶς συμφοραῖσί μοι
 γρηγόρως ἔρπεθ' ἀκρυον ὁμμάτων ἄπο.
 ἦλέ ἰὼ γοναίσωμάτων ἐμοὶ φιλότατων.
 ἐμόλετ' ἀρτίως.
 ἐφάρετ' ἥλθετ' ἔδεθ' ὅς ἐχρήξετε.
 ὅρε πάρεσμεν· ἀλλὰ σὶ γ' ἐχούσα πρόσμενε.
 ἦλέ τίδ' ἔστιν.
 ὅρε σιγᾶν ἀμνηνον, μή τις ἐνδοθεν κλύῃ.
 ἦλέ ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν ὅποτ' ἀξιόσω τρέσαι,
 περιαιὸν ἄχθος ἐνδον γυναικῶν ὄν αἰ.
 ὅρε ὄρα γε μὲν δὴ, καὶ γυναιξὶν ὥς Ἀρης
 ἐνεστίν· αὐδ' ἐξοισθα πηραθεῖσά που.
 ἦλέ ὅποτ' οἱ.
 ἀνέφελον ἐπέβαλες,
 οὐ ποτε καταλύσιμον,
 ὅδε ποτε λησόμενον
 ἀμέτερον
 δῖον ἔφυκα κόν.
 ὅρε ἐξοισθα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράξῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνησθαι χρεῶν.
 ἦλέ ὅπως ἐμοὶ
 ὅπως ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπην

ΗΛΕΚΤΡΑ

τὰ δὲ δῖκα καὶ χρόνος.
 μόλις γὰρ ἔχον νῦν ἐλεύθερον σῶμα.
 ὄρε' ξύμφημι καὶ γῶ· τοιγαροῦν σώξου τόδε.
 ἦλέ τί δρῶσα.
 ὄρε' ὅ μὴ στικαὶ ρός, μὴ μακρὰν βούλου λέγην.
 ἦλέ τίς ἔν' ἀν' ἀξίαν γε σοῦ πεφνότεος
 μεταβάλοιτ' ἂν ὥδε σιγὰν λόγων,
 ἐπὶ σε νῦν ἀφράπτως
 αἰλῆπῳς τ' ἐσείδον.
 ὄρε' τότ' ἤθεις, ὅτε θεοὶ μ' ὤτρυναν μολεῖν.
 ἦλέ ἔφρασας ὑπερτέραν
 τὰς πάρος ἐτι χάριτος,
 εἴ σε θεὸς ἐπῴρσειν
 ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα,
 δαίμονιον
 αὐτὸ τίθι μ' ἐγώ.
 ὄρε' τὰ μέν, σ' ὅκνῳ χαίρουσαν εἰργάθην· τὰ δέ,
 δέδοικα λίαν ἡδονὴν κωμένην.
 ἦλέ ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
 ἐπαξιώσας ὥδ' ἐμοι φανῆναι,
 μή τί με πολύστονον ὥδ' ἰδῶν.
 ὄρε' τί μὴ ποιήσω.
 ἦλέ μή μ' ἀποσερήσης
 τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.
 ὄρε' ἢ κάρτα καὶ ἄλλοισι θυμοῖ μιν ἰδῶν.
 ἦλέ ξυναινεῖς;
 ὄρε' τί μὴ οὔ.
 ἦλέ ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν
 ἐγὼ οὐδ' ἂν ἥλπισ' αὐδαῖν.
 ἔχον ὄργαν' ἀναιδον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἴδ' ἐσὺν βοᾷ κλύουσα τάλαϊνα.
 νῦν δ' ἔχω σε· προὔφανης δὲ
 φιλτάταν ἔχων πρόσοφιν,
 ἄς ἐγὼ ἴδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμιαν.
 ὁρ' εἴ τὰ μὲν περιδύοντα τῶν λόγων, ἄφες.
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
 μήθ' ὡς πατρώων κτήσιν Αἰγιάδος δόμων
 ἀντλή· τάδ' ἐκχῆ· τὰ δὲ, διασπείρη μάτην.
 χρόνου γὰρ ἂν σοὶ καιρὸν ἐξέρχοι λόγος·
 ἃ δ' ἄρ' μοῖσ' μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
 σήμαιν'· ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ·
 ἕτως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ πινώσεται,
 φαιδρῷ προσώπῳ νῦν ἐπελθόντοιν δόμους.
 ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτῇ τῇ μάτην λελεγμένη,
 ξένας· ὅταν γὰρ ἀντυχίσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσαι καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.
 ἡλέ· ἀλλ' ὧ κασίγνηθ' ὧδ', ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦ μὲν ἔσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοῦκ ἐμὰς ἐκτισάμην.
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχύν,
 αὐτὴ μὲν ἄρ' ἂν κερδὸς· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
 ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰ νθέενδε· πῶς γὰρ ἔ· κλύων
 ὅθ' ἔνεκ' Αἰγιάδος μὲν, ἔ κατὰ ξένας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δέσῃς πόθ', ὥς
 γέλωτι φαιδρὸν τοῦ μὲν ὀφεται χάρα.
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐν τέττικέ μοι·
 καὶ πῆ σ' ἐσείδον, ἔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς
 δακρυρροῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαι μ' ἐγὼ,

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἥ τις μίᾳ σε τῇδ' ὀδῷ θανόντά τε,
 καὶ ξῶν τ' ἐσείδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσκησιν.
 ὥστ' εἰ πατήρ μοι ξῶν ἵκοιτο, μὴ κίτ' ἂν
 τέρας νομίξην αὐτὸ, πισεύειν δ' ὄρν.
 ὅτ' ἔν τοι αὐτὴν ἦ μιν ἐξήκεις ὀδόν,
 ἀρχ' αὐτὸς, ὥς σοι θυμὸς ὥς ἐγὼ μόνῃ,
 ἢ κ' ἂν θυοῖν ἢ μαρτον. ἢ γὰρ ἂν καλῶς
 εἴσωσ' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
 ὄρε' σιγᾶν ἐπ' ἡνέσ', ὥς ἐπ' ἐξ ὀδῷ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωρῶντος.
 ἢ λέ' ἥσι τ' ὦ ξένοι.
 ἄλλως τε καὶ φέροντες, οἳ ἂν ἔτε τις
 δόμων ἀπώτατ', ἔτ' ἂν ἡσθεὶν λαβῶν.
 παι' ὦ πλῆσθε μῦθοι, καὶ φρενῶν τητῶμενοι.
 πότερα παρ' ἔδην τ' εἰς βίου κήδεσθ' ἔτι,
 ἢ νοῦς ἐνεστὶν ἔτις ὑμῖν ἐγγενης;
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακῶς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες, ἔγινώσκετε.
 ἀλλ' ἔσθε μοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάκων, ἢν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν ὑμῶν πρόθεν, ἢ τὰ σώματα.
 νῦν δ' ἀλάβαν τῶνδε προὔθε μιν ἐγώ.
 καὶ σὺν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
 καὶ τῆς ἀπλήσου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
 εἴσω παρέλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν, κακὸν
 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐς, ἀπὸ ἀλλήλων δ' ἀμμή.
 ὄρε' πῶς ἔν' ἔχ' τὰνταῦθεν ἥσιόν τι μοι.
 παι' καλῶς. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναι τινά.
 ὄρε' ἢ γρηλας ὥς εἰκέν ὥς τε θνητότα.
 παι' ἥς τῶν ἐν ἔδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνὴρ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄρε χαίρουσιν ἔν τούτοιςιν, ἢ τίνες λόγοι.
 παι τελοῦ μένων εἴποι μ' ἄν. ὥς δ' ἐνὺν ἔχῃ,
 καλῶς τὰ κείνων πάντα καὶ τὰ μὴ καλῶς.
 ἡλέ τίς ἔστος ἔς ἀδελφὲ πρὸς θεῶν φράσον.
 ὄρε ἔχ' ἔξινίης;
 ἡλέ ἔδ' ἔς θυμὸν φέρω.
 ὄρε ἔκ δ' οἶδ' ὅτ' ὡ μ' ἔδωκας ἔς χ' ἄρας ποτέ;
 ἡλέ ποίῃ· τί φωνῆς.
 ὄρε ἔ τὸ φωνέων πέδον
 ὑπεξέπε μφθῆν σὴ προ μιν θ' ἄ χερσίν.
 ἡλέ ἢ κείνος ἔστος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
 μόνον προσᾶρον τίσιν ἐν πατρὸς φόνῳ;
 ὄρε ὅδ' ἐστ'· μὴ μ' ἔλεγε πλῆθοςιν λόγοις.
 ἡλέ ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
 Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες· ἢ σὺν κείνῳ ἔ,
 ὅς τόνδε καὶ μ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
 ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἡδιστὸν δ' ἔχων
 ποδῶν ὑπὲρ τιμα· πῶς ἔτ' ἔτι πάλαι
 ξυνῶν μ' ἔλιθες· ἔδ' ἔφαινες· ἀλλὰ με
 λόγοις ἀπώλλυς, ἔρ' ἔχων ἡδὺς ἐμοί.
 χαῖρ' ὦ πατέρ, πατέρ' ἀρ' ἔσορ' ἄν δοκῶ.
 χαῖρ'· ἴσθι δ' ὥς μάλιστ' ἐσ' ἀνθρώπων ἐγὼ
 ἡχθηρὰ, καφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
 παι ἀρ' ἔσθ' ἔδοκε μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
 πολλὰ κινηῖσι νύκτες, ἡμέραι τ' ἴσαι,
 αἰ ταῦτά σοι δέξουσιν Ἡλέκτρα σαφῆ.
 σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεσώτοι, ὅτι
 νῦν καιρὸς ἔρδην· νῦν Κλυταίμνησ' ἀ μόνῃ.
 νῦν ἔστις ἀνδρῶν ἐνδον· ἔδ' ἐφέξετον,
 φροντίξεθ' ὥς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
 ἄλλοι σι,

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἄλλοι σι, τούτων πλῆθος μαχοῦμενοι.
 ὦρ' ἐκ' αὖ μακρῶν ἐθ' ἥ μιν ἔδεν' ἀν' λόγων
 Πυλάδῃ, τὸ δ' ἦ τοῦργον· ἀλλ' ὅσον τάχος
 χωρῆν ἔσω, πατρὶά προσκύσανθ' ἔδῃ
 θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλανάουσι τὰδε.
 ἥλ' ἀναξ Ἀπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
 ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν· ἥ σε πολλὰ δὴ
 ἄρ' ὦν ἔχοιμι, λιπαρῇ προὔσιν χερσί·
 νῦν δ' ὦλύκεθ' Ἀπολλον ἐξ οἴων ἔχω,
 αἰτῶ· προπιτνῶ· λίσσ' ἴσσομαι· γενὸν πρόφρων
 ἥ μιν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων.
 καὶ δ' ἔξον ἀνθρώποισι τὰ τιτίμια
 τῆς δυσσεβείας, οἷα δωροῦνται θεοί.
 20 ἴδεθ' ὅπου προέμεται
 τὸ δυσέριστον αἶμα φουσῶν Ἀρης·
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόσχοι
 μετὰδρο μοι κακῶν πανουργημάτων
 ἄφρητοι κύνες.
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἐτ' ἀμμένει
 τοῦ μὲν φρενῶν ὄνηρον αἰωρούμενον.
 παράγεται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω σέρας,
 ἀρχιόπλους πατὸς εἰς ἐδράσματα,
 νεακόνητον αἶμα χερσὶν ἔχων.
 ὁ Μάϊας δὲ πᾶς
 Ἑρμῆς, ἐπ' αὖθ' ὅλον σκότῳ
 κρύφας πρὸς αὐτὸ τέρμα κύνετ' ἀμμένει.
 ἥλ' ὠφίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.
 20 πῶς δ' ἦ; τί νῦν πράσσουσιν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἡλέ ἡ μὲν, ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ. τῷ δ' ἐφέστατον πέλαι.
 χο σύ δ' ἐκτὸς ἤξας, πρὸς τί;
 ἡλέ φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἰγιάδος μὴ λάβῃ μολὼν ἔσω.
 κλυ αἶ αἶ αἶ αἶ. ἰὼ σέγα
 φίλων ἔρῃ μοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.
 ἡλέ βοᾷ τις ἔνδον. ἔκ ακούετ' ὧ φίλαι;
 χο ἤκουσ' ἀνήκουσα δὴ
 σαντος, ὥστε φρίξαι.
 κλυ οἱ μοι τάλαιν'. Αἰγιάδε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ἡλέ ἰδοῦ μάλ' αὖθροεῖ τις.
 κλυ ὧ τέκνον, ὧ τέκνον,
 οἴκτρε τὴν τεκοῦσαν.
 ἡλέ ἀλλ' ἔκ ἐκ σέθεν
 ὤκτειρεθ' ἔτος, ἔθ' ὅ γε νήσας πατήρ.
 χο ὧ πόλις, ὧ γενεὰ τάλαίνα. νῦν σε
 μοῖρα καθιμερία φθίνῃ.
 κλυ ὦ μοι. πέπληγμα.
 ἡλέ πάσον ῥ' αἰθένης διπλῆν.
 κλυ ὦ μοι μάλ' αὖθις.
 ἡλέ εἴ γάρ Αἰγιάδω θ' ὅμοῦ.
 χο τελοῦσιν ἀραί. ξῶσιν οἱ
 γᾶς ὑποκήμενοι.
 πολὺ ῥ' ῥυτον γὰρ αἶ μ' ὑπεξαίρουσι τῶν
 κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
 ἡλέ καὶ μὲν πάρῃσιν οἶδε. φοινίᾳ δὲ χεῖρ
 σάξῃ θυηλῆς Ἀρεῖας. ἔδ' ἐχὼ λέγῃ
 Ορέσα, πῶς κυρῇ.
 ὀρέ τὰν δ' ὁμοῖσι μὲν,

καλῶς,

ΗΛΕΚΤΡΑ

καλῶς, Ἀπόλλων' εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα· μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῶν ὥς σε λῆμ' ἄτι μάση ποτέ.

χο παύσαθε· λόνγω γάρ
Ἀΐγιοθον ἐκ προδήλου.

ἦλέ ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορ' ῥον;
ῥσορᾶτέ που
τὸν ἀνδρ' ἐφ' ὕμιν;
ἔτος ἐκ προαίτου
χωρῆ γεγηθῶς.

χο βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα.
νῦν τὰ πρὶν αὐθήμενοι, τάδ' ὥς πάλι.

ὄρέ θάρσῃ· τελοῦμεν ἡ νοῆς.
ἦλέ ἐπεγε νῦν.

ὄρέ καὶ δὴ βέβηκα.

ἦλέ τὰνθάδ' ἀν' μέλοιτ' ἐμοί.

δι' ὧτος ἀν' παῦρά γ' ὥς

ἡπίως ἐννέπην,

πρὸς ἀνδρα τὸνδε συμφέροι

λαθραῖον ὥς ὀρούσῃ πρὸς

δίκας ἀγῶνα.

αἰγι τίς οἶδεν ὧ μῶν πῶ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,

ἔσφασ' Ὀρέσῃν ἥ μιν ἀγγεῖλαι βίον

λελοιπόθ' ἱππικῶσιν ἐν ναυαγίοις;

σέ τοι σὲ κρίνω· καὶ σὲ τὴν ἐν τῷ πάρος

χρόνῳ θρασυῖαν, ὥς μάλιστά σοι μέλῃν

οἶμαι· μάλιστάδ' ἀν' κατ' εἰδῆσαν φράσαι.

ἦλέ ἐξοίδα· πῶς γὰρ ἔχ'· συμφορᾶς γὰρ ἀν

ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

αἰγι πῶς δ' ἦτ' ἀν' ἔγεν οἱ ξένοι· δίδασκέ με.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἡλέ ἐνδον· φίλης γὰρ προξένῃ κατήνυσαι·
 αἴγι ἢ καὶ θανόντ' ἠγγέλαν ὥς ἐτητύμως;
 ἡλέ ἔκ· ἀλλὰ καὶ πέδῃξαν ὑλόω μόνον·
 αἴγι πάρες αἶρ' ἢ μιν ὥστε καὶ μφανῇ μαθεῖν;
 ἡλέ πάρεσι δῆτα· καὶ μάλ' ἄξιλος θέα·
 αἴγι ἢ πολλὰ χαίρην μ' ἥ παρ' ἐκείνων θάττω·
 ἡλέ χαίροις ἀν', ἥ σοι χαρτὰ τυγχάνῃ τάδε·
 αἴγι σιγῇ ἀνῶγα, καὶ ἀδῇ κύναι πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Ἀργείοις θ' ὄραν·
 ὥς ἥ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κενῆς πάρος
 ἐξήρετ', ἀνδρὸς τοῦδε νῦν ὄρων νεκρὸν,
 σὺ μὲν δέχεται τὰ μά· μὴ δὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολασθῇ προστυχῶν, φύσιν φρένας·
 ἡλέ καὶ δὴ τελεῖται τὰ π' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ,
 νῦν ἔχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρήπῃσιν·
 αἴγι ὥξ' αὖ, δίδορκα φάσ' μ', ἀνδ' φθόνου μὲν ἔ
 πεπλωκός· ἥ δ' ἐπεὶ Νέμεσις, ἔλγω·
 χαλᾷτε πᾶν κάλυμμά π' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενὲς τε καὶ π' ἐμοῦ θρήνων τύχη·
 ὀρέ αὐτὸς σὺ βῆσαι, ἔκ' ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν
 τὸ ταῦθ' ὄραν τε, καὶ προσηγορεῖν φίλος·
 αἴγι ἀλλ' αἶπα ραίνῃς, καὶ τιπῇσομαι· σὺ δὲ
 ἥ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταμνήστρα, κάλε·
 ὀρέ αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκοπῇ·
 αἴγι οἶμοι, τὶ λάνσω·
 ὀρέ τίνα φοβῇ; τί ν' ἀγνοῇς;
 αἴγι τίνων πότ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκευάτοισι
 πέπλωχ' ὀτλήμων·
 ὀρέ ἔγὰρ αἰθάλη πάλα
 ξῶν τοῖς θανῶσιν ἔνεκ' ἀνταδῆγ' ἴσα;
 αἴγι

ΗΛΕΚΤΡΑ

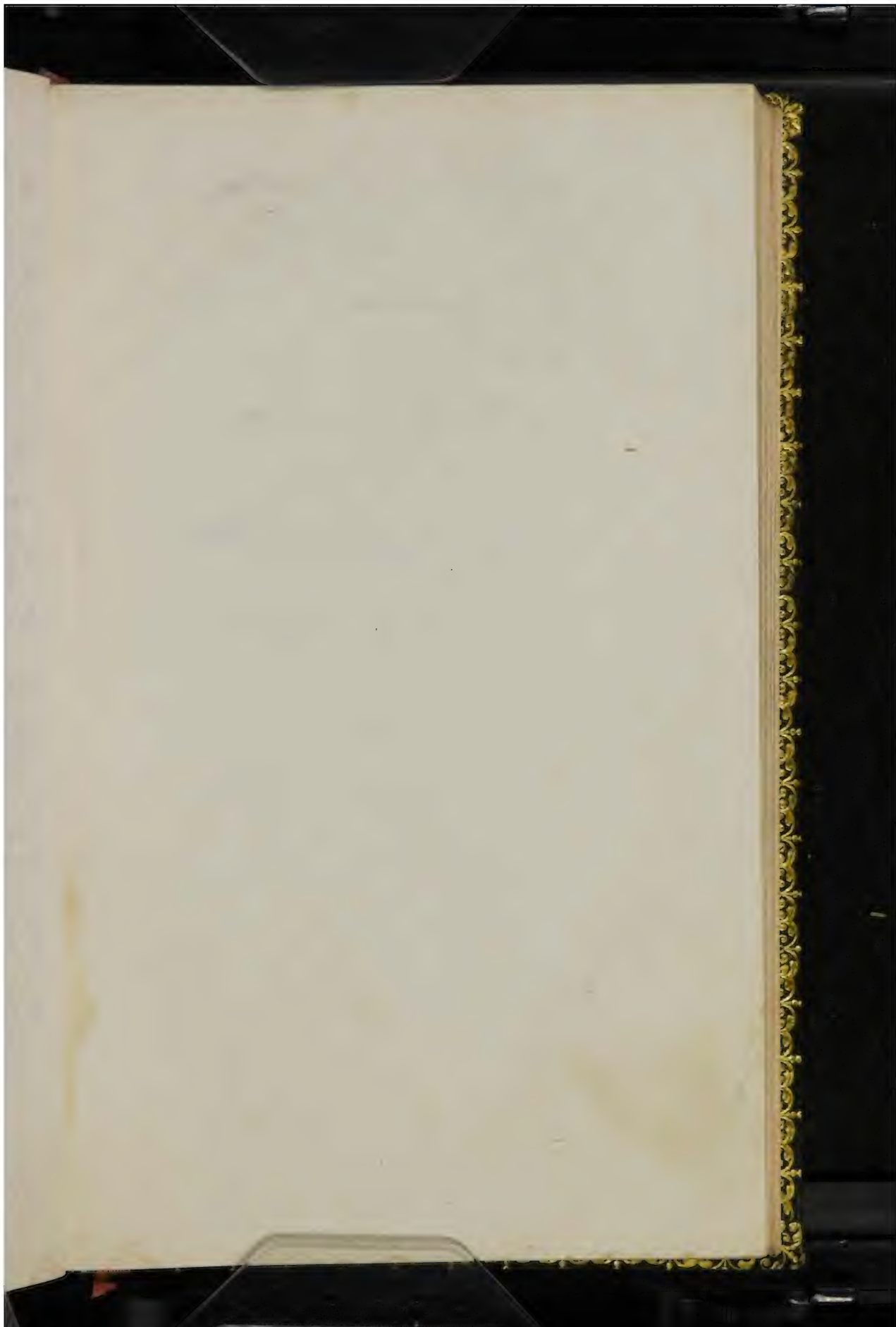
αἴγι οἱ μοι, ξυνῆκα τῦπος· ὃ γὰρ ἴδ' ὅπως
 ὁδ' ἔκ' Ορέστis ἴδ' ὁ προσφώνων ἐμέ·
 ὀρέ καὶ μάντις ὦν ἄριστος, ἐσφάλου πάλαι·
 αἴγι ὅλωλα δὴ δέλαιος· ἀλλὰ μοι πάρες
 καὶ σμικρὸν εἶπέν·
 ἥλέ μὴ πέρα λέγῃς ἔα
 πρὸς θεῶν ἀδελφε, μὴ δὲ μνηκύνῃς λόγους·
 » Τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακῷς με μιγμένων
 » Θνήσκῃς ὁ μέλλων, τοῦ χρόνου κέρδος φέροι·
 ἀλλ' ὡς τάχιστα κτῆνε· καὶ κτανῶν, πρόθεσ
 ταφᾶσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστὶν τυγχάνῃ·
 ἀποπλονὴ μῶν ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
 μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον·
 ὀρέ χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχῃ· λόγων γὰρ ἔ
 νυν ἐστὶν ἀγῶν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι·
 αἴγι τί δ' ἐς δόμους ἄγῃς με; πῶς τόδ' ἔκαλόν
 τοῦρρον, σκότου δ' ἦ, καὶ πρόχρηρος εἴ κτανῇς;
 ὀρέ μὴ τάσσε· χώρῃ δ' ἔνθα περ κατέκτανες
 πατέρα τὸν ἄμῶν, ὡς ἐν ταύτῳ θάνῃς·
 αἴγι ἢ πᾶσ' ἀνάγκῃ τήνδε τὴν σέβην ἰδῇς,
 τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα Γελοπιδῶν κακῶ·
 ὀρέ τὰ γούνασ', ἐγώ σοι μάντις ἢ μὴ τῶνδ' ἄμρος·
 αἴγι ἀλλ' ἔπατρῶαν τὴν τέχνην ἐνόμπασας·
 ὀρέ πολλὰ ἀντιφωνεῖς, ἥ δ' ὁδὸς βραδύνεται·
 ἀλλ' ἔρφ·
 αἴγι ὑφιστοῦ·
 ὀρέ σοὶ βαδισέον πάρος·
 αἴγι ἢ μὴ φύγω σε·
 ὀρέ μὴ μὲν ἔν καθ' ἡδονὴν
 θάνῃς· φυλάξαι δ' ἦ με τοῦτ' ὅσοι πικρῶν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- Χρῆν δ' αὐτὸς γῆναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
• Οστις πέρα πράσσει γε τῶν νόμων θέλη,
• Κτήνην· τὸ γὰρ πανοῦργον, ὅκ' ἂν ᾖ πολὺ.
Χο ὦ πατέρ' μ' ἀτρέως, ὥς πολλὰ παθὼν
δὴ ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,
τῇ νῦν ὁρμῇ
τελεωθέν.

ΤΕΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

SOPHOCLIS OEDIPVS
TYRANNVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝ
 ΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΓΑΡΑΡΙ
 ΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
 Πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
 Ἡλθὲν πυθέσθαι πυθικῶν θεασισμάτων,
 Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
 Εὐρὼν δὲ τλήμων ἐν σενᾷς ἀμαξιτοῖς,
 Ἀκὼν ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.
 Σφιγγὸς δὲ δγνῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
 Ἡχυνε μητρὸς ἄγνοου μένης λῆχος.
 Λοιμὸς δὲ Θήβας ἔλε, καὶ νόσος μακρά.
 Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς εἰσαν,
 Ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυσήριον,
 Ἡκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
 Τὸν λαῖγον ἐκδιμηθῆναι φόνον.
 Ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
 Διαῖς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
 Αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀρχόνας διώλετο.

ΔΙΑΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΓΙ
 ΓΕΓΡΑΓΤΑΙ.

Ὁ τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διακρίσει θατέρω ἐπι
 γέγραπται. χαρίεντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἀπέ
 γραφον, ὥς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσε
 ως, καὶ περὶ ἠπὶ θέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δι
 καί αρχος. ἧσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν ὡς τύραννον ἐπι
 γράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ
 διὰ τὰ

διὰ τὰ πράγματα · ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίπο
 δα τὸν ἐπὶ Κολωνῶν τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι · ἴδι
 ον δὲ τι πετόνθασιν διμεθ' Ομηρον ποιητὰς, τοὺς πρὸ
 τῶν τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες,
 ὅφ' ἐποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας δια
 δοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ
 Ἰππίας ὁσοφιστής φησιν · Ομηρος γοῦν τὸν πάντων
 παρὰ νομώτατον ἔχετον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύ
 ραννον, εἰς ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα · προ
 σαγορευθῆναι δὲ φασὶ τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρῶ
 νων · χαλεπὸς γάρ τις περὶ λησιάντας γενέσθαι ·
 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρῃ πόλεως · ἔρη
 ται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον ἔτύρων τὴν λαῶν,
 καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυράνων δόλος κατὰ τῶν ὑπ'
 αὐτὸν · ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τῷ τυράννου ὄνομα, δηλον ·
 ἔτε γὰρ Ομηρος, ἔτε Ησίοδος, ἔτε ἄλλος ἑδῆς τῶν
 παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει · ὁ δ'
 Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους
 φησὶ, τοπρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι · ἀφ' ἡ
 μότερόν γ' ἐκείνο τὸ ὄνομα ·

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ
 ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ ·

Λαῖε λαβδακίδη, παίδων γένος ὀλβιον αἰτεῖς;
 Δώσω τοι φίλον υἱόν · ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
 Σοῦ παιδὸς χεῖρεσι λιπὴν φάος · ὥς γὰρ ἔνυσσε
 Ζεὺς κρονίδης Γέλοπος συγεραῖς ἀράσι πιθήσας,
 Οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν · ὅδ' ἦν ξατὸ σοι τάδε πάντα ·

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑΤΗΣ
ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐστ' ἰπποὺν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον· ὃ μίᾳ φωνῇ·
Καὶ τρίπον· ἀλλά αὖθις βόην μόνον, ὅα' ἐπὶ γαῖαν
Ἐρπετὰ κινῆται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον·
Ἀλλ' ὅπότεν πλείοσι σιν ἐπὶ γὰρ μένον ποσὶ βάνη,
Ἐνθα τάχος γήοισιν ἀφανρότατον πέλη αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Τηρεσία.
Ιερός.	Ιοκάστη.
Κρέων.	Ἄγγελος.
Χορὸς ἐκ Θηβαέ ων γερόντων.	Θεράπων Πολύβου. Ἐξάγγελος.

Προλογίξῃ δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα
τροφῇ,
τίνας πύθ' ἔδρας τάσδ' ἐμοὶ θοά
ξετε

ἰκνηρίοις κλάδοισιν ἐξεσε μένοι;
πόλις δ' ὁμῶς μὲν θυμιαμάτων γέμῃ,
ὁμοῦ δὲ παίωνων τε, καὶ σεναγμάτων.
ἀλλ' ὦ δικάων μὴ παρ' ἀγγέλων τέκνα
ἄλλων ἀκούῃν, αὐτὸς ὦδ' ἐλήλυθα,
ὅπασσι κληνὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραίε, φράξ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνῇν, τίνι τρόπῳ καθέσσετε.
δείσαντες, ἢ σέξαντες; ὥς θέλοντος ἄν
ἐμοῦ προσαρκῇν πᾶν. δυσάλητος γὰρ ἄν
εἴην, τοιάνδε μὴ ἔκατοικτῆρων ἔδραν.
ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὄρας μὲν ἢ μάς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς. οἱ μὲν, ἔδέπω μακρὰν
πλῆσθαι φέροντες. οἱ δὲ, σὺν γῆρα βαρῆς
ἱερεῖς. ἐγὼ μὲν, Ζηνός. οἱ δὲ τ' ἡϊθέων
λεκτοί. τόδ' ἄλλο φῦλον ἐξεσε μένον,
ἀγοραῖσι θακῇ, πρὸς τε Γαλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμινού τε μαντήα ποσὶ.
πάλις γὰρ ὥς περ καὶ τὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἦδη σαλόνῃ. καὶ νακουφίσαι κάρα
βυθῶν, ἐτ' ἔχ' οἶα τε φοινίκου σάλου.
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγὼ κάρποις χθονός,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φθίνουσα δ' ἀγέλας βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγρόνους γυναικῶν· ἐν δ' ὅπυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἐχθιστος πόλιν,
 ὑφ' ἧς κενούται δῶμα Καδμείων· μέλας
 δ' αἰΐδης σεναχμοῖς καὶ γούσις πλουτίζεται·
 θεοῖσι μὲν νυν ἔκ' ἰσοῦ μένονσ' ἐγὼ,
 ἔδ' οἶδε παῖδες, ἐξ ὁμῶς ἐφέσται,
 ἀνδρῶν δ' ἐπρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες, ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολῶν,
 σκληρῶς αἰοιδῶ δασμόν, ὃν παρείχομεν·
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ἔδ' ἐν ἐξοδῶς πλέον,
 ἔδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ προθήκη θεοῦ,
 λέγῃ, νομίξῃ θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ' ὠκράτισον πᾶσιν Οἰδίπου κᾶρα,
 ἱκετάο μὲν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμιν ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς διαθάπου·
 ὥς τοῖσιν ἐμπέροισι, καὶ τὰς συμφορὰς
 ξώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλομένων·
 ἴθ' ὠβροτῶν ἄρισ', ἀνὸρθωσον πόλιν·
 ἴθ', εὐλαβήθηθ', ὥς σὲ νῦν μὲν ἡδεγῇ,
 σωτήρα κλήξῃ τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δ' ἐτῆς σῆς μηδ' αὖ μῶς μεμνώμεθα,
 πάντες τ' ἐς ὀρθόν, καὶ πεσόντες ὕπερον·
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνὸρθωσον πόλιν·
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῃ τύχην
 παρέχεσθ' ἡμῖν· καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ·
 ὥς εἴπερ ἄρξῃς τῆςδε γῆς ὥς περ κρατεῖς,
 ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

» Ως ὅτε ἐν ἔσπευ τε πύργος οὔτε ναῦς
 » Ἐρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω·
 οἶδ' ὧ παῖδες οἰκτροὶ, γινώσκῃς ἀγνώτ' μοι
 προσήλθεθ' ἰμείροντες· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσῆτε πάντες· καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ
 ὅκ' ἐστὶν ὑμῶν, ὅστις ἐξ ἴσου νοσῇ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος, ὃς ἐν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν καὶ δέν ἄλλον· ἢ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ, πόλιν τε, καὶ μέ, καὶ σ' ὁμοῦ σένη·
 ὥστ' ὅχ' ὑπὸ πῶ γ' οὐδοντά μ' ἐξεγέρετε,
 ἀλλ' ἴσε πολλὰ μὲν με διακρύσαντα δὴ,
 πολλάς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις·
 ἦν δ' αἰσχοπῶν οὐρίσκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἐπραξά· παῖδα γὰρ Μεινοικέως
 Κρέοντ', ἐμυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ πυθινὰ
 ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὥς πύθοισθ' ὅτι
 δρῶν, ἢ τὶ φωνῶν, τήνδ' ἐρύσαι μιν πόλιν·
 καὶ μ' ἢ μαρ' ἢ δὴ ξυμμετροῦ μενον χρόνῳ,
 λυτῇ· τί πράσσῃ· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
 ἄπεστ' πλήω τοῦ καθήκοντος χρόνου·
 ὅταν δ' ἵκηται, τήνικα ἂν τ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἴην, πάνθ' ὅσ' ἂν διηλοῖ θεός·
 ἴε ἀλλ' ὃς καλὸν σὺ τ' εἶπας· οἶδέ τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσείχοντα σὴ μάνουσί μοι·
 οἶδ' ὧ νάξ' Ἀπολλον, εἴ γὰρ ἐν τύχῃ γέτω
 σωτήρι βαίη λαμπρὸς ὥς περ ὁμματι·
 ἴε ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἢ δ' ὅς· ὅ γὰρ ἂν κάρα
 πολυσεφῆς ὧ δ' ἤρπε παγκάρπου δάρνης·
 οἶδ' ὧ τάχ' ὃ σόμειθα· ξύμμετρος γὰρ ὥς κλέψῃ·
 ἀνάξ', ἐμὸν κῆδον, παῖ Μεινοικέως,
 τίν' ἢ μιν ἤκησ' τοῦ θεοῦ φήμιν φέρων·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ ἐσθλὴν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν ἀντυχεῖν.
 οἰδί' ἐστὶν δὲ ποῖον τοῦτος; ὅτε γὰρ θρασὺς,
 ὅτ' ἄν προδείξας ἢ μὴ τῷ γενεῦν λόγῳ.
 κρέ εἰ τῶνδε χρηστῆς πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἶπεν· εἴτε καὶ σείχην ἔσω.
 οἰδί' ἐς πάντας αὖδ' αὖ· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
 τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς περί.
 κρέ λέγοι μ' ἂν οἱ ἥκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
 ἄνωγεν ἡ μάστιξ Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ,
 μίᾳσμα χώρας ὥς τε θραμμένον χθονὶ
 ἐν τῇδ' ἐλαύνειν, μήδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
 οἰδί' ποῖω καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς;
 κρέ ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
 λύοντας, ὥς τόδ' αἶμα χημάξον πόλιν.
 οἰδί' ποῖου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μὲν ἡ τύχην;
 κρέ ἦν ἡμῖν ὦναξ, Λαῖὸς ποθ' ἡγεμῶν
 γῆς τῆσδε, πρίν σε τήνδ' ἀπαυθύνειν πόλιν.
 οἰδί' ἐξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδον γέ πω.
 κρέ τούτου θανόντος, νῦν ἐπισέλησθα φῶς
 τοὺς αὐτοέντας χερσὶ τιμωρῶν τινάς.
 οἰδί' οἶδ' εἰσὶ ποῦ γῆς; παῦτόδ' ἀνρεθήσεται
 ἵχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
 κρέ ἐν τῇδ' ἐφάσκε γῆ· τὸ δὲ ξητούμενον,
 ἄλωτόν· ἐκφάνη δὲ τὰ μελούμενον.
 οἰδί' πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ ν' ἀγροῖς ὁ Λαῖος,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπῃ φόνῳ;
 κρέ θεωρὸς ὥς ἐφάσκεν ἐκδημῶν, πάλιν
 πρὸς οἶκον οὐκ ἐβ' ἵκεθ' ὥς ἀπεσάλη.
 οἰδί' ὅδ' Ἀγγελὸς τις, ὅδ' ἐσὺ συμπράκτωρ ὁδοῦ
 κατὰ δ',

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

κατὰ δ' ὅτου τὶς ἐκ μαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
 κρέ θνήσκουσι γάρ· πλὴν εἴς τις· ὅς φόβῳ φυγὼν,
 ὧν εἶδε, πλὴν ἐν, ὅδ' ἐν ἤχ' εἰδὼς φράσαι.
 οἰδ' τὸ ποῖον; ἐν γάρ, πολλ' ἂν ἐξέυροι μαθὼν,
 ἀρχὴν βραχὺν δ' ἀλάβοι μεν ἐλπίδος.
 κρέ ληστὰς ἐφασκε συντυχόντας, ὅ μιν
 ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χειρῶν.
 οἰδ' πῶς ὅν ὀλησῆς, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
 ἐπράαετ' ἐνθένδ' ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;
 κρέ δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. Λαῖον δ' ὀλωλός,
 ὅδ' εἰς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγένετο.
 οἰδ' κακὸν δ' ἐποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
 ὅτ' ὡς πεσούσης, ἔργε τοῦτ' ἐξεδέναι;
 κρέ ἡ ποιηλῶδ' Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπῆν
 μεθέντας ἡμᾶς, τὰ φανῆ προσήγετο.
 οἰδ' ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
 ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δ' ἐσὺ
 πρὸς τοῦ θανόντος τήνδ' ἐθεᾶτ' ἐπιστροφῆν,
 ὥς τ' ἐνδ' ἡκὼς ὀφείδε καὶ μὲ σὺ μάχων,
 γῆ τῇδ' ἐτιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
 ὑπὲρ γὰρ ὅχι τῶν ἀπώτερω φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τῷτ' ἀποσκηδῶ μύσος.
 ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὀκτανῶν, τάχ' ἂν
 καὶ μ' ἂν τοιαύτη χερὶ τιμωρεῖν θέλοι.
 κείνῳ προσαρκῶν ὅν, ἐμαυτὸν ὠφελεῖ.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα παῖδες, ὅ μιν μὲν βάρων
 ἴσταθε, τοῦσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους.
 ἄλλος δ' ἐκ Ἰάδ' αὖτις ὧδ' ἀθροισέτω.
 ὥς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος, ἡ γὰρ αὐτυχεῖς
 σὺν τῷ θεῷ φανού μεθ', ἡ πεπνυμένος.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

18 ὦ παῖδες, ἰσώμεθα· τῶνδε γὰρ χάριν
 καὶ δῶρ' ἔβημεν, ὣν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τὰςδε μαντείας, ἅμα
 σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυσήριος.
 20 ὦ Διὸς ἄδνεπὴς φάτι, τίς ποτε
 τὰς πολυχρύσου Ρυθῶνος
 ἀγλαὰς ἔβας Θήβας,
 ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα,
 δέματι πάλλων,
 ἡῖε δ' ἄλγε παῖδ' ἄν
 ἄμφι σοὶ ἄξόμενος,
 τί μοι ἡ νέον, ἢ περιτελλομένας
 ὥραις πάλιν ἐξανύσης χρέος.
 ἥ τέ μοι ὦ χρυσείας τέκνον
 ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα
 πρῶτά σε κεκλομένη
 θυγατερ Διὸς ἄμβροτ' Ἀθάναι,
 γαῖαρχόν τ' ἀδελφεῶν
 Ἀρτεμιν, ἃ κεκλόεντ' ἀγορᾶς
 θρόνον ἀνελκᾶσθαι,
 καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον· ἰὼ, ἰὼ.
 τριαδὸν ἄλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
 ἥ ποτε καὶ προτέρως ἄτας ὑπερ
 ὄρνυμένας πόλιν, ἡνύσατε
 ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος,
 ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πόποι.
 ἀνὰριθμα γὰρ φέρω πῆματα.
 νοσεῖ δέ μοι πρόπας σῶλος.
 ὅδ' ἐνι φροντίδος ἔγχος,
 ὥ τις ἀλέξεται· ὅτε γὰρ

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

ἔκγονα κλυτὰς χθονὸς
 αὖξεται, οὔτε τόκοισιν
 ἱηΐων καμάτων ἀνέχουσι
 γυναῖκες· ἄλλον δ' ἂν
 ἄλλω προσίδοις
 ἅπερ εὐπτερον ὄρνιν
 κρῖνον ἀμαιμακίτου πυρὸς
 ὀρμενον ἄκταν πρὸς ἐσπέρου
 θεοῦ, ὣν πόλις ἀνὰριθμος
 ὀλλυται· νηλέα δ' ἐγένεθλα
 πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ
 κῆται ἀνόικτως· ἐν δ' ἄλοχοι
 πολιὰ τ' ἐπὶ ματέρες
 ἄκταν παραβώμιον
 ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
 ἱκτῆρες ἐπισυνάχουσι·
 παιὰν δ' ἐλάμπη, συνόεσά τε γῆρας,
 ὄμμαλος· ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα
 θύγατερ Διὸς ἄωπα, πέμψον
 ἀλκίαν· Ἀριάτε τὸν μαλερὸν,
 ὃς νῦν ἀχαλκὸς ἀπιδῶν
 φλέγῃ με περιβόητος ἀντιάξων,
 παλὶ αὐτον δρᾶμι μανωτίσαι
 πάτρας ἄπουρον· εἴτ' ἐς μέγαν
 θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
 Θρηϊκίον κλύδωνα·
 τέλῃ γὰρ εἴτι νύξ' ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
 τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρᾶτη νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
 ὑπὸ σῶφθισον κεραιῶν.
 λυκὴ ἀνάξ, τά τε σὰ χρυσοσρόφων
 ἀπ' ἀγνύλων βέλεια θέλοι μ' ἄν
 ἀδάμας ἐνδατῆσθαι,
 ἄρωγὰ προσταθέντα.
 τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος
 αἴγλας, ξὺν αἷς λυκῇ ὄρεα
 διαΐας· τὸν χρυσομίτραν
 τε κικλήσκω τᾶς δ' ἐπώνυμον
 γᾶς οἰνῶπα Βάκχον ἄϊον
 μαινάδων μονόστυλον
 πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πάντας
 ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
 οἶδ' αἰτεῖς· ἀδ' αἰτῆς, τὰ μ' ἄν θέλῃς ἔπει
 κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετῆν,
 ἀλκὴν λάβοις ἄν, κἄνακού φησιν κακῶν.
 ἀ' γὰρ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· ὃ γὰρ ἂν μακρὰν
 ἵχνον αὐτὸς μὴ ὅκ' ἔχων τὶ σύμβολον.
 οὖν δ' ὕπερος γὰρ ἄσος εἰς ἄσους τελεῶ.
 ὅ μιν προφωνῶ πᾶσι Κασμῆοις τάδε,
 ὅς τις ποθ' ὕμῶν Λαῖον τὸν Λαβδάκου
 καί τοι δὲν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελεύω πάντα σημάνειν ἐμοί.
 καὶ μὲν φοβεῖται τοῦ πίπλη μ', ὕπεξελὼν
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἄσεργές ὃ δὲν· γῆς δ' ἀπῆσιν ἀβλαβής.
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
 τὸν αὐτόχρηα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

κέρδος τελέω γὰρ, ἢ χάρις προσκίσεται.
 εἰδ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δέσας ἀπώσῃ τοῦτος, ἢ χ' αὐτοῦ τόδε,
 ἃ κτεῖν δὲ δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
 τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶν
 τῆσδ', ἥς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνῆντινᾶ,
 μήτ' ἐν θεῶν ἀρχαῖσι, μήτε θυμασι
 κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν.
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἰκῶν πάντας, ὥς μιάσματος
 τοῦδ' ἢ μιν ὄντος. ὥς τὸ πυθικὸν θεοῦ
 μαντεύειν ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
 ἐγὼ μὲν ὅν τοιόσδε τῶν τε δαίμονι,
 τῶ τ' ἀνδρὶ τῶ θανόντι σύμμαχος πέλω.
 κατὰ χρομαὶ δὲ τὸν δεδρακότ', ἥ τέ τις
 ἦς ὡν λελιθεν, ἥ τε πλεόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον.
 ἐπὶ χρομαὶ δ' οἰκοῖσιν ἐξυνέστος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνδόςτος,
 παθῆν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 ὕμιν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπῳ τελεῖν,
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεῶ τε, τῆσδ' ἐτε
 γῆς, ὧδ' ἀκάρπως καὶ θέως ἐφθαρμένης.
 εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
 ἀκάρτων ὕμᾱς εἰς ἦν ἔτῳς ἔαν,
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότες,
 ἀλλ' ἐξεργυνᾶν. νῦν δ' ἐπικυρῶτ' ἐγὼ.
 ἔχων μὲν ἀρχάς, ἃς ἐκ γένος ἔχε πρὶν,
 ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον,
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κ' ἐγὼ γένος

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μὴ δυστύχησεν, ἥν' ἂν ἐκπεφυκότα.
 οὐδ' ἐς τὸ κῆνον κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὥς περὶ τοῦ μού πατρός
 ὑπὲρ μαχοῦμαι, καὶ πῖ πάντ' ἀφίξομαι
 ζητῶν τοι αὐτόχρηστος τοῦ φόνου λαβὴν,
 τῷ Λαβδακίῳ παιδί, Πολυδώρου τέ, καὶ
 τοῦ πρόθε Κᾶδμου, τοῦ πάλαι τ' ἀγῆνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν, ὄχομαι θεοὺς,
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινά,
 μήτ' ἔν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῶν νυν φερέσθαι, καὶ τι τοῦδ' ἐχθίονι.
 ἢ μὲν δὲ τοῖς ἄλλοισι Κᾶδμείοις, ὅσοις
 τάδ' ἐς ἄρεσκονθ', ἢ τε σύμμαχος δίκη,
 χ' οἳ πάντες αὖ ξυνῆεν εἰσαῖ θεοί.
 20 ὥς περ μ' ἀρᾶιον ἔλαβες, ὦ δ' ἄναξ ἐρῶ.
 ὅτ' ἐκτανον γὰρ, ὅτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 δεῖξαι· τὸ δὲ ξήτημά, τοῦ πέμψαντος ἦν
 Φοίβου τὸ δ' ἔπειν, ὅστις ἔργασαί ποτε.
 οἰδί δ' ἰκαί' ἐλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς,
 ἂν μὴ θέλωσιν, ὅδ' ἔς δύναιτ' ἀνὴρ.
 20 τὰ δ' αὐτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοι μ', ἅ μοι δοκεῖ.
 οἰδί' ἢ κατέρητ' ἐστ', μὴ παρῆς τὸ μὴ εὐφράσαι.
 20 ἀνακτ' ἀνακτιταῦθ' ὀρώντ' ἐπίσταμαι
 μάλιστα Φοίβῳ Τηρεσίαν· παρ' ὅτις ἂν
 σκοπῶν τάδ' ὦνάξ, ἐκ μάθοι σαφέστατα.
 οἰδί' ἀλλ' ἔκ ἐν ἀργείοις ὅδ' ἐ τοῦτ' ἐπραξάμην.
 ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος ἑπόντος, διπλοῦς
 πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν, θαυμάζεται.
 20 καὶ μὴν τάχ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαῖ ἔπη.
 οἰδί' τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

χο θανῆν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων·
 οἰδί ἤκουσα κἀγὼ· τὸν δ' ἰδόντ', ἔδεις ὄρα·
 χο ἀλλ' ἥ τι μὲν δὴ δέματός τ' ἔχῃ μέρος,
 τὰς σὰς ἀκούων, ἔμενῃ τοιάσδ' ἀράς·
 οἰδί ὦ μὴ σιδρῶντι τάρβος, ἔδ' ἔπος φοβῆ·
 χο ἀλλ' ἔ' ξελέγχων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
 τὸν θεῖον ἠδὲ μάστιγιν ὧδ' ἀγούσιν, ὦ
 τάλιθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνω·
 οἰδί ὦ πάντα νωμῶν Τηρεσία διδασκτά τε,
 ἄρ' ῥητά τ', ἔράνιά τε, καὶ χθονὸς βῆ,
 πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπῃς, φρονῆς δ' ὅμως
 οἶα νόσῳ σύνεστιν· ἥ σε προσάτην
 σωτήρά τ' ὦναξ μούνον ἐξ ἀρίσκομεν·
 Φοῖβος γὰρ, ἃ καὶ μὴ κλύῃς τῶν ἀγγέλων,
 πέμψασιν ἡμῖν, ἀντίπεμψεν ἑκλυσιν
 μόνην ἂν ἐλθῆν τῷδε τοῦ νοσήματος,
 ἃ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες οὐ
 κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπέμψαμεθα·
 σύ δ' ἔνφρονήσας μὴ τ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
 μὴ τ' ἃ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχῃς ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν, καὶ πόλιν· ῥῦσαι δ' ἐμέ·
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίᾱσμα τοῦ τεθνηκότος·
 » ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν· Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 » ἔχοι τε, καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων·
 τῇ φῶν· φῶν· φρονεῖν ὥς δηνόν, ἐνθα μὴ τέλη
 λύῃ φρονούντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 ἔδωκ', διώλεσ'· ἔγὰρ ἂν δαῦρ' ἰκόμην·
 οἰδί τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος ἔσεληλυθας·
 τῇ ἄφες μ' ἐς οἶκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σόν τε σύ,
 κἀγὼ διόισω τοῦ μόν, ἢν ἐμοὶ πιθῇ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδ' ἔτ' ἐννομήσας, ὅτε προσφιλέσ πόλιν
 τῇδ', ἥσ' ἔθρεφε, τήνδ' ἀποσερῶν φάτιν.
 τῇ ὁρῶ γὰρ ὅδ' ἐσσί τοσόν φώνη μ' ἰόν
 πρὸς καιρὸν, ὥς ἔν μὲνδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.
 χο μὴ πρὸς θεῶν, φρονῶν γὰρ ἀποστροφῆς· ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
 τῇ πάντες γὰρ ὅφρονῃτ'· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τάμ', ὥς ἂν ἔπω, μὴ τὰς ἐκφῆνω κακά.
 οἰδ' τί φῆς; ξυνελθὼς ὅφρά σφ'· ἀλλ' ἐννοεῖς
 ἢ μάς προδούναί καὶ καταφθῆναι πόλιν;
 τῇ ἐγὼ τ' ἐμυτὸν, ὅτε σ' ἀλγυνῶ· τί ταῦ
 τ' ἄλλως ἐλέγχῃς; ὅ γὰρ ἂν πύθοιό μιν.
 οἰδ' ἔκ ῥ' αὖ κακῶν καί κ' ἴσῃ, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' ὀργάνῃς, ἐξερεῖς ποτέ;
 ἀλλ' ὥδ' ἀτεγκτος, κατελεύτητος φανῇ;
 τῇ ὀργὴν ἐμὲ μὲν τὴν ἐμὴν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν, ὅκατ' ἔδες, ἀλλ' ἐμὲ φέχῃς.
 οἰδ' τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν ἔκ ἂν ὀργίξοιτ' ἐπεὶ
 κλύων, ἂν νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάξῃς πόλιν;
 τῇ ἥξῃ γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ σέγω.
 οἰδ' ἔκ οὖν ἄγ' ἥξῃ, καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 τῇ ἔκ ἂν πέρα φράσαιμι· πρὸς τὰς δ' ἡθέλῃς
 θυμοῦ, δὲ ὀργῆς, ἥ τις ἀγριωτάτη.
 οἰδ' καὶ μὴν παρήσω γ' ὅδ' ἐν, ὥς ὀργῆς ἔχω
 ἅπερ ξυνίημι· ἴαθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
 καὶ ξυμψυτῶσαι τοῦργον, ἡργάσθαι θ' ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων· ἡ δ' ἐτύχαντες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἄν σου τοῦτ' ἔφην ἔχει μόνου.
 τῇ ἀληθεῖς· ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,
 ὥπερ προσέειπας ἐμὴ μένῃ· καὶ φ' ἡμέρας
 τῆς

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τῆς νῦν, προσαιδᾶν μήτε τοῦσδε, μήτ' ἐμὲ,
ὥς ὅντι τῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάσῃρι.
οἰδί' ὅπως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τόρῃμα; καὶ πᾶ τῷτο φάξεσθαι δοκεῖς;
τῇ πέφυκα· τ' ἀληθές γὰρ ἰχὺον τρέφω.
οἰδί' πρὸς τοῦ, διδασχθῆς; ὃ γὰρ ἐκ γῆς τέχνης.
τῇ πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἀκοντα προὔτρεψω λέγην.
οἰδί' ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὥς μάλλον μάθω.
τῇ ὅχι ξυνήκας πράσεν, ἢ κτηρᾶ λέγην;
οἰδί' ὅπως τέ γ' εἰπὼν γνωσὸν; ἀλλ' αὖθις φράσον.
τῇ φονέα σε φημὶ τάνδρως, ὃ ξητῆς κυρεῖν.
οἰδί' ἀλλ' ὅτι χαίρων, δίδεγχι μιν αἰετῆς.
τῇ ὅπως τὶ δῖα καὶ ἄλλ', ἵν' ὀρίξῃ πλέον;
οἰδί' ὅσον γ' ἐχρήσθῃς, ὥς μάτην εἰρήσεται.
τῇ λελθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
ἀεχιδόμοιλον, ὃ δ' ὄρᾳ ἵν' ἡ κακοῦ.
οἰδί' ἢ καὶ γενηθῶς ταῦτ' ἀγ' λέξῃ δοκεῖς;
τῇ εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
οἰδί' ἀλλ' ἐστὶ, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' ὅκ' ἐστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τὰ τ' ὦτα, τὸν τε νῦν, τὰ τ' ὀμμάτ' ἔχ.
τῇ σὺ δ' ἀθλίος γε ταῦτ' ὄνειδίζων, ἀ σοὶ
ὅδ' ἔστι, ὃς ὅχι τῶνδ' ὄνειδίζ' ἔταχα.
οἰδί' μίαν τρέφῃ πρὸς νυκτός· ὥστε μήτ' ἐμὲ,
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρᾳ, βλέψαι πότ' ἂν.
τῇ ὃ γὰρ με μοῖρα πρὸς γῆς σοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὅπως δ' ἐκ πρᾶξαι μέλῃ.
οἰδί' Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ ξυρήματα;
τῇ Κρέων δέ σοι πῆ μ' ὅδ' ἐν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ, σοί.
οἰδί' ὥπλουτε, καὶ τυραννί, καὶ τέχνῃ τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται·
 εἰ τῆσδ' ἐγὼ ἀρχῆς ἔνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 δωρητὸν ἔκαστη τὸν εἰσελάριεν,
 ταύτης Κρέων ὁπίσδ', ἔξ ἀρχῆς φίλος,
 λάθρ' αὖ πελθὼν ἐμβαλεῖν ἰμείρεται,
 ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορῥάφον·
 δόλιον· ἀγύρτην· ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
 μόνον δέδورκε, τὴν τέχνην δ' ἐφυτυφλός·
 ἐπὶ φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις ᾗ σαφής;
 πῶς ἔχ' ὅθ' ἡ ραφῶσος ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἥνδ' αὖ τι τοῖσδ' ἀσπίσιν ἐκλυτήριον;
 καὶ τοι τὸ γ' ἀνιγμ', ἐχλ' τοῦ πτόντος ἦν
 ἀνδρὸς διγπῆν, ἀλλὰ μαντείας ἔδδ·
 ἦν ἔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων,
 ἔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν
 ὁ μὲν δ' ἐν ᾗ δὲ ὡς Οἰδίπους, ἔπαυσάνιν
 γνώμη κυρήσας, ἔδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δ' ἡ σὺ πηρᾶς ἐμβαλεῖν, δοκῶν θρόνοισι
 παραπατήσῃ τοῖς κρεοντείσις πέλας·
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χῶ συνθεῖς τάδε,
 ἀγλατήσῃ· εἰδὲ μὴ δόκῃς γέρων
 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἀν' οἷά περ φρονεῖς·
 ἢ μῖν μὲν ᾗ κ' ἀξουσιν, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ' Οἰδίου δοκῇ·
 δῆδ' ἔτοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντῇ ἀριστάλυσομεν, τόδε σκοπῆν·
 εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γούν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ·
 ἔγάρ τι σοὶ ξῶ δούλος, ἀλλὰ Λοξία·
 ὥστ', ἔκ Κρέοντος προσάτου μετράφομαι·
 λέγω

20

24

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

λέγω δ' ἐπεὶ δὴ καὶ τυφλὸν μὲν ἠδ' ἴσας,
 σὺ καὶ δέδορκας, κοῦ βλέπεις ἴν' ἤ κακοῦ,
 ὅδ' ἐνθανάεις, ὅδ' ὅτων οἰκῆς μετὰ.
 ἄρ' οἶδ' ἀπ' ὧν ἤ, καὶ λελυθας ἐχθρὸς ὧν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, καὶ πὶ γῆς ἄνω;
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σὺ πατρός
 ἐλὰς ποτ' ἐκ γῆς τῆςδε δγνόπους ἄρά,
 βλέποντα νῦν μὲν, ὄρθ'· ἐπεὶ τα δέ, σκότον·
 βοῆς δὲ τῆς σῆς, ποῖος ὕκ' ἐσαι λιμὴν;
 ποῖος Κιθαριῶν, ὅχλ' σύμφωνος τάχα,
 ὅταν κατὰ δὴ τὸν ὕμναιον, ὃν δόμοις
 ἀνορμον ἡσέπλουςας ἀπλοίας τυχών;
 ἄλλων δὲ πλήθος ὕκ' ἐπαιθάνη κακῶν,
 ἅ σ' ἐξισώσῃ σοῖτε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις·
 πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα, καὶ τοῦ μὲν σῶμα
 προπηλάκιξε· σοῦ γὰρ ὕκ' ἐστὶ βροτῶν
 κάκιστον, ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.
 οἶδ' ἢ ἡ ταῦτα δὴ τ' ἀνεκτὰ πρὸς τοῦτου κλύειν;
 οὐκ ἤσ' ὀλεθρον; ὅχλ' ὅλασιν; ὅ πάλιν
 ἀφ' ὁρ' ὅς οἰκων τῶνδ' ἀποσραφεῖς ἄπῃ;
 τῇ ὅδ' ἰκόμην ἐγὼ γὰρ, εἰ σὺ μὴ κάλῃς.
 οἶδ' ἢ ὅ γάρ τι σ' ἡδὴν μῶρα φωνήσονται· ἐπεὶ,
 χολῇ σ' ἀν' οἴκους τοὺς ἐμὲς ἐσειλάμην·
 τῇ ἢ μῆτις τοῖσιν ἐφύμεν· ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ,
 μῶροι· γονῶσι δ' οἷσ' ἐφυσαν, ἔμφρονες·
 οἶδ' ἢ ποίοισι; μείνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
 τῇ ἢ δ' ἡμέρα φύσῃ σε, καὶ διαφθερῇ·
 οἶδ' ἢ ὥς πάντ' ἄγαν ἀνικτὰ, καὶ σαφῇ λέγῃς.
 τῇ ὅκουν σὺ ταῦτ' ἀρίστους ἀνρίσκειν ἐφύς.
 οἶδ' ἢ τοιαῦτ' ὀνείδιξ', οἷς ἐμὲ δურήσῃς μέγαν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῇ αὐτῇ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
 οἰδ' ἄλλ' ἢ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', ὅμοι μέλει.
 τῇ ἄπ' ἐμὶ τοίνυν καὶ σὺ πάμ' ἐκόμισέ με.
 οἰδ' ἐκομίζετο δ' ἦθ' ὥς παρὼν σὺ γ' ἐμποδὼν,
 ὀχλῆς· συθὲς τ' αὖν, ὅκ' ἄν ἀλγύναις πλέον.
 τῇ εἰπὼν, ἄπ' ἐμ', ὧν ὅνεκ' ἦλθον, ὅτ' ὅσον
 δέσας πρόσωπον· ὅ γ' ἄρ' ἐδ' ὅπου μ' ὀλῆς.
 λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλα
 ζητεῖς, ἀπ' ἡλῶν καὶ ἀκηρύσσων φόνον
 τὸν λαΐδον, ὅτ' ὅς ἐστιν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτοικος· εἴτα δ' ἐγγενὴς
 φανήσεται θηβαῖος· ὅδ' ἠσθήσεται
 τῇ ξυμποροῖ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένον ἐπι
 σκήπτρῳ προσηκνύς γαῖαν ἐμποράσεται.
 φανήσεται δ' ἐπαισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
 ἀδελφὸς αὐτός, καὶ πατήρ, καὶ ἄξ' ἦς ἔφυ
 γυναικὸς, υἱὸς, καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁ μόσχορός τε, καὶ φονεὺς· καὶ ταῦτ' ἰὼν
 εἴσω, λογίσου· καὶ ἄν λάβῃς μ' ἐφ' αὐσμένον,
 φάσκειν ἐμ' ἦδη μαντικῇ μηδ' ἐν φρονέειν.
 20 τίς, ὅντιν' ἀθεσπιέτῃ
 δελφὶς ἦ πε πέτρα
 ἄρ' ῥήτ' ἄρ' ῥήτων τελέσαντα,
 φοινίσαισι χερσίν.
 ὥρανιν ἀελλοπόδων ἵππων
 ἀθεναρώτερον, φυγὰ πόδα νωμῶν.
 ἐνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν
 ἐπενθρώσῃ
 πυρὶ καὶ περοπαῖς

ὁ Δῖος

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

ὁ Διὸς γενέτας· δὴν αἶ
 δ' ἄμ' ἔπονται κῆρες ἀναμπλάκῃτοι·
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος
 ἀρτίως φανῆσα φάμα Γαρνασοῦ,
 τὸν ἀδελφὸν ἀνδρα πάντ' ἰχνάειν·
 φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν,
 ἀνά τ' ἀντρα, καὶ πέτρας ὡς ταῦρος,
 μέλεος μελέω ποδὶ χηράων,
 τὰ μεσόμφαλα γὰρ ἀπονοσφίζων
 μαντεῖα· τὰ δ' αἰξῶντα περιποτᾶται·
 δὴν αἶ μὲν ἔν, δὴν ἀταράσσει
 σοφὸς οἰωνοθέτας·
 ἔτε δακνύντ', ἔτ' ἀποφάσκον
 θ'· ὅ, τι λέξω δ' ἀπορῶ·
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν,
 ἔτ' ἐνθάδ' ὄρων, ἔτ' ὀπίσω·
 τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ
 Πολύβουν εἵκος ἐκστ'·
 ἔτε πάροιθεν ποτ' ἔγωγε,
 ἔτε τὰ νῦν πῶ' ἔμαθον
 πρὸς ὅτου δ' ἢ
 βασάνω, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον
 φάτιν εἴμ' Οἰδίποδα,
 Λαβδακίδαις ἐπίκουρος
 ἀδελφῶν θανάτων·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἔν Ζεὺς, ὁ δ' Ἀπόλλων,
 ξυνετὸν, καὶ τὰ βροτῶν ἴδότες·
 ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις
 πλέον ἢ γὰρ φέρεται,
 κρίσις ἔκ' ἐστὶν ἀληθής·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

σοφία δ' ἄν σοφίαν
 παραμείψεν ἀνὴρ.
 ἀλλ' οὐ ποτ' ἔγωγ' ἄν πρὶν ἴδωι
 μ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
 ἄν παταφαίνῃ· φανερὰ γὰρ
 ἐπ' αὐτῷ πῆρόεα ἦλθε νόρα
 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὦφθη,
 βασιάνωθ' ἡδύπολις· τῷ,
 ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς, ὕπο
 τ' ὀφλήσῃ κακίαν.

κρέ ἄνδρες πολῖται, δὴν' ἐπιπεπυσμένους
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρεμ' ἀτλητῶν· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
 ταῖς νῦν νομίξῃ πρὸς τ' ἐμοῦ πεπονθέναι,
 λόγοισιν ἤτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 ὅττοι βίου μοι τοῦ μακράωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βᾶξιν· ὅττοι εἰς ἀπλοῦν
 ἡξήμια μοι τοῦ λόγου τούτου φέρῃ,
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλῃ,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ, καὶ φίλων κεκλήσομαι.

χο ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνχθός τάχ' ἄν
 ὀργῇ βιασθὲν μάλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

κρέ πρὸς τοῦδ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμας ὅτι
 πασθεὶς ὁ μάντις, τοὺς λόγους φανθεὶς λέγοι;

χο ἠνδ' αὖτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' ὅτι γνώμη τίτι.

κρέ ἐξ ὁμμάτων ὀρθῶν δὲ καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τοῦ πίπλημα τοῦτό μου;

χο ἔκ οἱδ'· ἀλλὰ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, ὅττι ὀρῶ.

αὐτὸς δ' ὅδ' ἡδὴ δωμάτων ἐξω περᾶ.

οἰδί ὅττος σὺ, πῶς δ' αὖρ ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχῃ;

τόλμης

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τολμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς σέλας
 ἴκου, φονὰς ὦν τοῦδε τάνδρος ἐμφανῶς,
 ληΐης τ' ἐναρχῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
 φέρ' ἄπερ πρὸς θεῶν, δῖλιν ἢ μωρίαν
 ἰδὼν τίν' ἐν ἐμοὶ, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
 ἢ τῷ ῥον ὡς ὅτι γνώρισσι μίσου τόδε,
 δόλῳ προσέρπον καὶ ἀλεξοίμην μαθῶν;
 ἄρ' ὅχι μῶρον ἐστὶ τοῦτο γάρη μά σου,
 ἄνδρ' τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, ὃ πλῆθει χρέμασιν θ' ἀλίσκεται;
 κρὲ δ' ἴθ' ὡς ποιήσω; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἴσ' ἀντάκουσον, καὶ τα κριν' αὐτὸς μαθῶν.
 οἰδί λέγην σὺ δ' ἔνός, μανθάνην δ' ἐγὼ κακός
 σοῦ. δυσμενὴ γὰρ καὶ βαρύνει εὐρηκ' ἐμοί.
 κρὲ τοῦτ' αὐτὸν ὦν μου πρῶτ' ἀκουσον, ὡς ἐρῶ.
 οἰδί τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράξ', ὅπως ὅχι κακός.
 κρὲ εἴ τοι νομίξῃς κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
 ἔναι τι τοῦ νόου χωρὶς, ὅχι ὁρθῶς φρονεῖς.
 οἰδί ἄ τοι νομίξῃς ἄνδρα συγγενὴ κακῶς
 δρῶν, ὅχι φέξῃς τὴν δίκην, ὅχι εὐφρονῇς.
 κρὲ ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδὶ εἰρήσθαι. τὸ δ' ἐ
 πάθῃ μ' ὅποιον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
 οἰδί ἐπείθεις, ἢ ὅχι ἐπείθεις; ὡς χρεῖά μ' ἐπὶ
 τὸν σε μὲν ὁ μαντίν' ἄνδρα πέμψαταί τινα.
 κρὲ καὶ νῦν ἐτ' αὐτὸς ἄμι τῷ βουλεύματι.
 οἰδί πόσον τίν' ἦδ' ἡ δ' ὅ Λαῖος χρόνον;
 κρὲ δέδρακε ποῖον ἔργον; ὅχι γὰρ ἐννοῶ.
 οἰδί ἄφαντος ἔρ' ἔθανασί μω χερῶματι.
 κρὲ μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθῇ χρόνοι.
 οἰδί τὸτ' ὅν' ὁ μάντις ὅτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;

архив

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

ἀρχῆς ἀλύτου καὶ δυναθείας ἔφυ;
 ὅπως τοσοῦτον ἠπάτη μένος κυρῶ,
 ὥς τ' ἄλλα χρήσθην ἢ τὰ σὺν κέρδι καλῶ.
 νῦν πᾶσι χαίρω· νῦν με πᾶς ἀπάξεται.
 νῦν οἱ σέθεν χρήσοντες, ἐκκαλοῦσί με.
 τὸ γὰρ τυχερὸν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐν ταῦθ' ἐνι.
 πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κῆν' ἀν' λάβοι μ' ἀφ' ἑστέδε;
 ἢ κ' ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς, καλῶς φρονῶν.
 ἀλλ' ὅτ' ἐρασὴς τῆςδε τῆς γνώμης ἔφυν,
 ὅτ' ἂν μετ' ἄλλου δρωῖντος ἀν' τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν πυθώδ' ἰὼν,
 πάθου τὰ χρησθέντ' ἴσαφ' ὡς ἡ γηγάσοι
 ταῦτ'· ἀλλ' εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης
 κοινῇ τι βουλόσσαντα, μὴ μ' ἀπλήκτανης
 ψήφῳ, διπλῇ δ' ἐπὶ τῇ μὴ καὶ σὴ λαβῶν.
 γνώμῃ δ' ἀδήλω μὴ μὲ, χωρὶς αἰτιῶ.
 » Οὐ γὰρ δίκαιον ὅτε τοὺς κακοὺς μάτην
 » Χρυσοὺς νομίσθην, οὔτε τοὺς χρυσοὺς κακοὺς.
 » Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 » Καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλῆσον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 » Χρόνος δίκαιον ἀνδραδείκνυσιν μόνος.
 » Κακὸν δ' ἐκ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνώις μίαν.
 χο καλῶς ἔλεξεν ἀλαβουμένῳ πεσθῆν
 » ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς, ἢ κ' ἀσφαλεῖς.
 οἱ δ' ὅταν ταχύς τις ἢ πρὶ βουλόων λάθρᾳ
 χωρῇ, ταχὺν δ' εἴ καὶ με βουλόθην πάλιν.
 ἴδ' ἡ συχάζων πρὸς μενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
 πεπραγμέν' ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡ μαρτημένα.
 κρέ τί δ' ἦτα χρήσις, ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί' ἤκιστα· θνήσκην, ὅφρ' ἔγνων βούλομαι.
 κρέ' ὅταν προδείξῃς· δῖόν ἐστι τὸ φθονῆν.
 οἰδί' ὡς ὀχὺ πῆξων, ὅδ' ἐπιστεύσων λέγεις;
 κρέ' ὅ γὰρ φρονούντά σ' αὖ βλέπω.
 οἰδί' τὸ γούν ἐμόν.
 κρέ' ἀλλ' ἐξ' ἴσου δῖ' ἡμῶν.
 οἰδί' ἀλλ' ἔφους κακός.
 κρέ' εἰ δὲ ξυνίης μηδέν;
 οἰδί' ἀρκτέον γ' ὁμῶς.
 κρέ' ἔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.
 οἰδί' ὦ πόλις, πόλις.
 κρέ' ἡμῶν πόλεως μέτεστι τῆσδ', ὅσῳ μόνῳ.
 10 καύσαθ' ἀνακτες· καιρίαν δ' ὕμῖν ὀρώ
 τήνδ' ἐκ δόμων σείχουσιν Ιουάσῃ· μεθ' ἧς
 τὸν ὕν παρεστὸς νῆκος, αὖ θέσθαι χρεῶν.
 20 τί τὴν ἄβουλον ὦ ταλαίπωροι σάσιν
 γλώσῃς ἐπήρατ', ὅδ' ἐπαιχύνεσθε γῆς
 ὕψω νοσοῦσης, ἰδία κινῶντες κακὰ;
 ἔκ' εἰ σύ τ' οἶκους; σύ τε Κρέων κατὰ σέρας;
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλλος ἢς μέγ' οἴσετε;
 κρέ' ὅμαιμε, θανά μ' Οἰδίπους ὅσος πόσις
 δρᾶσαι δίκαιόν, θυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν.
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.
 οἰδί' ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν ὦ γύναι κακῶς
 ἔληθα τοῦ μὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
 κρέ' μὴ νῦν ὀνάμην, ἀλλ' ἀράϊος, ἣ σέ τι
 δέδρακ', ὀλοῖμην, ὧν ἐπαιτίσῃ με δρᾶν.
 30 ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον Οἰδίπους τάδε,
 μάλιστ' ἀμείνων τόνδ' ὅρκον αἰδεσθῆς θεῶν.
 ἔπειτα, ἡμῶν μὲν, τῶσδ' ἐθ', οἱ πάροςί σοι.

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

- χο πιθοῦ θελήσας, φρονήσας
τ' ἀναξίλομαι.
- οἰδί τί σοι θέλῃς δ' ἡτ' ἐκίσθω;
- χο τὸν ἔποτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὄρω μέγαν,
καταΐδεσαι.
- οἰδί οἷός τ' ἔν' ἀχρήστῃ;
- χο οἶδα.
- οἰδί φράξε δὴ τί φής.
- χο τὸν ἐναγὴ φίλον μὴ ποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεί λόγῳ ἄτιμον ἐμβαλεῖν.
- οἰδί αὖ νῦν ἐπίσω. ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοί,
ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆςδε τῆς γῆς.
- χο ἔτ' ὃν πάντων θεῶν
πρόμον ἄλιον.
ἐπεὶ, ἄθεος, ἄφιλος,
ὅ, τι πύματον ὀλοίμαν,
φρόνισιν ἢ τάνδ' ἔχω.
ἀλλὰ μοι δυσμύρω.
γὰρ θίνουσα, τρύχῃ φυχάν.
καὶ τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ
πρασάτ' τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφωῖν.
- οἰδί ὅδ' ἔν' ἵτω, καὶ χρεῖ με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆςδ' ἀπωθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σὸν, ἔτ' τοῦδ' ἐποικτεῖρω σύμα
ἐλεγνόν. ἔτος δ' ἐνθ' ἀν' ἡ, συζησεται.
- κρέ συγνὸς μὲν ἦκων, δῆλος ἢ βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἰδ' ἐτοιᾶται φύσῃς,
αὐταῖς δικάως ἢ σὶν ἄλγισται φέρῃν.
- οἰδί ἔκουν μ' ἐάσῃς, κακὸς ἢ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ πορεύσομαι,
 σου μὲν τυχῶν ἀγνώτος· ἐν δὲ τοῖς δ', ἴσος.
 χο γύναι, τί μέλλεις κομίσθην
 δόμων τόνδ' ἔσω;
 ιο μαθοῦσά γ' ἥ τις ἡ τύχη.
 χο δόκησις ἀγνώως λόγων
 ἦλθε· δάπτει δὲ καὶ
 τό μ' ἔνδρικον.
 ιο ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;
 χο ναίχι.
 ιο καὶ τίς ἦν ὁ λόγος;
 χο ἄλιν ἐμοὶ γὰρ ἄλιν γὰρ προπονουμένας
 φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένην.
 οἰδί ὄρας ἴν' ἡκεις ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
 τοῦ μὲν παρίης, καὶ καταμβλύνων κῆαρ;
 χο ἀνάξ, ᾗπον μὲν ἔχῃ
 παῖξ μόνον, ἴδι δὲ
 παραφρόνιμον ἄπορον
 ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
 μ' ἂν ᾗ σε νοσφίζομαι.
 ὅς τ' ἐμὲ γὰρ φίλαν
 ἐν πόνοισι ἀλύουσαν,
 κατ' ὀρθὸν ἔρησας.
 τανῦν τ' ὑπομπας ᾗ δύναιο, γενοῦ.
 ιο πρὸς θεῶν δίδραξον καὶ μ' ἀνάξ, ὅτου ποτὲ
 μῆνιν τοσὴνδε πράγματος σῆσας ἔχης.
 οἰδί ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον γύναι σέβω,
 Κρέοντος, διὰ μοι βεβουλαικῶς ἔχης;
 ιο λέγ'· ᾗ σαφῶς τὸν ἥκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
 οἰδί φονεῖα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

10 αὐτὸς ξυνηδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
 οἰδί' μάστιγιν μὲν ἔνκαμπουρον εἰσπέμφας, ἐπεὶ
 τὸ γ' εἰς αὐτὸν, πᾶν ἔλαυθερόν σοι μα·
 20 σὺ νῦν ἀφ' ἧς σεαυτὸν, ὦν λέγεις πέρι,
 εἰ μού' πάκουσον· καὶ μάθ' ὅν ἐκ' ἐστὶ σοι
 βρότθον ἔδεν μαντικῆς ἔχον τέχνης·
 φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα·
 χρῆσμός γάρ ἦλθε Λαῶν πότ', ὅν κερῶ
 φοίβου, ἅπ' αὐτοῦ, τῶνδ' ὑπηρετῶν ἅπο,
 ὡς αὐτὸν ἤξευ' μοῖρα πρὸς παιδὸς θανῆν,
 ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε καὶ κήνου πάρα·
 καὶ τὸν μὲν, ὡς περ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
 ληστὰ φονάουσι ἐν τριπλάσις ἀμαξίτοῖς·
 παιδὸς δὲ βλάσας, ὃ δὲ ἔχον ἡμέραι
 τρῆς· καὶ νῦν ἄρθρα κείνος ἐνθάδε παδῶν
 ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἧς ἄβατον ὅρος·
 καὶ νῦν ταῦθ' Ἀπολλων ὅτ' ἐκ γένον ἦνυσεν
 φονέα γενέσθαι πατρός, ὅτε Λαῖον
 τὸ δ' ἐγένον ὃ φοβῆτο πρὸς παιδὸς, θανῆν·
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικὰ διώρισαν·
 ὦν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὦν γὰρ ἄνθεός
 χρεῖαν ἐράνῃ, ῥαδίως αὐτὸς φανεί·
 οἰδί' οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχθ' ἰναι,
 ψυχῆς πλάνη μακρὰ κινήσεις φρενῶν·
 10 ποῖας μερὶ μνηστῶν ὑποστροφὰς λέγεις;
 οἰδί' ἔδοξ' ἀκούσαι σὺ τόδ', ὡς ὁ Λαῖος
 κατασφαγῆν πρὸς τριπλάσις ἀμαξίτοῖς·
 10 ἠνδ' αὖτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχθ·
 οἰδί' καὶ ποῦ ὅσ' ὁ χωρὸς ἔστος, ὃ τόδ' ἦν πάθος;
 10 φωνὴς μὲν ἡ γῆ κλήζεται· χυσι δ' ὁ δὸς·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς ταῦτ' Ἀελφῶν καὶ πόδ' Ἀυλίας ἄγῃ.
 οἰδί καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐ' ξηληλυθώς;
 10 χεδόν τι πρόσθεν, ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφάνου, ταῦτ' ἐκινύχθη πόλῃ.
 οἰδί ὦ Ζεῦ· τί μου δρᾶται βεβούλυσσαι πέρι;
 10 τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ' Οἰδίπους ἐνθ' ἴμιον;
 οἰδί μή πως μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαῖον φύσιν
 τίς ἔχε φράξε· τίνα δ' αἰκμήν ἤβης ἔχων.
 10 μέγας· χυοῦσιν ἄρτι λυκαυθὲς κάρα·
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς, ἔκ' ἀπεσάτῃ πόλῃ.
 οἰδί οἱ μοι τάλας· εἰσὶν ἐμαυτὸν ἦς ἀράς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως, ἔκ' ἡδέναι.
 10 πῶς φῆς; ὁκνῶ τοι πρόσ' ἀποσκοποῦσ' ἀνάξ.
 οἰδί δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
 δείξῃς δὲ μᾶλλον, ἢν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
 10 καὶ μὲν ὁκνῶ μὲν· ἄλ' ἀν' ἔρη, μαθῶσ', ἐρῶ.
 οἰδί πότερον ἐχώρη βαίος, ἢ πολλοὺς ἔχων
 ἀνδρᾶς λοχίτας, οἳ ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
 10 πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες· ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κῆρυξ· ἀπὴν δ' ἦγε Λαῖον μία.
 οἰδί αἰ· αἰ· τάδ' ἦδη διαφανῇ· τίς ἦν ποτὲ
 ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν γνῆναι;
 10 ὁπῶς τις· ὅς περ ἵκετ' ἐκ σωθῆς μόνος.
 οἰδί ἢ καὶ δόμοισι τυγχάνῃ τανῦν παρών;
 10 ἔδῃτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κῆθεν ἦλθε, καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λαῖον τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέταυσε τῆς ἐμῆς χθρὸς θιγῶν,
 ἀγροῦς σφεπέμψαι, καὶ πῖ πομνίων νομάς,
 ὡς πλῆσυν εἴη τοῦδ' ἀποπῆος ἄσεος.
 καὶ περ ἐγὼ νιν· ἄξιός γάρ ῥ' ὦδ' ἀνὴρ

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

δούλος φέρειν ἦν τῇσδε καὶ μείζω χάριν·
 οἰδ' ἴ πῶς ἂν μολοιδῆθ' ἢ μιν ἐν τάχῃ πάλιν·
 10 πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τὶ τοῦτ' ἐφίεσαι·
 οἰδ' ἴ δέδοικ' ἐμαυτὸν ὠγύναι, μὴ πολλ' ἄγαν
 εἶρη μὲν ἦ μοι, δ' ἄνιν ῥσιδῶν θέλω·
 10 ἀλλ' ἴξεται μὲν, ἀξία δ' ἐπου μαθεῖν
 καὶ γὰρ, τάχ' ἐν σοὶ δυσφώρας ἔχοντ' ἀναξ·
 οἰδ' ἴ καὶ μὴ σεσηθῆς ῥ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων,
 ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ, γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λέξαι μ' ἂν, ἢ σοὶ, διατύχης τοιαῦσδ' ἰών·
 ἐμοὶ πατήρ μὲν Γόλυβος ἦν κορίνθιος,
 μήτηρ δ' ἐ, Μερόπη δωρίς· ὑγόμεν δ' ἀνὴρ
 ἄσων μέγιστος τῶν ἐκεί, πρὶν μοι τύχῃ
 τοιαῦτ' ἐπέσθ· θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μὲν τοι τῆς ἐμῆς ὕκ ἀξία·
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δῆπνοις μ' ὑπερπληθεὺς μέθης,
 καλῇ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὥς ῥ' ἦν πατρί·
 καὶ γὰρ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν ἔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέχον· θατέρω δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ', ἤλεχον· οἰδ' ἐ, δυσφώρας
 τοῦνηδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον·
 καὶ γὰρ τὰ μὲν κείνοισιν, ἑτερπύομην· ὅμως
 δ' ἐκνιξέ μ' αἰὲ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολὺ·
 λάθρα δ' ἐ μητρὸς καὶ πατρός πορῶνομα
 Γυθώδε· καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην,
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν· ἀλλὰ δ' ἄθλια,
 καὶ δῖν' αἶ, καὶ δύσηνα προῦφάνη λέγων,
 ὥς μητρὶ μὲν χρῆ' ἢ με μιχθῆναι· γένος
 δ' ἄτλιτον ἀνθρώποισι δηλώσαι μ' ὄραν·
 φονῆς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτάσαντος πατρός·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ γὰρ πακούσας ταῦτα, τὴν κορινθίαν
 ἄστροις τολοιπὸν ἐκ μετροῦ μενος χθόνα,
 ἔφυγον· ἐνθα μὴ ποτ' ὀφείμην κακῶν
 χρησμῶν γ' ἀνείδῃ τῶν ἐμῶν τελοῦμένα·
 σείχων δ' ἱκνοῦμαι τοὺςδε τοὺς χώρους· ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὀλλυθαι λέγεις·
 καὶ σοὶ γύναι, τάλιθες ἐξερῶ· τριπλῆς
 ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἐν ταῦθά μοι κῆρύξτε καὶ πὶ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπῆνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
 συνηντίαξον· καὶ ξ' ὁδοῦ μ' ὅθ' ἦγε μῶν
 αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην·
 καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχιλάτην,
 παῖω δ' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρε'
 ὅχου παρασεύχοντα, τηρήσας μέσον
 κῆρα, διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο·
 ὃ μὲν ἴσῃν γ' ἔτισεν· ἀλλὰ συντόμως
 σκῆπτρῳ τυπείς ἐκ τῆσδε χερὸς, ὕπιος
 μέσης ἀπῆνης αὐτοῦς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας· ἥ δ' ἐτῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκη Λαῖῳ τὶ συγγενές,
 τίς τοῦδε γ' ἀνδρὸς ἐστὶν ἀθλιώτερος;
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ;
 ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι, μὴ δ' ἀσπῶν τινά
 δόμοις δέχεσθαι· μὴ δὲ προσφωνῇ τινά,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων· καὶ τὰ δ', ἥ τις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμυτῶν τάτ' ἀράς ὁ προστιθείς·
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χερσὶν ἐμαῖν
 χραίνω; δ' ὧν περ ὤλετ' ἄρ' ἔφυκ κακός;
 ἄρ' ὅχι πᾶς ἀνάγκος; ἥ με χρήφυγεῖν,
 καὶ μοι

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

καὶ μοι φυγόντι, μήτε τοὺς ἐμούς ἰδεῖν,
 μήτ' ἐμβατύνειν πατρίδος· ἢ γὰρ μοις μεδῶ
 μητρὸς ξυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτείνειν
 Γόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, καὶ ἐξέθρεψέ με·
 ἄρ' ἔκ' ἀπ' ὧ μού ταῦτα δαίμονος, τίς ἂν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοῖ λόγον;
 μὴ δ' ἦτα μὴ δ' ἦτ' ὧ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν· ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βάνην ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν.
 κηλὶ δ' ἐμυτῶ συμφορᾶς ἀφιγμένην·
 χο ἢ μῖν μὲν ὧ νάξ ταῦτ' ἀνὴρ· ἕως δ' ἂν ᾖ
 πρὸς τοῦ παρόιτος ἐκ μάθης, ἔχ' ἐλπίδα.
 οἰδ' καὶ μὴν τοσούτον ἔστ' μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμῆναι μόνον·
 ιο πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἢ προθυμία;
 οἰδ' ἐγὼ διδάξω σ'· ἦν γὰρ ἀνρεθῇ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἐγὼ δ' ἂν ἐκ πεφρωτοῖν πάθος·
 ιο ποῖον δέ μου περιαιὸν ἤκουσας λόγον;
 οἰδ' ἤσπας ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπης,
 ὥς νιν κατακτείνειεν· ἧ μὲν ἔν' ἐτι
 λέξῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, ἔκ' ἐγὼ κτάνον·
 ἔγὰρ γένοιτ' ἂν ἥς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
 ἧ δ' ἄνδρ' ἐν οἰόωνον αὐδήσῃ, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἡδὴ τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον·
 ιο ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίσασο·
 καὶ ἐστὶν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκ βαλῆν πάλιν·
 πόλις γὰρ ἤκουσ', ἔκ' ἐγὼ μόνη τάδε·
 ἧ δ' ἔν τι καὶ τρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
 ἔτοι πότ' ὧ νάξ τόν γε Λαῖου φόνον
 φανῇ δὴ καίως ὀρθὸν, ὄν γε Λοξίας

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

διῆπε, χρεῖναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
 καί τοι νιν οὐκ ἔστιν ὅδ' ὕμνηός ποτε
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
 ὥστ' ἔχι μαντείας γὰρ, ἔτε τῆδ' ἐγὼ
 βλέψαι μ' ἂν ἔνεκ', ἔτε τῆδ' ἂν ὕσερον.
 οἰδί καλῶς νομίσῃς· ἀλλ' ὁ μὲν τὸν ἐργάτην
 πέμψον τινὰ σελοῦντα· μὴ δὲ τοῦτ' ἀφῆς.
 ἰο πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴω μεν ἐς δόμους.
 ἔδ' ἐν γὰρ ἂν πράξαι μ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.
 χο εἰ μοι ξυνή φέροντι μοῖρα τὰν
 ὄσπεπ' ὀν ἀνθήαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι
 πρόκεινται ὑφ' ἰποδῆς ὑρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες· ὧν
 ὅλυμπος πατὴρ μόνος· ἔδ' ἐνιν
 θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν,
 ἔδ' ἐμὴν ποτε λάβα κατακοιμάσθαι.
 μέγας ἐν τούτοις θεός,
 ἔδ' ἐμὴν γῆρας.
 ὕβρις φυτὰς τύραννον· ὕβρις, ἧ
 πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
 ἀ μὴ πίνεαι μὴ δὲ συμφέρον
 τ' ἀκροτάταν εἰσάναβᾶσ' ἀπότομον,
 ὥρουσεν ἧς ἀνάγκαν.
 ἐνθ' ὅ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
 τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλιν πάλαισμα,
 μὴ ποτε λῦσαι θεὸν αἰ τοῦμαι.
 θεὸν δ' ἡλέω ποτὲ προσάταν ἵχων.
 εἰ δέ τις ὑπέροπ' αἰ χερσὶν ἡ λόγῳ
 πορεύεται δίκας ἀφ' ὀβητος,

ἔδ' ἐ

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

ὕδ' εἰ δαίμόνων ἔδη σέβων,
 κακὰ νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δὺς πότ' μου χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δινάως,
 καὶ τῶν ἀσέπλων ἔρξεται,
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάων.
 τίς ἐτι πότ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ
 θυμῷ βέλη ἔρξεται
 ψυχᾶς ἀμύνειν· εἰ γὰρ
 αἰ τοιαῖα πράξῃς τί μιναι,
 τί δ' εἰ με χορεύειν.
 ὅ κ' ἐτι τὸν ἀθικτον ἤμι
 γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
 ὕδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσινάον,
 ὕδ' ἐς τὸν Ὀλυμπίαν, εἰ μὴ τὰδε
 χερὶ δέικτα πᾶσιν ἀρμόσῃ βροτοῖς.
 ἀλλ' ὦ κρατύνων, ἥ περ' ὄρθ' ἀκούσῃς
 Ζεῦ πάντ' ἀνάσων, μὴ λάθῃ σε τάν τε σάν
 ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
 φθίνοντα γὰρ Λαῖον παλαιὰ θέσφα
 τ' ἐξαίρουσιν ἥδη· καὶ δα μοῦ
 τι μᾶς Ἀπόλλων ἐμφανής.
 ἔρ' ῥ' εἰ δὲ τὰ θεῖα.
 10 χῶρας ἀνακτες δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἱκέσθαι δαίμόνων, τὰ δ' ἐν χερσὶν
 σέφη λαβούσῃ, καὶ πιθυμιάματα.
 ὑφ' οὗ γὰρ αἶρεθ' ἄνθ' Ὀϊδίπους ἄγαν
 λυπῶσι παντοίαισιν· ὕδ' οὗ ποῖ ἀνὴρ
 ἔννοος, τὰ καὶ νῦν τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὅτ' ἔν παραινῶσ', ἔδ' ἐν ἐς πλεον ποιῶ,
 πρὸς σ' ὡλύκῃ Ἀπολλων, ἀγχις γὰρ ἔ,
 ἵκέτις ἀφ' ἱμα τοῖσδε σὺν κατὰ γμασιν,
 ὅπως λύσιν τίν' ἡμιν ἀναγῇ πόρῃς.
 ὡς νῦν ἀνεῶν μεν πάντες, ἐκτεπληγμένον
 κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεῶς.
 αἰ ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν ὤξ' ἐνοι μάθοιμ', ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δῶματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
 μάλιστα δ' αὐτὸν ἴπατ', ἡκίστα δ' ὅπου.
 χ οὐ μὲν αἶδε· καὶ τὸς, ἐνδον ὤξ' ἐνε.
 γυνὴ δ' ἐ μήτηρ ἦδε τῶν κέντρ' ἐκνων.
 αἰ ἄλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀῖ
 γένοιτ' ἐκένου ῥ' ὅσα παντελὴς δάμαρ.
 δ οὕτως δ' ἐκασὺν ὤξ' ἐν· ἄξιός γὰρ ἔ
 τῆς ἀνείας ἔνεκ· ἀλλὰ φράξ' ὅτου
 χρήτων ἀφ' ἱμα, χ' ὡ, τι σὴ μῆναι θέλων.
 αἰ ἀγαθὰ δ' ὁμοῖς τε καὶ πόσῃ τῷ σῶν γύναι.
 δ οὐ τοῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφ' ἱμα μένος;
 αἰ ἐκ τῆς Κορίνθου· τόδ' ἐπος δ' ὤξ' ἐρῶ τάχα,
 ἡδούοι μὲν· πῶς δ' ἔκ' ἂν; ἀχάλλοις δ' ἴσως.
 δ τίδ' ἐστὶ; ποίαν δύνάμιν ὤξ' ἐχθ' διπλῆν;
 αἰ τυράννον αὐτὸν ἔπιχώριοι χθονὸς
 τῆς ἰαθ' μίας σῆσουσιν, ὡς νῦν δ' αὖτ' ἐκῇ.
 δ τίδ' οὐχ' ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἐτι;
 αἰ ἔδ' ἦτ'· ἐπ' ἵνιν θάνατος ἐν τάφοις ἐχθ'.
 δ πῶς ἔπας· ἡ τέθνηκε Πόλυβος;
 αἰ ἔδ' ἐ μὴ
 λέγω ῥ' ἐγὼ τάλιθες, ἀξίῳ θανῆν.
 δ ὡς πρὸς πολ'. ἔχ' ἰδεσθ' ὅτ' ἐπ' ὡς τάχος
 μολοῦσα λέξῃς; ὡς θεῶν μαντεύματα,
 ἴν' ἐσέ.

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

ἴν' ἐστὶ· τοῦτον Οἰδίπους πάλα τρέμων
 τὸν ἄνδρ', ἔφονε μὴ κτάνῃ· καὶ νῦν ὅδε,
 πρὸς τῆς τύχης ὀλωλεν, ὅδ' ἐ τοῦδ' ὕπα.
 οἰδί' ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
 τί μ' ἐξεπέμφω δῶρο τῶνδε δωμάτων;
 10 ἄκουε τὰνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπη κλύων
 τὰ σέ μιν ἴν' ἦκη τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
 οἰδί' ὅτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ, καὶ τί μοι λέγῃ;
 10 ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν Ἀγγελῶν
 ὡς ἠκέτ' ὄντα Γόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
 οἰδί' τί φῆς ξέν', αὐτὸς μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.
 ἄγ' εἰ τοῦτο πρῶτον δειμ' ἀπαγγέλαι σαφῶς,
 οὐδ' ἴθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
 οἰδί' πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
 ἄγ' σμικρὰ, παλαιὰ σώματ' ἀνὰ ξηρόπῃ.
 οἰδί' νόσοις ὀτλήμων ὡς εἰκὲν ἐφθιτο.
 ἄγ' καὶ τῷ μακρῷ γε συμετροῦ μενὸς χρόνῳ.
 οἰδί' φῶ· φῶ· τί δ' ἡτ' ἀνὼ γύναι σκοποῖτο τις
 τὴν πυθόμαντιν ἐστὶν, ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντάς ὄρνις; ὦν ὑφηγητῶν, ἐγὼ
 κτανῆν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν ὅδ', θανῶν,
 καὶ θῆ κατὰ δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
 ἄφυστος ἐγχοῦς, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
 κατέφθιθ'. ὅτῳ δ' ἀνθανὼν ῥῆξ' ἐμοῦ.
 τάδ' ἔν παρόντα συλλαβὼν θεασίσματα,
 κείται παρ' ἅδ' ἢ Γόλυβος, ἄξιός ἔδεινός.
 10 ἔκουν ἐγώ σοι ταῦτα πρῆλεγον πάλα;
 οἰδί' ἡνδρας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 10 μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μὴδ' ἐν ἐσθυ μὲν βάλλῃς.
 οἰδί' καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον ἔκ' ἀκνέειν με δῆ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

10 τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ· πρόνοια δ' ἐστὶν ὕδενός σαφής·
 ἥ κ' ἡ κρᾶτισον ξῆν, ὅπως δύναται τις·
 σύ δ' ἄρ' ἐστὶ μητρὸς μὴ φοβοῦνυ μφάματα·
 πολλοὶ γὰρ ἦδη καὶ ὀνείρασι βροτῶν
 μητρὶ ξυνανέσθυσαν· ἀλλὰ ταῦθ' ὅτω
 παρ' ὕδιν ἐστὶ, ῥᾶσα τὸ βίον φέρει·
 οἰδ' ἰ καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξήρητό σοι,
 εἰ μὴ ἡ ὑρῆ ξῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
 ξῆ, πᾶσ' ἀνάγκη καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν·
 15 καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι·
 οἰδ' ἰ μέγας· ξυνίη μ'· ἀλλὰ τῆς ξώσης φόβος·
 ἄγρ ποῖας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
 οἰδ' ἰ Μερόπης γεραιῆ, Γόλυβος ἥς ὤκη μέτα·
 ἄγρ τί δ' ἐστὶ ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον;
 οἰδ' ἰ θεήλατον μάνταν μαδγνὸν ὥξενε·
 ἄγρ ἦ ῥητόν; ἢ ὅθ' ἐμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
 οἰδ' ἰ μάλιστ' ἄγρ· εἶπε γὰρ με Λοξίας ποτὲ,
 χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ· μαυτοῦ· τό τε
 πατρῶν αἷμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν·
 ὣν ὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλλαι,
 μακρὰν ἀπώκητ'· ὀτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως,
 τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἡδίστον βλέπην·
 ἄγρ ἦ γὰρ τὰ δ' ὀκνῶν, καὶ θεὸν ἡδ' ἀπόπλοισ;
 οἰδ' ἰ πατρὸς τε χρεῖων μὴ φονεὺς εἶναι γέρον·
 ἄγρ τί δ' ἡ γ' ἐγὼ ἔχ' ἰ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἀνάξ,
 ἐπεὶ περ ἄνους ἦλθον ἐξελευσάμην;
 οἰδ' ἰ καὶ μὴν χάριν γ' ἀν' ἀξίαν λάβοις ἐμῶ·
 ἄγρ καὶ μὴν μάλιστ' αὐτὸ τ' ἀφικόμεν, ὅπως
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθάντος, εὖ πράξαι μίτοι·

οἰδ' ἰ

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

οἰδί· ἀλλ' ἔποτ' ἤμι τοῖς φυτάσιν ὅμοῦ·
 ἄγ· ὦ παῖ, καλῶς ἤδηλος, ἔκ' ἔδωκε τὶ δρᾶς·
 οἰδί· πῶς ὤρεαι; πρὸς θεῶν δίδασκέ με·
 ἄγ· ἢ τῶνδε φάρυγες οὐνεκ' ἔς οἶκους μολεῖν·
 οἰδί· τερβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλεθ' ἱερῆς·
 ἄγ· ἢ μὴ μίσημα τῶν φυτῶν λᾶβης;
 οἰδί· τοῦτ' αὐτὸ πρέσβυ, τοῦτό μ' ἔσαει φοβῆ·
 ἄγ· ἄρ' οἶσθα δῖα πρὸς δῖης ἔδ' ἐν τρέμων;
 οἰδί· πῶς δ' ἔχ' ἢ, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυγ·
 ἄγ· ὅθ' ἔνεκ' ἦν σοι Γόλυβος ἔδ' ἐν ἐν γένει·
 οἰδί· πῶς εἶπας; ἔγ' ἄρ' Γόλυβος ἐξέφυσε με;
 ἄγ· ἔμ' ἄλλον ἔδ' ἐν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ἴσον·
 οἰδί· καὶ πῶς ὀφύσας ἐξ' ἴσου τῷ μηδενί;
 ἄγ· ἀλλ' ἔσ' ἐγ' ἴνατ', ἔτ' ἐκ' ἔνος, ἔτ' ἐγώ·
 οἰδί· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, δὴ παῖδά μ' ὦνομάζετο;
 ἄγ· δῶρόν ποτ' ἴδ' ἰδ' ἰδ' ἐμῶν χερῶν λαβών·
 οἰδί· καὶ ὥδ' ἀπ' ἄλλης χερὸς ἔσεξεν μέγα;
 ἄγ· ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεσ' ἀπαιδία·
 οἰδί· σύ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκνῶν μ' αὐτῷ δίδως;
 ἄγ· ἄρ' ὦν παῖς ἐν Κιθαρώωνος πύλαις·
 οἰδί· ὦ δ' οἰ πόρῃς δὲ πρὸς τὶ τοῦσδε τὸς τόπους;
 ἄγ· ἐνταῦθ' ὀρέοις ποιμνίοις ἐπεσάτουν·
 οἰδί· ποιμὴν γὰρ ἦσθα, καὶ πὶ θητῆς πλάνης;
 ἄγ· σοῦ γ' ὦ τέκνον σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ·
 οἰδί· τί δ' ἄλλος ἵχοντ' ἐν κακῶις με λαμβάνης;
 ἄγ· ποδῶν ἀν' ἄρθρα μαρτυρήσεν τὰ σά·
 οἰδί· οἱ μοι· τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπης κακόν;
 ἄγ· λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς·
 οἰδί· δὴν ὄν γ' ὄντος παρὰ γαῖαν ἀνθρώπων·
 ἄγ· ὥς τ' ὦνομάης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς γ'·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί' ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός, φράσσῃ.
 ἄγ' ἔκ' οἶδ'· ὁ δ' οὖς δὲ ταῦτ', ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 οἰδί' ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἐλαβες, ἔδ' αὐτὸς τυχῶν;
 ἄγ' ἔκ'· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
 οἰδί' τίς ἔστος; ἢ κατόισθα δηλῶσαι λόγῳ;
 ἄγ' τῶν Λαίου δῆπου τις ὦνο μάξετο.
 οἰδί' ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ἄγ' μάλιστ' αὐτοῦ τανδρὸς ἔστος ἦν βοτήρ.
 οἰδί' ἢ καὶ ἔτι ξῶν ἔστος ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
 ἄγ' ὃ μῆδ' ἄριστ' ἔδ' ἡτ' ἂν ἔ' πιχώριοι.
 οἰδί' ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κατόισδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπη,
 εἴτ' ἔν' ἐπ' ἀγρῶν, ἥτε καὶ θάδ' ἔσιδ' ὦν;
 σὺ μὴν αὖθ', ὥς ὁ καιρὸς ἀνῆσθαι τάδε.
 χ^ο οἶμαι μὲν ἔδ' ἐν ἄλλῳ, ἢ τῶν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν καὶ μάτνες πρόθεν ἔσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἢ δ' ἂν τάδ' ἔχ' ἡκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέχοι.
 οἰδί' γύναι, νοεῖς ἐκείνον ὄντιν ἀρτίως
 μολεῖν ἐφ' ἐμεῖθα, τὸν θ' ἔστος λέγῃ;
 ι^ο τίς δ' ὄντιν ἔπε; μὴδ' ἐντραπῆς· τὰ δὲ
 ῥηθέντα, βούλου μὴ δὲ με μνησθαι μάτην.
 οἰδί' ἔκ' ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σὺ μῆδ' αὖτοι καὶ τ', ἔφαν' αὖ τοῦ μὲν γένος.
 ι^ο μὴ πρὸς θεῶν, εἰπέρ τι τοῦ σκετοῦ βίου
 κήδη, ματάνσῃς τοῦθ'· ἄλιν νοσοῦσ' ἔχω.
 οἰδί' θάρρ'· σὺ μὲν γὰρ ἔδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
 μητρός φανῶ τρίδουλος, ἐκφανῇ κακὴ.
 ι^ο ὅμως πιθοῦ μοι λίσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
 οἰδί' ἔκ' ἂν πιθοίμην μὴ ἔτάδ' ἐκ μαθῆν σαφῶς.
 ι^ο καὶ μὴν φρονόυσ' αὖτ', τὰ λῶστα σοι λέγω.
 οἰδί'

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

οἰδί τὰ λῶσα τοῖνον ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλας.
 10 ὦ δὲ ποτ' ἐγὼ, εἴθε μὴ ποτε γνῶνις ὅς εἰ.
 οἰδί ἄξις τις ἐλθὼν δαῦρα τὸν βοτῆρά μοι;
 ταύτην δ' εἴατε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
 10 ἰοῦ, ἰοῦ δύνει. τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
 μόνον προσεγγῆν, ἄλλο δ' ἔποθ' ὕπερον.
 20 τί ποτε βέβηκεν οἰδίπους ὑπ' ἀγρίας
 αἰξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ κ' τῆς σιωπῆς τῆς δ' ἀνὰ ῥήξει κακῇ.
 οἰδί ὅ ποῖα χρέε' ῥιγνύτω. τοῦ μὲν δ' ἐγὼ
 κῆρ μικρὸν ἐστὶ σπέρμ', ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὐτὴ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω
 τῆς αὐτοδιδούσης, ὅκ' ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς, γὰρ πέφυκα μητρός. οἰδὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοῖόςδε δ' ἐκφύς, ὅκ' ἂν ἐξέλθοι μ' ἔτι
 πότε ἄλλος, ὥστε μὴ κ' μαθῆν τοῦ μὲν γένος.
 20 εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
 καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις,
 ὃ τὸν ὅλυμπον ἀπὲρ ὦν
 ὦ Κιθαίων ὅκ' ἔση
 τὰν αὐρίον πανσέληνον,
 μὴ ὅ σέ γε καὶ πατριώται
 οἰδίπου, καὶ τροφὸν, καὶ
 μητέρ' αὔξειν, καὶ χοράνεσθαι
 πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα
 φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοισ.
 ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέσσει.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τίς σε τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
 τῶν μακραιώνων; ἄρα
 Γανὸς ὀρεσιβάτα προσπελαθεῖσα;
 ἢ σέ γε τις θυγάτηρ Λοξίου;
 τῷ, γὰρ πλάκεις ἀγρονόμοι
 πᾶσαι φίλαι· ἥ θ' ὁ Κυλλάνης
 ἀνάγων, εἴθ' ὁ βακχεύς θεός,
 ναίων ἐπ' ἀκρῶν ὀρέων,
 εὐρημαδέξατ' ἐν του νυμφᾶν
 ἐλικωνιάδων, αἷς πλῆστα συμπαίξῃ;
 οἶδ' εἰ χρήτι καὶ μὴ ξυναλλάξαντά πω
 πρέσβυς σαθμάσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,
 ὅν περ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ
 γήραξιν ἀδῇ· τῷ δέ τ' ἀνδρὶ ξύμμετρος.
 ἄλλως τε, τοὺς ἀγοντας, ὥς περ οἰκέτας
 ἐγνων ἑμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπισήμη σύ μου
 προὔχοις, τάχ' ἂν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
 οἶδ' ἐγνων καὶ γὰρ σάφ' ἴσθι· Λαῖου γὰρ ἦν
 ἥ περ τις ἄλλος πισὺς, ὥς νομὰς ἀνὴρ.
 οἶδ' σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν κορίνθιον ξένον,
 ἢ τὸνδε φράξῃς;
 αἶ· τοῦτον, ὅν περ ἔσορᾷς.
 οἶδ' ὅτος σὺ πρέσβυ, δ' αὖρό μοι φώνῃ βλέπων
 ὅς ἂν σ' ἐρωτῶ· Λαῖου πότ' ἦσθα σὺ;
 θε· ἦν δοῦλος, ἐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἶμοι τραφῆς.
 οἶδ' ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
 θε· ποίμναις τὰ πλῆστα τοῦ βίου ξυνηπόμην.
 οἶδ' χώροις μάλιστ' ἀπὸ τίσι ξύναιλος ὢν;
 θε· ἦν μὲν Κιθαιρῶν· ἦν δὲ πρόγωγος τόπος.
 οἶδ' τὸν ἄνδρα τὸν δ' ἦν οἶσθα τῇ δὲ που μαθὼν;

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

θε τί χρεῖμα δρῶντα; ποῖον ἀνδρα καὶ λέγεις;
 οἰδί τόνδ', ὅς πάρεστιν· ἥ συναλλάξας τίπω;
 θε ἔχῳς τέ γ' ἔπειν ἐν τάχῃ μνήμης ὕπο·
 ἄγ κ' ἐδέν γε θαῦμα δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι,
 κατόιδεν· ἥμος τὸν Κιθαίρωνος τόπον
 ὁ μὲν, διπλοῖσι ποιμνίοις· ἐγὼ δ' ἐνὶ
 ἐπλησίᾳ ξαντῷδε τάνδρ' ἰτρῆς ὅλους
 ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνης χρόνους·
 χρεμῶνι δ' ἦδη, τὰ μὰ τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον· ὅτος τ' ἦς τὰ Λαίου σαθμά·
 λέγω τὶ τούτων, ἢ ἔλεγω πεπραγμένον;
 θε λέγεις ἀληθῆ, καὶ περ ἐκ μακροῦ χρόνου·
 ἄγ φέρ' ἔπειν ὦν, τότ' οἶδα παῖδά μοι τινα
 δοῦς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψάμην ἐγὼ;
 θε τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τῷ ποσὶ σορεῖς;
 ἄγ ὅδ' ἐστὶν ὧ τῶν κῆνος, ὅς τότ' ἦν νέος·
 θε ἔκ γ' ὀλεθρον; ὅσιω πῆσας ἔση;
 οἰδί ᾧ· μὴ κόλαζε πρέσβυτόνδ'· ἐπεὶ τὰ σὰ
 δῆται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη·
 θε τί δ' ὧ φέρισε δεσποτῶν ἀμαρτάνω;
 οἰδί ἔκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν ὅτος ἰσορεῖ·
 θε λέγεις γὰρ εἰδὼς ὅδ' ἐν, ἀλλ' ἄλλως πονῇ·
 οἰδί σὺ πρὸς χάριν μὲν ἔκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρῆς·
 θε μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ·
 οἰδί ἔχῳς τάχος τις τοῦδ' ἀποσρέψῃ χέρας;
 θε δύσηνος· ἀντὶ τοῦ; τί προχρήξων μαθῆν;
 οἰδί τὸν παῖδ' ἐδωκας τῷδ', ὃν ὅτος ἰσορεῖ;
 θε ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ·
 οἰδί ἀλλ' ἔς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τούνδινον;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θε πολλῶ γε μάλλον ἢν φράσω, δίολλυμαι.
 οἰδί ἀνὴρ ὅδ' ὡς εἴοικεν, ἐς τριβάς ἐλᾷ.
 θε ὅδ' ἤτ' ἐγὼ; ἀλλ' ἄπον ὡς δόινην πάσαι.
 οἰδί πόθεν λαβών; οἰκείον, ἢ ξ' ἄλλου τινός;
 θε ἐμὸν μὲν, ἢ ἐγὼ; ἐδεξάμην δέ τοι.
 οἰδί τίνος πολιτῶν τόνδε, καὶ πόας σέχης;
 θε μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέ σποθ', ἵστρεν πλέον.
 οἰδί ὀλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν;
 θε τῶν Λαῶν τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 οἰδί ἢ δούλος, ἢ κήνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
 θε οἶμοι πρὸς αὐτῶν, εἰ μὴ τῷ δὴν ὠλέσθην.
 οἰδί καὶ γὰρ ἀκούων ἀλλ' ὅμως ἀκουσέον.
 θε κήνου γέ τοι δὴ πᾶς ἐκλήξεθ'. ἢ δ' ἔσω
 κάλλις ἀνείποι σὴ γυνὴ τὰ δ' ὡς ἐχθ.
 οἰδί ἢ γὰρ δίδωσιν ἢ δέ σοι;
 θε μάστις ἀνάξ.
 οἰδί ὡς πρὸς τὴν χρείας;
 θε ὡς ἀναλώσαι μί νιν.
 οἰδί τεκῆσα τλήμων;
 θε θεσφάτων γ' ὄκνω κακῶν.
 οἰδί πόων;
 θε κτενῆν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
 οἰδί πῶς δὴ τ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 θε κατοικτίσας ὧ δέ σποθ'. ὡς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσθην, αὐτὸς ἐνθεν ἦν. ὅδ' ἔ
 καὶ εἰς μέγισ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ ὅτος εἴ
 ὄν φησιν ὅτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
 οἰδί ἰού· ἰού· τὰ πάντ' ἀν' ἐξίκοι σαφῆ.
 ὧ φῶς, τελευτᾷόν σε προσβλέψαι μινῶν.
 ὅστις πέφασμαι, φύς τ' ἀφ' ὧν ὁ χρῆν. ξὺν δῖς

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τ' ἔχρην μ' ὁμιλῶν· ἔς τέ μ' ἔκ' ἔδῃ κτανῶν.
 ἰὼ γενεὰ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδ' ἐν
 ξώσας ἐν ἀριθμῷ.
 τίς γάρ τις ἀνὴρ πλεον
 τὰς αἰδοιμονίας φέρῃ,
 ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοκῇν,
 καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει.
 τὸ σόν τοι παράδῃ μ' ἔχων,
 τὸν σὸν δαίμονα τὸν σὸν ὦτλᾶμον,
 Οἰδίποδα βροτῶν ἔδ' ἐνα μακαρίζω,
 ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξάνσας,
 ἐκράτησας τοῦ πάντ' ἀνδράμονος ὄλβου.
 ὦ Ζεῦ· κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχαι
 παρθένον χρησμοδόν.
 θανάτων δ' ἐμὰ χώρᾳ πύργος ἀνέσας.
 ἐξ ἧ καὶ βασιλὸς καλῇ ἐμός.
 καὶ τὰ μέγισ' ἐτι μάθης,
 ταῖς μεγάλασιν ἐν Θήβαις ἀνάσων.
 τανῦν δ' ἀκούῃν, τίς ἀθλιώτερος;
 τίς ἐν πόνοις; τίς ἄταις ἀγρίαις
 ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;
 ἰὼ κληνὸν Οἰδίπου κᾶρα.
 ὦ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρμησεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσῆν.
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρώαι
 σ' ἄλοκες φέρῃν τάλας
 σὶ γ' ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε;
 ἐφ' ἧρέσ' ἄκονθ' ἐπ' ἀνθ' ὀρῶν χρόνος· ὅς
 διηάξῃ τὸν ἄγαμον γάμον πάλας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τεκνύοντα καὶ τεκνύμενον.

ὦ Λαίγον τέκνον.

ἤθε σ' ἤθε μή ποτ' ἰδόμεαν.

ἄλυσμα γὰρ ὡς περίαλλα

ἰαχέων ἐκ σωμαίων.

τόδ' ὀρθὸν εἶπεν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ

κατεκόμισα τοῦ μὲν ὄμμα.

ἔξ ὧν μέγιστα τῆσδ' αἰετι μῶμενοι,
οἳ ἐρῶ ἀκούσεσθ'. οἷα δ' ἤσοφ' ἔσθ' ὅσον

δ' ἀρεῖσθε πένθος, ἥ περ ἐγγενὴς ἔτι

τῶν Λαβδακῆων ἐντρέπεσθε δωμάτων.

οἷμαι γὰρ ἔτ' ἂν Ἰστρον ἔτε Φᾶσιν ἂν

νίψαι καθαρά μῶτην δὲ τὴν σέλην, ὅσα

καύθη· τάδ' αὐτίκ' ἤς τὸ φῶς φανείη κακὰ

ἐκόντα καὶ ἀκόντα. τῶν δὲ πημονῶν

μάλιστα λυποῦσ', αἶν φανῶσ' αὐθαίρετοι.

χο λείπεσθ' ἔδ' ἀπρόσθεν ἤδη μὲν τὸ μὴ ἔ
βαρύνειν εἶναι. πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τὶ φῆς;

ἀγ ὁ μὲν τάχιστα τῶν λόγων εἰπὼν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θῆγον Ἰοκάστης κόρα.

χο ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ἀγ αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων, τὰ μὲν
ἀλγιστ', ἄπειν· ἢ γὰρ ὅφισ' ἔπαρα.

ὅμως δ' ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι,

παύσῃ τὰ κείνης ἀβλίας παθήματα.

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω

θυρῶνος, ἵκετ' αὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ

λέχη, κόμην παῶσ' ἀμφιδεξίσις ἀνμαῖς.

πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐπὶ ῥήξασ' ἔσω,

κάλυξ τὸν ἦδη Λαῖον πάλα, νεκρὸν

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ' ὑφ' ἑν,
 θάνοι μὲν αὐτός· τὴν δὲ, τίκτουσαν λίποι
 τοῖς θεοῖσιν αὐτοῦ δύστηνον παιδουργίαν·
 γοῶτο δ' ὀνείας· ἐνθα δὴ σῆνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκνοι·
 χῶπῳ μὲν ἐκ τῶνδ' ἔκτε' οἶδ' ἀπολλυταί·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους· ὑφ' ἧ
 ἔκῃν τὸ κείνης ἐκθεάτασθαι κακόν·
 ἀλλ' ἄρ' ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλδοσόμεν·
 φοιτᾷ γὰρ ἡ μᾶς ἔρχος ἐξαυτῶν πορεῖν·
 γυναικὰ τ' ἔγναι καὶ, μητρῴαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν, ἧ τε, καὶ τέκνων·
 λυσῶντι δ' αὐτῷ, δαιμόνων δ' ἔκκνυσί τις
 ἔδειξεν γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῇ μὲν ἐγγύθεν·
 δῖόν δ' αὖ σφας ὡς ὑφ' ἡμιτοῦ τινός,
 πύλαις διπλαῖς ἐνῆλλατ'· ἐκ δὲ πυθμίνων,
 ἐκλινε κοῖλα κλειθρα, καὶ μπίπῃ ἔστη·
 ἧ δ' ἡ κρεμασὴν τὴν γυναικ' ἐσείδομεν,
 πλεκτᾶς ἐώρας ἐμπεπλεγμένην· ὅδ' ἔ,
 ὅπως ὄρᾳ νιν δῖνὰ βρυχηθῆς τάλας,
 χαλᾷ κρεμασὴν ἀρτάνην· ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἐκθ' ὀτλήμων, δῖνὰ δ' ἦν τὰνθ' ἐνδ' ὄρᾳ·
 ἀποπάσας γὰρ ἡμάτων χρυσιλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεσέλλετο,
 ἄρας, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων
 αὐδῶν τοιαῦθ'· ὅθ' ἔνεκ' ἔκ' ὀφιοτόνιν,
 ἔθ' οἱ ἔπαχεν, ἔθ' ὀπτοῖ ἔδρα κακὰ·
 ἀλλ' ἐν σκοτῷ τοιοῖον, ἧ μὲν ἔκ' ἔδῃ,
 ὀφιοῖαθ'· ἧ δ' ἔχρηξεν, ἧ γνωσόιατο·
 τοιαῦτ' ἐφύμνων πολλάκις τε κοῦχ' ἄπαξ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἦρα δ', ἐπαίρων βλέφαρα· φοίνια δ' ὁμοῦ
 γλῆνα γένῃ' ἐτέγγον· ὅδ' ἀνίσταν
 φόνου μυδώσας παχύνας· ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὁμβρος χαλάξιν ἀμάτος ἐτέγγετο·
 τὰ δ' ἐκδυεῖν ἑρρώγεν, ὃ μόνου κακὰ,
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακὰ·
 ὅπρην παλαιὸς δ' ὄλβος, ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇ δέθ' ἡμέρᾳ,
 σεναγμός· ἅτη· θάνατος· αἰχὺνη· κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', ὃ δ' ἐν' ἐξ' ἀπὸν·
 νῦν δ' ἐὰν τλήμων ἐν τίνι χολῇ κακοῦ;
 βῶξ δ' οἰοίην κληῖθρα, καὶ διλοῦν τινὰ
 τοῖς πᾶσι Κασμείοισι, τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι', ὃ δ' ἐρῆτά μοι·
 ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, ὃ δ' ἔτι
 μενῶν δόμοις ἀρᾶς ὥς ἠράσατο·
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μῆξον ἢ φέρην·
 δεῖξῃ δὲ καὶ σοί· κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε,
 δίδιγεται· θέαμα δ' ἄσότης τάχα
 τοῖσιν, οἷον καὶ τυχοῦντ' ἐποικτίσαι·
 ὦ δὲ γνὸν ἰδὲν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δὲ γνότατον πάντων· ὅσ' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἦδη· τίς σ' ὦ τλήμον
 προσέβη μανία; τίς ὀπιδήσας
 μῆξονα δαίμων τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
 φῶν· φῶν· δύσανος· ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν
 δύναμαι σε, θέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
 πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·

τοῖαν

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τοῖαν φρίκην παρέχῃς μοι.
οἰδί αἶ· αἶ· αἶ·
φῶ· φῶ· δύστανος ἐγὼ· ποῖ γὰρ
φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογὰ
διαπέταται φορέειν;
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλου.
χο ἐς δαγνὸν, ὅδ' ἀκουσὸν, ὅδ' ἐπόπιμον.
οἰδί ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον,
ἐπιπλῶμενον ἄφατον,
ἀδάμασύν τε, καὶ δυσούριον· οἵ μοι.
οἵ μοι μάλ' αὔθις· οἶον εἰσέδν μ' ἄμα
κέντρων τε τῶνδ' οἷσ' ἤμα, καὶ μνήμη κακῶν.
χο καὶ θαῦμά γ' ὅδ' ἐν ἐν τοσούτῳ πῆμασι,
διπλᾶ σε πενθῶν, καὶ διπλᾶ φέρων κακὰ.
οἰδί ἰὼ φίλος· σὺ μὲν ἐμὸς
ἐπίτολος ἐτι μόνιμος.
ἐτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ
τὸν τυφλὸν κηδεύων· φῶ· φῶ·
ὅ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς
καὶ περ σφοδρῶς, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
χο ὦ δαγνὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄφεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
οἰδί Ἀπόλλων τὰ δ' ἦν Ἀπόλλων ὦ φίλοι,
ὁ κακὰ τελέων,
ἐμὰ τὰ δ' ἐμὰ πάθεα.
ἐπαίσει δ' αὐτόχρηνιν
ὅστις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδω μ' ὄραν,
ὅτ' ὠρῶντι, μηδ' ἐν ἦν ἰδεῖν γλυκὺ;
χο ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.

μ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί τί δὴ ποτ' ἐμοὶ βλεπὼν, ἢ σερκτὸν, ἢ προσήγορον
 ἔτ' ἐς ἀκούειν ἠδὸν ἄφίλοι;
 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με.
 ἀπάγετ' ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγα.
 τὸν καταρατότατον. ἔτι δὲ
 καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.

χο δέλωμε τούνοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 ὥς σ' ἠθέλησα μὴδ' ἀναγνῶναι ποτε.

οἰδί ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
 νομάδος ἐπιποδίας
 ἔλυσεν, ἀπὸ τε φόγου
 ἔρρυτο, καὶ ἐσώσεν, ὃ δὲν ἦς χάριν
 πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανῶν,
 ἢ ἦν φίλοισιν, ὃ δ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

χο θέλοντι καὶ μοι τοῦτ' ἂν ἦν.

οἰδί ἔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλλον,
 ὃ δὲ νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἄπο.
 νῦν δ', ἄθλιος μὲν ἔμ', ἀνοσίῳ δὲ πᾶσι.
 ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εἰδέτι πρεσβύτερον ἔφυν κακοῦ κακόν,
 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

χο ἔκ οἰδ' ὅπως σε φῶ βεβουλῶσθαι καλῶς.
 κρείσσων γὰρ ἦσθα μιν κέτ' ὦν, ἢ ξῶν τυφλός.

οἰδί ὥς μὲν τάδ' ἔχῃς δ' ἐς ἄρισ' εἰργασμένα,
 μὴ μ' ἐκδίδασκε, μὴ δὲ συμβούλου ἔτι.
 ἐγὼ γὰρ ἔκ οἰδ' ὅμασιν ποίοις βλέπων,
 πατέρα ποτ' ἂν προσείδον εἰς ἄδου μολῶν.
 ὃ δ' αὖτά λαιναν μητέρ'· οἶν ἐμοὶ θυοῖν
 ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀρχόντης ἔργασμένα.
 ἀλλ' ἢ τέκνων δὴ τ' ὄφισ' ἦν ἐφίμερος

βλαστῶσ',

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

βλαστῶσ', ὅπως ἐβλασε προσλάναν ἐμοί;
 εἰδῆτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτὲ,
 εἰδ' ἄστυ', εἰδ' ἐπύργος, εἰδ' ἐδαμόνων
 ἀγάλαμαθ' ἱερὰ, τῶν, ὅπαντλήμων ἐγὼ
 κάλλισ' ἀνὴρ εἶς· ἐν γὰρ ταῖς Θήβαις τραφῆς,
 ἀπεσέρησ' ἐμαυτὸν· αὐτὸς ἐννέπων
 ὠδῶν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἀναγνον, καὶ γένονς τοῦ Λαῖου·
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μινύσας ἐμὴν,
 ὀρθοῖς ἐμελλον ὀμμασιν τούτους ὁρᾶν;
 ἥκιστα γ'· ἀλλ' ἢ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμὸς, ἢ ἀνεχόμεν
 τὸ μὴ ἀποκλείσαι τοῦ μὲν ἄθλιον δέμας,
 ἢν ἦν τυφλὸς τε καὶ κλύων μιδέν· τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἐξωτῶν κακῶν οἰκῆν, γλυκὺ·
 ἰὼ Κισαιρῶν· τί μ' ἐδέχου; τί μ' ἐλαβὼν,
 ἐκτενας αὐθὺς, ὥς ἐδέξα μὴ ποτὲ
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἦν γεγώς;
 ὦ Γόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρά με
 κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέφατε;
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν, καὶ κακῶν ἀνρίσκομαι·
 ὦ τρεῖς κέλαιοι, καὶ νεκρὸν μένην ἄπι,
 δρυμὸς τε, καὶ σενωπὸς ἐν τριπλάσι ὁδοῖς,
 αἰ τοῦ μὲν αἶμα, τῶν ἐμῶν χερῶν ἀπο
 ἐπίετε πατρός· ἄρά μου μέμνησθ', ὅτι
 οἱ ἔργα δράσας ὕμιν, εἴτα δ' αὖρ' ἰὼν
 ὅππῃ ἐπρασαν αὐθις; ὦ γὰρ μοι, γὰρ μοι·
 ἐφύσασθ' ἡμᾶς· καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
 ἀνῆτε ταυτὸν σπέρμα· καὶ πεδέξατε

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἵ μ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χ' ὅποσα
 αἵ χις ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.
 Ἀλλ' ὅ γὰρ αὐδ' ἀν' ἑσθ' αὖ μὴ δὲ δρᾶν καλόν.
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέπου
 καλύφατ', ἢ φονάσας, ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίφατ'. ἔνθα μὴ ποτ' εἰσόφεσθ' ἔτι.
 ἴτ' ἀξιώσαςτ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγῆν.
 πείθεσθε. μὴ δῆσητε. τὰ μὰ γὰρ κακὰ,
 ὅδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρην βροτῶν.
 20 ἀλλ' ὧν ἐπαυγῆς, ἐς δ' ἔον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων, τὸ πρᾶσθην καὶ τὸ βουλάσθην. ἐπεὶ
 χώρας ἀελγῆσαι μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
 οἰδί οἱ μοι. τί δ' ἡ τα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
 τίς μοι φανέται τίσις ἐνδίκος; τὰ γὰρ
 πάρος πρὸς αὐτὸν, πάντ' ἐφ' ἑρμὶ μακρὰ κακός.
 κρέ ὅχως γελασῆς Οἰδίπους ἐλήλυθα,
 ὅδ' ὥς ὄνηδίῳν τι τῶν πάρος κακῶν.
 ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατακύνεσθ' ἔτι
 γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσας φλόγα
 αἰδῆσθ' ἀνακτορῆ λίου. τοῖόνδ' ἄγος
 ἀκάλυπτον ὅττω δὴ κύνει, τὸ, μήτε γῆ
 μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
 ἀλλ' ὥς τάχισ' ἐς οἶκον ἐσκομίξετε.
 20 Τοῖς ἐν γένει γὰρ τάχιστα μάλισθ' ὄρᾶν
 20 Μόνοισ' τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχθ' κακὰ.
 οἰδί πρὸς θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
 αἰρίσας ἐλθὼν πρὸς κἀκίστον ἀνδρ' ἐμὲ,
 πιθοῦ τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ ὅδ' ἐμοῦ φράσω.
 κρέ καὶ τοῦ, με χρέας ὥδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
 οἰδί

οἶδ' ῥίφον μεγῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχιστα, ὅπου
 θνητῶν φανούμαι μηδενὸς προσήγορος.
 κρὲ ἔδρασ' ἂν αὐτοῦτ' ἴδ' ἂν, ἧ μὴ τοῦ θεοῦ
 πρώτισ' ἐχρηξον ἐκ μαθεῖν τί πρακτέον.
 οἶδ' ἄλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶς ἐδηλώθη φάτις,
 τὸν πατροφόντην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύμαι.
 κρὲ ὕτως ἐλέχθη ταῦθ' ὅμως δ' ἴν' ἔσται μὲν
 χρεῖας, ἄμνητον ἐκ μαθεῖν τι δρᾶσέον.
 οἶδ' ὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πάλσεαδ' ὕπερ;
 κρὲ καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἀντὶ θεῶ πῖσιν φέροις.
 οἶδ' καὶ σοὶ γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προτρέφομαι.
 τῆς μὲν κατ' οἴκου, αὐτὸς ἂν θέλῃς τάφον,
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.
 ἐμοῦ δέ, μὴ ποτ' ἀξιωθῆτω τόδε
 πατρῶον ἄστυ, ξῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.
 ἀλλ' ἔα με ναῖεν ὄρεσιν· ἐνθα κλήξεται
 οὐ μὸς Κιθαίων ὕτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ξῶντε, κύριον τάφον.
 ἴν' ἐξ ἐκείνων οἱ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μή τέ μ' ἀν νόσον,
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· ὃ γὰρ ἂν ποτὲ
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ τί τω δινῶ κακῷ.
 ἀλλ' ἢ μὲν ἢ μῶν μοῖρ', ὅπῃ περ ᾗσ', ἴτω.
 πάδων δὲ τῶν μὲν ἄρ' ῥένων, μή μοι Κρέον
 πρόσθῃ μέριμναν· ἀνδρὲς ᾗσιν· ὥστε μὴ
 σπᾶνιν ποτὲ χεῖν, ἐνθ' ἂν ὥσι τοῦ βίου.
 ταῖν δ' ἀθλίαν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
 αἶν' ὅποθ' ἢ μὴ χωρὶς ἐσάθῃ βορᾶς
 τράπεξ' ἀνὰ τοῦδ' ἀνδρός· ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 φαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀδ' μετὰ χέτην,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αἶν μοι μέλειθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερσὶν
φαῦσαι μ' ἔασον, καὶ ποικιλῶσθαι κακὰ.
ἴθ' ὧ' νάξ.

ἴθ' ὧ' γονὴ γενναῖε· χερσὶ τ' ἀνθιγῶν,
δακτοῖ μ' ἔχην σφῶς, ὥς περ ἡνὶ κ' ἔβλεπον.
τί φημι.

ἔδῃ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρ' ῥοοῦντοιν; καὶ μ' ἐποικτῆρας Κρέων,
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοι ἐμοῖν.
λέγω τί;

κρέ λέγῃς· ἐγὼ γὰρ ἤ μ' ὁπορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παρούσαν τέρψιν, ἣν ἔχεις πάλαι.

οἶδ' ἄλλ' ἀντυχίῃς· καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ με φραρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐσε; δῶρ' ἴτ', ἔλθετε
ὥς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας.
αἰ τοῦ φυτουργοῦ πατρός ὑμῖν, ὡδ' ὄραν,
τὰ πρόθε λαμπρὰ προῦξένησαν ὀμματὰ.
ὁ δ' ὑμῖν ὦ τέκν', ἔθ' ὄρων, ἔθ' ἰσορῶν,
πατὴρ ἐφάνθην, ἐνθεν αὐτὸς ἠρόθην.

καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπῃ γὰρ ἑαθένω,
νοοῦ μένος τὰ λοιπὰ τοῦ τιμροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.

ποίας γὰρ ἁψῶν ἤξετ' ἡς ὁμιλίας;
ποίας δ' ἑορτὰς, ἐνθεν ἔκκελαι μέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνὶ κ' ἀνδρὶ πρὸς γάμων ἡκὴ τ' ἀνμάς,
τίς ἔτος ἔσται; τίς παραρ' ῥίψῃ τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνειδὴ λαμβάνων, ἀ τοῖς ἐμοῖς
γονᾶσιν ἔσται σφῶν θ' ὁ μὲν δηλήματα;

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τί γάρ κακῶν ἀπέστ; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὕμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη· κακῶν ἴσων
 ἐκτῆσαθ' ὕμῃς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαῦτ' ὄνθ' εἰδότε· καὶ τα, τίς γὰρ μή;
 ὅκ' ἐστὶν ὅδ' ἔστιν ὧ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ,
 χέρους φθαρῆναι, καὶ γὰρ μὲν ὕμῃς χρεῶν.
 ὧ παῖ Μενοιτιάδῃς, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταύταιν λελήφαί, νῦν γὰρ, ὡ φυτάσασμεν,
 ὁλώλαμεν δ' ὄντε, μή σφε παρίδῃς
 πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας.
 μήδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακῶις,
 ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὥδε τιλικάσδ' ὀρών,
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννασον ὧ γενναίᾳ σῇ φάυσας χερί.
 σφῶϊν δ' ὧ τέκν', ἧ μὲν ἔχέτην ἡδὴ φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' ἀχαιοί μοι,
 ὅ καὶ ρὸς αἰετῶν· βίου δὲ λῶονος
 ὕμῃς κυρῆσαι τοῦ φυτάσαντος πατρός.
 κρὲ ἄλλ' ἵν' ἐξήκῃς διακρύων.
 ἀλλ' ἴθι σέ γ' ἐξέσω.
 οἰδί· πρῶτον, καὶ μηδὲν ἡδύ.
 κρὲ πάντα γὰρ καὶ ῥῶ καλὰ.
 οἰδί· οἶσθ' ἐφ' οἷς ὅν ἐμὶ;
 κρὲ λέξῃς· καὶ τότ' ἔσομαι κλύων.
 οἰδί· γῆς μ' ὅπως πέμψῃς ἀπ' οἴκων.
 κρὲ τοῦ θεοῦ μ' αἰετῆς δόσιν.
 οἰδί· ἀλλὰ θεοῖς γ' αἰχθιστοῖς ἦκω.
 κρὲ τοι γὰρ οὖν τούτῃς ἡτάχα.
 οἰδί· φῆς τάδ' ὅν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέε δ' μὴ φρονῶ γάρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
 οἰδί' ἄπαγε νῦν μ' ἐνταῦθεν ἦδη.
 κρέε σείχε νῦν τέκνων δ' ἄφ' οὔ.
 οἰδί' μηδα μῶς πάντας γ' ἔλη μου.
 κρέε πάντα μὴ βούλου κρατῆν.
 καὶ γὰρ ἂν κρατήσας, ὅσσοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
 20 ὦ πάτερ, ὅς τις ἐνοικοι, λούατο Ὀϊδίπους ὅδε,
 ὅς τ' ἀκλινὴν ἀνίγματ' ἦδ' ἔχει, καὶ κρατίστος ἦν ἀνὴρ,
 ὅστις ἐξήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
 εἰς ὅσον κλυδῶνα δαγῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν;
 = Ωστε, θνητὸν ὄντ', ἐκέννη τὴν τελευταίαν ἰδέαν
 = Ἡ μέραν ἐπισκοποῦντα, μηδὲν ὀλβίεον, πρὶν ἂν
 = Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγὺν ὄν παθῶν.

ΤΕΛΟΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥ
 ΡΑΝΝΟΥ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

SOPHOCLES ANTIGONE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙ
ΓΟΝΗΣ.

Αποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν
μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐμβαλὼν, κηρύττει μη
δένα αὐτὸν θάπην, θάνατον τὴν ξημίαν ἀπλήσας.
τοῦτον ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀντιγόνη θάπην πρᾶται· καὶ
δὴ λαβοῦσα τοὺς φύλακας, ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπα
πλήει θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα,
ἐξόρουεν· ὅτοι τὴν κόριν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίρον
τες, ὅδ' ἐν ἡπὸν ἐφρούρου· ἐπελθοῦσα δ' ἡ Ἀντιγόνη,
καὶ γυμνὸν ὀρουῖσα τὸν νέκυν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν
εἰσαγγέλλει· ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομέ
κην, Κρέων καταδικάζει· καὶ ῥῶσαν, εἰς τύμβον κα
θῆρξεν· ἐπὶ τούτοις Αἰμῶν ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνα
το αὐτὴν, ἀγανακτήσας, ἑαυτὸν προσεπισφάξαι τῇ κό
ρη ἀπολομένη ἀρχόνῃ, Τηρεσίῳ ταῦτα προεασίσαν
τος· ἐφ' ᾧ λυπιθῆσα ἡ Κρέοντος γαμετὴ Εὐρυδίκη,
ἑαυτὴν κατασφάξει· καὶ τέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ
παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσαξιν τῆς πόλεως θάψα
σα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη· καὶ εἰς μνημεῖον κατὰ
γῆον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνῆρηται· ἐφ' ἣ
καὶ Αἰμῶν δυαπαθήσας διὰ τὸν ἦς αὐτὴν ἔρωτα, ξί
φει αὐτὸν διεχρήσατο· ἐπὶ δ' ἐτῷ τούτου θανάτω, καὶ
ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνῆλε· Κῆται ἡ μυθοποιῶσα
καὶ

καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλήν ἐμὴ φωραβῆσα
μετὰ τοῦ Αἴμονος, δίδεται πρὸς γάμου κοινωσίαν,
καὶ τίμηται τὸν Μάμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Θήβαις
ταῖς βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων
γερόντων· προλογίξῃ δὲ ἡ Ἀντιγόη· ὑπόκειται δὲ τὰ
πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων· τὸ δὲ κεφάλαιον ἐστὶ, τάφος Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόης ἀνείρε
σις, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς τῷ Αἴμονος μητρός·
φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ τρα
τηγίας, ὡς δοκίμῃσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀν
τιγόης· λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο· αβ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀντιγόη.	Φύλαξ ἄγγελος.
Ἰσμήνη.	Αἴμων
Χορὸς Θηβαίων	Τηρεσίας.
γερόντων.	Εξάγγελος.
Κρέων.	Εὐρυδίκη.
Ἄγγελος.	Οἰκίτης.

Προλογίξῃ δὲ ἡ Ἀντιγόη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝ
ΤΙΓΟΝΗ.

Κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμή

ὦ

νης κάρα,

ἄρ' οἶδ' ὅ, τι Ζεὺς τῶν ἀπ' οἰδ' ἰδ' ἰ

που κακῶν

ὅποιον ἔχ' ἰν' ἔτι ξώσαιν τελεῖ;

ἔδ' ἐν γὰρ ἔτ' ἀλγὺν ἔτ' ἀτὴς ἄτερ,

ἔτ' αἰχρὸν, ἔτ' ἀτι μὲν ἔσθ', ὅποιον ἔ

τῶν σῶν τε καὶ μῶν ἔκ' ὅπως ἐγὼ κακῶν.

καὶ νῦν, τι τοῦτ' αὖ φασὶ πανδὴ μὴ πάλλ

κήρυγμα θῆναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως.

ἔχ' ἔστι, κήσῃ κούσας; ἢ σε λανθάνει

πρὸς τοὺς φίλους σείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακὰ;

ἰσ' ἐμοὶ μὲν ἔσθ' μῦθος Ἀντιγόνη φίλων

ἔθ' ἢ δὴς, ἔτ' ἀλγὺν ἰκέτ', ἐξότου

δυοῖν ἀδελφοῖν ἐσερήθη μὲν δῦο,

μὶα θανόντων ἡ μέρα διπλὴ χερί.

ἔπει δ' ἐφροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς

ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, ἔδ' ἐν οἷδ' ὑπέρτερον,

ἔτ' αὐτοχούσα μάλλον, ἔτ' ἀτωμένη.

αν' ἡδ' ἐν καλῶς· καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν

τοῦδ' ἔνεκ' ἐξέπεμπον, ὥς μόνῃ κλύοις·

ἰσ' τίδ' ἐστ'; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

αν' ἔτ' ἀρ' τάφον νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων,

τὸν μὲν, προτίσας, τὸν δ' ἀτι μάσας ἔχ';

Ἐτεοκλέα μὲν ὥς λέγουσι, σὺν δ' ἰκὴ

χρησθεὶς δικάει, καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς

ἐκρυψε, τοῖς ἐνερθεν ἔντι μόνον νεκροῖς.

τόνδ' ἰ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν,
 ἀποῖσι φασὶ ἐκκεκρυχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι, μὴ δὲ κωκυῖσαι τινα.
 εἴαν δ' ἄκλαιυσον, ἄταφον, οἷωνοῖς γλυκύν
 θησαυρὸν, ᾗ σορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
 τοιαῦτα φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
 καὶ μοι, λέγω γὰρ καὶ μὲ, κηρύξαντ' ἔχον.
 καὶ δ' ἄνθρωποι νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ ᾗ δόσι
 σαφῇ προκηρύξοντα. καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄχον,
 ὅχως παρ' οὐδέν. ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ,
 φόνον προκῆσθαι δημόλαιον ἐν πόλει.
 ὅπως ἔχῃ σοι ταῦτα. καὶ δέξῃς τάχα
 εἴτ' ἀνγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλὴν κακὴν.
 ἰσ τί δ' ὦ ταλαῖφρον, εἴ τά δ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ θάπουσα προαείμην πλέον;
 ἂν εἰς συμπονήσῃς, καὶ ξυνεργάσῃ σκόπη.
 ἰσ ποῖόν τι κινδύνου μα; τοῦ γνῶμης πότ' εἶ;
 ἂν ᾗ τὸν νεκρὸν ξύν τῇδε κουφίῃς χερί.
 ἰσ ἢ γὰρ νοεῖς θάπῃν σφ' ἀπόρρητον πόλει;
 ἂν τὸν γούν ἐμὸν, καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
 ἀδελφόν. ὃ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
 ἰσ ὦ χετλία, Κρέοντος ἀντηρηκότος;
 ἂν ἀλλ' ὅδ' ἐν αὐτῶτων ἐμῶν εἴρῃν μέτα.
 ἰσ οἱ μοι φρόνησον ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὥς νῦν ἀπεχθὴς, δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακῇ μάτων διπλᾶς
 ὀφθῇς ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερί.
 ἐπῆτα μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον.
 τρίτον δ' ἀδελφῶ δύω μίαν καὶ θ' ἡμέραν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐτοκτενοῦντε τὴν ταλαιπώρῳ, μόρον
 κοινὸν κατῆργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χερσίν·
 τῦνδ' αὖ μόνῃ δὴν ὤλεσθ' ἐμμένα, σκόπη
 ὅσω κακὴς ὁλοῦ μεθ', εἰ νόμου βία
 ἦφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν·
 ἀλλ' ἐννοῶν χρη τοῦτο μὲν, συναιχ' ὅτι
 ἔφυνεν ὡς πρὸς ἀνδρας ὁ μαχουμένα·
 ἔπητα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεθ' ἐκ κρησίωνων·
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν, καὶ τῶνδ' ἀλγίονα·
 ἐγὼ μὲν ἔν' αἰτούσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
 ξύγγνοιαν ἴχθην ὡς βιάξομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 Περιανὰ πράσσειν, ὅν' ἔχοντο ἑδνεία·
 ἔτ' ἂν κελύσαι μ', ἔτ' ἂν ἐθέλοις ἔτι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρώης μέτα·
 ἀλλ' ἴαθ' ὅ ποῖά σοι δοκεῖ· κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω· καλὸν μοι τοῦτο ποιεῖσθαι, θανόν·
 φίλη μετ' αὐτοῦ κήσομαι· φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὂν δ' ἔμ' ἀρέσειεν τοῖς κατὰ τῶν ἐνθάδε·
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κήσομαι· σοὶ δ' ἐδοκῆ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ', ἅτι μάσας ἔχε·
 ἐγὼ μὲν ὅν' ἅτιμα ποιοῦμαι· τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν' ἀμήχανος·
 σὺ μὲν τὰ δ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
 χῶσθαι σὺ δὲ φίλτατῳ πορεύσομαι·
 οἵ μοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σοι·
 μή μου προτάρβῃ· τὸν σὸν ἐξ ὀρθουβίον·
 ἀλλ' ἔν' προμηνύσης γε τοῦτο μηδ' ἐνὶ
 τοῦργον· κρυφῇ δὲ καὶ θεῶν· σὺν δ' αὐτῶς ἐγὼ·
 αὐτ' οἶμαι·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄν οἱ μοι καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔση
 σιγῶς, ἔάν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
 ἴσ θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχῃς.
 ἄν ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισ' ἀδῶν με χρεῖ.
 ἴσ εἰ καὶ δυνήσῃ γ', ἀλλ' ἄμην χάνων ἐρεῖς.
 ἄν ὕκουν ὅταν δὴ μὴ θένω, πεπαύσομαι.
 ἴσ ἀρχὴν δὲ θηρᾶν ὅπρ' ἐπὶ τὰ μύχανα.
 ἄν ἢ ταῦτα λέξῃς, ἐχθαρή μὲν ἐξ ἐμοῦ.
 ἐχθρὰ δὲ τῷ θανάτῳ προσκείσῃ δίκη.
 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν,
 παθῇν τὸ δεινὸν τοῦτο· πῆσομαι γὰρ οὐ
 τοσοῦτον ὅδ' ἐν, ὥστε μὴ ὅκαλῶς θανῇν.
 ἴσ ἀλλ' ἢ δοκῇ σοι, σεῖχε· τοῦτο δ' ἴδ' ὅτι
 ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.
 χο ἀκτὶς ἀελίοιο, τὸ κάλ
 λιστὸν ἐπ' ἀπύλω φανέν
 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθης πότε ὦ χρυσείας
 ἀμέρας βλέφαρον,
 Διρκαίων ὕπερ
 ῥέεθρων μολοῦσα
 τὸν λύνκασιν ἀργόθεν
 φῶτα βάντα πανσαγία
 φυγάδα πρόδρομον ὅξυτόρω
 κινήσασα χαλινῶ.
 ὃν ἐφ' ἅμετέρε' ἔα Γολυνθήκης
 ἀρθεῖς νηκίων ἐξ ἀμφιλόγων
 ὅξ' ἐκ κλάξων αἰετὸς ἢς γᾶν
 ὦς, ὕπερ' ἐπ' αἶ,
 λυνκῆς χιόνος πτέρυγι σεγατὸς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πολλῶν μεθ' ὅπων .

ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθουσι .

τάς δ' ὑπὲρ μελίσθρων φονί

αισιν ἀμφιχανῶν κύκλῳ

λόγχαις ἐπ' ἀπυλον σῶμα

ἔβα, πρίν ποθ' ἀμετέρων

κίματων γένυσιν

πληθῆναι . καὶ

σεφάνω μα πύργων

πάνκ' ἐνθ' Ἡφαιστον ἔλγν -

τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη

πάτατος Ἀρεος ἀντιπάλῳ,

δυσχέρω μα δράκοντι .

» Ζὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους

» Ὑπερεχθαίρει . καὶ σφας ἐσιδῶν

» Πολλῶ ῥόῳ ματι προσνισομένους

» Χρυσοῦ καὶ αἰχμῆς ὑπεροπτίας,

» Γαλτῶ ῥιπῇ πυρί . βαλβίδων

ἐπ' ἄκρων ἦδη

νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάσαι .

ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε τανταλωθῆς,

πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένα ξύν ὁρμῇ

βακχάων ἐπέπνε

ῥιπῆς ἐχθίστων ἀνέμων .

εἶχε δ' ἄλλα .

τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις

ἔπενώμα συφελίξων

μέγας Ἀρης δεξιόστροφος .

ἐπ' ἀλοχαγοῖ γὰρ ἐφ' ἐπ' ἀπύλαις

ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους, ἔλιπον

Ζηνὶ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχυα κατέλει,
 πλὴν τοῖν συγεροῖν, ὧ πατὴρ ἐνὸς
 μητρός τε μίᾳς φύντε, καθ' αὐτοῖν
 δικρατεῖς λόγχας σῆσαντ' ἔχετον
 κοινού θανάτου μέρος ἄμφω.
 ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλῶνυμος ἦλθεν ἱκά,
 τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα.
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων
 τῶν νῦν, θέσθε λισμοσύνην.
 θεῶν δ' ἐναοὺς χοροῖς παννύχοις πάν
 τας ἐπέλθωμεν. ὁ Θήβας δ'
 ἐλελίξων βακχῆος ἄρχοι.
 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλὸς χώρας
 Κρέων ὁ Μεινοικέως, νεοχμὸς
 νεαρᾷσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τινὰ δὴ μήτιν ἐρέων.
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γέροντων
 προὔθετο λέχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας.
 κρέ ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος, ἀτφαλῶς θεοὶ
 πολλῶ σάλῳ σείσαντες, ὥρθωσαν πάλιν.
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομπόισιν ἐκ πάντων δίχα,
 ἐπειλ' ἱκέσθαι. τοῦτο μὲν, τὰ Λαῶν
 σέβοντας ἔδῳς αἰθράνων αἰὲ κράτη.
 τοῦτ' αὖθις, ἡνίκα Οἶδ' ἴπους ὥρθον πόλιν.
 καὶ πῇ διώλετ', ἄμφι τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας, μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' ἔν' ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας, μίαν
 καθ' ἡμέραν ὦλοντο, παύσαντές τε, καὶ
 πληγέντες αὐτόχρησι συν μιάσματι,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀρχιεῖα τῶν ὀλωλότων.

- » Α μῆχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκ μαθῶν
  - » Ψυχὴν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
  - » Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
  - » Ε μοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
  - » Μὴ τῶν ἀρίστων ἀπλεται βουλὰν μάτων,
  - » Ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχῃ,
  - » Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
  - » Καὶ μῆξόν ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πατρὸς
  - » Φίλον νομίσῃ, τοῦτον ἔδα μοῦ λέγω.
- ἔγὼ γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀδ'
ἔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν
σείχουσιν ἀσπίς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
ἔτ' ἂν φίλον πότενδρα δυσμενὴ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ· τοῦτο γινώσκων, ὅτι
ἢ δ' ἐστὶν ἡ σῶξσθα· καὶ ταύτις ἐπι
πλέοντες ὀρθῆς, τὰς φίλους ποιεῖ μεθεῖ.
τοιοῖσδ' ἔγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀσπίσι, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου πέρι.
Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὀλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ,
τάφῳ τε κρῦψαι, καὶ τὰ πάντ' ἀφανίσαι,
ἀ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κατὰ νεκροῖς.
τόνδ' αὖ ξύναμιμον τοῦδε Πολυνέκην λέγω,
ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγεῆς,
φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατὰ κρας· ἠθέλησε δ' αἵματος
ποινοῦ πάσκαθαι· τοὺς δὲ, δουλώσας ἄγην,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τοῦτον πόλῃ τῇδ' ἐκκεκρυῖχθαι, τάφῳ
 μήτε κτερίξῃν, μήτε κωκυῖσά τινα.
 ἔανδ' ἄθραππον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέ μας
 καὶ πρὸς κύνων ἐδεσὸν ἀκιοθέντ' ἰδῇν.
 τοῖόνδ' ἐμὸν φρόνημα· κοῦ ποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
 τι μὴν προέξουσ' οἰκακοῖ, τῶν ἐνδίκων.
 ἀλλ' ὅστις ἀνούς τῇδε τῇ πόλῃ θανῶν,
 καὶ ξῶν, ὁμοίως ἐκ γ' ἐμοῦ τιμήσεται.
 20 σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει πάϊ Μενοικέως Κρέον,
 τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν ἀμεινὴ πόλῃ.
 νόμῳ δ' ἐχρῆσθαι παντί που τ' ἐνεσί σοι,
 καὶ τῶν θανόντων, χῶ πόσοι ξῶμεν πέρι.
 κρέ ὥσ' ἀν σκοποῖν ἦτε τῶν ἔρη μένων.
 20 νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βασιξῇν πρόθεσ.
 κρέ ἀλλ' ὅσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι.
 20 τί δ' ἦτ' ἀν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
 κρέ τὸ μὴ πικρῆν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
 20 Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μῶρος, ὅς θανῇν ἐρᾷ.
 κρέ καὶ μὴν ὁ μισθὸς γ' ὅτος. Ἀλλ' ὕπ' ἐλπίδων,
 » Ἄνδρας τὸ κέρδος πολλὰ κίς διώλεσεν.
 20 ἄν' ἀνάξ, ἐρῶ μὲν ὅχ' ὅπως τάχους ὕπο
 δύσπνοους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
 πολλὰς γὰρ ἔχον φροντίδων ἐπιστάσας,
 ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν.
 20 Φυχὴν γὰρ ἦν δα πολλὰ μοι μυθουμένη,
 τάλας, τί χωρεῖς, οἱ μολῶν δώσας δίκην;
 τλήμον, μένης αὖ; καὶ τὰ δ' ἔσεται Κρέων,
 20 ἄλλου παρ' ἀνδρός. πῶς σὺ δ' ἦτ' ἐκ ἀλγυνῇ;
 τοιαῦθ' ἐλίσσων, ἥνυστον χολῇ βραδύς.
 20 Χούτως ὁδὸς βραχὺς, γίγνεται μακρὰ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τέλος γε μέντοι δ' αὖρ ἐνίκησεν μολεῖν
 σοι· καὶ τὸ μὴ δὲν ἐξεῖναι, φράσω δ' ὅμως·
 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος
 τὸ μὴ παθῆναι ἄν' ἄλλα, πλὴν τὸ μόρσιμον·
 κρὲ τί δ' ἐστίν, ἀνθ' ὅ τήνδ' ἔχης ἀθυμίαν;
 αἶψ' φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰ μαυτοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγμα ὅτ' ἐδράσ', ὅτ' ἔδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν·
 ὅδ' ἂν δικάως ἐς κακὸν πέσοιμί τι·
 κρὲ αὖγε σοχάξῃ, καὶ ποφράγνυσαι κύκλω
 τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ' ὥς τι σημάτων νέον·
 αἶψ' τὰ δὴν ἄγάρ τοι, προστίθῃς ὅκνον πολύν·
 κρὲ ὅκνον ἐρῆς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἀπῆ;
 αἶψ' καὶ δὴ λέγω σοι· τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
 θάψας, βέβηκε· καὶ πὶ χρωτὶ διφίατ
 κόνιν παλύνας, καὶ φαγεύσας ἀχρή·
 κρὲ τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τοι μῆσας τάδε;
 αἶψ' ὅκ' οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ ὅτε τοῦ γενῆδος ἦν
 πληγὴ, ὅ δ' ἐκίελλης ἐκβολή· εὐφλος δὲ γῆ
 καὶ χέρσος ἀρρῶξε, ὅδ' ἐπιμαξονμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος ὅτ' ῥά τις τις ἦν·
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἦμιν ἡμεροσκόπος
 δεικνυσί, πᾶσι θαῦμα θυχερὲς παρῆν·
 οὐδ' ἐν, γὰρ ἠφάνιστο· τυμβήρης μὲν ὅ·
 λεπτή δ' ἄγος φάνγοντος ὥς, ἐπὶν κόνις·
 σιμεία δ' ὅτε θηρὸς, ὅτε τοῦ κυνῶν
 ἐλθόντος, ὅτ' ἀπᾶσαντος ἐξεφάνετο·
 λόχοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί·
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ ἐγίνετο
 πληγὴ τελευτῶσα· ὅδ' ὁ κωλύσων παρῆν·
 ἦς γὰρ τις ἦν ἐκαστος οὐ ξηρασμένος·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κοῦδ' εἰς ἐναργὴς, ἀλλ' ἔφαγε τὸ μὴ εἰδέναι.
 ἦ μιν δ' ἔτοιμοι καὶ μύθους αἶψαν χερσίν,
 καὶ πῦρ δ' ἐρπην, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτῆν,
 τὸ μὴ τε δρᾶσαι, μὴ τέ τω ξυνειδέναι
 τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μὴ τ' ἔργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' ἔδεν ἦν ἐρυνῶσι πλέον,
 λέγῃ τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κᾶρα
 νῦσαι φόβῳ πρῆτρεψεν. ὃ γὰρ ἔχομεν
 ἔτ' ἀντιφωνῆν, ὅθ' ὅπως δρῶντες, καλῶς
 πράξαι μιν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὥς ἀνοίστον
 σοὶ τοῦτον εἴη τοῦτο, κοῦχ' ἰκρυπτόν.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα. καὶ μὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάχα θὸν λαβεῖν.
 πάρῃ μι δ' ἄκων ἔχ' ἐκοῦσιν οἶδ' ὅτι.
 Στέργῃ γὰρ ἔδ' ἄγγελος κακῶν ἐπῶν.
 ἀνάξ, ἐμοί τοι μὴ τι καὶ θεήλατον
 τοῦτον τόδ' ἢ ἐνύνοια βουλεύῃ πάλαι.
 κρέ παῦσαι πρὶν ὀργῆς καὶ μὲ μετῴσαι λέγων,
 μὴ φουρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
 λέγῃς γὰρ ὃ κ' ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἰχθύν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὥς ἀεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε, καὶ ἀναθήματα,
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασηδῶν,
 ἦ τοὺς κακοὺς, τι μῶντας εἰσορᾷς θεοὺς;
 ὃ κ' ἐστίν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρ' ὀθουν ἐμοὶ
 κρυφῇ κᾶρα σείοντες. ὃ δ' ὑπὸ ξυγῶ
 λόφον δικάως ἔχον ὥς στέργῃ ἐμέ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐκ τῶν δὲ τούτους ἐξέπισταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν ἡργάσθαι τάδε .
 Οὐδ' ἐν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
 Κακὸν νόμισμ' ἐβλάσε . τοῦτο καὶ πόλεις
 Πορθῆ . τόδ' ἄνδρας ἐξάνισυσιν δόμων .
 Τόδ' ἐκ διδάττης, καὶ παραλλάσσει φρένας
 Χρηστὰς, πρὸς αἰχρὰ πράγμαθ' ἵσταται βροτῶν .
 Γανουργίας δ' ἐδῆξεν ἀνθρώποις ἔχην,
 Καὶ παντὸς ἔργου δυνάβειαν εἰδέναι .
 Οσοι δὲ μισθαρονοῦντες ἥνυσαν τάδε,
 Χρόνῳ πότε ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην .
 ἀλλ' εἴπερ ἴχθ' Ζεὺς, εἴτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 αὐτοῦτ' ἐπίσας . ὅρκιος δέ σοι λέγω .
 ἢ μὴ τὸν αὐτόχρητα τοῦδε τοῦ τάφου
 ἀνρόντες ἐκφανῆτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς,
 ἢ χυμὸν ἄδης μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ξῶντες κρεμασθὶ τήνδε δηλώσῃ ὕβριν .
 ἴν' ἢ δότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἴσειον,
 τοιοῦτον ἀρπάξετε, καὶ μάθῃθ' ὅτι,
 Οὐκ ἐξ ἅπαντος δῆ τὸ κερδαίνην φιλεῖν .
 Ἐκ τῶν γὰρ αἰχρῶν λιμμάτων τοὺς πλείονας
 Ατωμένους ἢ δόις ἂν, ἢ σεσωμένους .
 αἶψ' εἰπὲν τι δώσης, ἢ τραφῆς ὕψως ἴω;
 κρέ' ἐκ δόσθαι καὶ νῦν ὡς ἀνιάρως λέγεις;
 αἶψ' ἐν τοῖσιν ὦσιν, ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνη .
 κρέ' τί δαίρυθ' μίξεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
 αἶψ' ὀδρῶν, ἀνιᾶ τὰς φρένας . τά δ' ὦτ' ἐγώ .
 κρέ' οἶμ', ὥς λάλημα δῆλον ἐκ πεφυκὸς ἦ .
 αἶψ' ἔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ .
 κρέ' καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀρχύρω γε τὴν ψυχὴν προδούς .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄν φῶν· ἡ δὲ γνὼν ἡν δοκῇ γε, καὶ φανδῇ δοκεῖν.

κρέ νόμοι φανεῖν τὴν δόξαν· εἴδ' ἐταῦτα μὴ
φανῆτέ μοι τοὺς δρώοντας, ἐξερεῖθ' ὅτι

» Τὰ δὲ γνῶν κέρδι, πῇ μονὰς ἐργάζεται.

ἄν ἀλλ' ἄνρεθ' ἡ μὲν μάλιν· ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
ἔκ' ἐσθ' ὅπως ὅφ' οὐ δαῦρ' ἐλθόντά με·
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος, γνῶμης τ' ἐμῆς
σωθῆς, ὁφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

χο πολλὰ τὰ δὲ γνῶν· Κούδ' ἐν ἄν

» Θρώπου δὲ γνότερον πέλγ.

τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν

πόντου χε μερίων ὅτ' ὦ

χωρῆ περιβρυχίσι

πτερῶν ὑπ' οἰδμασιν·

θειῶν τε τὰν ὑπερτάταν γῆν

ἄφθιτον ἀκαμάταν

ἀποτρύνεται, παλλομένων ἀρότρων·

ἔτους ἥς ἔτος ἰππῆ

ὡ γένε πολῶν

κουφονέων τε φύλον ὄρ

νίθων ἀμφιβαλὼν, ἄγῃ,

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,

πόντου τ' ἐναλίαν φύσιν

σφῆραισι δικτυοκλώσεσι

περιφραδῆς ἀνὴρ·

κραιτῆ δ' ἐμνηχαναῖς ἀγρᾶύλου

θηρὸς ὀρεασιβατα·

λασιαύχενά θ' ἵππον ἄξεται ἀμ

φίλοφον ξυγὸν οὐρῆ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄντ' ἀδμήτα ταῦρον,
καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν
φρόνημα, καὶ ἀσυνόμους
ἄργας ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων
πάγων αἰθρία, καὶ

- » δύσομβρα φύγην βέλη· Παντοπόρος,
- » Απορος ἐπ' ὕδ' ἐνέρχεται.
- » Τὸ μέλλον αἶδε μόνον
- » Φῶξιν ὕκ' ἐπάξεται.
- » Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς
- » Ξυμτέφραται.

σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέ
χνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων,
ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοι τ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρχε·
νόμους παρέρων χθονὸς,
θεῶν τ' ἐνορκον δίκαν, ὑψίπολις·
ἄπολις, ὅτ' ὦ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεσι τόλμας χάριν.

μήτε μοι παρέστις
γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν,
ὅς τ' ἀδ' ἔρδῃ.

ἔσθαι μόνιον τέρας ἀμφινοῶ.
τόδε, πῶς ῥέως ἀντιλογήσω
τήνδ' ὕκ' ἔναι παῖδ' Ἀντιγόνην·
ὦ δύσηνος, καὶ δυσήνου.

πατὴρ Οἰδιπόδα, τί ποτ' ὕδ' ἡ τοῦ
σέ γ' ἀπιστοῦσαν,

τοῖς βασιλῆσις ἄχουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

αὖ ἤδ' ἐς ἐκὼν ἡ τοῦ ῥγον ἐξήρασμένῃ.

τήνδ'

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τήνδ' εἶλομεν θάπῃσσαν· ἀλλὰ πῦ Κρέων;
 χ^ο ὅδ' ἐκ δόμων ἄπορρος εἰς δέον περᾶ·
 κ^ρε τίδ' ἐστὶ ποία ξύμμετρος πρὸ βιδίκῃ;
 ἀ^γ ἀνάξ, Βροτοῖσιν ὅδ' ἐν εὐπώμοτον·
 ὦ ἄνδρα γὰρ ἢ πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
 σχολῇ ποθ' ἤξεν δαῖρ' ἂν ἐξήνυχεν ἐγὼ
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε·
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ,
 εἰσινεν ἄλλη μῆκος ὅδ' ἐν ἡδονῇ·
 ἦ καὶ δ' ἰόρκων, καὶ περ ὦν ἀπώμοτος,
 κόριν ἀγων τήνδ', ἢ καὶ θανάτῳ τάφον
 κοσμήσας· κληῖρος ἐνθάδ' ἔκ ἐπ' ἀλλετο·
 ἀλλ' ἐς ἐμὸν θ' ἔρμαιον, ὅν ἄλλ' αὖτόδε·
 καὶ νῦν ἀνάξ, τήνδ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβών,
 καὶ κρίνε, καὶ ξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλευθερος
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπὸν ἀλλὰ χθραὶ κακῶν·
 κ^ρε ἄγχι δὲ τήνδε, τῷ, τρώπῃ; πόθεν λαβών;
 ἀ^γ αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἐθαπτε· πάντ' ἐπίσασο·
 κ^ρε ἦ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἀφῆς;
 ἀ^γ ταύτην ἴδον θάπῃσσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπειπας· ἄρ' ἐνδὴλα καὶ σαφῇ λέγω;
 κ^ρε καὶ πῶς ὁράται, καὶ τίλητος ἠνυρέθῃ;
 ἀ^γ τοῖσ' τὸν ἦν τὸ πρᾶγμ'· ὅπως γὰρ ἦκομεν
 πρὸς σὺ τὰ δεινὰ καὶ ἐκείν' ἐπὶ πειλημένοι,
 πᾶσαν κόριν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μῦθῶν τε σώματι μνῶσαντες αὖ,
 καθ' ἡμεῖς ἀκρῶν ἐκ πάγων ὑπῆνε μοι,
 ὅς μιν ἀπ' αὐτῶν μὴ βάλλῃ πεφονεύοτες,
 ἐχερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπὶ ῥόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τῶνδ' ἀφελήσοι πόνον·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρόνον τὰ δ' ἦν τοσούτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι
 μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἠλίου κύκλος,
 καὶ καὶ μὲν ἔβαλλε καὶ τότε ξείφους χυθόνος
 τυφρῶς ἀφ' ἑαυτοῦ σκηπτὸν ὑράνιον ἄχος,
 πῖμπλισι πεδῖον, πᾶσαν αἰκίξων φόβῳ
 ὕλης πεδιδάδος· ἐν δ' ἐμετώθη μέγας
 αἰθήρ· μύσαντες δ' ἄχχομεν θάνατον νόσον·
 καὶ τὸ δ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἢ πᾶσι ὁράται, κἀνακωκὺς πικρὰς
 ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον· ὥς ὅταν κενῆς
 αὐτῆς νεοσσὼν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος,
 ὕτω δ' ἐχ' αὐτὴ φίλον ὥς ὁρᾷ νέκυν,
 γόοισιν ἐξ ὧ μωξεν· ἐκ δ' ἄρα κακὰς
 ἠρᾶτο τοῖσι τῶρον ἐξ ἑρπασμένοισι·
 καὶ χερσὶν αὐτὸς διφίαν φέρει κόνιν,
 ἐκ τ' ἀκροτῆτος χαλκίως ἄρδην πρόχῃ,
 χαῖσι τριαπὸνδοισι τὸν νέκυν σέφει·
 χ' ἡ μὲν δ' ἰδόντες, ἰέμεθα· σὺν δ' ἐνὶ
 θηρῷ μεθ' αὐτοῦ δ' ἐν ἐκτεληγμένην·
 καὶ τά γε πρόαθεν, τὰς τε νῦν ἡλέχχομεν
 πράξις· ἀπαρνος δ' ὕδενος καθίστατο,
 ἀλλ' ἡδέως ἐμοιγε κἀλγηνῶς ἅμα·
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφανγμέναι,
 ἡδίστον· ἐς κακὸν δ' ἐτὸς φίλος ἄγην,
 ἀλγηνόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἡνώλαβον
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας·
 κρὲ σέ δ' ἡ σὲ τὴν νόσον ἐς πέδον κἄρα
 φῆς, ἢ καταρνήμην δεδραμέναι τάδε;
 ἀν καὶ φιμὶ δρᾶσαι, κὲν ἀπαρνῶμαι τὸ μὴ·
 κρὲ σὺ μὲν νομίξοις ἀν σέαυτὸν ἢ θέλῃς
 ἔξω

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔξω βάρβας αἰτίας εὐλόθερον.
 σὺ δ' ἄπε μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα.
 ἤδη τὰ κηρύχθεντα, μὴ πράσσιν τάδε;
 ἄν ἤδη· τί δ' ἔτι ἐμμελλον; ἐμφανὴ γὰρ ἦν.
 κρέ καὶ δ' ἦ τόλμας τῆς δ' ὑπερβαίνῃ νόμους;
 ἄν ὅ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
 ὅ δ' ἡ ξύνοικος τῶν κατωθεῶν δίκη,
 οἱ τῶν δ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
 ὅ δ' ἐσθέντ' οὐδ' ὅ μιν τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὥς τ' ἀγραπὰ καὶ σφαλῇ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμῆν.
 ὅ γάρ τι νῦν γε καλῶς, ἀλλ' ἄφ' ὅτε
 ξῆ ταῦτα· καὶ δ' ὅς οἱ δὲν ἐξ ὅτε φάνη.
 τῶν ἐγὼ ἔτι ἐμμελλον ἀνδρὸς ὅθενος
 φρόνημα δέσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσῃν· θανέμεν γὰρ ἐξ ἡδ' ἔτι· τί δ' ἔτι;
 καὶ μὴ σὺ πρὸ κηρύξας· ἡ δὲ τῶ χρόνῳ
 πρόθεν θανέμεναι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 Οὐστὶς γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὥς ἐγὼ κακοῖς
 Ζῆ, πῶς ὅδ' ἔτι κατθανὼν κέρδος φέρῃ;
 ἔτις ἐμοί γε τῶν δ' ἐμὸν τυχεῖν,
 παρ' ὅθεν ἄλλος, ἀλλ' ἂν ἡ τὸν ἐξ ἐμῆς
 ματρὸς θανόντ' ἀθαπὼν ἡνυχόμην νέκυν,
 κήνοις ἂν ἦλθην, τοῖς δ' ἐπ' ἄλγυνόμαι.
 σοὶ δ' ἡ δοκῶν νῦν μῶρα δρῶσα τυχεῖν,
 χεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
 Χο θηλοὶ τὸ γέννη μ' ὡ μὲν ἐξ ὡ μὲν πατρὸς
 τῆς παιδὸς· ἡ μὲν δ' ἐπ' ἵσταται κακοῖς.
 κρέ Ἀλλ' ἴσθι τοὶ τὰ σκληρὰ ζῶν φρονήματα,
 Γίγνηται μάλιστα καὶ τὸν ἐγκρατέστατον

» Σίδηρον ὅπλον ἐκ πυρὸς περισκελῆ,
 » Θρυαθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖς ἂν εἰσίδοις.
 » Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τὸς θυμὸν μένους
 » Ἰππὸς καταρτυθέντας· ὃ γὰρ ἐκπέλει
 » Φρονεῖν μέγ', ὅστις δ' ὅλος ἐστὼν πέλας.
 αὐτὴ δ' ὕβριξ ἐν μὲν τότ' ἐξήπισατο
 νόμους ὑπερβαίνουσα τὸς προκειμένους.
 ὕβρις δ' ἐπεὶ δέδρακεν ἥδε δυντέρα,
 τύτοισι ἐκχυλῖν, καὶ δέδρακεν ἄν γέλαν.
 ἥ νῦν ἐγὼ μὲν ἔκ ἀνὴρ, αὐτὴ δ' ἀνὴρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατείτη δὲ κείσεται κρήνη.
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφεῖς, εἴθ' ὅμαιμονες ἑράας
 τῷ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκίε κυρεῖ,
 αὐτὴ τε χ' ἡξύναιμος ἔκ ἀλύξετον
 μόρσιν κακίσου· καὶ γὰρ ἔν κείνην ἴσον
 ἐπαυτῷ μαιτῷ δὲ βυλῶσαι τάφῳ.
 καὶ νῖν καλεῖτ'· ἐσὼ γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσῶσαν αὐτήν, ὃ δ' ἐπὶ βολον φρενῶν.
 » Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπῆς
 » Τῶν μὴ δ' ἐν ὀρθῶς ἐν σκοτῷ τεχνωμένων.
 » Μισῶ γὰρ μέντοι χ' ὥταν ἐν κακοῖσιν τις
 » Ἀλὲς, ἔπειτα τὸτο καλλύνειν θέλη.
 ἀν θέλεις τί μείζον ἢ κατακτείνειαι μ' ἐλὼν;
 ἀρέ ἐγὼ μὲν ἔδην· τῶντ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω.
 ἀν τί δ' ἦτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἀρετὴν ἔδην, μὴ δ' ἀρεθεῖν ποτέ.
 ἔτῳ δὲ καὶ σοὶ τά μ' ἀφανδάνοντ' ἔφην.
 καί τοι, πόθεν κλέος γ' ἂν ἀνκλέεστρον
 κατέσχον, ἢ τὸν αὐτὰδελφον ἐν τάφῳ
 τιθείσα; τύτοισι τὸτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ'

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

λέγεται ἄν, εἰ μὴ γλώσσῃ ἐπιλείσοι φόβος.
 ἀλλ' ἡ τυραννὶς, πολλά τ' ἄλλ' ἀνδραμονεῖ,
 καὶ ἐστὶν αὐτῇ δρᾶν, λέγειν θ' ἀβύλεται.
 κρέ σύ τ' ἔτο μὲν τῶνδε Κασμείων ὄρας;
 ἄν ὁρῶσι χ' οἶδε· σοὶ δ' ὑπὶ πλάσι σῶμα.
 κρέ σύ δ' ἔτι ἐπαίδῃ τῶνδε χωρὶς εἰφρονεῖς;
 ἄν ἔδ' ἐν γὰρ ἀσχερὸν τὸς ὁμοπαλάγγους σέβειν.
 κρέ ἔκκεν ὁ μαιμος χ' ὠκαταντίον θανάων;
 ἄν ὁ μαιμος ἐν μίᾳς τε καὶ ταύτῃ πατρός.
 κρέ πῶς δ' ἦτ' ἐκείνῳ δύσε βεῖ τι μᾶς χάριν;
 ἄν ἔμαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανόντων νέκυς.
 κρέ εἴ τοι σφετι μᾶς ἐξίσχῃ τῷ δύσε βεῖ.
 ἄν ἔγ' ἄρ' τι δ' ἄλλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.
 κρέ πορθῶν γε τήνδε γῆν· ὅδ' ἀντιστὰς ὑπέρ.
 ἄν ὁ μὲν δ' ἄρ' ἄλλος τὸς νόμους τῶνδε ποθεῖ.
 κρέ ἀλλ' ἔχ' ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχέειν ἴσος.
 ἄν τίς δ' οἶδεν εἰ κατὰ τὴν ἀνὰ γῆν ταδε;
 κρέ ἔτοι πόθ' ἔχθρος, ἔθ' ὅταν θάνῃ φίλος.
 ἄν ἔτοι συνέχῃεν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
 κρέ κατὰ νῦν ἐλθῶσ', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμὲ δ' ἐξῶντος, ἔκ' ἀρξείην.
 χο καὶ μὲν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη
 φιλάδελφα κατὰ δάκρυα ληβομένα.
 νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπέρ, αἵματόεν
 ῥέθος αἰσχύνει,
 τέγγουσ' ἀνὼ παρὰ φάν.
 κρέ σύ δ' ἡ κατ' οἴκους ὡς ἐχίδν' ἤφθ' μένη
 λήθυσά μ' ἐξέπινες; ἔθ' ἐμάνθανον
 τρέφων δ' ἄτας, καὶ παναστάσης θρόνων;
 φέρ' εἴπε δὴ μοι· καὶ σὺ τῶδε τῶ τάφου

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- φῆσθ' μεταχθῆν, ἢ ξομῆτο μὴ ἐλύναι;
 ἴσ δέδρακα τῆρρον, ἢ περὶ ἡδ' ὁμοῦ ῥοθῆ.
 καὶ ξυμμετίχω, καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
 ἀν ἀλλ' ἔκ' ἐασθ' τῆτορ, ἢ δίκησ'· ἐπεὶ
 ἔτ' ἠθέλησας, ἔτ' ἐγὼ κοινώσαμην.
 ἴσ ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν ἔκ' αἰχύνομαι,
 ξύμπλην ἐμαυτὴν τῷ πάθῳ ποιεμένη.
 ἀν ὦν τῆρρον, ἄδης, ἢ οἱ κατὰ ξυνίστορες.
 ὦ Λόχοις δ' ἐγὼ φίλῃσάν, ἔσπερ' ὠφίλην.
 ἴσ μήτοι κασιγνήτη μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ ἔ
 θανῆν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.
 ἀν μή μοι θάνης σὺ κοινά· μήθ' ἄ μὴ θίγῃς,
 ποῖς σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ.
 ἴσ καὶ τίς βίος μοι, σὺ λεηλεμένη, φίλος;
 ἀν Κρέοντ' ἐρώτα· τῷδε γὰρ σὺ κηδεμών.
 ἴσ τί τῶτ' ἀνίσθ' μ', ἔδ' ἐν ὠφελῇ μένη;
 ἀν ἀλγῶσα μὲν δῆτ', ἢ γελῶτ' ἐν σοὶ γελῶ.
 ἴσ τί δῆτ' ἀν ἀλλὰ νῦν σ' ἐτ' ὠφελοῖ μ' ἐγὼ;
 ἀν σῶσον σεαυτήν· ἔφθονῶ σ' ὑπεκφυγῆν.
 ἴσ οἱ μοι τάλαίνα, καὶ μπλάκω τῷ σὺ μόρῃ;
 ἀν σὺ μὲν γὰρ ἤλθῃν· ἐγὼ δ' ἐκ' ἀπὸ θανάτῳ.
 ἴσ ἀλλ' ἔκ' ἐπαρρήτοισι γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ἀν καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκην φρονῆν.
 ἴσ καὶ μὴν ἴση νῶϊν ἐστὶν ἡ ἔξαμαρτία.
 ἀν θάρσθ', σὺ μὲν ξῆς, ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλας
 τέθνηκεν· ὥστε τοῖς θανῶσιν ὠφελῆν.
 κρέ τὼ παῖδε φημὶ τῷδε, τὴν μὲν, ἀρτίως
 ἄνθ' πεφάνθαι· τὴν δ' ἄρ' ἔτ' ἀπὸ πρῶτ' ἐφυ.
 ἴσ Οὐ γὰρ ποτ' ὦ νᾶξ ἔδ' ὅς ἀν βλαστῇ μένη;
 ὦ Νῦν τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

σοί

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κρέ σοὶ γυν, ὅθ' ἔλασ' ἄν κακῶ πρόαφ' ἡ κακά.
 ἴσ τί γὰρ μόνῃ μοι τῇσδ' ἀτέρ βιώσιμον;
 κρέ ἀλλ' ἦδε μέν σοι μὴ λέγ', ὅ γὰρ ἔσ' ἔτι.
 ἴσ ἀλλὰ κτενέσ' νυμφῶν τῶ σωτῆ τέκνῃ;
 κρέ ἀρώσι μαι γὰρ χ' ἀτέρων ἔσιν γύναι.
 ἴσ ὅχ' ὡς γ' ἐκένω τῇδε τ' ἡν ἡρμους μένα.
 κρέ Κακὰς ἐγὼ γυναικάς ἡάσι συγῶ.
 ἄν ὠφίλταθ' αἶμον, ὥς σ' ἀτιμάξῃ πατήρ.
 κρέ ἄγαν γε λυπῆς καὶ σὺ, καὶ τὸ σὸν λέχος.
 ἴσ ἦ γὰρ σερήσῃς τῇσδε τὸν σωτῆ γόνον;
 κρέ ἄδης ὁ παύσων τῇσδε τὸς γάμους ἔφν.
 ἴσ δεδογμέν' ὥς ἔοικε τήνδε κατθανεῖν;
 κρέ καὶ σοί γε, καὶ μοί· μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
 κομίζετ' ἔσω δμῶες· ἐκ δὲ τῇδε χρή
 γυναικάς εἶναι τάσδε, μὴδ' ἀνγμένας.
 » Φύγῃσι γάρ τοι χ' οἱ θρασῆς, ὅταν πέλας
 » Ἦδη τὸν ἄδην ἡσορῶσι τῶ βίῃ.
 » Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἀγασσος αἰών.
 » Οἷς γὰρ ἂν σφ' αἰθερὸς θεὸς βένδ' ἄτας
 » Οὐδὲν ἐλλήπῃ, γενεᾶς
 » ἐπὶ πλῆθος ἔρπον,
 » Ομοιον ὥστε ποντίας ἁλὸς
 » Οἷδμα δυσπνόοις ὅταν
 » Θρήνησιν ἔρεβος ὕφαλον
 » Ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
 » Κυλίνδῃ βυαόθεν κελευάν
 » Θῖνα, καὶ δυσάνεμον,
 » Στόνῳ βρέμεισι δ' ἀντιπλήγῃς αἰπταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδῶν οἰκὸν ὀρῶμαι
 πῆματα φθιμένων ἐπὶ πῆμασι πίπτον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τ' ὅδ' ἀπαλλάσσει γενεάν
 γένος, ἀλλ' ἐρήπῃ
 θεῶν τις· ὅδ' ἔχῃ λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐχάτας ὑπὲρ
 ῥίξας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπυ δόμοις.
 καὶ τ' αὖ νιν φονία θεῶν τῶν
 νερτέρων ἀμὰ κόνις
 λόγῳ τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς.
 τεὰν Ζεὺς δύνασιν, τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάχρη;
 τὰν, ὅθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογέρως,
 οὐδ' ἀκάματοι θεῶν
 μῆνες· ἀγέρῳ δὲ χρόνῳ δυνάσας
 κατέχῃς ὀλύμπου,
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
 τό, τ' ἔπῃτα, καὶ τὸ μέλλον,
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει.
 νόμος ὅδ' ὅδ' ἐν' ἔρπῃ
 θνατῶν βιότῳ πάμ
 πόλις ἐκ τὸς ἄτας.

- * Ἀ γὰρ δὴ πολὺ πλαγκτός ἐστις,
- * Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
- * Πολλοῖς δ' ἀπάτα καὶ φρονόων ἐρώτων.
 εἰδότες δ' ὅδ' ἐν' ἔρπῃ,
 πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσφύσῃ.
 σοφία γὰρ ἔκτε
 κληνὸν ἔπος πέφανται,
 * Τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλόν
 * Τῷ δ' ἐμμεν', ὅτῳ φρένας
 * Οἷός ἄρ' ἔστι πρὸς ἄτας.

Γράσσει

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- » Γράσας δ' ὀλιγοσύν
- » Χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
- ὅδε μὲν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννη μ' ἄρ' ἄχνυ μένος
τῆς μελλογάμου νύμφης
τάλιδος ἥκη μόρον Ἀντιγόνης
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλῶν.
- κρέ τάχ' ἴσόμεθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ πάτερ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσάνων πάρος
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχὲρ ὄντες φίλοι;
- αἰ πάτερ, σὸς εἰμι· καὶ σὺ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορροῖς· αἷς ἔγωγ' ἐφέτομαι.
ἐμοὶ γὰρ ὅδ' ἔστι ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
- κρέ ὅττω γὰρ ὦ πάτερ, χρὴ διὰ σέρνων ἔχην,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὅτιθεν ἐσάναι.
τούτου γὰρ ἔνεκ' ἄνδρες ἄρχονται, γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχην,
ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακῶς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξίσου πατρί.
- » Οἷσιν δ' ἀνωφέλιτα φυτὰς τέκνα,
- » Τὶ τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο, πλὴν αὐτῷ πόνουσ
- » Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μήνυν ποτ' ὦ πάτερ τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς ἔνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται
- » γυνὴ κακὴ ξύναντος ἐν δόμοις. Τὶ γὰρ
- » Γένοιτ' ἂν ἑλκος μείζον, ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πῦσας ὥσείτε δυσμενῆ, μέθεις

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τὴν παῖδ' ἐν ἄδου τήνδε νυμφαύσῃ τινί.
 ἔπει γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλεως ἀπισήσασαν ἐκ πάσης μόνῃ,
 φουδῇ γ' ἐμαυτὸν ὅ κατασῆσω πόλιν,
 ἀλλὰ κτενῶ· πρὸς ταῦτ' ἐφυνεύειτω Δία
 ξύναι μιν· εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγενὴ φύσιν
 ἄκοσμα, θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 » Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔς' ἀνὴρ
 » Χρηστὸς, φανῆται καὶ πόλιν δίκαιος ὢν.
 » Ὅστις δ' ὑπερβᾶς, ἢ νόμους βιάζεται,
 » Ἡ τὴν πίτῃσιν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
 » Οὐκ ἔς' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμῆς τυγχῇ.
 » Ἀλλ' ὃν πόλις σῆσθε, τῷδε χρὴ κλύειν
 » Κάσμικρά, καὶ δίκαια, καὶ τὰναντία.
 » Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσύνῃ ἐγὼ,
 » Καλῶς μὲν ἄρχῃν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλῃν.
 » Δορὸς τ' ἂν ἐν χερσὶν προστεταγμένον,
 » Μένειν δίκαιον καὶ γὰρ παρὰ σάτην.
 » Ἀναρχίας γὰρ, μῆξον ὅτι ἐστὶν κακόν.
 » Αὕτη πόλις τ' ὅλλυσιν· ἢ δ' ἀναστάτους
 » Οἴκους τίθουσιν· ἢ δὲ σὺν μάχῃ δορὸς
 » Τροπὰς καταρρήγνυσιν· τῶν δ' ὀρθομένων,
 » Σώξῃ τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πρὸς ἀρχία.
 » Οὕτως ἀμυντέ ἐστι τοῖς κοσμημένοις.
 » Καὶ τοὶ γυναικὸς ὅδε μῶς ἡσυχία.
 » Κρεῖσσον γὰρ εἴπερ δὴ πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσῇ,
 » Κούκ' ἂν γυναικῶν ἡσυχίαν καλὸί μεθ' ἅν.
 20 ἢ μῖν μὲν εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμεσθα,
 λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς περὶ.
 25 Γάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 20 Γ' ἀντῶν ὅς' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγῃς ὀρθῶς τάδε,
 οὐτ' ἂν δυνάμην, μήτ' ἐπιστάμην λέγειν.
 γένοιτο μέντ' ἂν χ' ἄτέρῳ καλῶς ἔχον.
 σοὶ δ' ἔν πεφουκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
 λέγῃ τις, ἢ πράσῃ τις, ἢ φέγῃ ἔχῃ.
 τὸ γὰρ σὸν ὅμμα, δεινὸν ἀνδρὶ διήμότη
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων,
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἑσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδά ταύτην οἷ' ὁδύρεται πόλις.
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατη
 καί τις ἅπ' ἔργων ἀκλεεστάτων φθίνῃ.
 ἥ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδε λφον ἐν φοναῖς
 πεπῶτ' ἀθαπῶν, μήθ' ὑπ' ὠμῆτων κυνῶν
 ἕσθ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
 ἔχῃ δὲ χρυσῆς ἀξία τι μῆς λαχῆν;
 τοιὰ δ' ἔρε μὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις.
 25 Εμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος ἀντυχῶς πάτερ,
 26 Οὐκ ἔστιν ἔδ' ἐν κτῆμα τιμιώτερον.
 27 Τὶ γὰρ πατὴρ θάλλοντος, ἀκλέας τέκνοις
 28 Αἰαλμα μείζον, ἢ τὶ πρὸς παίδων πατρί;
 μὴν ὦν ἐν ἥβῃ μόνον ἐν σαυτῷ φόρῃ.
 ὡς φῆς σὺ καὶ δὲν ἄλλο τοῦτ' ὀρθῶς ἔχῃ.
 29 Οστις γὰρ αὐτὸς ἠφρονῆν μόνος δοκεῖ,
 30 Ἡ γλῶσσαν, ἢν ἔκ' ἄλλος, ἢ φυλὴν ἔχῃ,
 31 Οὔτοι διαπύχθεντες, ὥφθισαν κενόι.
 32 Αλλ' ἀνδρα κῆν τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνῃ
 33 Γόλλ' ἀχρὸν ἔδ' ἐν, καὶ τὸ μὴ τέγῃν ἄγαν.
 34 Ορᾶς παρὰ ῥ' εἰθροισι χεῖμαρ' ῥοῖς ὅσα
 35 Δένδρων ὑπὸ κη, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

» Τὰ δ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρε μὲν ἀπόλλυται ;
 » Αὐτῶς δὲ, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα
 » Τήνας ὑπέκη μὴ δὲν, ὑπὶ οἷς κἄτω
 » Στρέψας τολοιπὸν σέλμασιν, νυκτί ληταί.
 ἀλλ' ἔκε θυμῷ· καὶ μετὰ σασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κἄπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσεσι, φημ' ἔγωγε πρεσβύην πολὺ
 φύναι τὸν ἄνδρα, πάντ' ἐπισήμης πλέω.
 ἧ δ' ὄν, φιλῇ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπην,
 » Καὶ τῶν λεγόντων αὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.
 χο ἄναξ, σέτ' εἰκὸς εἴ τι κάριον λέγῃ,
 μαθεῖν· σέτ' αὖ τοῦδ'· αὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
 κρέ οἱ τιηλικόιδε καὶ διδάξέ με θάδῃ
 φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τιηλικούδε τὴν φύσιν ;
 αἰ μὴ δὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰδ' ἐγὼ νέος,
 » Οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον, ἢ τὰ ῥα σκοπεῖν.
 κρέ ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν ;
 αἰ ἔδ' αὖ κελεύσαι μ' ἀσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
 κρέ ἔχῃ δὲ γὰρ τοῖσδ' ἐπείληται νόσω ;
 αἰ ἔφησι Θήβης τῆσδ' ὁ μὲν πόλις λεῶς.
 κρέ πόλις γὰρ ἡμῖν αὖ με χρὴ τάσθην ἐρῆ ;
 αἰ ὅρῳ τὸδ', ὥς ἔρηκας ὥς ἄγαν νέος ;
 κρέ ἄλλω γὰρ ἢ μοὶ χρὴ γε τῆσδ' ἀρχὴν χθονός ;
 αἰ Πόλις γὰρ ἔκ' ἐσθ', ἥ τις ἀνδρὸς ἐσθ' ἐνός.
 κρέ οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται ;
 αἰ καλῶς ἐρήμης γὰρ σὺν γῆς ἀρχοῖς μόνος.
 κρέ ὅδ' ὥς εἰσὶν τῇ γυναικὶ ξυμμαχῆ.
 αἰ ἧπερ γυνὴ σὺ· σοῦ γὰρ ὦν προκῆδομαι.
 κρέ ὦ παγκράτιστε διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
 αἰ ἔγὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνωνθ' ὀρῶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κρέ ἄμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
 αἰ ὅ γὰρ σέβης, τι μάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
 κρέ ὦ μιᾶρόν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕπερον.
 αἰ ὅ κ' ἂν γ' ἔλοις ἡσώ γε τῶν ἀνδρῶν ἐμέ.
 κρέ ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κήνης ὁδὸς;
 αἰ καὶ σοῦ τε, καὶ μου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
 κρέ ταύτην ποτ' ἐκ' ἐσθ' ὥς ἐτι ξῶσαν γαμῆς.
 αἰ ἥ δ' ἔν' θανεῖται· καὶ θανούσ', ὀλεῖ τινά.
 κρέ ἢ κατ' ἀπῆλὼν ὦδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς;
 αἰ τίς δ' ἐς ἀπῆλὴν πρὸς κενὰς γνώμας λέγῃ;
 κρέ κλαίων φρενώσῃς, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός.
 αἰ ἢ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἄνδ' ἐκ' οὐ φρονεῖν.
 κρέ γυναικὸς ὦν δούλου μα, μὴ κώτιλλέ με.
 αἰ βούλῃ λέγῃν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύῃ;
 κρέ ἄληθες· ἀλλ' ὅ τόνδ' ὀλυμπον ἰσθ' ὅτι
 χαίρων ἐπὶ φόβοισι δειννάσῃς ἐμέ.
 ἄγετε τὸ μῖσος ὥς κατ' ὅμα κατ' αὐτίκα
 παρόντι θνήσκῃ πλησίά τῶν νυμφίῳ.
 αἰ ὅ δ' ἦτ' ἐμοι γε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ.
 ὅθ' ἥ δ' ὀλεῖται πλησία, σὺ τ' οὐδ' αἶμα
 τοῦ μὲν προσόψῃ κατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων.
 ὥς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένη ξυνών.
 χο ἀνὴρ ἀναξ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.
 νοῦς δ' ἐστὶ τιλικούτος ἀληθείας, βαρύς.
 κρέ δράτω· φρονήτω μῆξον, ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών.
 τά δ' ἔν' ἰόρατά δ' ὅ κ' ἀπαλλάξῃ μόρου.
 χο ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτείνανός;
 κρέ ὅ τίν γε μὴ θιγοῦσαν· αὐτὰρ ἔν' λέγῃς.
 χο μόρω δὲ ποίω καὶ σφεβουλόμην κτανῆν;
 κρέ ἄγων ἐρημος ἐνθ' ἂν ἢ βροτῶν σίβος,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πρὺψω πετρῶδες ἔωσαν ἐν κατώρυγι
 φορβῆς τοσούτον, ὥς ἄγος μόνον προθείς.
 ὅπως μίᾳ σμαπᾷ σ' ὑπεκφύγοι πόλις.
 καὶ κείτ' ὅν ἄδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν
 αὐτοῦ μένη που, τάνξεται, τὸ μὴ θανεῖν.
 ἢ γινώσεται γοῦν ἀλλὰ τὴν καὶ αὖθ' ὅτι
 πόνος περιώσ' ἐστὶ τὰν ἄδου σέβην.
 ἔρως ἀνίκατε μάχαν.
 ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτει.
 ὃς ἐν μαλακαῖσι παρῆαις
 νεάνιδος ἐν νυχλὺς.
 φοιτᾷ δ' ὑπερπόντιος, ἐν
 τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς.
 καὶ σ' ἔτ' ἀθανάτων φύξιμος ἔδειξ',
 ἔθ' ἀμερίων ἐπ' ἄν
 θρώπων· ὃδ' ἔχων, μέμνηεν.
 σὺ καὶ δικάων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λῶβᾳ.
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναι μὲν ἔχῃς ταράξας.
 νικᾷ δ' ἐναργὲς βλεφάρων
 ἡ μένος ἀλέκτρον
 οὐ μὲν τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
 θεομῶν· ἀμαχος γὰρ ἐμ
 παῖξθ' θεὸς Ἀφροδίτα.
 οὐδ' ἡδ' ἔτι γὰρ καὶ τοῖς θεομῶν
 ἔξω φέρομαι τὰ δ' ὀρέων· ἔχῃ
 δ' ἔτι πηγὰς δύναιμαι δακρύων,
 τὸν παγκοῖταν ὅθ' ὀρῶ θάλαμον,
 τὴν δ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- αν ὁράτε μὲν ὧς πατρίας πολίται,
 τὰν νεάταν ὁδὸν
 σείχουσιν, νεάτον δὲ φέγγος
 λάουσιν ἀελίου,
 κούποτ' αὖθις; ἀλλὰ μὲν παγκοίτας
 αἰδασξῶσαν ἀγῆ
 τὰν ἀχέροντος ἀκτάν ἔθ' ὕμεναιών
 ἔκκληρον, ἔτ' ἐπινυμφίδιός
 πω μέ τις ὕμνος
 ὕμνησεν, ἀλλ' ἀχέροντι νυμφεύσω.
 χο ἔκουν κληνὴ καὶ ἐπαινον ἔχου
 σ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κούθος νεκύνων.
 ἔτε φθινάσι πληγῆσαν νόσοις,
 ἔτε ξιφίων ἐπίχθρα λαχού
 σ'· ἀλλ' αὐτόνομος ξῶσα μόνῃ δὴ
 θνατῶν, αἰδαν καταβήσῃ.
 αν ἦκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ.
 τὰν, κιαὸς ὧς ἀτενῆς
 πετράα βλάσα δάμασεν· καίνιν
 ὄμβρω τακομέναν
 ὡς φάτις ἀνδρῶν, χιών τ' ὕδα μᾶλ' ἔπῃ.
 τέγγῃ θ' ὕπ' ὀφρύσι παγκλαύσοις
 δῆράδας· ἄ με
 δάμων ὁμοιοτάταν κατὰν ἀξῇ.
 χο ἀλλὰ θεός τοι, καὶ θεογενής.
 ἦ μείς δ' ἐβροτοὶ, καὶ θνητογενῆς.
 καί τοι φθιμένα, μέγ' ἀκούσαι
 τοῖς ἰσοθέοις ἔκκληρα λαχῆν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὖ οἱ μοι, γελῶμαι· τί με πρὸς
 θεῶν πατρώων
 ἔκ' ὅλο μέναν' ὑβρίξῃς, ἀλλ' ἐπίφαντον·
 ὦ πόλις· ὦ πόλεως
 πολυκτὴμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διρκᾶαι κρήναι,
 Θήβας τ' ἀαρμάτου ἄλσος· ἔμπαρ
 ξυμάρτυρας ὕμ' ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἀπλωτος, οἷοισιν νόμοις
 πρὸς ἔργματι μβόχων ἔρ
 χομαι τάφου ποτανίου·
 ἰὼ δ' ὕσανος·
 ἔτ' ἐν βροτοῖσιν, ἔτ' ἐν νεκροῖσι·
 χε μέτοικος, ἔξῳσιν, ἔθανοῦσιν,
 προβᾶσ' ἐπ' ἔχατον θράσους,
 ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
 προσέπεσες ὦ τέκνον πολύ·
 πατρώονδ' ἐκτίνξῃς τὴν ἄβλιν·
 αὖ ἔφασκας ἀλγυνοτάτας
 ἐμὸι μερίμνας
 πατρός τριπόλιν οἶκτον·
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πόντου
 κληνῶις Λαβδακίδαισιν·
 ἰὼ ματρώαι λέντρων
 αἵται, κοίμηματ' αὐτοχένη
 τ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἀταλαίφρων ἔφην·
 πρὸς δ' ἄρ' αἴος ἄγαμος ἄ
 δ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι·

ἰὼ ἰὼ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ἰὼ δυσπότημα
 κατ' ἰγνίτε γάμων κυρήσας
 θανῶν, ἔτ' ἔσαν κατ' ἡνάρεις με.
 χο σέβην μὲν, ἀσέβηά τις.
 κρᾶτος δ' ὅτ' κρᾶτος μέλῃ,
 παραβατὸν ἔδα μὴ πέλῃ.
 σέ δ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὀργά.
 αν ἀλλυτος ἄφελος ἀνυμέναος
 ταλαίφρων ἀγομαι
 τάνδ' ἐτοίμαν ὀδὸν ἐνέτι
 μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμ
 μαθέμις ὄραν τάλανα· τὸν δ'
 ἐμὸν πῶτ' μονάδ' ἀκρυτον, ἔδῃς
 φίλων σενάξῃ.
 κρέ Ἀρίσ' αἰσίδας καὶ γούους πρὸ τοῦ θανῆν
 » ὣς ἔδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν ἡ χρεὶ ἢ λήγῃ;
 ἔκ' ἄξ' ἐθ' ὡς τάχιστα καὶ κατηρεφῇ
 τύμβῳ περιπύξαντες ὡς εἰρήν' ἐγὼ,
 μόνην ἀφῆτ' εἰρημον, ἥτε χρεὶ θανῆν
 ἥτ' ἐν τοιαύτῃ ξῶσα τυμβῶν στήν;
 ἢ μῆς γὰρ ἀγνοῖ τοῦ πὶ τήνδε τὴν κόρην.
 μετοικίας δ' ἔν τῃς ἄνω σιρήσεται.
 αν ὦ τύμβος, ὦνυμφῶν, ὦ κατασκαφῆς
 οἰκησις αἰεφρουρος, δι' ὅραόμαι
 πρὸς τοὺς ἐμυκτῆς, ὦν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 πλεῖστον δέδεκται Γερσέφω ἀλωλότην.
 ὦν λοιθία γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ
 κάτῃμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκην βίου.
 ἐλθοῦσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
 φίλη μὲν ἔξην πατρί, προσφιλὴς δέ σοι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μήτερ, φίλη δὲ σὸι κασίγνητον κῆρα.
 ἐπεὶ θανόντας αὐτόχρημ' ἡμᾶς ἐγὼ
 ἔλυσσα, καὶ κόσμισα, καὶ τιτυμβίους
 χάς ἔδωκα. νῦν δὲ Γολύνγκες, τὸ σὸν
 δέμας περισέλλουσα, τοιάδ' ἄρ' νυμαι.
 καί τοι σ' ἐγὼ τίμισα, τοῖς φρονέουσιν ἄν.
 ὅ γάρ ποτ' ἔτ' ἂν εἰτέκνων μήτηρ ἔφην,
 ἔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτίηκετο,
 βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνθρώμιν πόνον.
 τί νος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν.
 καὶ πάντες ἐπ' ἄλλῃ φωτὸς, ἢ τοῦδ' ἥμπλακον.
 μητρός δ' ἐν ἄδου καὶ πατρὸς κενυθότοι,ν,
 οὐκ ἔσ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλαστῇ ποτε.
 τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσας ἐγὼ
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξε ἁμαρτάνην,
 καὶ δὴν ἀτολμᾶν ὧ κασίγνητον κῆρα.
 καὶ νῦν ἄγ' με διὰ χειρῶν ἔτω λαβὼν,
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον. οὔτε τοῦ γάμου
 μέρος λαχοῦσαν, ὅτε παιδίου τροφῆς.
 ἀλλ' ὧ δ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
 ξῶσ', εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκηφάς.
 ποῖαν παρέξει θοῦσα δαίμόνων δίκην;
 τί χρεὶ με τὴν δύστηνον εἰς θεὸς ἔτι
 βλέπην; τί ν' αὐδ' ἂν ξυμμάχων; ἐπήγε δὴ
 τὴν δυαέβαν ἀσεβοῦσ' ἐκτῆσά μιν.
 ἀλλ' ἢ μὲν ὅν τ' ἄδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,
 παθόντες ἂν ξυγγνώμην ἢ μαρτηκότες.
 εἰ δ' οἶδ' ἁμαρτάνεσι, μὴ πλήω κακὰ
 πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

χο' ἔτι

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

χο ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
 ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδ' ἔχουσι.
 κρέ τοι γάρ τοι τούτων τοῖσιν ἄγουσι,
 κλαῦμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπερ.
 ἀν οἱ μοι θανάτου τοῦτ' ἐγγυάτω
 τοῦτος ἀφίηται.
 κρέ θάρσειν ὅδ' ἐν παραμυθοῦμαι,
 μὴ ὅτ' αὖτε ταύτη κατακυρῖσθε.
 ἀν ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῶν,
 καὶ θεοὶ πατρογενεῖς,
 ἄγομαι δὴ, κοῦκέτι μέλλω.
 λούσσετε Θήβης οἱ ποῖραν ἰδῶσα
 τὴν βασιλίδ' αὖ μούνην λοιπὴν
 οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάχῳ,
 τὴν αὖ σέβαν σεβίσασα.
 χο ἔτλα καὶ Δανάας ὑράνιον φῶς
 ἀλλάξει δέ μας ἐν χαλκοδέτοις
 αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
 τυμβήρῃ θαλάμῳ κατεξέχθη.
 καὶ τοι γενεᾷ τίμιος ὦπαί, παῖ.
 καὶ Ζηνὸς ταμιάε
 σκερονὰς χρυσοῦ ῥύττες.
 ἀλλ' ἂ μοιριδιὰ τις δύναισις, δηνά
 ὅτ' ἀννιν ὀμβρος, ὅτ' Ἀρης,
 ὅτ' Πύργος, ὅτ' Ἀλκίνοιοι
 μελαιναῖνες ἐκφύγοιεν.
 ἐλύθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
 Ἡδωνῶν βασιλῆς, κερτομίσις
 ὀργαῖς ἐκ Διονύσου,
 πετρώδ' ἀκατάφρακτος ἐν δισμῷ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔτῳ τὰς μανίας δὴνὸν ἀποσάξῃ
 ἀνθηρόν τε μένος· καὶ
 νος ἐπέγνω μανίας
 φάων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσας·
 παύσκει μὲν γὰρ ἐνθεοὺς
 γυναῖκας, ὀνίον τε πῦρ·
 φιλαύλους τ' ἠρέθισε μούσας·
 παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων πετρῶν
 διδύμας ἀλός
 αἰκταὶ βοασοῦραι·
 ἡ δ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησός,
 ἵν' ἀρχίπολις Ἄρης διαδοῖσι φινείδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαῶν ἀλαστοροισιν ὁμμάτων κύκλοις
 ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἵματι καὶ
 χήρεσι, καὶ κερκίδων ἀκμῶσι·
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεσι,
 μελέαν πάθαν
 κλαῖον ματρὸς, ἔχον
 τες ἀνύμφαντον γονάν· αἱ
 δὲ, σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἅντα τ' Ἐρεχθίδαν·
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις,
 τράφη θυέλλησιν ἐν πατρώαις
 βορέας ἀμιττος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ καὶ π' ἐκείνα
 μοῖραι μακρῶν ἐχον ὦπα·
 τῇ Θήβης ἀνακτες ἤκοι μὲν κοινὴν ὁδὸν
 δ' ἔξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐτὴ κέλευθος ἐκ προσηγορίας πέλας.
 κρὲ τίδ' ἐστὶν ὧ γεραί Τρεσίαν νέον;
 τῆ ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μὲν τῆ πιθοῦ.
 κρὲ ἔκουν πάρος γε σῆς ἀπεσάτην φρενός.
 τῆ τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκληροῖς πόλιν.
 κρὲ ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν οἰήσιμα.
 τῆ φρόνῃ βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
 κρὲ τίδ' ἐστὶν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω σοίμα.
 τῆ γνώσῃ τέχνης σιμεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
 εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνίθοσκόπον
 ἴξων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν,
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, καὶ κῶ
 κλάζοντας οἷσ' ὦ, καὶ βεβαρβαρωμένῳ,
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φινῆς.
 ἔγνω· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος, ἢ ἄσκημος ἦν.
 αὐτὸς δὲ δῆσας, ἐμπύρων ἐγὼ ὁ μὲν,
 βωμοῖσι καμφλέκτοισιν ἐκ δὲ θυμάτων,
 Ηφαιστὸς ἢ ἐλάμπεν ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
 μυδῶσα κηκὶς μυρίων ἐτήκετο,
 καὶ τυφε, καὶ ἐπῆνε καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεπείροντο, καὶ καταρρύνει
 μυροῖ καλυπῆς ἐξέκλιντο τι μελῆς.
 τοιαῦτα παῖδος τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσκήμων ὀργίων μαντάνματα.
 ἐμοὶ γὰρ ἔτος ἦγε μὲν, ἄλλοις δ' ἐγὼ.
 καὶ ταῦτα, τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐχάρατε παντελῆς,
 πλήρης ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦδ' οὐσμάρου πεπῶτος Οἰδίπου γόνου.
 καὶ τ' ὅδ' ἐχόνται θυσάδας λιτὰς ἔτι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θεοὶ παρ' ἡμῶν, ὅδε μὲν ἰών φλόγα.
 ὃ δ' ὄρνις ἀντή μους ἀπορροῖ βδ' ἑβοᾶς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωτός αἵματος λίπος.
 ταῦτ' ἔντενον φρόνητον. Ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τυξάμαρτάνην.
 Ἐπεὶ δ' αἰμάρτη κείνος, ἥ κ' ἐτ' ἴσ' ἀνὴρ.
 Ἀβουλος, ὃ δ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 Πρωὶ ἀκείται, μὴ δ' ἀκίνητος τίλη.
 Αὐθαδίατοι, σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἴ κε τῷ θανάοντι. μὴ δ' ὀλωλότα
 κέντη. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
 οὔ σοι φρονήσας, οὐ λέγω. Τὸ μανθάνειν
 δ' ἡδίστον οὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγει.
 κρέ οὔ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξότου σκοποῦ
 τοξεύειτ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦ δὲ μακτικῆς
 ἀπρακτος ὅ μιν εἰ μὴ τῶνδ' ὑπαὶ γένους.
 ἐξ ἡμπολήμει, καὶ πεφόρτισμαι πάλα.
 κερδαίνειτ' ἐμπολάτε τὸν πρὸ Σάρδεων
 ἡλεκτρον καὶ βούλεσθε, καὶ τὸν ἰνδικόν
 χρυσόν. τάφω δ' ἐκῆνον ἐχὶ κρύψετε,
 ὃ δ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
 φέρειν νιν ἀρπάξοντες ἐς Διὸς θρόνον,
 ὃ δ' ὥς μίαισμά τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ,
 θάπην παρήσω κείνον. οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 Θεοὺς μισάνειν, ὅστις ἀνθρώπων ἀφένει.
 πίπνουσι δ' ὡ γεραιὲ Τηρεσίαι βροτῶν
 χ' οἱ πολλὰ δεινὰ, πῶματ' αἰχρ' ὅταν λόγους
 αἰχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
 τῇ φαν. ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἄρα φράζεται;
 κρέ τί χρεῖμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;
 τῇ ὅσω

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τῇ ὅσω κρᾶτις ἴσῃ μάτων ἀβουλίᾳ;
 κρὲ ὅσω περ δῖμαι μὴ φρονέειν, πλῆσθι βλάβῃ.
 τῇ ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
 κρὲ ὅβουλομαι τὸν μάντιν ἀντὶ πείν κακῶς.
 τῇ καὶ μὴν λέγῃς, φασδὴ μεθεπίξειν λέγων.
 κρὲ Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
 τῇ τόδ' ἐκ τυράννων, ἀχροκέρδειαν φιλᾷ.
 κρὲ ἄρ' οἷα ταχὺς ὄντας ἀν' ἀνέλεως λέγων;
 τῇ οἷδ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σῶσας πόλιν.
 κρὲ σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰ δεικνύναι φιλῶν.
 τῇ ὄρσεις μετὰ κίνητα διαφρενῶν φράσαι.
 κρὲ κίνει· μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων.
 τῇ ἔτω γὰρ ἡδὴ καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
 κρὲ ὥς μὴ μολήσω νῆπι τὴν ἐμὴν φρένα.
 τῇ ἀλλ' οὐ γέ τοι κάττιοι μὴ πολλοὺς ἐτι
 τροχούς ἀμιλλήτηρας ἡλίου τελευτῶν,
 ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσθι.
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατώκισας.
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐθεῶν
 ἀμοιβὴν, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
 ὧν ἔτε σοὶ μέτεστιν, ἔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν· ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑπεροφθόροι
 λοχῶσιν ἄδου, καὶ θεῶν Ἐριννύες,
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακῶς.
 καὶ ταῦτ' ἄθρισον, ᾧ κατηργημένος
 λέγω· φανεί γὰρ ὁ μακροῦ χρόνου τριβὴ,
 ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκὺ ματα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
 ὅτων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν,
 ἢ θῆρες, ἢ τις πῆνός οἱωνός, φέρων
 ἀγέστον ὅς μιν ἐσιούχον ἐς πόλιν·
 τοιαῦτά σου· λυπεῖς γάρ· ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξόματα
 βέβαια· τῶν, σὺ θάλλπος ἔχ' ὑπεκδραμῆ·
 ὦ πάϊ, σὺ δ' ἡ μᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν ἔστος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γὰρ τρέφῃ τὴν γλῶσσαν ἡ συχωτέραν·
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἡ νῦν φέρῃ.
 χο ἀνὴρ ἄναξ βέβηκε δὲ γὰρ θεοπίσας·
 ἐπιστάμεθα δ' ἐξέοτου λυκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐν μελαίνῃς ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πώποτ' αὐτὸν ψῆδος ἐς πόλιν λαβῇ.
 κρέ ἔγνωκα καὶ τὸς, καὶ ταράσσομαι φρένας·
 " Τό, τ' ἡμᾶς γὰρ δὲ γόνον· ἀντιστάντα δὲ
 " Ἀτρεΐδης θυμὸν, ἐν δὲ γὰρ πάρα.
 χο ἀβουλίας δὲ πάϊ Μενεικίως Κρέον·
 κρέ τί δῆτα χρὴ δρᾶν, φράζε· πείσομαι δ' ἐγὼ.
 χο ἐλθὼν, κόρη μὲν ἐν κατώρυχος σέχης
 ἄνεις· κτίσον δὲ τῷ προκείμενῳ τάφον·
 κρέ καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρρησίαθῃ;
 χο ὅσον γ' ἄναξ τάχιστα· Συντέμνουσι γὰρ
 " Θεῶν ποδῶν τοὺς κακὸφρονας βλάβαι.
 κρέ οἱ μοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
 τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' ἔχ' ἰδυσμαχίαν.
 χο δρᾶν νῦν τάδ' ἐλθὼν, μήδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.
 κρέ ὦδ' ὥς ἔχω σείχοι μ' ἄν· οἳ τ' ὁπάονες,
 οἳ τ' ὄντες, οἳ τ' ἀπόντες ἀξίνας χερσὶν

ὁρμᾶσθ'

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὁρμαῖσ' ἐλόντες, εἰς ἐπόφιον τόπον.
 ἐγὼ δ' ἐπεφθὴ δόξα τῇ δ' ἐπεσφάφη,
 αὐτὸς τ' ἐδῆσα, καὶ παρῶν, ἐκλύσομαι.
 δέδοικα γὰρ μὴ τὰς καθεστῶτας νόμους
 ἄριστον ἢ σώζοντα, τὸν βίον τελέην.

χ^ο πολυώνυμε Κασμῆας
 νύμφας ἀγαλμα, καὶ Διὸς
 βαρυβρε μέτα γένος,
 κλυτὰν ὅς ἀμφέπης
 Ἰταλίαν, μέδης δὲ παρ
 κοῖνα Ελασινίας
 Δῆσ' ἐν κόλποις
 ὦ βακχῶν, βακχῶν μητρόπολιν Θήβαν
 ναίων, παρ' ὑγρὸν Ἰσμινῶ
 ῥέεθρον, ἀγρίῳ
 τ' ἐπὶ ποταμῷ δράκοντος.
 σέ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
 σέροφ' ὅπως πελινύς· ἐν
 θα Κωρύκῃαι νύμφαι
 σέχουσι βακχίδες,
 Κασαλίας τε νῆμα· καὶ
 σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσῆς ὄχθαι, χλωρὰ τ' ἄνθη
 πολυσάφυλος πέμπη
 ἀμβρότων ἐπέων ἀναξόντων
 Θηβαίης ἐπισκοπῶντ' ἀγῆας.
 τὰν ἐκ πασάν τι μᾶς
 ὑπερτάταν πόλεων,
 ματρὶ σὺν κερανίᾳ.
 καὶ νῦν ὥς βίαιας.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔχεται πάνδημος πόλις
ἐπὶ νόσσοις μόλιν
καθαρσίῃ ποδὶ Περνησίαν
ὑπὲρ κλιτῶν, ἢ συνόντα

πορθμόν.
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοραγὲ ἄσρων, καὶ νυχίων
φθερμάτων ἐπίσσηπε
παῖ Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίαις
σαῖς ἅμα περιπόλοις
θυάσιν, αἵ σε μαινόμεναι
πάννυχοι,

χορεύουσι τὸν ταμίαν Ιακχον.

ἀγ. Καδμὸς πάροιχοι, καὶ δόμων Ἀμφίονος,
ἢ ἔσθ' ὅποιον πάντ' ἄν' ἀνθρώπων βίον
ἔτ' ἀνέσαι μ' ἂν, ἔτε με μφαίμην ποτέ.

Τύχη γὰρ ὀρθοί, καὶ τύχη καταρρέπει

Τὸν αὐτυχῆντα, τὸν τε δυστυχῆντ' αἰεί.

Καὶ μάντις ὅδεις τῶν καθεστῶτων βροτοῖς.

Κρέων γὰρ ἦν ξηλωτὸς ὡς ἐμοί ποτε,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμήαν χθόνα,
λαβόντε χώρας παντελὴ μοναρχίαν,
αἴθνη, θαλλῶν ἀγενεῖ τέκνων ἀπορᾶ.

καὶ νῦν ἀφείται πάντα. Τὰς γὰρ ἡδονὰς,

Ὅταν προδῶσιν, ἀνδρὸς ὅτιθι μὲν ἐγώ.

Πλῦταιτε γὰρ κατ' οἶκον εἰ βύλει μέγα,

Καὶ ξῆ τῦραννον χῆρ' ἔχων. ἐὰν δ' ἀπῆ

Τέτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνῶ σιῖας

Οὐκ ἔτι πρὶν αἰμὴν ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

χ^ο τί δ' αὐτόδ' ἄλχος βασιλέων ἦκησ' φέρων;
 α^γ τεθνῶσιν· οἱ δ' ἐζῶντες, αἵτιοι θανέιν.
 χ^ο καὶ τίς φονεύς; τίς δ' ὁ κήμενος; λέγε.
 α^γ Αἰμὼν ὄλωλεν, αὐτόχθρ' αἰμάσσεται.
 χ^ο πότερα πατρώας, ἢ πρὸς οἰκίας χερός;
 α^γ αὐτὸς πρὸς αὐτῆ πατρὶ μινίσσας φόνου.
 χ^ο ὦ μάντι, τῷ ποσὺς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
 α^γ ὡς ὧδ' ἐχόντων, τᾶλλα βουλεύην πάρα.
 χ^ο καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμῶς
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐν δὲ δωμάτων
 ἦτοί κλύουσιν παῖδες, ἢ τύχη πάρα.
 α^γ ὦ πάντες ἄσπερ, τῷ λόγῳ γ' ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον σείχουσα Γαλλάδος θεᾶς,
 ὅπως ἰκοίμην ἀνγμάτων προσήγορος.
 καὶ τυγχάνω γε κλέθρ' ἀνασσαυτοῦ πύλης
 χαλῶσα· καὶ με φθόγγος οἰκίου κακῶς
 βάλλει δ' ἰώτων· ὑπὲρ δὲ κλίνομαι,
 δέσασσα πρὸς δμῶασι, καὶ ποπλήγομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε.
 κακῶν γάρ ὃν ἀπῆρος ὅσ' ἀκῶσομαι.
 α^γ ἐγὼ φίλην δέσποιναν, καὶ παρὼν ἐρῶ,
 καὶ δὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσσοι μ' ἂν, ὦν ἐσύσερον
 φῶσαι φανῶ μεθ' Ὀρθὸν ἢ ἀλήθῃ ἀγ-
 ἐγὼ δ' ἐσὼ ποδαγὸς ἐσθόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον· ἐνθ' ἐκτονηεὶς
 κυνοσπάραντον σῶμα Πολυνείκεος ἔτι.
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες Εὐρυδίαν θεόν,
 Γλάτωνά τ' ὄργας ἀμεινῆς καταχέβην,
 λῦσαντες ἀγνὸν λυτρὸν, ἐν νεοσπασί

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θαλλοῖς δ' ἤ λελήθο, συγκατήθομεν.
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκίᾳς χθονὸς
χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
τυμφῶν ἄδ' αὖ κοῖλον ἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἁκτέριστον ἄμφι πασάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνῃ μολῶν.
τῷ δ' ἀθλίας ἄσιμα περιβαίνῃ βοῆς
έρποντι μάλλον ἄσπον οἰμώξας δ' ἔπος
ἴησι δυσφρήνιτον· ὦ τάλας ἐγώ.
ἄρ' ἔμῃ μάντις; ἄρα δυστυχεσάτην
κέλευθον ἔρωτῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παῖδός με σαίνῃ φθόγγος· ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἴτ' ἄσπον ὠκῆς· καὶ παρασπέντες τάφῳ,
ἀθρήσασθ' ἄρ' μὲν χώματος λιθοσπαδῇ,
δύντες πρὸς αὐτὸ σύμιον, ἢ τὸν Λίμονος
φθόγγον συνίημι, ἢ θεοῖσι κλέπομαι.
τά δ' ἐξ ἀθύμῃ δεσπότης κελύσμασιν
ἠθρῶμεν· ἐν δὲ λοιπῷ τυμβούματι,
τὴν μὲν, κρεμασὴν αὐχένος κατήδομεν,
βρόχῳ μιτρώδεισιν δόνος καθιμμένην.
τόν δ' ἄμφι μέσῃ περιπετῇ προσήμενον,
ἀνῆς ἀποιμώξοντα τῆς κάτω φθορᾶν,
καὶ πατρός ἔργα, καὶ τὸ δύστηνον λῆχος.
ὅδ' ὥς ὁρᾷ σφε, συγνὸν οἰμώξας, ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτόν· κἄνα κωκυῖσας, καλῇ
ὦτλήμον, οἷον ἔργον ἔργασαι; τίνα
ἔγ' ἔχει; ἐν τῷ, ξυμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε τέκνων ἱκεσίος σέλισσομαι.
τόν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπῆνας ὁ παῖς,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πύσας προσώπῳ, καὶ δὲν ἀντιπῶν, ξίφος
 ἔλκεδ' ἱπλῶς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένῳ
 πατρός φυγᾶσιν, ἤ μετακ'· εἴθ' ὁ δύσμορος,
 αὐτῷ χολωθείς, ὥπερ εἶχ' ἐπενταθείς,
 ἤρεισε πλάνραις μέανον ἔγχος· ἐς δ' ὕγρὸν
 ἀγκῶν, ἐτ' ἐμφρῶν παρθένῳ προσπύναετα.
 καὶ φυσίων, ὅξ' ἦν ἐκβάλλει πνοήν
 λυκῇ παρὰ φοινὶς σαλάγματος.
 καὶ γὰρ δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰν νυμφικὰ
 τέλη λαχὼν δέλαιος εἰν ἄδ' αὖτόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβελίαν,
 ὅσω μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
 τί τ' ἄν φησέαις; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρεσὶν, πρὶν εἰπῆν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
 αὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι.
 ἄχ' ἵκεν καλὴν ἔσσαν, ἐς πόλιν γόους
 ἔκ' ἀξιώσειν· ἀλλ' ὑπὸ σέβης ἔσω
 δμῶαίς προθήσειν πένθος οἰκείον σέβειν.
 γνώμης γὰρ ἔκ' ἀπειρος, ὥς θ' ἀμαρτάνειν.
 ἔκ' οἶδ'· ἐμοὶ δ' ἔν' ἡ τ' ἄχ' αὖτις, βαρὺ
 δοκεῖ προσγῆναι, καὶ μάτην πολλὴ βοή.
 ἀλλ' ὅσο μεῖοι μὴ τι καὶ κατὰ χετον
 κρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ θυμὸς μένει,
 δόμους παρατείχοντες· αὖ γὰρ ἔν' λέγεις.
 καὶ τῆς ἄχ' γὰρ ἐστ' ἐπ' αὖτις βάρος.
 καὶ μὴν ὁδ' ἀνάξ' αὐτὸς ἐφίκε
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων.
 εἴθ' ἐμὶς εἰπεῖν, ἔκ' ἀλλοτρίαν
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν.
 καὶ τ' ὠφρενῶν δυσφρόνων,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἁμαρτήματα σερεῖ,
 θανάτουντ' ὥκτανόντας τε, καὶ
 θανόντας βλέποντες
 ἔμψυλός.
 ἰὼ μοι ἐμῶν ἀνολβαι
 βουλημάτων.
 ἰὼ παῖ· νέος νέω ξυμμόρω,
 αἶ, αἶ, αἶ,
 ἔθανες, ἀπελύθης
 ἔμαῖς, ἡδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
 χ^ο οἱ μὲν ὥς ἔοικας ὁφείναι τὴν δίκην ἰδεῖν.
 κ^ρέ ἔχω μαθὼν δέιλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ,
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα
 βάρος μ' ἔχων,
 ἔπαισεν· ἐν δ' ἔσφεν ἀγρίαις ὁδοῖς.
 οἱ μοι λεωπάτητον ἀντρέπων χαράν.
 φᾶ· φᾶ·
 ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
 οἱ ὥδέσποθ' ὥς ἔχων τε καὶ κεντημένος
 τὰ μὲν, πρὸ χερῶν· τὰ δὲ, φέρων· τὰ δ' ἐν δόμοις
 ἔοικας ἦνεν, καὶ τὰ δ' ὀφείσθαι κακὰ.
 κ^ρέ τί δ' ἐστὶν αὖ κακίον, ἢ κακῶν ἔτι;
 οἱ γυνὴ τέθνηκε τῷδε καμμήτωρ νεκρῷ,
 δύσηνος ἄρτι νεοτόμοις πληγμασιν.
 χ^ο ἰὼ ἰὼ δυσκῆθαρ
 τὸς ἄδελφίμην, τί μ' ἄρα τί μ' ὀλένης;
 ἰὼ κακὰγγελτά μοι
 προπέμψας ἄλῃ, τίνα θροεῖς λόγον;
 αἶ· αἶ· ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξγράσω.
 τί φῆς ὦ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἰ·αἰ·αἰ·

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ,

γυναικῆον ἀμφικεῖσθαι μόρον.

αἰγ ὄραν πάρεσιν· ὃ γὰρ ἐν μυχοῖς ἐτί.

κρέ οἱ μοι.

κακὸν τόδ' ἄλλο δούτερον βλέπω τάλας.

τίς ἄρα τίς με πότμος ἐπιπεριμένει;

ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσιν ἀρτίως τέκνον,

τάλας· τὸν δ' ἐναντία προσβλέπω νεκρόν.

φῶ φῶ μάτερ ἀθλία· φῶ τέκνον.

χο ἢ δ' ὀξύνικτος, ἦδε βωμία πέριξ,

ἢ λύγχελαινα βλέφαρα· κωκύνσασα μὲν

αἰγ τῷ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κληνὸν λέχος.

αὔθις δὲ τῷδε· λοίοθιον δέ σοι κακὰς

πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

κρέ αἰ·αἰ·αἰ·αἰ·

ἀνέπῃαν φόβῳ.

τί μ' ὅκ' ἀνταίαν

ἔπαισέ τις ἀμφιθήκτω ξίφει.

δείλαιος ἐγώ· φῶ· φῶ.

δολαία δὲ συγκέκραμαι δύα.

αἰγ ὥς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων

πρὸς τῆς θανάσεως τῆς δ' ἐπισκήπτου μόρῳ.

κρέ ποίω δὲ καπελύνσας ἐν φοναῖς τρόπῳ;

αἰγ παῖσας ὅφ' ἦπαρ αὐτόχρη αὐτήν, ὅπως

παιδὺς τόδ' ἦσθετ' ἐξυκώκυντον πάθος.

κρέ ὦ μοι μοι· τάδ' ὅκ' ἐπ' ἄλλον βροτῶν

ἐμὰς ἀρμόσσει πότ' ἐξ αἰτίας.

ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἐκτανον· ὦ μέλεος.

ἐγὼ φάμ' ἐτυμον· ἰὼ πρόσπολοι,

ἄγετέ μ' ὅτι τάχος· ἄγετέ μ' ἐκ ποδῶν
 τὸν ἔκ ὄντα μάλλον ἢ μηδένα·
 χ^ι κέρδι παραινέεις, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακῶν·
 κ^ρεῖ ἴτω· ἴτω·
 φανήτω μύρων ὁ κάλλισ' ἐμῶν
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἢ μέραν
 ὕπατος· ἴτω· ἴτω·
 ὅπως μὴ κείτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω·
 α^γ μέλλοντα τὰυτά· τῶν προκημένων, τί χρὴ
 πράσσειν; μέλει γὰρ τῶνδ', ὅτοισι χρὴ μέλει·
 κ^ρεῖ ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, τὰυτά συγκατινέαμην·
 α^γ μὴ νῦν προσέσχω μηδέν, ὥς περρωμένης
 ἔκ' ἐστὶ θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ·
 κ^ρεῖ ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκ ποδῶν·
 ὃς ὧ πάϊ, σέ τ' ἔχ' ἐκὼν κατέκτανον·
 ὃς σέ τ' αὐτάν· ὧ μοι μέλεος, ἔδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερον ἰδω· παῖ καὶ θῶ·
 πάντα γὰρ
 ἀέχρια τάδ' ἐν χερσὶν τάδ' ἐπὶ κρατὶ μοι
 ποτὶς δύσκόμιστος εἰσήλατο·
 χ^ι Πολλῶ τὸ φρονεῖν ἀνδραμονίας
 » Πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τὰ τ' ἴς θεῶς
 » Μηδέν ἄσεπ' ἔν· μεγάλοι δὲ λόγοι,
 » Μεγάλαις πληγαῖς τῶν ὑπεράυχων
 » Αποτίσαντες,
 » Γήρατ' ὀφρονεῖν ἐδίδαξαν·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
 ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

SOPHOCLEIS OEDIPVS
IN COLONO.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ
ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

Ο ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους, συνημμένος πῶς ἐστὶ
τῷ τυράννῳ· τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν Οἰδίπους
ἤδη γηραιὸς ὢν, ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγα-
τρὸς Ἀντιγόνης χθραγωγέμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσέ-
νων περὶ τὸν πατέρα φιλοσργότεραι· ἀφικνεῖται δὲ
εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πυθόχρησεν, ὡς αὐτὸς φησι, χρε-
αθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς με-
ταλλάξει τὸν βίον· τότε μὲν ἔν' ἔρχονται, καὶ διαλέ-
γονται πρὸς αὐτόν· ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγνομέ-
νῃ, τὰ κατὰ τὴν σάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδ'· καὶ τὴν
γενομένην ἀφίξιν τῷ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ
παραγνόμενος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν αὐτ' εἰς τὸπίσω,
ἀπρακτος ἀπαλλάσσεται· ὁ δὲ, πρὸς τὸν Θησέα δι-
ελθὼν τὸν χρησμὸν, ἔτω τὸν βίον κατασρέφει πα-
ρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα, τῶν θαυμασίων· ὃ καὶ ἤδη γεγηρα-
κὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος ὃ μόνον τῇ
πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνό-
θεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδείξει, χαρί-
σαθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις· δίδῶν ἀπορ-
θήτους ἐσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτὸς κρατήσεν ὑπο-
τίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν ὅτι διασπασίαν-
σι πρὸς Θηβαίους ποτὶ· καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ
χρησμῶν διὰ τὸν αὐτοῦ τάφον.

Τὰ πρᾶχθέντα περὶ τὸν Οἰδίπουν, ἴσμεν ἅπαν
τατὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ Οἰδίποδι· πεπῆρωται γάρ, καὶ
ἀφῆκται εἰς τὴν Αἰκὴν, ὁ δὲ γυναικὸς ἐκ μίᾳς τῶν
θυγατέρων Ἀντιγόνης· καὶ ἐστὶν ἐν τῷ τεμένει τῶν
σεμνῶν Ἐρινύων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ Ἰππείῳ
κολωνῷ· ὅτῳ κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Γοσειδῶνός ἐστιν ἱε
ρὸν Ἰππείου, καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτῶ οἱ ὄρεωκόμοι
ἴσανται· ἐστὶ γὰρ αὐτῷ πυθόχρησον, ἐνταῦθα δὲ αὐ
τὸν ταφῆς τυχεῖν· ὃ μὴ ἐστὶν ἐτέρῳ βεβήλω τόπος,
αὐτόθι κἀβηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑπο
θέσεως προέρχεται· ὁρᾷ γὰρ τις αὐτὸ τῶν ἐνταῦθεν,
καὶ πορεύεται ἀγγέλλων, ὅτι τις παρὰ τῷ χωρίῳ τῆ
τῷ προστάθεται· καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χο
ρῷ χήματι μαθησόμενοι τὰ πάντα· πρῶτος ὅν ἐστι
καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεχό
μενος· ἀφ᾽ αὐτοῦ δὲ ἐστὶ καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν δρά
ματι, ὡς οὐδὲν ἄλλω χεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Αἰκῇ
ἐν τῷ Ἰππείῳ, πρὸς τῷ νῶ τῶν σεμνῶν· ὁ δὲ χο
ρὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Ισμήνη.
Αντιγόνη.	Θισάως.
Ξένος ἀλήτης.	Κρέων.
Χορὸς ἀπικῶν	Πολυνείκης.
γερόντων.	Αἴγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

Ἐκνον τυφλῷ γέροντος Ἀντιγόνη,

τ

τίνας

χωρὸς ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν
πόλιν;

τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαυτῶντα, τῷ μικρῷ δ' ἔτι
μείον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκῆν ἐμοί.

» Στέρχειν γὰρ αἰ πάσαι με χ' ὥ χρόνος ξυνῶν

» Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.

ἀλλ' ὧ τέκνον, θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις,
ἢ πρὸς βεβήλοισι, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
σησόν με, καὶ ξίδηρυσον, ὥς πυθοίμεθα
ὅπου πότ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
ξένοι πρὸς ἀσπῶν ἀν' ἀκῶσωμεν, τελεῖν.

ἂν πάτερ ταλαίπωρ Οἰδίπυς, πύργοι μὲν οἱ

πόλιν σέχουσιν, ὥς ἀπ' ὀμμάτων πρόσσω.

χωρὸς δ' ὅδ' ἱερὸς, ὥς σάφ' ἦ κάσαι, βρύων

δάφνης· ἐλαίας· ἀμπέλων· πυκνόπτεροι

δ' εἴσω κατ' αὐτὸν ἀντομῶς ἀηδόνες.

ὧ κῶλα κάμψον τῷ δ' ἐπ' ἀξέσου πέτρα.

μακρὰν γὰρ ὥς γέροντι πρὸς σάκλιν ὁδόν.

οἰδί, καθίξε νῦν με, καὶ φύλακε τὸν τυφλόν.

ἂν χρόνον μὲν ὕνεκ', ὃ μαθῆν με δ' ἔτόδε.

οἰδί, ἔχης διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;

ἂν τὰς γυν' Ἀθήνας, οἶδα· τὸν δ' ἐχωρὸν, ὃ.

πᾶς γάρ τις ἠνδα τῷ τὸν ἡμῖν ἐμπόρων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολῶ σά ποι;
 οἶδ' ἵνα τέκνον, ἥ περ ἐστὶ γ' ἐξοικήσιμος.
 ἂν ἀλλ' ἐστὶ μὲν οἰκητός· οἶομαι δὲ δῖον
 ὕδ' ἐν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶϊν ὄρω.
 οἶδ' ἢ δ' αὖρο προσείχοντα, κἄξορμώμενον;
 ἂν καὶ δὴ μὲν ἔν παρόντα· χ' ὧ, τι σοι λέγῃ
 ἀναιρόν ἐστιν, ἐννεφ', ὡς ἀνὴρ ὅδε.
 οἶδ' ὧ ξ' ἔν, ἀκύνων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμῆ
 αὐτῆς θ' ὀρώσης, ἔνεχ' ἢ μὴν αἰσίοσ
 σκοπὸς προσήκης, τῶν, ἀδελφ' ἐμὴν φράσαι.
 ξ' ἐπὶ πρὶν νῦν τὰ πλήρη ἵσθ' ἔν, ἐκ τῆσδ' ἐδρας
 ἐξελθ'. ἐχθρὸς γὰρ χώρον ὕχ' ἀγνὸν πατῆρ.
 οἶδ' τίς δ' ἐστ' ὁ χώρος; τῷ, θεῶν νομίζεται;
 ξ' ἐπὶ ἀθικτός, ὕδ' οἰκητός· αἶ γὰρ ἐμφοβοί
 θεῶν σφ' ἐχθροὶ γῆς τε καὶ σκότος κόραι.
 οἶδ' τίνων; τὸ σε μὲν ὄνομα ἂν ἀνέξαι μιν κλύων.
 ξ' ἐπὶ τὰς πάνθ' ὀρώσας ἀμεινίδας· ὅγ' ἐνθάδ' ὦν
 ἥτοι λεῶσιν· ἀλλὰ δ' ἀλλαχ' ἔκκαλα.
 οἶδ' ἄλλ' ἴλεως μὲν τόνδ' ἵκέτην δεξαίατο.
 ὥστ' ὕχ' ἐδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθαι μ' ἐτι.
 ξ' ἐπὶ τί δ' ἐστὶ τῷτο;
 οἶδ' ἔν μοι φράσας ξύνθιμ' ἐμῆς.
 ξ' ἐπὶ ἀλλ' ὕδ' ἐμὲν τοι τῷ ξανισάναι πόλεως
 δ' ἔχ' ἐπ' ἀρσος, πρὶν ἂν ἐνδ' ἴξω τί δ' ὄρω.
 οἶδ' πρὸς νῦν θεῶν ὧ ξ' εἶνε, μὴ μ' ἀτιμάσης
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὦν σε προτρέπω φράσαι.
 ξ' ἐπὶ σὴ μαινε· καὶ ἂν τι μὸς ἐκ γ' ἐμῶ φανῇ.
 οἶδ' τίς δ' ἐστ' ὁ χώρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ξ' ἐπὶ ὅσ' οἶδα καὶ γὰρ, πάντ' ἐπισήση κλύων.
 χώρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστ'. ἐχθρὸς δέ νιν
 σε μὲν ὅς

ΟΙΔΙ·ΕΡΙ

σε μὲν ὁ Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπισείβης τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπυρρός.
 ἔρσ' μ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πηϊσίοι γυῖαι,
 τὸν δ' Ἰπποτὴν κολῶνόν ἄχοντα σφίσιν
 ἀρχηγὸν εἶναι· καὶ φέρουσι τέννομα
 τὸ τῷδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον·
 τοιῶτά σοι ταῦτ' ἐστὶν ὧ ξέν', ὃ λόγους
 τιμῶμεν, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλεον.
 οἶδ' ἢ γὰρ τινες ναῖουσι τῷσδε τῶς τόπας;
 καὶ κάρτα τῷδε τῷ θεῷ γ' ἐπώνυμοι.
 οἶδ' ἢ ἀρχὴ τις αὐτῶν, ἢ πὶ τῷ πλήθει λόγος;
 καὶ ἐκ τῷ κατ' ἄστυ βασιλεύς τάδ' ἀρχεται.
 οἶδ' ἢ ὅτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ θένῃ κρατῇ;
 καὶ Θεσφύς καλεῖται, τῷ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 οἶδ' ἢ ἄρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
 καὶ ὡς πρὸς τὶ λέξων, ἢ καταρτύσων μολῇ;
 οἶδ' ἢ ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ, κερδαίνει μέγα.
 καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντας ἄρκεσις;
 οἶδ' ἢ ὅς ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὀρῶντα λέξομεν.
 καὶ οἶδ' ὧ ξέν' ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; εἴ περ ᾗ
 γενναῖος ὡς ἰδόντι πλὴν τῷ δαίμονος,
 αὐτῷ μὲν, ὃ περ καφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτῷ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
 λέξω τάδ' ἐλθὼν· οἶδ' ἢ γὰρ κρινῶσι γε
 ἢ χρεῖ σε μίμνην, ἢ πορεύεσθαι πάλιν.
 οἶδ' ἢ ὡς τέκνον, ἢ βέβηκεν ἢ μὲν ὀξένης;
 ἢ βέβηκεν· ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῇ πάτερ
 ἔξεσθ' ὡς ἐμῷ μόνῃς πέλας.
 οἶδ' ἢ ὡς πῶτ' ἐλαθ' ὡς περ, ὅτε νῦν ἔδρας

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἐκαμψ' ἐγὼ,
 Φοίβω τε καὶ μοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες.
 ὅς μοι τὰ πολλὰ ἐκὼν ὅτ' ἐξέχρη κακὰ,
 ταύτην ἔλεξε παύλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν ὅπασθων
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι, καὶ ξενόσασιν,
 ἐνταῦθα καὶ πῆλιν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδι μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδευμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πᾶσι μύσσειν, οἳ μ' ἀπῆλασαν.
 σιμῶν δ' ἤρξην τῶν δέ μοι παρεγγύα,
 ἢ σφισμὸν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
 ἔγνωκα μὲν νῦν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 ἔκ' ἐσθ' ὅπως ἔπισσιν ἐξ ὑμῶν πλερὸν
 ἐξήγαγ' ἥς τόδ' ἄλσος. ἔγχαρ' ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων αἰνοῖσι. καὶ πῖ σε μὲν ὁ ξεόμην
 βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι θεὰ
 Βίη κατ' ὁμῶς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη, καὶ καταστροφὴν τινά,
 ἧ μὴ δοκῶ τι μόνως ἔχθην ἄρ'
 μόχθοις λατράων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
 ἴτ' ὦ γλυκῆσαι παῖδες ἀρχαῖα σκότος.
 ἴτ' ὦ μεγίστης Παλλάδος καλῶμεναι
 πατρῶν, Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις.
 οἰκτῆρατ' ἀνδρὸς Οἶδ' ἢ τὰ τόδ' ἄθλιον
 ἧδωλον. ἔγχαρ' δὴ τὸν ἀρχαῖον δέμας.
 οἶδ' σίγα. πορεύονται γὰρ οἶδε δῆτινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
 οἶδ' σιγήσεται τε. καὶ σὺ μ' ἐξ ὁδ' ἔπ' ὁδῶ
 κρύψαν κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἔως ἂν ἐκμάθω
 τίνας

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

» τίνες λόγους ἐροῦσιν. Ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν

» ἔνεστιν ἡ ὑλάβη τῶν ποιημένων.

χο ὄρα, τίς ἄρ' ἦν; τοῦ ναίῃ; τοῦ κυρῆ,

ἐκτόπιος συθείς ὁ πάντων

ὁ πάντων ἀκορέσατος;

λάναι τ' αὐτὸν προσδέκον,

προσφθέγγου πανταχῇ.

πλανάτας

πλανάτας τίς ὁ πρέσβυς, ὃ

δ' ἐχλώριος προσέβαλ' ὃ

ἢ ἂν ποτ' ἀσπὲς ἄλσος ἐς

τᾶνδ' ἄμαι μακένταν κορᾶν,

ἄστρε μο μεν λέγειν,

καὶ παραμυβόμεσ

θ' ἀδέριτω.

ἄφῶνως· ἄλῳγως τὰ τᾶς

ἐνφῆ μου σὺ μαφροντίδος

ἰέντες· τὰ δ' ἐνὺν τιν' ἦκον

λόγος, ὃ δ' ἐν ἄξον

θ' ὃν ἐγὼ λάναιων περὶ πᾶν οὐπω

δύναμαι τέμενος,

γνῶναι τοῦ μοι ποτὲ ναίῃ.

οἰδ' ὃ δ' ἐκείνος· ἐγὼ φωνῇ γὰρ ὁρῶ

τὸ φατιζόμενον.

χο ἰώ· ἰώ.

δηνὸς μὲν ὁρᾶν, δηνὸς δ' ἐκλύειν.

οἰδ' μὴ μ' ἰκετάνω προσίδητ' ἄνομον.

χο Ζεῦ Ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

οἰδ' ὃ δ' ἐπ' ἅπαν μοίρας ἀνδραμονίσαι

πρώτης· ὦ τῆσδ' ἐφοροιχώρας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

δηλώδ'. ὅ γὰρ ἂν ὦδ' ἀλλοτρίοις

ὁμμασιν ἔρπον,

καὶ πῖ σμικρῶις μέγας ὥρμον.

χο εἰ. εἰ. ἀλαῶν ὁμμάτων ἄρα καὶ

ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων

μακράων τέθ' ὥς ἐπηκάσαι.

ἀλλ' ὅ μ' ἂν ἐν γ' ἐμοὶ

προσθήσῃς τάσδ' ἀράς.

περᾶς γὰρ περᾶς.

ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν αἰ

φθέγκτω μὴ προσπέσῃς νάπη

ποιᾶεντι, κάθυδρος ἔ

κράτηρ μελιχίων ποτῶν

ῥόυματι συντρέχῃ,

τῶν, ξένε πάμμορ' αὖ

φύλαξαι. μετὰ σθ', ἀπόβαθι, πολ

λὰ κέλευθος ἐρατύῃ.

κλύῃς ὧ πολὺ μοχθ' ἀλᾶτα;

λόγον ἥτιν' ἔχῃς

πρὸς ἐμὴν λέξαν, ἀπ' ἀβάτων ἀποβάς,

ἵνα πᾶσι νόμος.

φώνῃ. πρόσθεν δ' ἀπερύκον.

οἰδ' ἰ θύγατερ, ποῖ τίς φροντίδος ἔλθῃ;

ἀν ὧ πάτερ, ἀσπίς ἴσα χρῆ μελετᾶν,

ῥιποντας ἀδ' ἢ, καὶ κ' ἀκούοντας.

οἰδ' ἰ πρόσθι γενν' μου.

ἀν φάτω καὶ δ' ἡ.

οἰδ' ἰ ὧ ξῆνοι, μὴ δ' ἡ τ' ἀδίκηθ' ὧ

σοὶ πειεύσας, καὶ μεταναστάς.

χο ὅτοι, μὴ ποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράκων

ΟΙΔΙ· ΕΓΓΙ.

ὦ γέρον ἀκοντά τις ἄξις.

οἶδ' ἔτ' ἔν' ἐτι προβῶ;

χο ἐπίβαινε πρόσω.

οἶδ' ἔτι;

χο προσβίβαξε κούρα,

πρόσω· σὺ γὰρ αἶψα.

ἀν ἔπεο μὲν ἐπεὶ ὦδ' ἀμαυρῶ

κώλῳ πάτερ, ὅς σ' ἄγω τόλμα· ξῆ

νος ἐπὶ ξήνης· ὦτλάμων, ὅτι

καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον

ἀποσυγῆν, καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

οἶδ' ἄγε νῦν σὺ με παῖ, ἵν' ἂν ἀσεβίας

ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν, ἔπωμεν,

τόδ' ἀκούσωμεν· καὶ μὴ χρέα πολεμῶμεν.

χο αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου

βήματος ἔξω πόδα κλίνης.

ἀν ὕτως;

χο ἄλῃς ὡς ἀκῆς.

οἶδ' ἢ οἶδ';

χο λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου

λαοῦ· βραχὺς δ' οὐκ ἄσας.

ἀν πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχίᾳ

ἰώ μοι μοι,

βάσθ' βάσιν ἀρμόσαι.

γεραῖον ἐς χεῖρα σῶμα σὸν

προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

οἶδ' ὦ μοι δύσφρονος ἄτας.

χο ὦτλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,

αὔδασον τίς σ' ἔφου βροτῶν;

τίς ὦν πολὺ πονος ἄγῃ; τίνα σου

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πατρίδ' ἐκπυθόμεαν.

οἰδί ὦ ξένοι, ἀπόπθαις· ἀλλὰ μή.

χο τί τόδ' ἀπεννέπης γέρον;

οἰδί μή, μή, μή μ' ἀνέρη τίς εἰμι, μήδ' ἔξε
τάσῃς πέρα ματαίων.

χο τί τόδε;

οἰδί θανάφύσις.

ἀν αὔδα.

οἰδί τέκνον, ὦ μοι· τί γε γυνῶ;

χο τίνος ἄσέρματος

ξῆνε, φώνῃ πατρώθεν.

οἰδί ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω τέκνον ἐμόν;

ἀν λέγ', ἐπὶ περ ἐπ' ἔχματα μένης.

οἰδί ἀλλ' ἐρῶ· ὃ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.

χο μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ ταχύνετε.

οἰδί Λαϊοῦνίσε τιν' ἀπογονον;

χο ὦ· ὦ· ἰού.

οἰδί τό, τε Λαβδαμιδᾶν γένος;

χο ὦ Ζεῦ.

οἰδί ἄθλιον Οἰδιπίδαν;

χο σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;

οἰδί δέος ἵχετε μηδ' ἐν, ὅσ' αὖδ' ὦ.

χο ἰώ· ἰώ· ὦ· ὦ· ὦ.

οἰδί δ' ὅσμορος.

χο ὦ· ὦ.

οἰδί θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσῃ;

χο ἔξω πρὸσωβαίνετε χώρας.

οἰδί ἀδ' ὑπέχεο, ποῖ κατὰ θήσῃς;

ὃ δ' ἐνὶ μοι ῥαδία τίσις ἔρχεται.

ὦν προπάθῃ, τὸ τί νῦν.

ΟΙΔΙ. ΕΓΙ.

ἀπάτα δ' ἀπάταις
 ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομένα,
 πόγον ὃ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχον.
 χο σύ δ' ἐκ τῶν δ' ἐδράνων
 πάλιν ἐκτοπος, αὐτὶς ἄφορμος ἐμᾶς
 χθονὸς ἐκθαρε, μή τι πέρα χρέος ἐ
 μᾶ πόλῃ προσάψῃς.
 ἀν ὧ ξένοι αἰδοφρονες, ἀλλ' ἐπὶ
 γεράων πατέρα τόν δ' ἐμὸν
 ὃ κ' ἀνέτλατ' ἔργων
 ἀκόντων αἰῶντες αὐδάν,
 ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκεταύομεν
 ὧ ξένοι, οἰκτῆρα θ', ἃ πατὴρ ὑπερ
 τοῦ μόνου ἄντο μαι ἄντο μαι, ὃ κ' ἀλλὰ
 οἷς προσορωμένα ὁμμάσθ' ὁμμάσιν
 ὡς, τίς ἀφ' αἵματος
 ὑμετέρου προφανείσῃ, τὸν ἄθλιον
 αἰδοῦς κύρσαι. ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῶ
 κή μεθατλάμονες. ἀλλ' ἴτε· γνάσσετε
 τὰν ἀδοκητον χάριν.
 πρὸς σ' ὅ, τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντο μαι,
 ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
 ὃ γὰρ ἰδοῖς ἀν' ἀνθρώπων βροτῶν ὅστις ἀν εἰ
 θεὸς ἄγοι ἐκ
 φυγεῖν δύναται.
 χο ἀλλ' ἴθι τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
 οἰκτῆρομεν, καὶ τόν δ' ἐσυμποράς χάριν.
 τά δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, ὃ ἀθένοι μεν ἀν
 φωνῇν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.
 οἰδί τί δῆτα δόξης ἢ τὴ κληδόνος καλῆς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μάτην ῥεούσης, ὠφέλιμα γίνεται.
 ἥ τ' ἄς τ' Ἀθίνας φασὶ θεοσεβέστας
 εἶναι· μόνας δὲ τὸν κακὸν μένον ξένον
 σώξην οἴας τε, καὶ μόνας ἀρῆν ἔχον.
 καὶ μοίγ' ἐπὶ ταῦτ' ἐστίν· οἵτινες βάθρων
 ἐκ τῶνδ' ἐμ' ἐξάραντες, ἥ τ' ἐλαύνετε,
 ὄνομα μόνον δέσαντες· ἔγ' ἄρ' ἤ τογε
 σῶμ', ἔδ' ἐτάρχατάμ', ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μάλλον, ἢ δεδρακότα.
 εἴ σοι τὰ μητρός καὶ πατρὸς χρεῖ' ἤ λείπον,
 ὧν ἔνεκ' ἐκ φοβῆ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
 εἴριδα· καὶ τοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν.
 ὅστις παθὼν μὲν, ἀντέδρων· ὥστ' ἐφρογῶν
 ἔπρασσον, ἔδ' ἂν ὧδ' ἐγὼ γνῶμην κακὸς,
 οὐκ ἔδ' ἐν εἰδῶς ἰκόμεν ἴν' ἰκόμεν.
 ὑφ' ὧν δ' ἔπαλλον, ἥ δ' ὅτων ἀπώλλυμην.
 αἰνθ' ὧν ἰνῆμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς ξένοι,
 ὥς πέρ με καὶ ἐσῆσαθ', ὧδε σώσατε.
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἴτα τοὺς θεοὺς
 μοίρας ποιεῖσθε μηδ' αὖ μῶς· ἡγήσθε δὲ
 βλέπην μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἀσεβῆ βροτῶν,
 βλέπην δὲ πρὸς τοὺς δυναεβῆς· φυγὴν δὲ τοῦ
 μή πως γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίῃ βροτῶν.
 ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὴν ἀνδρείονα
 ἔργοις Ἀθίνας ἀνοσίῃς ὑπηρετῶν·
 ἀλλ' ὥς περ' ἐλάβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με, καὶ φύλασσε· μὴ δέ μου κάρα
 τὸ δυνάστωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
 ἦ κ' ἄρ' ἰερός, ἀσεβῆς τε, καὶ φέρων
 ἄνησιν ἀσπίς τοῖσδ', ὅταν ὁ κύνριος

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

- παρῆτις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡ γέμων,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπισήσῃ· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου, μηδ' αὖτως γίνου κακός·
- χο ταρβῆν μὲν ᾧ μερὰ ἐτάνθυ μὴ μιάτα
πολλή τ' ἀνάγκη τὰ πόσου· λόγοισι γὰρ
ἔκωνόμασαι βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἀνάγκτας, ἀρκεῖ ταῦτά μοι διδιδέναι·
- οἰδί καὶ ποῦ θ' ὁ κραινὼν τῆσδε τῆς χώρας ξένος;
- χο πατρῶον ἄστυ γῆς ἔχῃ· σκοπὸς δὲ νιν,
ὃς καὶ μὲ δ' αὖρ' ἐπεμπεν, ὀχρεται σελῶν·
- οἰδί ἢ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐν τροπῇ
ἠφροντίδ' ἔξῃν, ἀπόνως τ' ἐλθῇν πέλας;
- χο καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνο μ' αἰσθῆται τὸ σὸν·
- οἰδί τίς δ' ἐθ' ὁ κῆρυ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
- χο μακρὰ κέλευθος· πολλά δ' ἐμ πόρων ἔπη
φιλή πλαναῖσθαι· τῶν, ἐκ γένος αἰῶν,
θάρος παρέσαι· πολὺ γὰρ ᾧ γέρον τὸ σὸν
ὄνομα διήκῃ πάντας· ὥστε κεί βραδύς
ἄσθῃ, κλύων σου, δ' αὖρ' ἀφίξεταί ταχύς·
- οἰδί ἀλλ' οὐτυχὴς ἵκοιτο τῆθ' αὐτοῦ πόλῃ,
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς ἔχ' αὐτῷ φίλος;
- ἀν ᾧ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω πάτερ;
- οἰδί τί δ' ἐστὶ τέκνον Ἀντιγόνη;
- ἀν γυναῖχ' ὄρω
σεῖχουσάν ἡμῶν ἄσπον, αἰτνείας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατίδ' ἡλίοσερής
κυνὴ πρόσωπα θεσκαλίσιν ἀμπίχῃ·
τί φῶ;
ἄρ' ἐστὶν; ἄρ' ἔκ' ἐστὶν; ἢ γνώμη πλαναῖ;
καὶ φημι, καὶ πόφῃ μι, καὶ κ' ἔχω τί φῶ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τάλαινα.

ἔκ' ἐστὶν ἄλλη· φαιδρὰ γούν' ἀπ' ὀμμάτων
σημαίνει με προσείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κἀρα.

οἰδί πῶς εἶπας ὦ πάϊ;

αἶν παῖδά σ' ἔμην δ' ὄραν
ῥομαι μὲν· αὐδ' ἡ δ' αὐτίκ' ἐξέστιν μαθεῖν.

ἴσ' ὦ διαδ' πατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοῖ
ἡδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
ἀρουῶσα λύττι δαύτερον μόλις βλέπω.

οἰδί ὦ τέκνον, ἦ κ' ἤ;

ἴσ' ὦ πάτερ δ' ὅς μοι ῥ' ὄραν.

οἰδί ὦ σπέρμ' ῥομαι μὲν.

ἴσ' ὦ δυσάθλια τροφαί.

οἰδί τέκνον πέφηνας;

ἴσ' ἔκ' ἄνδ' μόχθου γέ μοι.

οἰδί πρόσφυσον ὦ πάϊ.

ἴσ' θιγγάνω δ' οἶν ὁμοῦ.

οἰδί ἦ τῆσδε, κἀμοῦ;

ἴσ' δυσμόρον δ' ἐμῆς τρίτης.

οἰδί τέκνον, τί δ' ἦλθες;

ἴσ' σὴ πάτερ προμηθία.

οἰδί πότερα πόθοισι;

ἴσ' καὶ λόγοις τ' αὐτάγγελος,
ξύν ᾧ περ ἔχον οἰκετῶν πισῶ μόνῳ.

οἰδί οἰδ' αὐθόμαι μοι, ποῖνεανίαι πονεῖν;

ἴσ' ἦ σ', οὐ πέρ' ἔσι· δεινὰ δ' ἐν κείνοισι τὰ νῦν.

οἰδί ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Ἀἰγυπῶ νόμοις
φύσιν κατὰ καθεύτε, καὶ βίου τροφάς.

ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες, κατὰ σέρας

θακοῦσιν

θακούσιν ἰσουργοῦντες· αἰδὲ σύννομοι,
 τὰ ξωβίου τροφῆα πορσύνουσ' αἰ.
 σφῶϊν δ' ὥτέκν', οὐδ' μὲν ῥ' ἔκδ' πονῆν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι.
 σφῶ δ' ἄντ' ἐκείνων τὰ μὰ Δυσίνου κακὰ,
 ὑπερπονῆτον· ἡ μὲν, ἐξότουνέας
 τροφῆς ἔληξε, καὶ κατίχυσεν δέ μας,
 ἀλλ' μεθ' ἡμῶν δ' ὅσμορος πλανωμένη,
 γερονταγωγῆ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄστιτος, νηλίπους τ' ἄλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καὶ μασι
 μοχθοῦσα τλήμων, δ' αὐτὴ ῥ' ἡγῆται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, ῥ' πατὴρ τροφὴν ἔχει.
 σύ δ' ὥτέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξ ἰκου πατρὶ
 μαντῆ ἄγουσα πάντα Καδμῶν λάθρα,
 ἀ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος φύλαξ δέ μου
 πιστὴ κατέστις, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
 νῦν δ' αὔ, τίν' ἤκεις μῦθον Ἰσμήνι πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν σῶλος;
 ἤκεις γὰρ ὅ κενή γε τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ ἐχλὶ δ' εἴ μ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
 ἰσ ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ', ἃ παθον πάτερ,
 ξητοῦσα τὴν σὴν τοῦ κατοικίδιος τροφὴν,
 παρεῖς, ἐάσω· δὲ γὰρ ἐχλὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
 ἅδ' ἂ μ' ἐπὶ τοῖν σόιν Δυσμόροις παίδοις κακὰ
 νῦν ἐστ', αὐτὰ σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε,
 θρόνους ἑάσθαι, μὴ δ' ἐχραίνεσθαι πόλιν
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἷα κατέχευ' ὅν σὸν ἄθλιον δόμον.
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του, καὶ ἄλιτ' ἰεροῦ φρενός,
 εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοις ἔρις κακὴ,
 ἀρχὴς λαβέσθαι, καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 ἔγω μὲν, νεάων, καὶ χρόνῳ μείων γεγώς,
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνον
 ἀποπερίσκη, καὶ ἐλήλαμ' ἐν πάτραι.
 ὅδ' ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἀργεὺς βᾶς φυγὰς, προσλαμβάνει
 καὶ δόσ τε καινὸν, καὶ ξυναπιστὰς φίλους,
 ὥς αὐτίκ' Ἀργεὺς ἢ τὸ Καδμίων πέδον
 τιμὴ καθέξων, ἢ πρὸς ὕραν βιβῶν.
 ταῦτ', ὅκ' ἀριθμὸς ἐστὶν ὧ πάτερ λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δὴν ἄ· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνοισι κατοικτιοῦσιν, ὅκ' ἔχω μαθεῖν.
 οἰδί' ἤδη γὰρ ἔρχεσθ' ἐλπίδι, ὥς ἐμοῦ θεοῦς
 ὥραν τιν' ἐξῆν ὥστε σωθῆναι ποτέ;
 ἴσ' ἔγωγε, τοῖς νῦν γ' ὧ πάτερ μαντεύμασι.
 οἰδί' ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται τέκνον;
 ἴσ' σὲ τοῖς ἐκείνητι τὸν ἀνθρώποις ποτέ
 θανόντ' ἐσεσθαι, ξῶντά τ' ἐν νόῳ χάριν.
 οἰδί' τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
 ἴσ' ἐν σοὶ τὰ κήνων φασὶ γίνεσθαι κρήνη.
 οἰδί' ὅτ' ἐκέτ' ἔμιν, τὴν καὶ αὐτ' ἄρ' εἰ μ' ἀνὴρ;
 ἴσ' νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὥλλυσαν.
 οἰδί' Γεράντας δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πέση.
 ἴσ' καὶ μὲν Κρέοντά τ' ἰστί σοι τούτων χάριν,
 ἥξοντα βασιλῆα, καὶ χι μὲν ἰού χρόνα.
 οἰδί' ὅπως τὴν δρᾶσιν ὑγίαιεν; ἐρμήνεύε μοι.
 ἴσ' ὥς σ' ἄλλ' ἔχῃς πᾶσι Καδμίαν, ὅπως
 κρατῶσι

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

κρατῶσι μὲν σου, τῆς δὲ μὴ' μβαίνης ὄρων·
οἰδί' ἢ δ' ὠφέλησις, τίς, θύραισι κημένου;
ἴσ' κήνοις ὁ τύμβος δυσυχῶν ὅσος βάρυς.
οἰδί' κἄνεν θεοῦ, τίς τοῦτοῦ ἀνγνώμη μάθοι;
ἴσ' τοῦτε χάριν τοῖνυν σε προθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι· μήδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ κρατῆς.
οἰδί' ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνε;
ἴσ' ἀλλ' ἔκ' ἑἴς τ' ἄμφυλον αἰμάς' ὧπάτερ.
οἰδί' ἔκ' ἄρ' ἐμοῦ μὴ κρατήσωσιν ποτέ;
ἴσ' ἔσσι πότ' ἄρα τοῦτο Καδμήοις βάρος.
οἰδί' ποίης φανήσης ὧτέκνον συναλλαγῆς;
ἴσ' τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν γῶσι τάφοις.
οἰδί' ἅδ' ἐννέπης, κλύουσα τοῦ, λέγης τέκνον;
ἴσ' ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.
οἰδί' καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος ῥηκνῶς κυρεῖ;
ἴσ' ὥσφασιν οἱ μολόντες ῥε Θήβης πέδον.
οἰδί' παίδων τίς ἔν' ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ἴσ' ἄμφω θ' ὁμοίως, κἄξ' ἐπίστατον καλῶς.
οἰδί' κἄθ' οἱ κἄκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
τοῦ μοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ἴσ' ἀλλ' ὧ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ φέρω δ' ὅμως.
οἰδί' ἀλλ' οἱ θεοῖσφι, μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσσαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆςδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται, κἄπαναιροῦνται δόρυ,
ὥς ἔτ' ἂν ὅς νῦν σκηπῆρα καὶ θρόνους ἔχῃ
μείνῃεν, ἔτ' ἂν οὐ ξηληλυθὼς πόλιν
ἔλθοι πότ' αὖθις, οἷγε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
ἔτ' ὡς ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον,
ἔκ' ἔχον· ἔδ' ἡμυνον· ἀλλ' ἀνάστατος

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐτοῖν ἐπέμψθην, καὶ ἐκ κρήνης φυχάς.
 εἴποις ἄνωγ' ἑλόντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε.
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.
 ὅδ' ἦτ' ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτὴ χ' ἡμέραν
 ὅπην κ' ἔξη θυμὸς, ἡδίστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν· καὶ τὸ λαοφθῆναι πέτροις,
 ὅδε ἰσ' ἔρωτος τοῦδ' ἐφάινετ' ὠφελῶν.
 χρόνῳ δ' ὅτ' ἦδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 καὶ μάθανον τὸν θυμὸν ἐκδράμόντά μοι
 μείξω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτιμένων,
 τοτὶν κ' ἦδη, τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
 ἤλαυνέ μ' ἐν γῆς χρόνιον· οἷδ' ἐπωφελεῖν
 οἱ τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δ' ἄν
 ἔκ' ἡθέλησαν· ἀλλ' ἔπος μικρὰ χάριν,
 φυχάς σφιν ἔξω πῶχ' ἡλώμην ἐγώ.
 ἐκ ταῖνδε δ' ἔσαν παρθένοιν, ὅσον φύσις
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου,
 καὶ γῆς ἄδ' ἄν, καὶ γένους ἐπάρκεσιν.
 τῷδ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος, εἰ λέσθην θρόνους,
 καὶ σκῆπτρα κράνθην, καὶ τυραννίδην χθονός.
 ἀλλ' ὅτι μὴ λάχῃσι τοῦδε συμμάχῃ,
 ὅτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὄνησις ἦξῃ· τοῦτ' ἐγὼ δα τῆσδε γε
 μαντῆ' ἀκούων· συννοῶν τάτ' ἐξ ἐμῶ
 παλαίφαθ', ὅ μοι Φοῖβος ἠνυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα πέμπόντων, ἐμοῦ
 μαστῆρα, καὶ τίς ἄλλος ἐν πόλει σθένος.
 εἴαν γὰρ ὅ μεις ὤξεναι, θέλιτέ μου
 σὺν ταῖσι ταῖς σεμναῖσι δὴ μούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
 σωτήρ

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

- σωτήρ ἄρῃσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνουσ·
χο ἐπ' ἄξιός μιν Οἰδίπους κατοικτίσαι
 αὐτὸς τε, παῖδες θ' ἅδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτήρα σκυτὸν τῷ δ' ἐπεμβάλλης λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα·
 οἰδί ὤφιλταθ', ὥς νῦν πάντελουντι, προξένῃ·
χο θοῦ νῦν καθαρὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ᾧ
 τοπρῶτον ἵκου, καὶ κατέσειφας πέδον·
 οἰδί τρώποισι ποίοις; ὥξένοι, διδάσκετε·
χο πρῶτον μὲν, ἱέρας ἐξ ἀγρ' ῥύτου χοῶς
 κρήνης ἐνέγκου δ' ὀσίων χερῶν θιγών·
 οἰδί ὅταν δὲ τοῦτο χῶν μ' ἀνήρατον λάβῃ;
χο κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς ὅχληρος τέχνη·
 ὦν κρᾶτ' ἔρεφον, καὶ λαβὰς ἀμφιστομους·
 οἰδί θαλαῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
χο οἷος νεαράς νεοτάκῃ μαλλῶ βαλῶν·
 οἰδί ἔιν· τὸ δ' ἔνθεν, ποῖ τελευτήσαι με χρή;
χο χοῶς χέεσθαι, πάντα πρὸς πρῶτην ἔω·
 οἰδί ἢ τοῖσδε κρωαοῖς οἷς λέγῃς χέω τάδε;
χο τριαγᾶς τε πηγᾶς, τὸν τελευταῖον δ' ὅλον·
 οἰδί τοῦ, τὸνδε πλήσας θῶ; διδάσκει καὶ τόδε·
χο ὕδατος μελίωσις, μὴ δὲ προσφέρῃν μέθυ·
 οἰδί ὅταν δὲ τούτων γῆ μελὰ μφυλλος τύχῃ;
χο τρῆς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν
 τιθῇς ἐλάας, τάσδ' ἐπ' ὄχλεισθαι λιτάς·
 οἰδί τούτων ἀκούσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ·
χο ὥς σφας καλοῦ μεν εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 σέρων δ' ἐχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
 αὐτοῦ σύγ' αὐτὸς, κεί τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν, μὴ δὲ μηκύνων βοήν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔπειτ' ἀφ' ἑρπην ἄστροφος· καὶ ταῦτά σοι
 δράσαντι, θαρρύνων ἀν' παραστάμην ἐγώ.
 ἄλλως δὲ, δῖμαίνοι μ' ἂν ὦξέν ἀμφισοί.
 οἰδί' ὦ πάϊδε, κλύετον τῶνδε προχώρων ξένων;
 ἰσ' ἠκούσα μέν τε· χ' ὦ, τί δ' εἶ, πρόσασε δρᾶν.
 οἰδί' ἐμοὶ μὲν ὕχθωτά· λήπομαι γὰρ ἐν
 τῷ μὴ δύνασθαι, μὴ θ' ὄραν δούσιν κακῶν.
 σφῶϊν δ' ἡτέρα μολοῦσα, πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι ἅντ' ἰ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτένουςαν, ἣν ἄνους παρῆ.
 ἀλλ' ἐν τάχ' τι πράσσεται· μόνον δέ με
 μὴ λείπετ'· ὅ γὰρ ἂν στένοι τοῦ μὲν δέ μας
 ἔρημον ἔρπην, ὅδ' ὑψηλοῦ δ' ἄνδρ.
 ἰσ' ἀλλ' ἤ μ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρῆ' αἰ μ' ἐφουρῆν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 χο' τοῦ κῆθεν ἄλσους ὦξέν, τοῦ δ' ἦν δέ του
 σπᾶνιν τὴν ἰχθῆς, ἔς' ἐποικος, ὅς φράσει.
 ἰσ' χωροῖ μ' ἂν εἰς τόδ' Ἀντιγόνη· σύ δ' ἐνθάδε
 » φύλασε πατέρα τόνδε· τοῖς τε κοῦσι γὰρ
 » οὐδ' ἔ' πονεῖ τις, δῖ πόνου μνήμην ἔχον.
 χο' δφνὸν μὲν τὸ πάλαι κῆ μένον ἦδη κακὸν
 ὦξέν' ἐπεγέρθη.
 ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
 οἰδί' τί τῷτο;
 χο' τὰς δολαφίας ἀπόρου φανείσας
 ἀληθείας, ἄξυνέσας.
 οἰδί' μὴ πρὸς ξενίας ἀνσίξῃς
 τὰς σᾶς· πέπονθ' ἔρ' ἀναιδῆ.
 χο' τότοι πολὺ καὶ μὴ δ' αὖ μᾶ λῆγον
 χρήξω ξέν' ὄρθαν ἀκουσέμε' ἀκούσας.

οἰδί'

ΟΙΔΙ·ΕΓΓΙ

οιδί' ἰώ μοι.

χο σέρξον ἱκετώνω.

οιδί' φῶ· φῶ.

χο πείθου· καὶ γὰρ ὅσον σὺ προχρήσῃς.

οιδί' ἤνεγκον κακότητ' ὧ ξένοι, ἤνεγ

κον· ἄκων μὲν, θεὸς ἴσω.

τούτων δ' αὐθάρετον ὕδεν.

χο ἀλλ' ἐστί;

οιδί' κακῶ μὲν ἀνῶ πόλις ὕδεν ἰδρις

γάμων ἐνέδησεν ἅτα.

χο ἥ μητρόθεν ὥς ἀκούω

δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;

οιδί' ὦ μοι· θάνατος μὲν τὰ δ' ἀκούῃς

ὧ ξῆν· αὐταὶ δὲ δὴ ἐξέμου.

χο πῶς φῆς;

οιδί' παῖδες δὴο δ' ἅται,

χο ὦ Ζῶ.

οιδί' ματρὸς κοινᾶς

ἀπὲ βλαστὸν ὠδίνος.

χο σάμ' ἄρ' εἰς ἀπόγονοί τε καὶ

κοινά γε πατρὸς ἀδελφεαί;

οιδί' ἰώ.

χο ἰὼ δῆτα.

οιδί' μυρίων ἐπιστροφὰ κακῶν.

χο ἔπαθες;

οιδί' ἔπαθον ἄλας ἔχην.

χο ἔρεξας;

οιδί' ὕκ' ἔρεξα.

χο τί γάρ;

οιδί' ἐδεξάμην δῶρον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὁ μὴ ποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος
ἐπωφέλῃσα πόλεως ἐξελέσθαι.

χο δύσανε, τὶ γὰρ ἔθου φόνον;
οἰδί τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλῃς μαθεῖν;

χο πατρός.

οἰδί παπαῖ. δυντέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσῳ.

χο ἔκανες;

οἰδί ἔκανον. ἔχῃ δέ μοι,

χο τί τοῦτο;

οἰδί πρὸς δίκας τί.

χο τὶ γάρ;

οἰδί ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνουσα, καὶ ἁπώλεσα.

νόμῳ δὲ καθαρὸς αἰδρίας εἰς τόδ' ἦλθον.

χο καὶ μὴν ἀναξ' ὅδ' ἦμιν Αἰγέως γόνος.

Θησῆος, κατ' ὁμῆν σὴν ἀπεσέλη πάρα.

θι πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ,

τὰς αἰματιράς ὁμμάτων διαφθοράς,

ἐγνωκάσ' ὧ πάϊ Λαῖου. τανῦν θ' ὁδοῖς

ἐν ταῖς δ' ἀκούων, μάλλον ἐξεπίσταμαι.

σιμὴν τε γὰρ σε καὶ τὰ δύσηνον κάρα,

δηλοῦταν ἡμῖν ὄνθ', ὅς εἰ. καὶ σ' οἰκτίσας,

θέλω τ' ἱερεῖσθαι δύσμορ' Οἰδίπου. τίνα

πόλεως ἐπέσης προσταρπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων

αὐτός τε χ' ἡσὴ δύσμορος παρὰ σέ τίς;

δίδασκε. δηνὴν γάρ τιν' ἂν πράξιν τύχοις

λέξας, ὅ ποίως ἐξαφιστάμην ἐγώ.

ὥς οἰδ' ἄν αὐτός, ὥς ἐπαδούθην ξένος,

ὥς περ σὺ, χ' ὥς τις πλῆς ἀνὴρ ἐπὶ ξένης

ἦθλισα κινδυνάματ' ἐν τῷ μῶ κάρα.

ὥστε

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ὥστε ξένον γὰρ ὕδ' ἐν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
 ὕπεκτραποίμην μὴ ὕσινεσώξην· ἐπὶ δ',
 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν, χ' ὥτι τῆς ἐς αὐρίου
 ὕδ' ἐν' πλέον μοι σὺ μέτεστιν ἡμέρας.
 οἰδ' ὅτι σὺν τὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκεν, ὥστε βραχὺ ἐμοὶ δ' ἡσθαφρασαι.
 σὺ γὰρ μ' ὅς εἰμι, καὶ πότ' πατρός γε γῶς,
 καὶ γῆς ὁποῖας ἦλθον, φρικτῶς κυρῆς.
 ὥστ' ἐστ' μοι τὸ λοιπὸν ὕδ' ἐν' ἄλλο, πλὴν
 εἰ πῦρ ἀχρήξω, χ' ὡς λόγος διοίχεται.
 οἰδ' ὅτι αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐν μάθω.
 οἰδ' ὅτι δώσω ἱκανῶς τὸ μὲν ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, ὅσ' ἀπαδαῖον ἦς ὄφιν, τὰ δ' ἐ
 κέρδη παρ' αὐτῷ κέρσαν, ἢ μορφῇ καλῇ.
 οἰδ' ὅτι ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἢ κερφέρων;
 οἰδ' ὅτι χρόνῳ μάθοις ἂν, ὅχι τῷ παρόντι πρ.
 οἰδ' ὅτι ποῖω γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
 οἰδ' ὅτι ὅταν θάνω γῶ, καὶ σύ με ταφῆς γένη.
 οἰδ' ὅτι τὰ λοιπὰ δὲ αὐτῇ τῷ βίῃ· τὰ δ' ἐν μέσῳ,
 ἢ λῆσιν ἰχθῆς, ἢ δὲ ὕδ' ἐνὸς ποιῇ.
 οἰδ' ὅτι ἐνταῦθα γὰρ μοι κείνα συκομίζεται.
 οἰδ' ὅτι ἀλλ' ἐν βραχὺ δὴ τὴν δέ μ' ἐξαυτῇ χάριν.
 οἰδ' ὅτι ὅρα γε μὲν· ὅσ' σμικρὸς ὕπ' ἀγῶν ὄδε.
 οἰδ' ὅτι πότερά τ' αὐτῶν σῶν ἐκ γόνων, ἢ μὲν λέγεις;
 οἰδ' ὅτι κῆνοι κομίσαν κείσ' ἀναγκάξουσί με.
 οἰδ' ὅτι ἀλλ' ὅθ' ἐβέλοντ' ἂν γ' ὕδ' ἐσὶ σοὶ φούρην καλόν.
 οἰδ' ὅτι ἀλλ' ὅθ' αὐτὸς ἦβελον, παρίεσαν.
 οἰδ' ὅτι ὡ μῶρε· θυμὸς δ' ἐν κακῶς ὕδ' ἐμφορον.
 οἰδ' ὅτι ὅταν μέθης με, νυθέτ'· τανῦν δ' ἔα.
 οἰδ' ὅτι δίδασκ'· ἂν γὰρ γνῶμης γὰρ, ὅθ' με χρὴ λέγειν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἶδ' ἰδέσθαι πένοντα θεῶν δ' ἄνακτος κακοῖς κακῶ.
 θη ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένεσ' ἔρεϊς;
 οἶδ' ἰδέσθαι τὸν παῖδα τὸν ἑλλήνων θροῶ.
 θη τί γὰρ τὸ μέγιστον, ἢ κατ' ἀνθρώπον νοσῆς;
 οἶδ' ἰδέσθαι ὅπως ἐχέ μοι γῆς ἐμῆς ἀπὸ πηλᾶθιν
 πρὸς τῶν ἐμαυτῶ ἀερμάτων· ἔστιν δέ μοι
 πάλιν κατελθεῖν μή ποθ', ὥς πατροκτόνῳ.
 θη πῶς δὴ τὰ σ' ἂν πεμφαίανθ' ὥς τ' οἰκεῖν δίχρα;
 οἶδ' ἰδέσθαι τὸ θῆον αὐτὸς ἐξαναγκάσει σόμα.
 θη ποῖον πάθος δέισαντας ἐκ χρησιρῶν;
 οἶδ' ἰδέσθαι ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῇ ναιχθονί.
 θη καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰ μακάρεσσιν ἀνθρώπων;
 οἶδ' ἰδέσθαι ὅφρα φίλτατ' Αἰγέως παῖ, Μόνοισ' ὅς γινέται
 » Θεοῖσι γῆρας, ὅδ' ἐκαστὸν ἔχει ποτε.
 » Τὰ δ' ἄλλα συγχῆ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 » Φθίνει μὲν ἰχθὺς γῆς, φθίνει δὲ σῶματος.
 » Θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπίστια.
 » καὶ πᾶν μα ταῦτόν, ὅ ποτ' ἔτ' ἐν ἀνδράσι
 » Φίλοις βέβηκεν, ὅτε πρὸς πόλιν πόλη.
 » Τοῖς μὲν, γὰρ ἤδη, τοῖσδ' ἐν ὕστερῳ χρόνῳ,
 » Τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται, καὶ θυβὶς φίλα.
 καὶ ταῖσι Θήβαις, εἰ τὰ νῦν ἀνήμερ
 καλῶς τε πρὸς σέ, μυρία δ' οὐκ ἀμύρια
 χρόνος τεκνέσται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξυμφωνα δεξιῶματα
 δορὶ διασκηδῶσιν ἐκ σμικρῶ λόγῳ,
 ἔνθ' ὅς μὲν ὄδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς,
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἵμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, ὅς Διὸς Φοῖβος σαφὴς.
 ἀλλ' ὅς γὰρ αὐδ' ἀν' ἡδὺ τὰ κίνητ' ἔπει,

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ἔα μ' ἐν οἷσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον
 πιστὸν φυλάσσων· ἔπειτα Οἰδίπουν ἐρῶς
 ἀχρῆτον οἰκητῆρα δέξαται τόπων
 τῶν ἐνθάδ', ἥ περ μὴ θεοὶ φάσσι με.
 χθ' ἀναξ, πάλα καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῆ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ, ὥς τελευτῶν ἐφαίνετο.
 θη τις δ' ἦτ' ἂν ἀνδρὸς ἀμείνων ἐκβάλοι
 τοιοῦδ', ὅτε πρῶτον μὲν ἡ δορυξενος
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἑστία,
 ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιστάνων,
 γῆ τῇδε καὶ μοῖδ' αἰσμονὴν ὅσ' μικρὸν τίνης;
 ἂν γὰρ σέβεισθης, ἔπειτα ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τῷδε· χώρα δ' ἔμπαλιν κατοικίῃ.
 εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνεν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· ἥ δ' ἔμ' εἰσὶν μέτα
 τόδ' ἡδὺ, τῶντων Οἰδίπιδ' ἰδὼμί σοι
 κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.
 οἰδί' ὦ Ζεῦ, διδοῖς τοῖσι τοιοῖτοισιν αὖ.
 θη τί δ' ἦτα χρήσθης; ἡ δ' ὁ μὲν σέθεν ἐμὸς;
 οἰδί' εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρος ἑστ' ὅδε.
 θη ἐν ᾧ τί πράξῃς; ἔγ' ἀντιστήσομαι.
 οἰδί' ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων.
 θη μὲν ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
 οἰδί' ἥ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενέει τελευτῆ μοι.
 θη θάρσθ'· τὸ τῷδε γ' ἀνδρὸς, ἔσ' σε μὴ προδῶ.
 οἰδί' ἔτοι σ' ὕψ' ὄρεα γ' ὡς κακὸν πισύσομαι.
 θη ἔκην πέρας γ' ἂν ἔδεν ἡ λόγῳ φέροις.
 οἰδί' πῶς ἔν ποιήσεις;
 θη τῷ, μάλιστα ὅκνος σ' ἔχει;
 οἰδί' ἡξέουσιν ἄνδρες.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θη ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 οἶδ' ὅρα μελέτων.
 θη μὴ δὲ δαχάχρη μεδρᾶν.
 οἶδ' ὅκνῃντ' ἀνάγκη.
 θη τὸ μὲν ἔκνῃ κέαρ.
 οἶδ' ἔκνῃ ἀπῆλός.
 θη οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμῷ.
 πολλά δ' ἀπῆλαι, πολλά δὲ μάτην ἐπι
 θυμῷ κατιπείλησαν· ἀλλ' ὄνδ' ὅταν
 αὐτὸ γένηται, φρεσὶ δα τὰ πηλήματα.
 κήνοις δ' ἴσως κήδεϊν' ἐπερρώσθι λέγην,
 τῆς σῆς ἀγωγῆς οἶδ' ἐγὼ φανήσεται
 μακρὸν τὸ δῶρο πέλαγός· ἔδ' ἐπλώσιμον.
 θαρσύν μὲν ἔν ἐγώ γε κἄνδ' τῆς ἐμῆς
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ πρῶτε μφέ σε.
 ὁ μὲν δὲ κἄ μῦ μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι
 τὸ μὲν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάχην κακῶς.
 χθ οὐκ ἐξένη τᾶσδε χώρας
 ἵκητ' ἀκράτιστα γὰρ ἐπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν.
 ἐνθα λίγχα μύρεται
 θαμίξασα μάλις ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσιναις
 τὸν οἶνω π' ἀνέχουσα κισόν,
 καὶ τὰν ἀβατον θεῶν
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον,
 ἀνήνε μόν τε πάντων
 χαμῶνων· ἵν' ὁ βακχειώτας αἰεὶ
 Διόνυσος ἐμβατάνει,

θείαις

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ. ΕΛΠΙΔΟΣ

θείαις ἀμφιπόλων τιθῆναις.
 θάλλει δ' ἔρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ ἄφ'
 Νάρκισσος, μέγαλιν θεῶν
 ἀρχαῖον σπράνωμ' ὅ, τε
 χρυσαυγὴς κρόνος· ὃ δ' αὖ πνοι
 κρήναι μινύθουσι,
 Κηφισὸν νομάδες ῥέεθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
 ὠκυτόκος πεδίον ἐπινύσεται,
 ἀκηράτῳ ξύν ὄμβρῳ
 σερνέχ' ἔχθονός· ὃ δ' ἐμυσσάν χοροί
 νιν ἀπεσυγχαν, ὃ δ' ἐ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ἔστιν δ' ἐοῖον ἐγώ
 γὰρ Ἀσίας ὅκ' ἐπακύνω.
 ὃ δ' ἐν τῇ μεγάλαδωρίδινάσῳ
 Γέλοπος πώποτε βλαστὸν
 φύτον μ' ἀχάρωτον αὐτόποιον
 ἐκχέων φόβημα δαΐων,
 ὃ τὰδε θάλλει μεγίστη χώρα
 γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας.
 τὸ μέν τις, ὅτε νεαρὸς, ὅτε γήρᾳ
 σιμάνων ἀλιώσῃ χερὶ πέρας.
 ὃ γὰρ ἔσορῶν κύκλος
 λάνθηνιν μορίῳ Διὸς,
 χ' αἰγλαυκῶπις Ἀθάνᾳ.
 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω
 ματροπόλει τὰδε κρᾶτισον
 δῶρον τῷ μεγάλῳ δαίμονος εἶπεν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐχὴ μα μέγιστον.

αἰὶππον· αὐπῶλον· αὐθάλασσον.

ὦ πάϊ Κρόνῃ, σὺ γάρ νιν ἤς

τόδ' ἔσας αὐχὴ μ' ἀνάξῃ Γοσειδάν.

ἔσποισι τὸν ἀνεσῆρα χαλινὸν

πρώταισι ταῖσδ' ἐκτίσας ἀγῶας.

ἄδ' ἀνιρετ' μοι ἐκπαγλ' ἀλῖα χερ

σὶ παραπῶ μένα πλάτα

θρώσκει τῶν ἐκατομπόδων

Νηρηΐδων ἀκόλαθος.

ἀν ὦ πλεῖς ἐπαίνοισι δολογέμενον πέδον,
νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φάινειν ἔπη.

οἶδ' ἰ τίδ' ἐστὶν ὦ πάϊ καινόν;

ἀν ἄσσον ἔρχεται

Κρέων ὁδ' ἢ μὲν ἢ κ' ἀνδρ' πομπῶν πάτερ.

οἶδ' ἰ ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνουσι τ' ἀν' ἡδὴ τέρμα τῆς σωτηρίας;

χο θάρσῃ, παρέσαι· καὶ γὰρ εἰ γέρον κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας ἔγεγῆρα κεσθένος.

κρέ ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' ἀγενεῖς οἰκῆτορες,
ὄρω τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων ἑληφότες

φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπὶ σόδῃ,

ὃν μὴ τ' ὀκνεῖτε, μὴ τ' ἀφείτ' ἐπὶ σκαπὸν.

ἦ κω γὰρ ἔχῃς ὅσῃσι βυβληθεῖς· ἐπεὶ

γέρον μέν ἐμι· πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι

σθένεσσαν ἡκῶν εἴ τι ν' Ἑλλάδος, μέγα.

ἀλλ' ἀνδρὰ τόνδε τηλικόνδ' ἀπεσκέλην

πῆσων ἐπεσθαι πρὸς τὸ Κασμῶν πέδον.

ἔκ ἐξ ἑνὸς σείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπο

πάντων κελουθεῖς, ἔνεχ' ἢ κ' ἐμοὶ γένη

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

τὰ τῷδε πένθῃν πῆματ' ἢ πλείστον πόλεως.
 ἀλλ' ὦ τάλαιπῳρ' Οἰδίπῳς, κλύων ἐμῷ,
 ἵκησ' πρὸς οἴκῳ· πᾶς σε Καδμείων λεώς
 καλεῖ δικάως· ἐκ δὲ τῶν, μάλιστα ἐγώ.
 ὅσῳ περ, ᾧ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφυν
 καίμιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς γέρον,
 ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
 ἀφ' ὧν ἀλήτην, καὶ πὶ προσπόλιν μῖστος
 βιοστὴν χωρῶντα· τὴν, ἐγὼ τάλας
 ἔκ' ἂν ποτ' ἐς τοσούτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπλωκεν ἡδε δύσμορος,
 ἀφ' οὗ κηδύσασα, καὶ τὸ σὸν κάρρα
 πῶχ' ἢ διαίτη τηλικῆτος· ὅ γὰρ μὲν
 ἐμπέρος, ἀλλὰ τὸ πτόντος ἀρπάσαι.
 ἄρ' ἄθλιον τ' ἐνείδῳ· ὦ τάλας ἐγώ.
 ὡν ἴδισ' ὅς σε, καὶ μέ, καὶ τὸ πᾶν γένος.
 ἀλλ' ὅ γὰρ ἐστὶ τὰ μφανῆ κρύπτειν· σὺ νῦν
 πρὸς θεῶν πατρώων Οἰδίπῳς πρόσθεις ἐμοί,
 κρύπτον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
 τὰς σὺς πατρώας, τὴν δὲ τὴν πόλιν φίλως
 εἰπὼν· ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι, πλέον.
 δίκη σε βοῖτ' ἂν ἔσασθαι πάλα τροφός.
 οἰδί· ὦ πάντα τολμῶν, καὶ πὸ παντὸς ἂν φέρων
 λόγῳ δικάων μηχανήματα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ; καὶ μὲν δούτερον θέλεις
 εἰλεῖν, ἐν οἷς μάλιστα ἀν' ἀλγούην ἄλγος.
 πρόσθεν τε γὰρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
 νοσῶνθ' ὅτ' ἦν μοι τέρεφτις ἐκπεσεῖν χθονός,
 ἔκ' ἡθέλες θέλοντι προαδέσθαι χάριν.
 ἀλλ' ἡνίκα ἦδη μεσὸς ἦν θυμὸς μένος,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ τὴν δόμοισιν ἦν διατᾶσθαι γλυκὺ,
καὶ μανθάνον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντά μοι,
τότ' ἐξέωθεῖς καὶ ἐβάλλες· ὅδ' ἐσοί
τὸ συγγενὲς τῷ τ' ὕδα μῶς τότ' ἦν φίλον.
νῦν τ' αὖθις ἠνίκη' ἡ σορᾶς πόλιν τέ μοι
ξυνῆσαν ὄνυσσιν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν,
πῆρ' ἔμετασσαν, σκληρὰ μαλθακῶς ἄλγων.
καί τοι τοσαύτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν.
20 Ωσπερ τῖς εἰσοιλιπαρῶντι μὲν τυχεῖν,
20 μηδ' ἐν διδοίῃ, μή δ' ἐπαρῖεσαι θεοί,
20 πλήρῃ δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρήξεις, τότε
20 δωροῖθ', ὅτ' ὅδ' ἐν ἡ χάρις χάριν φέρει,
20 ἄρ' ἂν ματαίᾳ τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις,
20 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί.
20 λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ.
φράσω δ' ἐκὰς τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἡκῆς ἐμ' ἄλγων, ὅχ' ἔν' ἡς δόμος ἄγης,
ἀλλ' ὥς πάραυτον οἰκίσσης· πόλις δέ σοι
κακῶν ἀνάτοσ τῶνδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός.
ὅκ' ἐστὶ σοι ταῦτ'· ἀλλὰ σοὶ τὰδ' ἐς ἐκὴ
χώρας ἀλάστωρ εὐμὸς ἐνναίων αἶε·
ἐστὶν δ' ἐπαισὶ τοῖς ἐμοῖσι, τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχὼν τοσῶτον, ἐνθανῶν μόνον.
ἄρ' ὅκ' ἀμύγον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῶν, ὅσῳ περ καὶ σαφεσέρων κλύω,
Φοίβετε, καὶ αὐτὴ Ζηνός, ὅς κείνῃ πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφίκεται δ' αὖρ' ὑπόβλητον σόμα
πολλὴν ἔχον σόμωσιν· ἐν δ' ἐτῷ λέγειν,
καὶ ἂν λαβοῖς τὰ πλεόν' ἡ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πέθων· ἴθι.
ἡ μάς

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ἢ μᾶλλον δ' ἔα ξὴν ἐνθάδ'· ὃ γὰρ ἂν κακῶς
 ὅδ' ὦ δ' ἔχοντες ζῶμεν, εἴτερ ποί μεθα.
 κρέ πότερα νομίξῃς δυστυχεῖν ἢ μ' ἔς τὰ σά,
 ἢ σ' εἰς τὰ σαυτ' ἄλλων ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
 οἰδί' ἐμοὶ μὲν ἐστ' ἡδιστον, εἰ σὺ μή τ' ἐμὲ
 πῆθεν οἶός τ' ἔῃ, μήτε τὸ σδε τὸς πέλας.
 κρέ ὦ δ' ὅσμορ', ὅδ' ἐ τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ
 φρένας πότ', ἀλλὰ λυματῷ γήρατρί φη;
 οἰδί' γλώσσῃ σὺ δ' ἄνός· Ἀνδρα δ' ὅδ' ἐν οἰδ' ἐγὼ
 Δίκαιον, ὅστις ἐξέπαντος ἂν λέγῃ.
 κρέ χωρὶς τό, τ' ἔπειν πολλά, καὶ τὰ καίρια.
 οἰδί' ὡς δὴ σὺ βραχέα ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
 κρέ ὅδ' ἢ ὅτ' ὥς γένε' ἴσος, καὶ σοὶ πάρα.
 οἰδί' ἄπελθ'· ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε· μὴ δέ με
 φύλας ἐφορμῶν ἐνθα χρεῖν αἶψα ἐμὲ.
 κρέ μαρτύρομαι τὸ σδε, ὅ σέ· πρὸς δέ, τὸς φίλους,
 οἱ ἅντα μὲν βήρηματ' ἦν σ' ἐλω ποτέ.
 οἰδί' τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἐλοιβίῃ;
 κρέ ἢ μὴν σὺ καὶ νῦν τῶνδε λυπηθῆς ἔσῃ.
 οἰδί' ποῖω σὺν ἔργῳ τὸ τ' ἀπλήσας ἔχῃς;
 κρέ παῖδοιν δυοῖν σοι, τὴν μὲν, ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
 οἰδί' ὦ μοι.
 κρέ τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώξῃν τάδε.
 οἰδί' τὴν παῖδ' ἔχεις με;
 κρέ τὴν δ' ἐγὼ μακρὸν χρόνον.
 οἰδί' ἰὼ ξένοι, τί δράσετ' ἢ προδώσετε,
 καὶ κ' ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆςδε χθονός;
 20 χῶρεξ ἐν' ἐξω θάλασσαν· ὅτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράττῃς, ὅθ' ἂν πρόσθιν εἰργασαι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ ὕμιν ἂν ᾗ τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλῃσα μὴ πορεύσεται.
 ἂν οἱ μοι τάλαινα· ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν;
 χο τὶ δρᾷς ξένη;
 κρέ ἔχ' ἄφομαι τῷ δ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
 οἶδ' ὧ γῆς ἀνακτες.
 χο ὧ ξέν', ὅ δ' ἰκαίαι δρᾷς.
 κρέ δ' ἰκαίαι.
 χο πῶς δ' ἰκαίαι;
 κρέ τὸς ἐμὸς ἄγω.
 ἂν ἰὼ πόλις.
 χο τὶ δρᾷς ὧ ξέν'; ὅ κ' ἀφήσεις; τὰ χ' εἰς
 βάσκανον ᾗ χερῶν.
 κρέ εἶργε.
 χο σὺ μὲν δ', τὰ δέ γε μωμένα.
 οἶδ' ἰ πόλει μάχῃ γὰρ ᾗ τι πημαίνης ἐμέ.
 χο ὅ κ' ἡ γέροντον ταῦτ' ἐγώ;
 κρέ μέθες χερσὶν
 τὴν παῖδα θάατον.
 χο μὴ πίταα' ἂ μὴ κρατεῖς.
 κρέ χαλᾶν λέγω σοι.
 χο σοὶ δ' ἐγὼ γ' ὁδοιπορεῖν.
 προβαῖθ' ὧ δ', ἐμβάτε, βαῖτ' ἐν τόποις.
 πόλις ἐναίρεται· πόλις ἐμὰ, σθένος.
 προβαῖθ' ὧ δέ μοι.
 ἂν ἀφέλκομ' ὧ δ' ὕπνου· ὧ ξένοι, ξένοι.
 οἶδ' ἰ πῦ τέκνον ᾗ μοι;
 ἂν πρὸς βίαν πορεύομαι.
 οἶδ' ἰ ὄρεξον ὧ παῖ χεῖρας.

ἂν ἀλλ'

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ἀν ἀλλ' ὅδ' ἐν σθένω.

κρέ ὅκ' ἄξεθ' ὅ μ' ἔστι;

οἶδ' ὅ τ' ἀλλὰς ἐγὼ, τάλας.

κρέ ὅκ' ἐκιν ποτ' ἐκ τέτοιν γε μὴ σιὴ πῆροι ἐτι
 ὁδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾷν θέλῃς
 πατρίδα τὴν σὴν, καὶ φίλους, ὅφ' ὦν ἐγὼ
 ταχέως, τάδ' ἔρδω· καὶ τύραννος ὢν ὁ μῶς,
 νίκα· χρόνῳ γὰρ οἶδ' ἐγὼ γνῶσθαι τάδε,
 ὅθ' ἔνεκ' αὐτὸς σαυτὸν ἔτε νῦν καλὰ
 δρᾷς, ἔτε πρόσθεν ἡρώσῳ βίᾳ φίλων,
 ὀργῇ χάριν δὸς, ἥ σ' αἰεὶ λυμαίνεται.

χο ἐπίχευ αὐτῷ ἔσθ'.

κρέ μὴ φαίνειν λέγω.

χο ἔτοι σ' ἀφῆσω τῶνδ' ἐγ' ἐσθ' ἡ μένος.

κρέ καὶ μῆξον ἄρα ῥύσιον πόλ' ἡτάχα
 θήσῃς· ἐφάτομαι γὰρ ὅ τ' αὐτὰν μόναν.

χο ἀλλ' ἐς τί τρέφῃ;

κρέ τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

χο δὴν ὅν λέγῃς.

κρέ τί τοι νῦν πεπράγεται,
 ἢν μή μ' ὁ κρείων τῆσδε γῆς ἀπὸ γράθῃ.

οἶδ' ὅ φθέγμ' ἀναιδέες· ἢ σὺ γὰρ φαίνεις ἐμῷ;

κρέ αὐδῶ σιωπᾶν.

οἶδ' ὅ μὴ γὰρ αἰδέσθαι μόνες
 θῆν' ἐμ' ἀφωνον τῆσδε γῆς, ἄρ' ἔστι.

ὅς μ' ὅ κ' ἀνέειπε φίλον ὅ μ' ἀποπάσας
 πρὸς ὅ μ' ἄμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ.
 τοι γὰρ σε καὶ τὸν, καὶ γένος τὸ σὸν, θεῶν
 ὁ πάντα λῦσων ἥλιος, δόιη βίον
 τοι ἔσθ' ὅν, ὅσον, καὶ μὲν γηράνα ποτέ.

68

ΘΗ ΞΚΞΥ

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ΘΗ ἔκην τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
 πρὸς τῆσδε βωμῆς, πάντ' ἀναγκάσσειν
 ἀνιππον, ἰπποτὴν τε θυμάτων ἄπο,
 ἀνύδην ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δῖο μοι
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ' αἰ νόροι, γέλωσ' δ' ἐμῷ
 ξένω γένωμαι τῷ δὲ χερσὶ βία;
 ἴθ' ὡς ἀνωγα σὺν τάχῃ· τῆτον δ' ἐγὼ
 ἢ μὲν δῖ' ὀργῆς ἦκον, ἥσ' ὁδ' ἄξιός,
 ἄτρωτον ἔμεθ' ἢ ἄν' ἐξ ἐμῆς χερὸς.
 νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τῆς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τῆτοισιν, ἔκ' ἄλλοισιν ἄρ' μοσθήσεται.
 ἔγάρ ποτ' ἐξῆς τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δαῦρό μοι σῆψης ἄγων.
 ἐπὶ δ' ἐδρακας ἔτ' ἐμὲ καταξίως,
 ἔθ' ὦν πέφυκας αὐτὸς, ἔτε σῆς χθονὸς,
 ὅστις δῖα καὶ ἄσκησαν ἡσελθὼν πόλιν,
 κ' ἄν' αὖ νόμους κραίνουσιν ἔδ' ἐν· ἢ τ' ἄφεις
 τὰ τῆσδε γῆς κῦρι, ὧ δ' ἐπεισσεῶν,
 ἀγῆς θ' ἂν χρήξεις, καὶ παρίστασαι βία.
 καὶ μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δ' ἄλιν τινα
 ἔδοξας εἶναι, καὶ μ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καί τοι σε Θῆβαι' ἔκ' ἐπαίδουσιν κακόν.
 ἔγάρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκας τρέφειν.
 ἔδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν εἰ πυθοίαιτο,
 συλῶντα τὰ μὰ, καὶ τὰ τῶν θεῶν βία,
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτῆρια.
 ἔκην ἐγὼ γ' ἂν σῆς ἐπιβαίνων χθονὸς,
 ἔδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδίκωτατα,
 ἄν' αὖτε κ' κραίνοντος, ὅστις ἦν χθονὸς,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔθ' ἤλκον, ἔτ' ἀν' ἦγον· ἀλλ' ἡπίστα μιν
 ξείνοισιν παρ' ἀσπίδος διαιτᾶσθαι χρεών.
 σύ δ' ἀξίαν ἔν' ἔσαν, αἰχμῆς πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτῷ· καὶ σ' ὁ πληθύων χρόνος,
 γέρονθ' ὁ μὲν τίθησι, καὶ τῷ νῦν κενόν.
 ἦ πον μὲν ἔν' καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δ' ἐνῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα· δούρ' ἀγνὴν τινά,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε, καὶ χέκων· καὶ ταῦτά σοι
 τῷ νῦν θ' ὁμοίως καὶ πρὸ τῆς γλώσσης λέγω.
 ὄρας ἴν' ἡκεῖς ὧξέν, ὡς ἄφ' ὧν μὲν εἶ,
 φαίνη δ' ἡκαῖος, δρῶν δ' ἐφ' ἀρίστη κακὰ;
 κρέ' ἐγὼ ἔτ' ἀνάνδρον τὴνδε τὴν πόλιν λέγων
 ὧ τέκνον· Αἰγέως, ἔτ' ἄβυλον ὡς σὺ φῆς,
 τῶρρον τόγ' ἐξέπραξα· γινώσκων δ' ὅτι
 ἔδεις ποτ' αὐτὸς τῶν ἐμῶν ἀνέμπέσοι
 ξήλος ξυνάμων, ὥστ' ἐμὲ τρέφειν βία.
 ἦ δὴ δ' ὅθ' ἔνεκ' ἀνδρα, καὶ πατροκτόνον,
 κἄναγνον, ἔδεξαίαιτ', ἔδ' ὅτ' ἡ γάμοι
 ξυνόντες ἀρέθισαν ἀνόσιοι τέκνων.
 τοῖσ' αὖτ' αὐτοῖς Ἀρεὸς ἄβυλον πάρον
 ἐγὼ ξυνήδην χθόνιον ὄνθ', ὅς ἐκ' ἐα
 τοῖσ' αὖτ' ἀλήτας τῆς δ' ὁ μὲν ναιῖν πόλει.
 ἦ πίστιν ἴχων, τὴν δ' ἐχφρᾶ μιν ἄγραν.
 καὶ ταῦτ' ἀν' ἔκ' ἐπράσαν, εἰ μὴ μοι πιπρᾶς
 αὐτῷ τ' ἄρας ἡράτο, καὶ τῷ μὲν γένει.
 ἀνθ' ὧν πεπονθὼς, ἡξίαν τάδ' ἀντιδρᾶν.
 " Οὐ μὲν γὰρ ἔδ' ἐν γῆρας ἐστὶν ἄλλο, πλὴν
 " Θανεῖν· θανόντων δ' ἔδ' ἐν ἄλλος ἀπῆται.
 πρὸς ταῦτα πράξῃς, οἷον ἀν' θέλεις· ἐπεὶ
 ἐρημία

ΟΙΔΙ·ΕΓΓΙ

ἐρημία με κῆδ' ἰκαί' ὅμως λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
 καὶ τηλικόσδ' ὦν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
 οἶδ' ὧ λῆ' μ' ἀναιδὲς, τῷ, καθυβρίξην δοκῆς;
 πότερον ἐμὲ γέροντος, ἢ σαυτ' ὅδε;
 ὅστις φόνος μοι, καὶ γάμος, καὶ ξυμποράς
 τῷ σὺ δ' ἡκας σόματος· ὥς ἐγὼ τάλας
 ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν ἔτω φίλον,
 τάχ' ἂν τι μηνίσσιν εἰς γένος πάλαι.
 ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' ἔκ' ἐξέουσις ἐμοὶ
 ἀμαρτίας ὄνηδος ἔδ' ἐν, ἀνθ' ὅτ' αὖ
 τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τῶς ἐμὲς θ' ἢ μάρτανον.
 ἐπεὶ δ' ἰδὼξον εἴ τι θέσφατον πατρὶ
 χρησμοῖσιν ἰκνῆθ', ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
 πῶς ἂν δικάως τῷτ' ὄνηδίξοις ἐμοί.
 ὅς ἔτε βλάσας πῶς γενεθλίας πατρός,
 ἢ μητρὸς ἔχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦν.
 ἧ δ' αὖ φανείς δύσινος ὥς ἐγὼ φάνην,
 ἧς χῆρας ἦλθον πατρὶ, καὶ κατέκτανον
 μηδ' ἐν ξυνιέσις ὦν ἔδρων· εἰς ἕς τ' ἔδρων,
 Γ' ὥς γ' ἂν τὸ γ' ἄκον πράγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις.
 μητρὸς δὲ τλῆμον ἔκ' ἐπαιχύνῃ γάμος,
 ἔσης ὁ μάλ' ἐμ' ἔκ' ἀναγκάξων λέγειν,
 οἷός ἐρῶ τάχ'· ἔγ' ἀρ' ἔν σιγήσομαι,
 σὺ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον σόμα.
 ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὧ μοι μοι κακῶν,
 ἔκ' ἐδότ' ἔκ' ἐδῆα· καὶ τεκῆσά με,
 αὐτῆς ὄνηδος παίδας ἐξέφυσέ μοι.
 ἀλλ' ἐν γὰρ ἔν' ἐξοῖδα· σὲ μὲν ἐκόντ', ἐμὲ,
 κείνην τε ταῦτα δισομῆν· ἐγὼ δ' ἐνιν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄκων ἔγημα· φθέγγομαι τ' ἄκων τάδε·
 ἀλλ' ὅ γάρ ἔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκύνσομαι κακὸς
 γάμοισιν, ὅθ' ὅς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
 φόνος πατρὸς ἐξονδείων πιερῶς.
 ἐν γὰρ μ' ἀμφαί μῦνον, ὣν σ' ἀνιστρῶ.
 ἥ τις σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτεῖνοι παρασῆς· πότ' ἔρα πυκνῶντοί ἂν ἢ
 πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι ἂν ἀθέως;
 δοκῶ μὲν ἢ περ ξὴν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
 τίνοι ἂν, ὅθ' ἐτ' ἐνδίκον περιβλέποις.
 τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς ἢ σέβην κακὰ,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ ὅδε τὴν πετρὸς
 ψυχὴν ἂν οἶμαι ξῶσαν ἀντ' ἀπείν' ἐμοί.
 σὺ δ' εἰ γὰρ ὅς δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
 λέγειν νομίσων, ῥητὸν ἄρ' ῥητὸν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὀνειδίξῃς μετ' ὧνδ' ἐναντίον.
 καί σοι τὸ Θεσέως ὄνομα βωπαῖσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθῆνας ὡς κατ' ὤκηται καλῶς.
 καὶ ὅθ' ὡς ἐπαινῶν, πολλὰ τ' ὡς ἐκλανθάνῃ,
 ὅθ' ὅτι ἢ τις γῆθεὺς ἐπίσταται
 τι μὰς σεβίξῃ, ἢ δὲ τ' ὡς ὅτ' ὕπερ φέρει.
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην, γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τε χειρῶν, τὰς κόρας τ' οἴχη λαβών.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοί
 καλῶν ἱκνῶμαι, καὶ κατὰ σκηπῆτιω λιταῖς
 ἐλθὼν ἄρωγος ξυμμάχης, ἵν' ἐκμάθῃς
 οἶον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρενῶνται πόλις.
 20 ὅξ' ἄντος ὧν ἄξ'· χρυσὸς· αἱ δὲ ξυμφορὰ
 αὐτῶν, πανώλης· ἄξιαι δ' ἀμυνάσθην.
 30 ἄλλ' ἰσχυρῶν· ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι,
 ἀπ' ἀνδρῶν.

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

πῶς δ' οὐδ' ἴδοντες· ἢ μὲν δ' οἱ παθόντες, ἔσταμεν·
 κρέ τί δ' ἦτ' ἄμαυρῶ φωτὶ προσάσας ποιῆν;
 θη ὁδοῦ κατὰρχην τῆς ἐκεί, πομπὸν δέ με
 χωρῆν· ἴν' εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχης
 τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὰς ἐκδείξῃς μοί·
 ἦ δ' ἐγκρατεῖς φάγουσιν, ὅδ' ἐν δαίμονι.
 ἄλλοι γὰρ οἱ πῶς δ' οὐδ' ἴδοντες· οὐδ' ἔμῃ ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδ', ἐπ' ἀνέχονται θεοῖς·
 ἀλλ' ἐξυφιντοῦ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων, ἔχῃ·
 καὶ σ' ἔλεθρῶν θύχῃ· Τὰ γὰρ δόλω
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ', οὐχὶ σώζεται·
 καὶ ἄλλον ἔξῃς εἰς τόδ', ὡς ἔξοιδά σε·
 ἔφιλόν, ὅδ' ἄσκηλον ἐς τὸ σῆνδ' ὕβριν
 ἤκοντα τόλμης τῆς παρεσώσης τανῦν·
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτ' οὐ πῶς δ' ἴδοντες, ἔδρας τόδε·
 ἂν δ' ἔμ' ἀβρῆσαι, μὴ δ' ἐτὴν δ' ἐτὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεσέραν·
 νοεῖς τὶ τούτων, ἢ μάτην τανῦν τέ σοι
 δοκῇ λελέχθαι, χ' ὥτε τανῦν ἐμὴ χανῶ;
 κρέ ὅδ' ἐν σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὦν ἐρῇς μοί·
 οἴκοι δ' ἐχ' ἡμῶς ἡσὸ μεσθ' ἀχρὴ ποιῆν·
 θη χωρῶν ἀπὸ ληνῶν· σὺ δ' ἡμῖν Οἰδίπους,
 ἐκκλος αὐτοῦ μίμνε, πισθῆεις ὅτι
 ἦν μὴ θάνω γὰρ πρόσθεν, ὅχ' ἰπαύσομαι,
 πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον σῶσω τέκνων·
 οἰδ' ὄναο Θησῆος, τοῦ τε γενναίου χάριν,
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας·
 χο εἴην ὅθι δ' αἰῶν
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφῆ
 τὸν χαλκοβοῶν Ἀρη

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μίξουσιν, ἢ πρὸς πυθίαις,
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς.
 ἔ' ποτνια σε μναί τιθι
 νοῦνται τέλει
 θνατοῖσιν· ὦν καὶ χρυσέα
 κληῖς ἐπὶ γλώσσῃ βέβαιον
 προσώλων ἄμολπιδ' ἄν.
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ὀρθόβατον
 Θησέα, καὶ τὰς δις τλούς
 ἀδμήτας ἀδελφεάς,
 αὐτάρ κητάχ' ἐμμίξεν βοῶ
 τοῦσδ' ἀνάχωρους.
 ἦ του τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελώ
 σ' Οἰάτιδος ἐκ νομῶν
 πώλοισιν, ἢ ῥιμφορμάτοις
 φάροντες ἀμίλλαις
 ἀλώσεται· δγνὸς ὁ προσ
 χώρων Ἀρης.
 δγνὰ δὲ Θησέδ' ἄν' ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀσράπῃ χαλινός.
 πᾶσα δ' ὀρμᾶται κατ' ἄμ
 πυκτήρια φάλαρα πώλων
 ἄμβασις· οἱ τὰν ἱππῖαν
 τιμῶσιν Ἀθάναν,
 καὶ τὸν πόντιον γαῖόχορον
 Ρέας φίλον ἕον.
 ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσιν· ὥς
 προμνᾶται τί μοι
 γνώμα· τάχ' ἂν δώσῃ

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

τὰν δὲ γὰρ τλάσαν, δὲ γὰρ δ' αὖ
 ῥῶσαν πρὸς αὐτοῖς μάλιστα πάθῃ.
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ.
 μάντις εἴ μ' ἐσθλῶν ἀγώνων,
 ἥθ' ἀελλὰ ταχὺ ῥ'
 ῥωσος πελῆας
 αἰθερίαν νεφέλαν
 κύρσαι μ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
 θεωρήσασα τὸ μὲν ὄμμα.
 ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν,
 παντόπια πόροις
 γὰρ τὰς δὲ δαμόχου
 ἐπινικίῳ σθένει
 τὸν ἀνδρὸν τελέωσαι λόχον.
 σε μάλιστα πᾶσι παλλὰς Ἀθάναν,
 καὶ τὸν ἀγρυπνῶν Ἀπόλλων,
 καὶ κασιγνήτην πυκνὸν
 σίκτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφῳ,
 εἰργῶ διπλᾶς ἄρωγας
 μολεῖν γὰρ τὰς καὶ πολίταις.
 χα ὦ ξείν' ἀλήτῃ, τῷ σκοπῷ μὲν ὅκ' ἐρεῖς
 ὡς φουδόμεντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσοῦ
 τὰς δ' ἄλλον αὐθις ὥς προσολοιμένας.
 οἰδ' ἰ πῶς, ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας;
 ἂν ὦ πάτερ, ὦ πάτερ,
 τίς ἂν θεῶν σοι τὸν δ' ἄριστον ἀνδρ' ἰδεῖν
 δόισι, τὸν ἡμᾶς δ' αὖτε προσέμψαντά σοι;
 οἰδ' ἰ ὦ τέκνον, ἡ πάρεσθαι;
 ἂν αἶδε γὰρ χεῖρες

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὑπ' αὐτῶν.
 οἰδί' προσέλθ' ὦ πάτερ, καὶ τὸ μῆδ' αἶμα
 ἐλπιθ' ἐν ἡξ' ἔν σῶμα, βασιλεύσας δ' ὅτε.
 ἄν' αὐτῆς ἂν τὴν ξη· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
 οἰδί' ποῦ δ' ἦτα, ποῦ ἔσονται;
 ἄν' αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
 οἰδί' ὦ φίλτατ' ἔρνη.
 ἄν' τῷ τεκόντι πάνφίλον.
 οἰδί' ὦ σκῆπτρ' αὐτοῦ.
 ἄν' δυσμόρου τε δύσμορα.
 οἰδί' ἔχω τὰ φίλτατ'· ὅδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
 θανὼν ἂν εἴην, σφῶϊν παρεσώσαιν' ἐμοί.
 ἐρῆσατ' ὦ πάτερ, πλοῦτον ἅμφ' ὁδὸν,
 ἐμφύτε τῷ φύσαντι, ἅν' ἀπαύσετον
 τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυσήνου πλάνου.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' ἴπαθ' ὡς βράχυν', ἐπεὶ
 ταῖς τηλικαῖσδε, σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
 ἄν' ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρεὶ κλυτὰν πάτερ.
 καὶ σοί τε τοῦ ἔργου τοῦ μὲν ἔσται βραχύν.
 οἰδί' ὦ ξ' ἔνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές.
 τέκν' ἐμφανέντ' ἄελπ' α, μηκύνω λόγον.
 ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε σὴν ἐς τὰ δέ μοι
 τέρεφιν παρ' ἄλλου μῆδ' ἐνός πεφασμένην.
 σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, ὅν' ἄλλος βροτῶν.
 καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
 αὐτῷ τε, καὶ γῇ τῇδ'. ἐπεὶ τόγ' οὐσεβές,
 μόνους παρ' ὕμιν ὄντο ἀνθρώπων ἐγὼ,
 καὶ τοῦ πικρῆς, καὶ τὸ μὴ φανδοσομένην.
 εἰδώς δ', ἅμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
 ἔχω γὰρ ἄχ' ὡς διὰ σέ, οὐκ ἄλλον βροτῶν.

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

καί μοι χέρ' ὦ' νάξ' δεξιὰν ὄρεξον, ὥς
 ψεύσω, φιλήσω τ' εἰ θέμις τόσον κάρα·
 καί τοι τε φωνῶ· πῶς δ' ἂν ἄθλιος γέγως,
 θιγὲν θελήσαι μ' ἄνδρὸς, ὃς τις ἔκ' ἐνι
 κηλὶς κακῶν ξύννομος; ἔκ' ἐγώ γε σε.
 οὐδ' ἔν' ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπεύροις βροτῶν
 μόνοις δῖόν τε συνταλαπωρεῖν τάδε·
 σύ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε· καὶ τὰ λοιπά μου
 μέλου δ' ἰκαίως, ὥς περ ἐς τόδ' ἡμέρας.
 θη ἔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφεῖς τοῖςδε θανμάσας ἔχω,
 ἔδ' εἰ πρὸ τ' ἔμ' προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη·
 βάρος γὰρ ἡ μᾶς ἔδ' ἐν ἐκ τούτων ἔχῃ·
 ἔγὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποιῆσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δῖ' ἔκ' ἐμ' ἔμ' ὦ μοῦ, ἔκ' ἐφ' οὐσά μιν
 ἔδ' ἐν σε πρέσβυ· τάςδε γὰρ πάρε' ἔμ' ἄγων
 ξώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπλημένων·
 χῶπ' ὡς μὲν ἄγων ἔτος ἡρέθη, τὶ δ' εἴ μάτην
 κομπῆν, ἄγ' ἔσῃ καὶ τὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγον δ' ὅς ἐμπεπῶκεν ἀρτίως ἐμοὶ
 σείχοντι δούρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν ἔπειν, ἄξιός δ' ἐθ' αὐμάσαι.
 » Γράγος δ' ἔκ' ἐξ ἔσῃ, ἔδ' ἐν ἀνθρώπων χρεῶν.
 οἰδ' τί δ' ἔστι τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
 ὥς μὴ ἐδότ' αὐτὸν μηδ' ἐν, ὦν σὺ πυνθάνῃ.
 θη φασὶν τιν' ἢ μῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἐμπολιν
 ἔκ' ὄντα, συγγενὴ δ' ἐπ' ἀπασάντων,
 βωμῶ καθεῖσθαι τῷ Προσφθῶνος· παρ' ὧ
 θύων ἐκυρον ἢ νὶ χῶρ μῶ μιν ἐγώ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί ποδαπέν; τί προχρήξοντα τῷ θακῆματι;
 θη ἔκιδ' αὖ, πλὴν ἐν· σοῦ γὰρ ὡς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αὐτῇ μῦθον, ἔκ' ὄγκου πλέον.
 οἰδί ποῖόν τιν'; ἔγὰρ ἡδ' ἔδρασ μικροῦ λόγου.
 θη σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἔλθειν, μολὼν
 τ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δ' αὖρ' ὁδοῦ.
 οἰδί τίς δ' ἡτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προθακῶν ἔδραν;
 θη ὄρα κατ' Ἀργος ἢ τίς ὑμῖν ἐγγενὴς
 ἔσθ', ὅστις ἂν σου τῶτο προχρήξοι τυχεῖν.
 οἰδί ὠφίλτατ', ἐπίχεσθ' περ ἢ.
 θη τί δ' ἔπ' εἶπες;
 οἰδί μή μου δεηθῆς.
 θη πράγματος ποῖον; λέγε.
 οἰδί ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προσάτης.
 θη καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὄν' ἐγὼ φέξαι μί τοι;
 οἰδί πάντ' ἔμ' ὦνα ξεσυνός· ἔξ' λόγων ἐγὼ
 ἄλλως ἂν ἀνδρῶν ἐξαναχόμην κλύων.
 θη τί δ' ἔκ' ἀκούσθ' ἐστ', καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ
 χρήξῃς; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
 οἰδί ἔχθιστον ὦνα ξεφθέρμα τοῦθ' ἢ κῆ πατρί.
 καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβάλλῃς τάδ' ἢ κἀβδη.
 θη ἀλλ' ἢ τὸ θάκη μ' ἐξαναγκάξῃ, σκόπη,
 μή μοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
 ἂν πάτερ, πιθοῦ μοι, κῆ νέε' ἀπαρνήσω.
 τὸν ἀνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
 χάριν παραχῆν, τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται.
 καὶ νῶϊν ὕψηκε τὸν κασίγνητον μολῆν.
 ἔγάρ σε, θάρσῃ, πρὸς βίαν παραπάσῃ
 γνώμῃς, ἂ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται.
 λόγων δ' ἀκούσαι, τίς βλάβη; τά τοι καλῶς

ΟΙΔΙ· ΕΡΓΙ·

ὄρη μὲν ἔργα, τῷ λόγῳ μινύεται.
 ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μήτε δρῶντά σε
 τὰ τῶν κακίστων δουρεβέστων πάτερ,
 θέμις σέ γ' εἶναι κῆνον ἀντιδρῶν κακῶς,
 ἀλλ' αὐτόν· ᾧ σὶ χ' ἄτεροις γοναὶ κακᾶι,
 καὶ θυμὸς ὀξύς· ἀλλὰ νουθετοῦμενοι
 φίλων ἐπιδάϊς, ἐξεπαδόνται φύσιν.
 σὺ δ' ᾧς ἐκείνα μὴ τὰ νῦν ἀποσκόπη·
 πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ', ἅ' παθες.
 καὶ γὰρ κῆνα λύσης, οἷδ' ἐγὼ γνώσῃ κακοῦ
 θυμοῦ τελευτὴν, ὥς κακὴ προσγίνεται.
 ἔχῃς γὰρ ὅβριαια τὰν θυμῆματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκετων ὁμμάτων τιτώμενος.
 » ἀλλ' ἤμιν εἶκε· Λιπαρεῖν γὰρ ὅκαλον
 » Δίκαια προχρήξουσιν, ὅδ' αὐτὸν μὲν αὔ
 » Γάχον· παθόντα δ' ὅκ' ἐπίσταται τίνην.
 οἷδ' ἰ τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἐστὼ δ' ὅπως ὑμῖν φίλον.
 μόνον ξέν' εἴπερ κῆνος ὦδ' ἐλαύσεται,
 μηδ' ἔς κρατῆτ' ὅτ' ἐμῆς τύχης ποτε.
 θη ἀπαξ τὰ τοιαῦτ', ὅχι δ' ἰς χρήξω κλύην
 ὦ πρέσβυ· κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ἐ
 σῶν ἰοθ', εἴαν περ καὶ μέ τις σῶξῃ θεῶν.
 χο ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
 χρήξῃ τοῦ μετρίου παρὲς
 ξωφν, σκαιοσύναν φυλάσσων,
 ἐν ἐμοὶ κατὰ δῆλος ἔσται.
 εἴπερ πολλὰ μὲν αἱ μακρᾶι
 ἀμέραι κατέθεντο δ' ἡ
 λύπας ἐγγυτέρω· τὰ τέρπον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τα δ' ἔκ' ἀν' ἰδοῖς, ὅπότ' ἄν τις
 εἰς πλεονέσῃ
 τ' ἔβελοντος, ἔδ' ἐπὶ κόρος
 ἰσοτέλεστος
 αἴδως ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος,
 αἴλυρος, ἀχόρος ἀναπέφηνε
 θάνατος εἰς τελευτάν,
 μὴ φύναι τὸν ἅπαντα νι
 καὶ λόγον· τόδ' ἐπεὶ φανῇ,
 βῆναι κῆθεν, ὅθεν περ ἦκε
 πολὺ δαύτερον ὡς τάχιστα·
 ὡς αὐτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
 καὶ φασ ἀφροσύνας φέρον,
 τίς πλάγχθη πολὺ μοχθος ἔξω;
 τίς ὅ καμάτων ἐνι;
 φόνοι· σάφης· ἔρις· μάχαι,
 καὶ φθόνος· τό, τε κατὰ μεμπτον
 ἐπιλέλογχε πυματον
 ἀκρατὲς ἀπροσόμιλλον,
 γῆρας ἀφιλον· ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικῇ·
 ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' ἔη ἐγὼ μόνος
 πάντοθεν βόρφος ὡς τις αἰτὰ
 κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται·
 ὡς καὶ τόνδε κατὰ κρας
 δεῖναι κυματοαγῆς
 αἴται κλονέουσιν αἰὲ ξυνῆσαι·
 αἰ μὲν, ἀπ' ἀελίῃ
 δυσ μᾶν, αἰδ' ἀνατέλ
 λοντος, αἰδ' ἀνὰ μέσσαν

ἀκτιν²,
 ἀκτιν²,

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ἀκτὶν· αἰδὲ, νυχίαν ἀπόριπᾶν.
 αὖ καὶ μὴν ὅδ' ἢ μῖν ὥς ἔοικεν ὀξένος
 ἀνδρῶν γε μῦθος ὦ πάτερ, δι' ὅμματος
 ἀσπεκτὶ λήβων δάκρυον ὥδ' ἄδοιπορῶ.
 οἶδ' ἰ τίς ἔστος;
 αὖν ὄντερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γῶμῃ, παρέσθ' αἶψα Γολυνείκης ὁδῷ.
 πο οἴμοι τί δράσω; πότερ' αὖτα μαινοῦ κακὰ
 πρόθεν δακρύσω πᾶδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων
 πατρὸς γέροντος, ὃν ξένος ἐπὶ χθονὸς
 ξὺν σφῶϊν ἐφύρηκ' ἐνθάδ' ἐκ βεβλημένον
 ἐσθ' ἡτὶ σὺν τοῖσδε· τῆς, ὃ δυσφιλὲς
 γέρον γέροντι σὺν κατ' ὀμνικὸν πόνος
 πλουρὰν μαραινῶν· κρατὶ δ' ὅμματος περ
 κόμῃ δ' αἶψα ἀκτὶνιστος αἴσσεται.
 ἀδελφὰ δ' ὥς ἔοικε τούτοις ἰν' ὀρεῖ,
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια·
 αἰ γὰρ πανώλης, ὅφ' ἄγαν ἐκμανθάνω.
 καὶ μαρτυρῶ κακιστὸς ἀνθρώπων τροφᾶς
 ταῖς σῆσιν ἦκη, τᾶλλα μὴ ξάλλων πάθῃ.
 ἀλλ' ἐστὶ γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθαικος θρόνων
 αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ πάτερ
 παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡ μαρτημένων,
 ἄκη μὲν ἐστὶ, προσφορά δ' ἔκ ἐς ἐτι.
 τίσι γὰρ;
 φώνησον ὦ πάτερ τι· μή μ' ἀποσραφῆς.
 ἔδ' ἄντα μείβῃ μ' ἔδ' ἐν, ἀλλ' ἄτι μάσας
 πέμψῃς ἀναιδὸς, ἔδ' ἂ μινί γ' ἐφάσας;
 ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὅμαί μινες,
 πηράσας, ἀλλ' ὅ μιν γὰρ κινῆσαι πατρὸς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τὸ δὲ συγγράμματα καὶ προσήγορον εἶμα,
 ὥς μή τι μόνον τοῦ θεοῦ γε προσάτην
 ἔτῳς μ' ἀφ' ἧ γε μηδὲν ἀντιπείν' ἔπος.
 ἂν λέγ' ὦ ταλαίπωρ αὐτὸς, ὧν χρεῖα πάρα.
 » Τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι,
 » ἢ δὲ χεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
 » παρέχεφω νῆν τοῖς ἀφωνήτοισιν ἄ.
 πο ἀλλ' ἐξερω· καλῶς γὰρ ἐξηγῆ σύ μοι,
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιεῖ μενος
 ἄρωγόν· ἐνθεν μ' ὦδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὁ τῆσδε γῆς κοίρανος, δίδους ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκούσαι τ' ἀσφαλῆ ξὺν ἐξέδω.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν ὧξ' ἐνοι βουλήσομαι,
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
 ἃ δ' ἦλθον, ἥδη σοι θέλω λέξαι πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέηλαμαι φυγὰς,
 τοῖς σῶις πανάρχαις οὐνεκ' ἐνθακτεῖν θρόνοισι
 γονὴ πεφυκὼς ἡξίον γε κατέρα.
 ἀνθ' ὧν μ' Εὐτεοκλῆς ὦν φύσιν νεώτερος,
 γῆς ἐξέωσεν, ἔτενικῆσας λόγῳ,
 ἔτ' ἤσ' ἐλεγχον χερσὶ, ἔτ' ἔργον μολῶν.
 πόλιν δ' ἐπέσας, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐρινύν αἰτίαν εἶναι λέγω.
 ἔπειτα καὶ πρὸ μάντεων ταύτη κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἀργεὺς ἐς τὸ δωρικὸν
 λαβὼν Ἀδραστὸν πενθερὸν, ξυνωμότας
 ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς, ὅσοι περ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορί.
 ὅπως τὸν ἐπὶ ἀλογχὸν ἤσ' Ὀήβας εὖλον
 ξὺν τοῖσδ' ἀγέρας, ἢ θάνοιμι πανδίκως,
 ἢ τοὺς

ΟΙΔΙ· ΕΡΙ·

ἢ τοὺς τὰ δ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς·
 εἶεν· τί δ' ἦτα νῦν ἀφικόμενος κυρῶ,
 σοὶ προσκοπάουσ' ὦ πάτερ λιτάς ἔχων,
 αὐτὸς γ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἱ νῦν ξὺν ἐπ' ἀτάξεισι, ξὺν ἐπ' ἀτε
 λόγχαις, τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεσῶσι πᾶν;
 ὅιος Δορύκλους Ἀμφιάρεως, ταπρῶτα μὲν
 δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς.
 ὁ δ' ἄτερος δ' αὐτωλὸς Οἰνέως τόκος
 Τυδῆος· τρίτος δ' Ἐτέοκλος ἀρχῆος γεγώς·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέσειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁπέμπτος δ' ὄλχεται κατασκαφῇ
 Καπανέος τὸ Θήβης ἄστυ δ' ἠώσθη τάχα·
 ἔκτος δ' ἐΓαρθENOΠΑῖΟΣ ἀρκυὰς ὀρνυται,
 ἐπ' ὧνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχλυθεὶς πῖσος Ἀταλάντης γίνος·
 ἐγὼ δ' ἐσὸς, καὶ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυταθῆς· σὸς γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργεὺς ἀφοβὸν ἐς Θήβας στρατόν·
 οἱ δ' ἄντ' ἰπαῖδων τῶνδε καὶ φυχῆς πατέρ,
 ἰκετῶνο μὲν ξύμπαντες ἐξαυτοῦ μένοι,
 μῆνιν βαρεῖαν ἐκείνην, ὀρμωμένῳ
 τῷ δ' ἀνδρὶ τοῦ μοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν·
 ὅς μ' ἐξέωσεν, καὶ πεσὺ λησεν πάτρας·
 εἰ γάρ τι πῖσόν ἐστιν ἐκ χρησιρῶν,
 οἷς ἂν σὺ προαδῇ, τοῖς δ' ἔφασκ' εἶναι κράτος·
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων,
 αὐτῷ πιθέσθαι, καὶ παρρηκάθην· ἐπεὶ
 πῶλοί μιν ἢ μῆϊς, καὶ ξένοι· ξένος δ' ἐσὺ·
 ἄλλους δ' ἐθωπύοντες, οἰκοῦ μιν, σύ τε

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξήλιφότες.
 ὅδ' ἐν δόμοις τύραννος, ὡτάλας ἐγὼ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγέλων ἀβρύνεται.
 ὃν εἰσὺ τῇ μῆξι μπαρὰ σῆσθ' φρενὶ,
 βραχέϊ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ διασκειδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς σῆσω σ' ἄγων.
 σῆσω δ' ἐμαυτὸν, κείνον ἐκ βαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα, σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστ' μοι
 κομπεῖν. ἄλλ' οὐ σοῦ δ' ἔδ' ἐσωθῆναι δένω.
 20 τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος ἔνεκ' Οἰδίπου
 εἰπὼν ὅποια ξύμφορ', ἐκπέμψαι πάλιν.
 30 οἰδ' ἄλλ' εἰ μὲν ἄνδρες τῆσδε διμῆχος χθονὸς
 μὴ τύχῃ αὐτὸν δαῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησῆος, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύει λόγους,
 ἔτ' ἂν ποτ' ὁ μῦθός τῆς ἐμῆς ἐπῆσθετο.
 νῦν δ' ἀξιώθεῖς, εἴσι· κακοῦ σὰς γ' ἐμοῦ
 τοιαῦθ', ἃ τὸν τοῦδ' ἔποτ' ἀφρανῆ βίον.
 ὅς γ' ὦ κακίστ' ἐκκῆπ' ἡμῶν καὶ θρόνους ἔχων,
 ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχῃ,
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπῆλασας,
 καὶ θηκας ἀπολιν· καὶ σὺ λαὸς ταύτας φορεῖν,
 αἷς νῦν διακρύβῃς εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταυτῷ βεβηκὼς τυχεύῃς κακῶν ἐμοί.
 40 ἢ κλαυσὰ δ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰεῖα
 τάδ', ὥς περ' ἂν ξῶσός φονέως με μνημένος.
 σὺ γὰρ με μόχθῳ τῷδ' ἐθνηκας ἐντροφον.
 σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος,
 ἄλλους ἐπαυτῷ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 εἰ δ' ἐξέφυσσας τάσδε, μή μ' αὐτῷ τροφούς
 τὰς παῖδας· ἢ τ' ἂν ἔκ' ἂν ἦν τὸ σὸν μέρος.
 νῦν δ'

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

νῦν δ' αἶδ' ἐμὲ κτώξουσιν, αἶδ' ἐμὰ τροφά,
 αἶδ' ἄνδρες, ὅ γυναικες εἰς τὸ ξυμπονεῖν.
 ὕμεις δ' ἀπ' ἄλλου καὶ ἐμῷ πεφύκατον.
 τοιγάρ σ' οἰδαίμων ἡ σορᾶ μὲν ὅτι πω
 ὥς αὐτίκ' εἴπερ οἶδε κινδύνται λόχοι
 πρὸς ἅπῃ Θήβης. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρῇ τις, ἀλλὰ πρόθεν αἵ ματι
 πεσὴ μιν θῆς χ' ὠξύναι μὲς ἐξέσου.
 τοιάσδ' ἄρα σφῶϊν πρόθετ' ἐξαίηκ' ἐγὼ,
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτάσαντας σέβην,
 καὶ μὴ ξατιμάξιτον, ἡ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιάδ' ἐφυτον. αἶδε γὰρ τάδ' ἔκ' ἐδρων.
 τοιγάρ τὸ σὸν θάκη μα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐσιν ἡ παλαίφατος
 δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς, ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρ' ἄπο πύσος τε, καὶ πάτωρ ἐμῷ
 κακῶν κακίσει, τάσδε συλλαβὼν ἄρας,
 ἄσσοι καλοῦμαι, μή τε γῆς ἐμφυλίου
 δορὶ κρατῆσαι, μή τε νοσήσῃ ποτε
 τὸ κοῖλον Ἀργός, ἀλλὰ συγγενεὶ χερὶ
 θανεῖν, κτανεῖν θ' ὕψ' ἔπερ ἐξελέλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τοῦ ταρτάρου
 συγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίση.
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας. καλῶ δ' Ἀρη
 τὸν σφῶϊν τὸ δηνὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας, σείχε. καὶ ξάγγελ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμήοισι, τοῖς σταντοῦ θ' ἅμα
 πισυῖσι συμμάχοισιν, ἔνεκ' Οἰδίπους
 τοιαῦτ' ἐνέμε παῖσι τοῖς αὐτοῦ γέρα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- χο Πολύνεικες, ὅτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
 πο οἱ μοι κελάνθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
 οἱ μοι δ' ἐταίρων· δῖον ἄρ' ὁδοῦ τέλος
 Ἀργούς ἀφωρμήθι μεν· ὦ τάλας ἐγώ.
 τοῖσ' αὖτον, δῖον ἔδ' ἐφωνήσά τινα
 ἐξεῖδ' ἐταίρων, ἔδ' ἀποσρέφαι πάλιν.
 ἀλλ' ὄντ' ἀναιδον, τῇδε συζυγῆσαι τύχη.
 ὦ τοῦ δ' ὅμαι μοι παῖδες, ἀλλ' ὤμῃς ἐπὶ
 τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦ δ' ἄρω μένου,
 μή τοι με πρὸς θεῶν σφῶϊν γ' ἀν' αἰ τοῦ δ' ἀράς
 πατρὸς τελῶνται, καὶ τις ὤμῃν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μή μ' ὅτι μάσητέ γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε, καὶ νητερίσμασι.
 καὶ σφῶϊν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
 τοῦ δ' ἀνδρὸς οἷς πονῆτον, ἔκ' ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἷσθ' τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
 αν Πολύνεικες, ἵκετάνω σε πρᾶθῃναι τί μοι.
 πο ὦ φιλάττι τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.
 αν σρέφαι σράταν μ' ἐς Ἀργος ὡς τάχιστα γε,
 καὶ μή σε γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διερύσῃ.
 πο ἀλλ' ἔχ' οἶόν γε· πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν
 σράταν μ' ἄγοιμι ταυτὸν ἐσάπαξ τρέσας;
 αν τί δ' αὖθις ὦ παῖ δῖε σε θυμὸν ἔχεις; τί σοι
 πάτρην κατασκάφαντι κέρδος ἔρχεται;
 πο αἰχρὸν τὸ φάνην, καὶ τὸ πρεσβύοντ' ἐμὲ
 ἔτω γελάσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
 αν ὁρᾷς τὰ τοῦ δ' ἔν ὧς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
 μαντάν' μαθ', ὃς σφῶϊν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροῶ;
 πο χρήξει γάρ· ἢ μῖν δ' ἔχ' ἰσχυρητέα.
 αν οἱ μοι

ΟΙΔΙ·ΕΓΓΙ

- ἄν οἱ μοι τάλαινα· τίς δ' ἐτολμήσῃ κλύων
 τὰ τῷ δ' ἔπειθαι τὰνδρὸς οἱ ἐθέσπισεν;
 πο ὅδ' ἀγγεῖλ' ἔμεν φλαῦρ· Ἐπὶ στρατηλάτου
 » χρηστῷ, τὰ κρήσσω, μὴ δ' ἐτὰν δεῖα λέγην.
 ἄν ὅτως ἄρ' ὦπαί ταυτά σοι δεδογμένα;
 πο καὶ μὴ μ' ἐπίχῃς γ'. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦ δ' ὁδὸς
 ἔσσι μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
 πρὸς τοῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦδ' Ἐριννύων.
 σφῶϊν δ' ἀνδρῶν Ζεὺς, τὰ δ' εἰτελεῖτέ μοι
 θανόντ', ἐπεὶ ὅ μοι ξῶντι γ' αὖθις ἔξετον,
 μέθεσθε δ' ἦδη· χαίρετόν τ'· ὅ γάρ μ' ἔτι
 βλέποντ' ἐσὸ φεῖα αὖτις.
 ἄν ὦ τάλαινα ἐγὼ.
 πο μήτοι μ' ὁδύρου.
 ἄν καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον
 ἦς προὔπλον ἄδην, ὅ κατασένοι καῖσι;
 πο εἴχρη, θανοῦμαι.
 ἄν μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθῶ.
 πο μὴ πείθ' ἂ μὴ δέῃ.
 ἄν δυσάλαινα τ' ἄρ' ἐγὼ,
 εἴ σου σερηθῶ.
 πο ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
 καὶ τῇδε φῦναι, χ' ἄτέρῃ· σφῶϊν δ' ἔν ἐγὼ
 θεοῖς ἄρῶμαι μὴ ποτ' ἀντήσαι κακῶν.
 ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἐστὶ δυστυχεῖν.
 χο νέα τάδε νέοθεν ἦλθέ μοι,
 βαρὺ ποτμα κακὰ
 παρ' ἀλαῶ ξένου,
 εἴ τι μοῖρα μὴ κίχνη.
 μάτην γὰρ ὅδ' ἐν ἄξιω μάδαιμόνων

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔχω φράσαι.

ὄρ᾽ ὄρ᾽ ταῦτ' αἶ

χρόνος· ἐπὶ μὲν ἕτερα

τάδε πῆματ' αὖθις αὖξων ἄνω,

ἔκτυπεν αἰθὴρ ὦ Ζεῦ.

οἶδ' ὧ τέκνα, τέκνα, πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπος

τὸν πάντ' ἄριστον δαῦρο Θησέα πόροι;

ἂν πατέρ, τί δ' ἐστὶ τάξ' ἰωμ', ἐφ' ὧ καλῆς;

οἶδ' Διὸς πῆρωτὸς ἦ δέ μ' αὐτίκ' ἄξεται

βροντὴ πρὸς Ἄδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχες.

χ^ο ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται

κτύπος ἄφατος ὁδε

δίοβολος· ἐς δ' ἄκραν

δαί μ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν,

ἔπληξα θυμόν· ἑρηνία γὰρ ἄσρα πῆ

φλέγῃ πάλιν.

τί μὲν ἀφήσῃ τέλος.

δέδισατόδ'· ὃ γὰρ ἄλιον

ἄφορμα ποτ'· ὃ κ' ἄνδρ' ἔυμφορᾶς.

ὦ μέγας αἰθὴρ· ὦ Ζεῦ.

οἶδ' ὧ παῖδες, ἦ κη τῶδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος

βίου τελευτῇ, κη κέ τ' ἐς ἀποστροφή.

χ^ο πῶς οἶσθα; τῶ, δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχῃς;

οἶδ' καλῶς κἀτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολῶν,

ἀνακτα χώρας τῆσδε, τίς πορυσάτω.

χ^ο ἔα· ἔα.

ἴδου μάλ' αὖθις ἀμφίσταται

διαπρύσιος ὁτοβος.

ἴλαος ὦ δαίμον, ἴλαος, ᾗ τι γὰρ

ματέρι τυγχάνῃς ἀφειγγὲς φέρων.

ἐναισίῳ

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ἔναισίῳ δὲ συντύχοιμι.
 μήδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν,
 ἀκέρδῃ χάριν μετάχοιμί πως.
 Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
 οἰδί' ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτι ἐμψύχου τέκνα
 κίχῃσεται μου, καὶ κατορθοῦντος φρένα;
 χο τίδ' ἂν θέλοις τὸ πῖσόν ἐμψῦναι φρενί;
 οἰδί' ἀνθ' ὧν ἔπαχον αὖ, τελεσφόρον χάριν
 δ' ἄναισφιν, ἥν περ τυγχάνων ὑπεχόμην.
 χο ἰὼ πάϊ· βᾶθι· βᾶθ'· ἥτ' ἄκραν
 ἐπὶ γυῖλλον ἐταλίῳ
 Προσθαωνίῳ θεῶν τυγχάνεις
 βούθυτον ἐσίαν ἀγίζων, ἱέου.
 ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα
 καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
 δικάαν χάριν παραχεῖν παθῶν.
 αἰετ' ὦναξ.
 θη τίς αὖ παρ' ὕμνων κοινὸς ἡχῆται κτύπος,
 σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
 μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἥ τις ὀμβρία
 χάλαξ ἐπὶ ῥάεσσα; πάντα γὰρ θεῶ
 τοιαῦτα χεῖρ μάχοντος εἰκάσαι πάρα.
 οἰδί' ἄναξ, ποθ' ἔντι πρὸ φάνης· καί σοι θεῶν
 τύχην τίς ἐσθλὴν θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.
 θη τίδ' ἐστὶν ὧ πάϊ Λαῖου νέορτον αὖ;
 οἰδί' ῥοπή βίου μοι· καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα,
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ φεύσας θανεῖν.
 θη ἐν τῷ, δὲ κῆσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
 οἰδί' αὐτὸι θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσίν μοι
 φεύδοντες ὅδ' ἐν, σημάτων προκημένων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θη πῶς ἔπασσ' ἡγεραῖε διλοῦσθαι τάδε;
 οἶδ' ἂν πολλὰ βροντὰ διατελεῖς, τὰ πολλὰ τε
 σρέφαντα χερὸς τῆς ἀνικῆτου βέλει.
 θη πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίξουσ' ὄρω,
 καὶ φουδόφρημα· χῶ, τι χρὴ ποιεῖν, λέγε.
 οἶδ' ἂν ἐγὼ διδάξω τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
 γήρως ἄλυστα τῆδε κείσεται πόλιν.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
 ἀβικτος ἡ γητῆρος, ὃ με χρὴ θανεῖν.
 τῆτον δ' ἐφράξε, μή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
 μήθ' ὃ κέκουθε, μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις.
 ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀπιδῶν, ἀλκὴν ὁδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ γητόνων αἰτιθῇ.
 αἶδ' ἐξάγισσε, μὴ δ' ἐκινεῖται λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσῃ, καὶ σ' ὅταν μόλῃς μόνος.
 ὥς ὅτ' ἂν ἀσπὼν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τω,
 ὅτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς· σέρχων ὁ μῶς.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰσῶξε· χῶταν ἄς τέλος
 τοῦ ξὴν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 σήμαιν'. ὅδ' αἰεὶ τῷ πῖοντι δακνύτω.
 χ' ὅτῳς ἀδ' ἦτον τήνδ' ἐνοικήσας πόλιν
 Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἶδ' ἐμυρίαι πόλιν
 καὶν ὅτις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν.
 " Θεοὶ γὰρ οὐ μὲν, ὅφ' ἐδ' εἰσορῶσ', ὅταν
 " τὰ θ' ἄφ' αἰεὶς τις, ἄς τὸ μαινέσθαι τραπῇ.
 ὃ μὴ σὺ τέκνον Αἰγέως βύλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' ἔν, ἃ δ' ὅτ' ἐκ διδάσκει μεν.
 χῶρον δ', ἐπεὶ γὰρ μετ' ἐκ θεῶν παρὸν,
 σείχω μεν ἥδη, μὴ δ' ἐν ἐν τρεπώ μεθα.
 ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπειθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῶν

ΟΙΔΙ· ΕΡΙ·

σφῶϊν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί·
 χωρεῖτε, καὶ μὴ φαίετ'· ἀλλ' ἑἴ με
 αὐτὸν τὸν ἱερόν τ' ὕμβον ἐξερῆν, ἵνα
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε, τῇδε κρυφθῇναι χθονί·
 τῇδ' ὦδε τῇδε βῶτε· τῇδε γὰρ μ' ἄγῃ
 Ἑρμῆς ὁ πομπός, ἥ τε νερτέρα θεὸς·
 ὥφως ἀφεγγὲς πρόσθε πῦ ποτ' ἦσθ' ἐμόν;
 νῦν δ' ἔχατόν σε τ' ἐμόν ἀπῆται δέμας·
 ἦσθι γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύφω· παρ' ἄσθην· ἀλλὰ φίλτατε ξένων,
 αὐτὸς τε, χώρα θ' ἦδε, πρόσπολοί τε σοί,
 ἀνδραῖμονες γένοισθε· κατ' ἀπραξίᾳ
 μέμνησθέ με θανόντος ἀντιχρῆς αἰεί·
 ἧ θέμις ἐστ' μοι τὰν ἀφανῆ θεόν
 καὶ σέ λιταῖς σεβίξην ἐν νυχίῳ ἀναξ
 αἰδωνῶν αἰδωνῶν,
 λίσσομαι, μήτ' ἐπίπονα,
 μήτ' ἐπὶ βαρυάχει
 ξένον ἐκτανύσαι
 μόρῳ, τὰν παγκλονθῆ κατὰ
 νεκρῶν πλάκα, καὶ σύγιον
 δόμον· πολλῶν γὰρ ἄν
 καὶ μάταν τιμάτων ἵκνυ μένων
 πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξει·
 ὦ χθόνιαι θεαί, σῶματ' ἀνικῆτε
 θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι φασὶ πολυξέ
 σοις ἀνῶσθαι,
 κλυξείσθαι τ' ἐξ ἀντρων
 ἀδάμαστον φύλακα παρ' αἰῶνα
 λόγος αἰὲν ἀνέχῃ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄν' ὧ γὰρ παῖ καὶ ταρτάρῳ,
 κατὰ χρομαὶ ἐν καθαρώ
 βῆναι ὁρῶ μένῳ
 νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰὲν αὖπνον.
 ἀνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπῳ ὀλοχότα.
 αἰδ' ἦν τὰ πραχθέντ', ἔτῳ μῦθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεσιν, ἔτε τάρ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ὅλωλε γὰρ δύσηνος;
 ὥς λελοιπότα
 κείνον τὸν αἰὲ βίοτον ἐξεπίτασο.
 πῶς; ἄρα θεῖα καπὸν ῥά τάλαις τύχῃ;
 τὸτ' ἐστὶν ἡδὴ καποθαι μάσαι πρέπον.
 ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' ἔρπε, καὶ σύ πεπαρῶν
 ἐξοιάτ', ὑφ' ἡγήτηρος ὕδενός φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγέμενος.
 ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν κατὰ ῥάκτιν ὁδὸν
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρρίξω μένον,
 ἔσθ' κελούθῳ ἐν πολυχίτῳ μίᾳ,
 κοίλῃ πέλας κρατῆρος· ἔτ' αἰ Θησέως
 Περίθῃ τε κείται πῖς αἰ ξυνθήματα.
 ἐφ' ἧ μέσθ' αἶς, τὸτ' αἰ Θορικίῃ πέτρῃ,
 κοίλῃς τ' Ἀχέρειδ' αἰ καπὸ λαῖν' αἶψα
 καθέθετ'· ἔτ' ἔδυσσε δυσπινεῖς σολᾶς.
 καπὸν αὖ σῶας παῖδας, ἡνώγῃ ῥυτῶν
 ὕδατων ἐνεγκῆν λατρά καὶ χοᾶς ποθεν.
 τάδ' ἀνχλὸν Δήμητρος ἔς ἐπόφιον
 πάγον μολύσα, τάσδ' ἐπισολᾶς πατρὶ
 ταχεῖ πόρουσαν ξὺν χρόνῳ· λατροῖς τέ νιν

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

ἔαθ' ἥτις τ' ἐξήσκησαν, ἥν' οὐ μίξεται·
 ἐπεὶ δὲ πάντος ἔχ' εὐδώντος ἡδονὴν,
 κ' ἔκ' ἤν' ἔτ' ἀργὸν ὕδεν' ὦν ἐφίετο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθονίος· αἱ δὲ παρθένοι
 ῥίγησαν ὥς ἤκυσαν· ἐς δὲ γένατα
 πατρὸς πεσῶσαι, κλαῖον· ὕδ' ἀνέεσαν
 σέρων ἀραγμὸς, ὕδ' ἐπαμμήκεις γόος·
 ὅδ' ὡς ἀκ' ἐφθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
 πῦξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν· ὦ τέκνα,
 ὕκ' ἐς ἐθ' ὕμιν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ·
 ὅλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰ μά· κ' ἔτι
 τὴν δυσπόνητον ἐξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν·
 σκληρὰν μὲν οἶδα παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα·
 τὸ γὰρ φίλ' ἐν, ὕκ' ἐστὶν ἐξ ὅτ' πλέον
 ἢ τῶνδε τάνδρος ἔχεθ'· ὕκ' τιτῶμεναι,
 τὸν λοιπὸν ἡδὴ βίον διὰ ξέστον·
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,
 λυγρὴν ἔκλαον πάντες· ὥς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ', ὕδ' ἐτ' ὠρώρει βοή,
 ἥν' μὲν σιωπὴ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινος
 θώ' ὤξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 σῆσαι φόβῳ δέισαντας ἐξαίφνης τρίχας·
 καλῇ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχ' ἦθεος·
 ὦ ὅτ' οὐδ' οὐδ' Οἰδίπ' οὐδ', τί μέλλομεν
 χωρῆν; πάλα δὴ τὰ πόσ' βραδύνεται·
 ὅδ' ὡς ἐπήσθητ' ἐκ θεῶν καλῶμενος,
 αὐδ' αὖ μολεῖν οἱ γῆς ἀνάκτα Θησέα·
 καὶ πῶς προσήλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
 δὸς μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοισι·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὦ μῆϊς τε παῖδες τῷδε, καὶ καταίνεσον
 μὴ ποτε προδώσῃ τάσδ' ἐκὼν· τελέῃ δ' ὅσ' αἶ
 μέλλῃς φρονῶν αὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀφ'.
 ὅδ' ὡς ἀνὴρ γενναῖος, ἐκ οἴκῃς μετὰ
 κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσῃ ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἐδράσεν, αὐτὸς Οἰδίπῳ
 φάσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, λέγει.
 ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
 χωρῇ τόπων ἐκ τῶνδε· μὴ μ' αἶ μὴ θέμις
 λούσῃ δικαῖν, μὴ δὲ φωνήντων κλύειν,
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θεὸς παρὲς μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τόσα ὅσα φωνήσαντος ἔσηκῆσάμεν
 ξύμπαντες· ἀπακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 εἰνοντες, ὡμαρτῶμεν· ὡς δ' ἀπῆλθομεν,
 χρόνῳ βραχὺ σφραφέντες, ἐξαπείδομεν
 τὸν ἄνδρα· τὸν μὲν, ὅδα μὲ παρόντ' ἔτι,
 ἀνακτα δ' αὐτὸν ὁ μμάτων ἐπίσκοπον
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δὴν ἔτινος
 φόβῳ φανέντος, ὅδ' ἀναχέτῃ βλέπῃ.
 ἔπειτα μέντοι βαῖον ὅδε σὺν χρόνῳ,
 ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνῶνθ' ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν ὀλυμπον ἐν ταυτῷ λόγῳ.
 μόρῳ δ' ὁποῖω κείνος ὤλετ', ὅδ' ἂν ᾗς
 θνητῶν φράσῃ, πλὴν τὸ Θεοῦ χάρα.
 ὅ γάρ τις αὐτὸν, ὅτε πυρφόρος θεῶ
 κερωνὸς ἐξέπραξεν, ὅτε ποντίᾳ
 θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 ἀλλ' ἥ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νεπτέρων
 ἀνὰν διαστὰν γῆς ἀλύπτιον βάθρον.

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

ἀνὴρ γὰρ ὃ σεναικτός, ὃ δὲ συν νόσοις
 ἀλγόνος ἐξεπέμπετ', ἀλλ' ἥ τις βροτῶν
 θαυμαστός· εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
 ὃ κ' ἂν παρὲι μὴν οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
 πῶ δ' αἶ τε παῖδες, χ' οἱ προπέμφαντες φίλων;
 αἶ δ' ὃ χ' ἐκείας· γούων γὰρ ὃ κ' ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δ' αὖρ ὁρμωμένας.
 αἶ αἶ· φῶν· ἔστιν ἔστι νῶϊν δ' ἡ
 ὃ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρός ἔμφυτον
 ἀλαστον αἶμα δυσμόροιον σενάξειν.
 ὦ τινι τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον ἔχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσσομεν
 ἰδόντε καὶ παθόντα.
 τί δ' ἔστιν;
 ὃ κ' ἔστιν μὲν ἡμάσαι φίλοι.
 βέβηκεν;
 ὡς μάλιστ' ἂν ἡ πόθῳ λάβοις.
 τί γὰρ ὅτῳ μὴτ' Ἀρης
 μήτε πόντος ἀντέκυρσεν;
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανείῃ
 τινι μόρῳ φαινόμεναι.
 ἂν τάλαινα· νῶϊν δ' ὀλεθρία
 νῦξ ἐπ' ὀμμασι βέβηκε.
 πῶς γὰρ, ἢ τιν' Ἀπίαν γὰρ, ἢ
 πόντιον κλυδῶν ἁλώμεναι, βίῳ
 δύσοισιν ἔξομεν τροφάν,
 ὃ κ' αἰτοῖδα· κατὰ μεφόνιος
 αἶδ' αἶ εἰσι πατρὶ
 ξυνθανόν γεραίῳ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τάλαιναν, ὥς ἐμοὶ γ' ὁ μέλλων
βίος, ὅ βιωτός.
χο ὦ δίδυμα τέκνων ἄριστα,
» Τὸ φέρον ἐκ θεῶν, καλῶς
» Φέρην χρὴ, μὴ δ' ἄραν ἔτω
» Φλέγεσθον. ὅ
τοι κατὰ μεμπτ' ἐβητον.
αν πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις,
καὶ γὰρ ὁ μηδαμὴ τὸ φίλον φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν, ἐν χερσὶν κατέχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀγ' κατὰ γὰρ σκότον ἑ μένος,
ὅδ' ἐ γέρων, ἀφίλητος ἐμοί ποτε,
καὶ τάδε μὴ κυρήσης.
χο ἔπραξεν.
αν ἔπραξεν οἷον ἠέλε.
χο τὸ ποῖον;
αν ἄς ἐχρηξέ γας ἐπὶ ξένας
ἔθανε. κοίταν δ' ἔχῃ
νέρθεν ἀσκήασον αἰέν.
ὅδ' ἐ πένθος ἐλιπ' ἀκλαυτον. ἀγ' γὰρ ὅ μ
μά σε τόδ' ὦ πάτερ, ἐ μὸν
σένε δ' αὖτις. ὅδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος. τὼ μὴ
γὰς ἐπὶ ξένας θανῆν ἐχρηξες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὥδ' ἐ μοι.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος
αὖθις ὥδ' ἔρημος. ἄπορος.
ἐπιμένεις ἐτ' ὦ φίλα,

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ. ΚΑΤΟΡΟΣ

- πατρός ὧδ' ἐρήμας.
 χο ἀλλ' ἐπὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε
 τὸ τέλος ὧ φίλαι βίη,
 » λήγετε τῷ δ' ἄχως. Κακῶν γάρ
 » δυσάλωτος ὕδης.
 αν πάλιν φίλαι συθῶμεν.
 χο ὥς τι ῥέξομεν;
 αν ἴμερος ἔχει με.
 χο τίς;
 αν τὰν χθονίαν ἐστὶν ἰδῆν.
 χο τίνος;
 αν πατρός τάλαιν' ἐγώ γε.
 χο θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστὶ; μῶν ὕχόρῃς;
 αν τί τόδ' ἐπέπληξας;
 καὶ τόδ' ὧς
 τὶ τόδε μάλ' αὖθις;
 χο ἄταφος ἐπιτνε δίχρα τε παντός.
 αν ἄγε με, καὶ τότ' ἐναρίξον.
 αἰ αἰ δυστάλαινα. ποῖ δ' ἦ
 τ' αὖθις ὧδ' ἐρήμος, ἄπορος,
 αἰῶνα τλάμων ἔξω;
 χο φίλαι, τρέσιντε μηδέν.
 αν ἀλλὰ ποῖ φύγω;
 χο καὶ πάρος ἀπεφύγετον
 σφῶϊν τὸ μὴ πιτνῆν κακῶς.
 αν φρονῶ.
 χο τὶ δ' ἦθ' ὑπερνοῆς;
 αν ὅπως μολύμεθ' ἐς δόμους ὅκ' ἔχω.
 χο μὴ δέγε μάτπου. μόρος ἔχει.
 καὶ πάρος ἐπέτ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄν τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὕπερβεν.
 χο μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχεταιόν τι;
 ἀν ναί· ναί.
 χο ξύμφημι καὐτός.
 ἀν φῶ· φῶ· ποῖ μόλωμεν ὦ Ζεῦ;
 ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
 δαίμωντανῦν ἔλαύνει;
 χο πάνετε θρήνον παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
 χάρις ἢ χθονίᾳ ξυναπόκηται,
 πενθῶν ὃ χρεὶ· νέ μεσις γάρ.
 ἀν ὦ τέκνον Ἀργέως, προσιππόμεν σοι.
 θη τίνος ὦ παῖδες χρείας ἀνύσαι;
 ἀν τύμβον θέλομεν
 προσιδῶν αὐταὶ πατρὸς ἢ μετέρῃ.
 θη ἀλλ' ὅθι μιτὸν κείσε μολῶν.
 ἀν πῶς ᾗ πᾶς ἀναξ κοίραν' Ἀθηνῶν;
 θη ὦ παῖδες, ἀπῆπεν ἐμοὶ κῆνος,
 μήτε πελάξειν ἐς τῆσδε τόπος,
 μήτ' ἐπιφωῶν μὴδ' ἐναθνητῶν
 θήκην ἱεράν ἢν κείνος ἔχῃ.
 καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα, καλῶς
 χώραν ἔξῃν αἰὲν ἄλυτον.
 ταῦτ' ἔν' ἐκλυε δαίμων ἢ μῶν,
 χ' ὦ πάντ' αἰῶν Διὸς ὄρκος.
 ἀν ἀλλ' ᾗ τὰδ' ἔχῃ κατὰ νῦν κείνω,
 ταῦτ' ἂν ἀπαρηοῖ. Θήβας δ' ἡ μᾶς
 τὰς ὠγυγίης πέμψον, εἴαν πως
 διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
 τοῖσιν ὁμαίμοις.
 θη δρᾶσω καὶ τὰδε, καὶ πάνθ' ὅσα ἂν

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

χ^ο μέλλω πράσσειν· πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὅς νεόν ἔρ' ῥή,
πρὸς χάριν· ὃ γὰρ δὲ μ' ἀποκάλυπται·
ἀλλ' ἀποπάνετε, μήτ' ἐπὶ πλῆθω
θρήνον ἐγέρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩ
ΝΩ ΟΙΔΙΟΥ
ΔΟΣ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.
SOPHOCLEI STRACHINIAE.

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ηρακλῆς παραγνόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν
 Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνησεύσατο· καὶ
 διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γαμῶν αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷ-
 ον ἀψημαθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἔτερον τῶν
 κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμέει· τὸ δὲ κέ-
 ρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δὺς ἀντὶ τούτου τῆς Ἀ-
 μαλθείας· Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίᾳ θυγάτηρ, ἣ κέ-
 ρας ἔχει ταύρου· τοῦτο δὲ ὡς Φερεκύδης φησί, δύ-
 ναμιν ἔχει τοιαύτην, ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν ὅπερ ἂν
 ἀξαιτο τις, παρέχον ἄπονον· στρατὸς δὲ Ηρακλῆς
 μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτίς· καὶ πόλιν ἐ-
 λὼν Εφουραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀσύχῃ τῇ τοῦ
 τοῦ θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται·
 Γενομένων δὲ τούτων, ἀνῶχόμενος παρὰ Οἰνεί, κον-
 δύλῃ παύσας, ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλως
 παῖδα, κατὰ χερῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ ἔτος Οἰ-
 νέως· καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομέ-
 νῳ τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόνῃ· Ηρακλῆς δὲ
 κατὰ τὸν νόμον, φυγὴν ὑπομένειν ἠθέλει· καὶ δὴ ἔγνω
 πρὸς Κηϋκά εἰς Τραχίνα ἀπιέναι· ἄγων δὲ Δηϊάνει-
 ραν, εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἦλθεν· ἐν ᾧ καθεζόμενος
 Νέσος ὁ κένταυρος, τοὺς παριόντας διεπόρθμανε,
 μισθὸν λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθέαν εἰληφέ-
 ναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι· αὐτὸς μὲν ὅν Ηρακλῆς τὸν
 ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέ-
 τρεψε Νέσῳ διακομίξην· ὁ δὲ, πορθμάτων αὐτὴν,
 ἐπιχάρῃ βιάζεσθαι· τῆς δὲ, ἀνακραγούσης αὐτόμε-
 νος, ἐξελθόντα Νέσον ἐτόξασεν εἰς τὴν καρδίαν·
 ὁ δὲ,

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὁ δὲ, μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Διὸς ἄνθρωπον, εἶπε, τηρῆν λαβοῦσαν ἐν κόλῳ ἥ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλιαν ἔχειν, τὸν, τειρόν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου· καὶ τὸ ῥυέν ἐκ τῷ τραύματος τῆς αἰίδας αἵμασιν μίξας, δέδωκεν· ἡ δὲ, λαβοῦσα, ἐφύλαττε παρ' αὐτῇ· διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θεοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, καὶ σφάξας, ἀνέχετο· ὥς δὲ ἤκεν ἄς Τραχίνα πρὸς Κηῦ καὶ ὑποδεχθῆς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμισεν· αὐτῷς ἐκείθεν Αἰγίμιον βασιλῆα συνεμάχησε Δωριέων· λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμην, Κορώνης στρατηγόντος· ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπικαλέσατο Ἡρακλέα βοήθον ἐπὶ μέρει τῆς γῆς· βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς, ἀπέκτενε Κόρωνόν μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτενε δὲ καὶ Ἀλλαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, λαπίθων σύμμαχον· παριόντα δὲ Ἰωνά ἄς μονομαχίαν, προῦκαλῆτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἀρεὸς καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτενεν· ὥς δὲ εἰς ὄρχομενὸν ἤκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὅπλων παρίεναι· κωλύόμενος δὲ παρελθὼν, καὶ τοῦτον ἀπέκτενεν· ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατὸν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλ'· συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδ' αὐτῷ, καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν, αἶρει τὴν πόλιν· καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατοῦσα μὲν τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασον τὸν Κηῦος, καὶ Ἀργῆον, καὶ Μέλανα τοῦ Λυκυμνίου

παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰό-
 λην αἰχμάλωτον· καὶ προσορμίσθης Κηναίῳ τῆς Εὐ-
 βοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο·
 μέλλων δὲ ἱερῶν, ὅς Κηῦ κα' ἔπεμψε λαμπρὰν
 ἑσθῆτα οἴσοντα· παρὰ τῶν δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλιν Δη-
 ῖανθρα πυθομένη, καὶ δεισάσα μὴ πάλιν ἐκφύην ἀγα-
 πῆσιν, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ρυὲν αἶ-
 μα Νέσθ, τῷ τῶν χιτῶναι ἐχρίσεν· ὥς δὲ θερμαν-
 θέντος τῶ χιτῶνος ὁ ἴος τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν
 Δίχην κατέβαλεν· εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεὺς κομί-
 ζεται· Δηϊάνειρα δὲ ἀχθεσθῆσα, ἑαυτὴν ἀνῆρτισεν·
 Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηϊ-
 ανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλιν ἀνδρωθέν-
 τα γῆμαι, παραγενόμενος δὲ ὅς Οἶτιν, ὅς ἐστιν ὄρος
 Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφά-
 πην· τοῦ δὲ, μὴ θέλοντος, Γόίας παριὼν ἐπὶ ξή-
 τισιν ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ'
 αὐτῷ δωρεάν· καὶ οὐ μένης δὲ τῆς
 φλογός, λέγεται νέφος ὑπὸ σάν
 μετὰ βροντῆς, εἰς ὕραν
 ἀναπέμψαι· ἔνθα τυ-
 χὼν ἀθανασίας, γῆ-
 μας Ἡβην τὴν Ἡ-
 ρας θυγατέρα,
 ποιεῖ παῖδας
 Ἀλεξιάρην,
 καὶ Ἀνί-
 κητον·

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δηϊάνειρα.

Αγγελος.

Γαιδαρωχός.

Λίχας.

Υλλος.

Δύλιτροφός.

Χορός γυναικῶν

Πρέσβυς.

τραχηνίων.

Ηρακλῆς.

Προλογίξῃ δὲ ἡ Δηϊάνειρα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑ
ΧΙΝΙΑΙ.

Οχος μὲν ἐς ἀρχαῖος ἀνθρώπων
 φανῆς,
 ὡς ὅτε ἀναιῶν ἐκ μάθοι βροτῶν,
 πρὶν ἂν
 θάνοιτις, ὅτ' εἰ χρηστὸς, ὅτ' ἄτ' ἡ κακός.
 ἐγὼ δ' ἐπὶ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ἄλ' αὖ μολῆν,
 ἐξοιδ' ἐχέσθαι δυστυχῆ τε καὶ βαρύν.
 ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἶνέως
 γαῖα ἐνὶ Πλευρώνι, νυμφεῶν ὄκνον
 ἄλγιστον ἔχον, ἣ τις αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω.
 ὅς μ' ἐν τρισὶ μορφαῖσιν ἐξήτη πατρὸς,
 φοιτῶν ἐναργὲς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλκτός, ἄλλοτ' ἀνδρείω τύπῳ
 βύκρηνος. ἐκ δὲ δασυκίβητος γένεστος,
 κρουνοὶ διερραινόντο κρηναῖα ποτῆ.
 τοῖόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 δύσηνος, αἶψά κατθανεῖν ἐπαυχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτὲ.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑπέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κληνὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλημνήστε πάϊς.
 ὃς ἥς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης,
 ἐκλύεταί με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων,
 ὅτε ἂν δειλοί μ'· ὅ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς, ὅδ' ἂν λέγοι.
 ἐγὼ γὰρ ἡμὴν ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξούροι ποτέ.
 τέλος δ' ἐβηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ .

ἣ δὴ καλῶς· λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
 ξυσσᾷ, αἰετὶν ἐκ φόβου φόβον τρέφω
 κείνη προκηραίνουσα· Νύξ γὰρ ἰσάζει,
 καὶ νύξ ἀπώθει διαδεδυμένη πόνον·
 καφύσα μιν δὴ παῖδας, ὅς κ' ἦνός ποτε
 γήτης ὅπως ἄρ' ἔρανον ἔκτοπον λαβὼν,
 ἀσείρων μόνον προσῆδε, καὶ ξαμῶν ἅπαξ·
 τοῖστος αἰὼν εἰς δ' ὅμως τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατράοντά τω·
 νῦν δ' ἡνὶ κ' ἀθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστ' ἀταρβήσας ἔχω·
 ἐξ ὅ γ' ἔκτα κείνος Ἰφίτα βίαν,
 ἥ μ' ἦς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 ξένω παρ' ἄνδρ' ἰναίομεν· κ' ἦνος δ' ὅπα
 βέβηκεν, ὅδ' εἰς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πιηρὰς
 ὠδίνους αὐτῶν προσβαλὼν, ἀποίχεται·
 χεῖρόν δ' ἐπίσταμαι τι τῇ μ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ ὅχι βαῖον, ἀλλ' ἦδη δέκα
 μῆνας, πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένη·
 καὶ σπιντὶ δ' ἄνδρ' ἦμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔσειχε, τὴν, ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἄρωμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν·
 καὶ δέσποινά Διὶ ἄνδρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατ' εἶδον ἦδη πανδ' ἀκρυτ' ὀδύρματα,
 τὴν Ἡράκλ' ἔξοδον γωυμένην·
 νῦν δ' ἣ δίκαιον τὸς ἐλευθέρους φρενῶν
 γνώμαισι δ' ἔλαιοι, καὶ μὲν χρὴ φράσαι τόσον·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 ἄνδρ' οὐ κατὰ ξήτισιν ὅ πέμπης τινά;
 μάλιστ' ὅν περ ἦκός, Ὑλλον, ἣ πατρός

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τί μοι τὴν ὥραν τῷ καλῶς πράσσῃ δοικῶν.
 ἔγγυς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπυς θρώσῃ δόμος.
 ὥς τ' ἴτι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπῃ δοικῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τὰνδρὶ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
 θηϊ ὦ τέκνον, ὦ παῖ, Κἄξ' ἀγεννήτων ἄρα
 " μύθοι καλῶς πίπῃσιν· ἦ δὲ γὰρ γυνή,
 δόλη μὲν, ἔρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
 ὕλλ ποῖον; δίδουξον μῆτερ, ἢ διδάκτά μοι.
 θηϊ σὲ πατρός ὅτ' ἔω δαρόν ἐξενωμένον
 τὸ μὴ πυνθέσθαι πῶ' σιν, αἰχύνῃν φέρῃ.
 ὕλλ ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' ἴτι πισεύῃν χρεῖον.
 θηϊ καὶ πῶς κλύς νιν τέκνον ἰδρύσθαι χθονός;
 ὕλλ τὸν μὲν, παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήνῃ χρόνῳ,
 λυδῆ γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν ποιεῖν.
 θηϊ πᾶν τοῖνον, εἰ καὶ τῷτ' ἔτλη, κλύοι τίς ἄν.
 ὕλλ ἀλλ' ἐξαφῆται τῷδε γ' ὥς ἐγὼ κλύω.
 θηϊ πῶς δὴ τὰ νῦν ξῶν ἠθανῶν ἀγγέλλεται;
 ὕλλ ἀνβόιδ' αὖ χώραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλῃν ἔτι.
 θηϊ ἄρ' οἶδ' αὖ δὴ τ' ὦ τέκνον ὥς ἐλθπέ μοι
 μαντήα πίσατ' ἡσθεῖς τῆς χώρας πέρι;
 ὕλλ τὰ ποῖα μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 θηϊ ὥς ἡ τελευτὴν τῷ βίῳ μέλλῃ τελεῖν,
 ἢ τῷτον ἄρας ἄθλον, εἰς τὸν ὕπερον
 τὸν λοιπὸν ἡδὴ βίοτον ἀνείων ἔχειν.
 ἐν ᾧ ῥοπή τοι ἄδε κημένῳ τέκνον,
 οὐκ ἔξυνέρεων, ἠνίκη ἢ σεώσω μεθεῖν,
 ἢ πίπῃσιν, σὺ πατρός ἐξολωλότος,
 κήν' αὖ βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
 ὕλλ ἀλλ' εἰ μὲν μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ

βάξιν

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

βᾶξιν κατήδην τῶνδε, καὶ πάλαι παρῆν,
 νῦν δ' ὅ ξυνήθης πότμος, ἔκ ἐξ' πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβῆν, ἔδ' ἐδ' μαίνην ἄγαν.
 νῦν δ' ὡς ξυνίημι, ἔδ' ἐν ἐλλήφω, τὸ μὴ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν περὶ.
 Διὶ χώρῃ νῦν ὧ πά· καὶ γὰρ ὑσέρωτόν ἄν
 πράσῃ, ἐπὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.
 Χο ὄν αἰόλα νῦξ ἐναριζομένα
 τίητη, κατὰ νᾶξ τε φλογιζόμενον
 ἄλιον ἄλιον αἰτῶ
 τῷ τῷ καρύξαι τὸν Αἰκμή
 νας, πόθι μοι πόθι μοι παῖς
 νᾶξ πότ· ὦ λαμπρᾶ στροπᾶ φλεγέθων,
 ἡ ποντίους αὐλῶνας, ἡ
 διαῤῥοισιν ἀπείροισι κλιθῆς,
 εἴπ' ὧ κρατισύων κατ' ὄμμα.
 ποθοῦμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
 τὰν ἀμφινῆν Διὶ ἀνδρῶν αἰεὶ,
 διὰ τιν' ἄθλιον ὄρνιν
 ἔποτ' ἀνέξῃν ἀδακρύτων
 βλεφάρων πόθον, ἄλ
 λ' ἀμνασον ἀνδρὸς δῖμα φέρουσαν ὁδοῦ,
 ἐνθυμίαις ἀνᾶϊς ἀγαν
 δρώτοισι τρύχεσθαι, κακᾶν
 δύσανον ἐλπίξουσιν αἶσαν.
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκᾶμαντος
 ἡ νότου ἢ βορέατις
 κῦματ' ἀρέϊ πόντῳ
 βάντ' ἐπίοντα τίδοι,
 ἔτω δὲ τὸν καδμογενῆ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τρέφει· τόδ' αὖξ' ἐβίοτου
 πολύπονον, ὥς περ πέλαγος
 Κρήσιον· ἀλλὰ τις θεῶν
 αἰὲν ἀμπλάκητον αἶψα
 σφεδ' ὁμῶν ἐρύκει·
 ὧν ἐπιμεμφομένας, ἃ
 δῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω.
 φάμι γὰρ ὅκ' ἀποτρήν
 ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
 χρῆνά σ'· ἀνάλγητα γὰρ ὅ
 δ' ὅ πάντα κρῶνων βασιλῆος
 ἐπέβαλλε θνατοῖς Κρονίδας.
 ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ,
 πᾶσι κυκλῶσιν, ὅιον ἄρκτου
 στροφάδες κέλευθοι.
 μέν γ' ἄρ' ὅτ' αἰόλα νύξ
 βροτοῖσιν, ὅτε κῆρες, ὅ
 τε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
 βέβακε· τῷ δ' ἐπέρχεται,
 χαίρειν τε, καὶ σέριεσθαι.
 ἃ καὶ σὲ τὰν ἀνασταν ἐλπίσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴχην, ἐπεὶ
 τίς ὦδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;
 οἷ' πεπυσμένη μὲν ὥς ἀπηνάσαι πάρος
 πάθημα τὸ μόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
 μήτ' ἐκ μάθοις παροῦσα, νῦν δ' ἄπρητος εἶ.
 τὸ γὰρ νεάξον, ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
 χώροισιν αὐτοῦ· καὶ νιν ὁ θάλπος θεοῦ,
 ὅδ' ὁμβρος, ὅδ' ἐπ' αὐμάτων ὅδ' ἐν κλονῇ,
 ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξείρη βίον

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῆ
 κληθῇ, λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
 ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἡ τέκνων φοβουμένη.
 τότε ἂν τις εἰσίδοιτο τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
 πάθῃ μὲν ὅν δὴ πολλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην.
 ἐν δ' οἷον ἔπω πρόσθεν, αὐτὴ κ' ἐξεῖω.
 ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἀνάξ
 ὦρματ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότε ἐν δόμοις
 λείπῃ παλαιᾷν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυμβήμαθ', ἃ μοι πρόσθεν ἔκτελλε ποτὲ
 πολλὰς ἀγῶνας ἐξιδὼν, ἔπω φράσαι.
 ἀλλ' ὥς τις δράσων εἴρπε, καὶ θανούμενος.
 νῦν δ' ὥς ἐτ' ἐκείν, ἔπε μὲν λέχους ὅτι
 χρῆ' ἢ μ' ἐλίσθαι κτήσιν. εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρώας γῆς διαρετὸν μέγαν,
 χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον· ἡνὶ κ' αὖ
 χώρας ἀπὴν, καὶ ναύσιος βεβῶς,
 τότε ἡ θανεῖν χρῆ', ἥσπερ τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἡ τοῦθ' ὑπεκιδράμοντα τοῦ χρόνου τέλος,
 τοιοῖπὸν ἦδ' ἡ ξὴν ἀλυπτήν τι βίω.
 τοιαῦτ' ἔφραξε πρὸς θεῶν ἐμαρμύνα
 τῶν Ἡρακλέων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων.
 ὥς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσά ποτε
 Δωδῶνι, διαῶν ἐκ πελιδάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτ' ἄσσυμβάινῃ χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὥς τελευτᾶσθαι χρεῶν.
 ὥσθ' ἡδ' ἕως οὐδ' οὐσαν, ἐκπιδᾶν ἐμὲ
 φόβῳ φίλαι ταρβοῦσαν, εἴ με χρεὶ μέγαν,
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστὲρ μέγαν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χο ὄφη μίαν νῦν ἴχ' ἐπὶ κατὰ σέφῃ
 σείχονθ' ὀρώ τιν' ἄνδρα πρὸς χάραν λόγων.
 αἰ δέ σποινα Διὶ ἄνδρα, πρῶτος ἀγγέλων,
 ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ξῶντ' ἐπίσω, καὶ κρατοῦντα, καὶ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγγυρίοις.
 διη' τίν' εἶπας ὦ γεραίερόνδ' ἐμοὶ λόγον;
 αἰ τάχ' ἐς δόμους σου τὸν πολύμηλον πόσιν
 ἤξην φανέντα σὺν κρᾶτ' ἐνικηφόρῳ.
 διη' καὶ τοῦτο δ' ἄπῳ, ἡ ξένων μαθὼν λέγεις;
 αἰ ἐν βουθερεῖ λημῶνι πρόσπολος θροῖ
 Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τῷ δ' ἐγὼ κλύων,
 ἀπῆξ'· ὅπως τοι πρῶτος ἀγγέλας τάδε,
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτώμην χάριν.
 διη' αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ οὐ τυχεῖ;
 αἰ ἔκ οὐ μαρεῖα χρώμενος πολλῇ γύναι.
 κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιάς ἅπας λεῶς
 κρήνη παραστάς· ἔδ' ἐχθρὸν βῆναι πρόσω.
 » Τὸ γὰρ ποθὲν ἔκαστος ἐκ μαθεῖν θέλων,
 » Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
 ὅπως ἐκ γένος ἔχενων, ἐκοῦσι δὲ
 ξύνεστιν· ὅψθ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.
 διη' ὦ Ζεῦ τὸν Οἴτης ἄτομον ὅς λημῶν ἔχεις,
 εἰδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χάραν.
 φωνήσας τ' ὠγυνᾶντες, αἳ τ' ἔσω σένης
 αἳ τ' ἐκ τὸς αὐλῆς, ὡς ἀελπῆον ὁ μὲ' ἐμοὶ
 φήμης ἀναχὸν τῆς δὲ νῦν καρπού μεθεῖ.
 χο ἀνολοῦξέ τε δόμοις ἐφρεσίοις
 ἀλαλαῖς ὁ μελλόνου μῦθος· ἐν δὲ κοι
 νὸς ἀρσένων ἴτω

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

κλαγγά· τὸν ὀφάρετραν

Ἀπόλλωνα προσάταν,

ὁμοῦ δὲ παῖᾶνα παῖᾶνα

ἀνάγετ' ὦ παρθένοι,

βοᾶτε τὰν ὁμόπορον

Ἀρτεμιν ὀρτυγίαν,

ἐλαφοβόλον ἁμφίπυρον,

γείτονά τε νύμφας·

ἄγρο μ' ἔδ' ἀπώσομαι

τὸν αὐλὸν· ὦτέραννε τὰς ἐμὰς φρενός·

ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει

αἰοί μ' ὀκιστὸς, ἄρτι βακχίαν

ὑποσρέφων ἁμιλλαν·

ἰὼ ἰὼ παιᾶν·

ἴδε ἴδ' ὦ φίλα

γύναι· τὰ δ' ἀντίπρωρα δῆ σοι βλέπην

πάρες ἐναργῆ·

ΔΗΪ ὀρῶ φίλαι γυναῖκες, ἔδ' ἐ μ' ὀμματος
φρουρὰ παρήλθε τόνδε μὴ λούσῃν σύλον·

χαίρην δὲ τὸν κήρυκα πρὸννέπω χρόνῳ

πολλῶ φανέντα χαρτὸν, ἥ τι καὶ φέρε·

ΛΙ ἄλλ' οὐ μὲν ἴγμεθ'· οὐδὲ προσφωνῶ μεθα

» γύναι κατ' ἔργου κτῆσιν· Ἀνδρα γὰρ καλῶς

» πράσσοντ', ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνῃν ἐπι·

ΔΗΪ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂν πρῶτα βούλομαι·

δίδαξον, ἥ ξῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι·

ΛΙ ἔγω γέ τοι σφ' ἔλθον ἰχύνοντά τε,

καὶ ξῶντα, καὶ θάλλοντα, καὶ νόσῳ βαρύν·

ΔΗΪ ποῦ γῆς πατρώας, εἴτε βαρβαρίου; λέγε·

ΛΙ ἀκτὴ τις ἐς ὀβριῖς, ἐνθ' ὀρίζεται

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

βωμούς, τελέτ' ἔγκαρτα κινάω Διὶ·
 Διὶ ἀντὰα φαίνων, ἢ πὸ μαντήας τινός;
 αἰ ἀντὰα, ὅθ' ἤρξ' τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
 χώραν γυναικῶν, ὧν ὄρᾳς ἐν ὀμμασιν·
 Διὶ αὐταὶ δὲ πρὸς θεῶν τοῦ, ποτ' εἰσί; καὶ τίνες;
 θικτραὶ γάρ, ἣ μὴ ξυμποραὶ κλέπτουσί με·
 αἰ ταύτας ἐκίνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
 ἐξήλεθ' αὐτῷ κτῆμα, καὶ θεοῖς κριτὸν·
 Διὶ ἢ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκηπον
 χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 αἰ ὤκ· ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδῶις χρόνον
 κατέχευθ', ὥς φησὶ αὐτὸς, ὅκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμπολιθῆς· τοῦ λόγου δ' ὅκ χρηφθόνον
 γύναι προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πρᾶκτωρ φανῇ·
 κείνος δὲ πρᾶθεις Ὀμφάλη τῇ βαρβάρῳ,
 ἐν αὐτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει·
 χ' ὅτως ἐδήχθη τοῦτο τῆνδε δὸς λαβὼν,
 ὥςθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
 ἢ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους,
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσῃν ἐτι·
 κοῦχ' ἠλίωσε τῆπος· ἀλλ' ὅθ' ἄγνός ἦν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν, ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτάαν· τὸνδε γὰρ μετὰ τιον
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὅς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστοι,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρώθησε, πολλὰ δ' ἀτιρᾶ φρενὶ
 λέγων, χεῖροιν μὲν ὥς ἄφικτ' ἔχων βέλη,
 τῶν ὧν τέκνων λήποιτο πρὸς τόξου κρίσει·
 φῶν δὲ δ' ἄλλος ἀνδρὲς ὥς ἐλευθέρου

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ῥάειτο· δ' ἄπνοις δ' ἠνίκα ἦν ὀνημένος,
 ἔρριπεν ἐκ τὸς αὐτὸν, ὠνέχων χόλον·
 ὡς ἴκετ' αὖθις Ἰφίτος Τிருυθίαν
 πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνόσκοπῶν,
 τὰτ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα· θητιῆρα δ' ἐννῶν
 ἔχοντ', ἀπ' ἀκρας ἦκε πυργώδους πλακῆς·
 ἔργου δ' ἑκάτι τοῦδε μηνί σας ἀνάξ
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
 πρατόν νιν ἐξέπεμψεν· ὃ δ' ἠνέχετο,
 ὅθ' ἔνεκ' αὐτὸν μῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
 ἐκτῆνεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τ' ἂν συνέγνω ξὺν Δίῃ κηχέρου μίνῳ·
 ὦ· ὕβριν γὰρ ὃ σέρουσι νῦν δὲ δαίμονες·
 κείνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
 αὐτοὶ μὲν ἄδου πάντες εἰς οἰκήτορες·
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ ῥέσορ' ἔσ,
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον ἀνροῦσαι βίαν,
 χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
 ἐφ' ἧτ'· ἐγὼ δὲ πισὸς ὦν κείνῳ, τελεῶ·
 αὐτὸν δ' ἐκῆνον οὗτ' ἀν' ἀγνάθυματα
 ῥέξῃ πατρὶ' Ζηνί τῆς ἀλώσεως,
 φρόνη νιν ὡς ἤξεοντα· τοῦτο γὰρ λόγον
 πολλῶ καλῶς λεχθέντος, ἡδίστον κλύειν·
 ἀνάσσει, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρῆ·
 τῶν μὲν, παρόντων· τῶν δὲ, πεπυσμένη λόγῳ·
 πῶς δ' ἔκ' ἐγὼ χαίροιμ' ἀν' ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα πρᾶξιν τήνδε πανδ' ἰκωφρενί·
 πολλή' ὃ ἀνάγκη τῇδε τῶτο συντρέχειν·
 ὁμῶς δ' ἐνεσι τοῖσιν αὖσκοπου μένοισ,
 ταρβῆν τὸν αὖ πράσσοντα μὴ σφαλῆ ποτε·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δ' ἄνδρ' εἰσέβη φίλαι
 ταύτας ὀρώσῃ δυαπότ' μους ἐπὶ ξένης
 χώρας αἰοίμης ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας.
 αἰ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν· τανῦν δὲ δούλων ἵχουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦ μὲν ἔτ' ἄρ' ἔμα χερήσαντά τοι,
 μήδ' εἴ τι δράσῃς, τῇσδ' ἐγὼ ξώσῃς ἐτι.
 ἔτ' ἔγωγε δὲ δοικατάσδ' ὀρωμένη.
 ὦ δυσάλανα, τίς ποτ' ἔνεανίδων
 ἀνάνδρος, ἥ τε κινῆσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν,
 πάντων ἀπῆρος τῶνδε· γενναῖα δέ τις.
 Λίχα, τί νος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
 τίς ἡ τεκοῦσα; τίς δ' ὀφειτύσας πατήρ;
 ἐξ ἧτ' ἐπὶ νιν τῶνδε πλῆστον ὦκτισα,
 βλέπουσ', ὅσω περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνῃ.
 αἰ τί δ' οἶδ' ἐγὼ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκῆθεν ἢ ἐν ὑστάτοις.
 δηὲ μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου ἀπορά τις ἦν;
 αἰ ἢ οἶδα· καὶ γὰρ ἔδ' ἀνιστόρεν μακράν.
 δηὲ ἔδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχῃς;
 αἰ ἢ κίσα· σιγῇ τοῦ μὲν ἔργον ἠνυτον.
 δηὲ εἴ π' ὠτάλαυν' ἀλλ' ἦ μιν ἐκ σαυτῆς· ἐπὶ
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἢ τις εἶ.
 αἰ ἔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν ἔδ' ἐν ἐξίσου
 χρόνῳ διόισθ' ἡλώσαν, ἥ τις ἔδα μᾶ
 προῦφινεν, ἔτε μείζον', ἔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
 δαικρυρρόθ' δ' ὕσσητος· ἐξ ὅτου πάτραν
 δαίηνε μὲν λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη,

κακὴ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχῃ.
 ΔΗΪ ἦ δ' ἔν ἐάσω, καὶ πορυνέω σε γὰρ,
 ὅπως ὅπως ἴδισα· μὴ δὲ πρὸς κακοῖς
 τοῖς ὕσι, λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι.
 ἄλῃς γὰρ ἡ παρ' ἑσά· πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶ μὲν ἡδὴ πάντες· ὡς σύ θ' οἶθέλῃς
 ἀνδρὸς, ἐγὼ δὲ τάνδρον ἐξαρκῇ τιθῶ.
 Αἴ· αὐτοῦ γε πρῶτον βαῖον ἐμμένειν, ὅπως
 μάθῃς ἀνδρῶν δ', ὅστινας γὰρ ἔσω.
 ὦν τ' ὅδ' ἐν εἰσηκουσας, ἐκ μάθῃς γὰρ δέ.
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
 ΔΗΪ τί δ' ἐστ; τῷ, μετὴν δ' ἐφίστασαι βάσιν;
 Αἴ· σταθεῖς, ἀκουσον· καὶ γὰρ ὅδ' ἐτὸν πάρος
 μῦθον μάτην ἡκουσας, ὅδ' ἐνὺν δοικῶ.
 ΔΗΪ πότερον ἐκείνους δῆτα δαῖρ' αὖθις πάλιν
 καλῶ μὲν, ἢ μοι ταῖς δέ τ' ἐξῆπ' ἐν θέλῃς;
 Αἴ· σοὶ ταῖς δέ τ' ὅδ' ἐν εἰρηται, τῶν δ' ἔα.
 ΔΗΪ καὶ δὴ βεβᾶσι· χ' ὡ λόγος σημαίνετω.
 Αἴ· ἀνὴρ ὅδ' ὅδ' ἐν ὦν ἐλεξεν ἀρτίως,
 φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν· ἀλλ' ἡ νῦν κακός,
 ἢ πρόθεν ὅδ' ἐκείνος Ἀγγελος παρῆν.
 ΔΗΪ τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοῆς.
 ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἀννοιά μ' ἔχῃ.
 Αἴ· τούτου λέγοντος τάνδρος, ἡσέηκον ἐγὼ
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
 ταύτης ἐκείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι,
 τὴν θ' ὑφ' ἱπυρρον Οἰχαλίαν· ἔρω δ' ἐνί
 μόνος θεῶν θέλῃς ἐν αἰχμάσαι τάδε.
 ἔτ' ἀπὶ Λυδοῖς, ὅδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
 λατράματ', ὅδ' ὀρίπτος Ἰφίτου μόρος,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄν νῦν παρώσας ὅτος, ἔμπαλιν λέγῃ.
 ἀλλ' ἡνίκα ἔκ' ἐπ' ἔβη τὸν φυτοσπύρον
 τὴν παῖδα δ' ἔναι κρύφιον ὡς ἔχει λέχος,
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἔτοιμάσας,
 ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης· ἐν ἧ
 τῶν Εὐρύτου τῶν δ' ἦπε δεσπόζον θρόνων,
 κτείνῃ τ' ἀνάκτα πατέρων τῆσδε, καὶ πόλιν
 ἔπερσε· καὶ νῦν ὡς ὄρεται ἡκὶ δόμους
 ὡς τῆσδε πέμπτων, ἔκ' ἀφροντίστως γίναι,
 ἔδ' ὡς τε δούλην· μὴ δὲ προσδοκᾷ τόδε.
 ἔδ' ἡκός, ἔπερ ἐν τεθέρι μαντατόβω.
 ἔδοξεν ὅν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν
 δέσπον', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
 καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
 ἀγορᾷ, συνέξ' ἡκούον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὥς τ' ἐξελέγχην· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 ἔχ' ἡδομαι· τόδ' ὄρθον ἐξείρηχ' ὁ μῶς.
 δητ' οἱ μοι τάλανα, πῶ ποτ' εἰ μὴ πράγματος;
 τίν' ἄσδ' ἐδεύμαι πημονὴν ὑπόσχετον,
 λαθραῖον; ὦ δ' ὅστις· ἄρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν ὥς περ' ὅσων δειώμνυτο;
 ἄγ' ἢ καὶ τὰ λαμπρὰ, καὶ κατ' ὅμμα, καὶ φύσιν,
 πατὴρ μὲν ὅσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
 Ἰόλη καλεῖτο· τῆς, ἐκ γένος ὅσα μᾶ
 βλάσας ἐφώνη δ' ἦθεν ἔδ' ἐν ἱστοῶν.
 χι' ὅλοινο μή τι πάντες οἱ κακοί· τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὅς' ἀσπεί μὴ πρέποντ' αὐτῶ κακὰ.
 δητ' τί χρὴ ποιῆν γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
 τοῖς νῦν παρ' ὅσιν, ἐκ πεπληγμένη κυρῶ.
 χι' πάνθ' ἡ μοι λῦσα τὰνδρός· ὡς τὰ χ' ἀνσαφῆ
 λέξεν,

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

- λέξεν, ἥ μιν πρὸς βίαν κρινέει θεοῖσι.
 Διὶ ἄλλ' εἴμι· καὶ γὰρ ἔκ' ἀπογνώμης λέγεις.
 ἥ μιν δὲ προσμένωμεν, ἢ τὶ χρεὶ ποιεῖν;
 χο μί μιν· ὥς ὁδ' ἀνὴρ, ἔκ' ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
 λί τὶ χρεὶ γύναι μολύντά μ' Ἡρακλεῖ λέγεις;
 δίδασσον, ὥς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
 Διὶ ὥς ἐκ τραχείας σὺν χρόνῳ βραδὺ μολὼν
 ἔσθης, πρὶν ἢ μάς καὶ νεώσασθαι λόγους.
 λί ἄλλ' εἴ τι χρεὶς ἵσορῆιν, πάρει μ' ἐγώ.
 Διὶ ἢ καὶ τὸ πισὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
 λί ἴσω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξείδῃς κυρῶ.
 Διὶ τίς ἡ γυνὴ δ' ἡτ' ἐστίν, ἢν ἡμεις ἄγῃ;
 λί ἀνβοῖς· ὦν δ' ἔβλασεν, ἔκ' ἐχὼ λέγεις.
 Διὶ ἔτος, βλέφ' ὦδε· πρὸς τίν' ἐννέπην δοκεῖς;
 λί σὺ δ' εἰς τὶ δὴ με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
 Διὶ τόλμησον εἰπὲν εἰ φρονεῖς ὅσ' ἵσορῶ.
 λί πρὸς τὴν κρατῆσαν Διὶ ἀνερῶν Οἰνέως
 κόριν, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, ἥ μὴ κυρῶ
 λούσων μάταια, δευότιν τε τὴν ἐμήν.
 Διὶ τοῦτ' αὐτ' ἐχρηξον τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
 δεῦποιναν εἶναι τὴνδε σὴν;
 λί δίκαια γάρ.
 Διὶ τὶ δῆτα, ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
 ἢν ἀρεθῇς ἐς τὴνδε μὴ δίκαιος ὢν;
 λί πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλλας ἔχεις;
 Διὶ ἔδεν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρῆς.
 λί ἄπρημι· μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.
 Διὶ ἔ· πρὶν γ' ἂν εἴπης ἵσορ' ἔμενος βραχὺ.
 λί λέγ' εἴ τι χρεὶς· καὶ γὰρ ἔσσι γηλός ἐστι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΔΗΪ τὴν ἀχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας εἰς δόμους
 κατόικα δῆπον;
 ΛΙ φημί· πρὸς τίς ἴσorest;
 ΔΗΪ ἔκην σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρεας,
 Ἰάλην ἔφασκες Εὐρύτου πορᾶν ἄγην;
 ΛΙ ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς ποθεν μολὼν,
 σοὶ μαρτυρήσῃ ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
 ΔΗΪ πολλοῖσιν ἄσῳ· ἐν μέσῃ Τραχινίῳ
 ἀγορᾷ, πολὺς σε ταῦτά γ' ἤσκηουσ' ὄχλος.
 ΛΙ ναί.
 κλύειν γ' ἔφασκον· ταυτὸ δ' ἔχῃ γίγεται
 δόκησιν ἐπεῖν, καὶ ἀκριβῶσαι λόγον.
 ΔΗΪ ποίαν δόκησιν; ἔκ' ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἥρα κλέῃ ταύτην ἄγην;
 ΛΙ ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν φράσον φίλη
 δέσποινα τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὀξένος.
 ΔΗΪ ὅς σου παρὼν ἦκουσεν ὡς ταύτης πάθος
 πόλις δαμῆν πάτα, καὶ ἡ Λυδία
 πέρσεν αὐτήν, ἀλλ' ὅτῃσδ' ἔρωσ φανῆς.
 ΛΙ ἄνθρωπος ὧδέσποιν' ἀποσῆτω· τὰ γὰρ
 νοσοῦντι ληρῆν, ἀνδρὸς ἔχῃ σώφρονος.
 ΔΗΪ μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰτᾶιον νάπος.
 Δίος κατασφάπτοντος ἐκ κλέφτης λόγον.
 ἔγὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρῆς κακῆ·
 ἔδ' ἥ τις ἐκάτοιδε τᾶνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκέν ἔχῃ τοῖς αὐτοῖς αἰεί.
 Ερωτι μὲν νῦν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως εἰς χεῖρας, ἢ καλῶς φρονεῖ.
 ἔτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλῃ,
 καὶ μοῦ γε· πῶς δ' ἔχῃ ἁτέρας, οἷός γ' ἐμῆ;
 ὥς ῥ' τι

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὥς ἔτι τῷ μῶτα νδρὶ τῆδε τῇ γόσῳ
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μάνομαι.
 ἢ τῆδε τῇ γυναικὶ τῇ μετατίτῃ
 τῷ μὴ δὲν ἀέχρου, μὴ δ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 ὅτι ἐστὶ ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 φύδῃ, μάθῃσιν ὅ καλὴν ἐκ μαυθάνῃς.
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὥδε παιδάσῃς, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
 ἀλλ' εἰπέ πᾶν τ' ἀληθές· ὥς Ἐλαυθέρω
 φύδεῖ καλῆσθαι, κῆρ πρόσεστιν ὅ καλῇ.
 ὅπως δὲ λήσῃς, ὅδ' ἐ τοῦτο γίνεται.
 πολλοὶ γὰρ οἷς ἔρηκας, οἱ φράσσ' ἐμοί.
 καὶ μὲν δέδοικας, ὅ καλῶς ταρβῆς· ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτο μ' ἀλγύνειν ἄν.
 τὸ δ' εἰδέναι, τί δὴνόν; ὅχι χ' αἰτέρας
 πλείστας ἀνῆρείς Ἡρακλῆς ἐγὼ με δὴ;
 κοῦπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκας, ὅδ' ὄντος ἡδέε' ὅδ' ἂν εἴ
 κάρτ' ἐντακτὴ τῷ φιλεῖν· ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ὥκτιστα δὴ μάλιστα, προσβλέψας ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
 καὶ γῆν πατρώαν ὅχ' ἐκοῦσα δύσμορος
 ἐπέρσε, καὶ δ' ὅλωσεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ῥήτω κατ' ἔρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράξω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι· πρὸς δ' ἐμ' ἀφαιδεῖν αἰεί.
 πῶθου λεγούσῃ χρηστὰ· καὶ μὲ μὴ χρόνῳ
 γυναικὶ τῇδε· κατ' ἐμοῦ κτήσῃ χαρὶν.
 ἀλλ' ὧ φίλῃ δέσποιν', ἐπεὶ σε μαυθάνω
 θνητὴν, φρονούσαν θνητὰ καὶ ἀνῶμονα,
 πᾶν σοι φράσω τ' ἀληθές, ὅδ' ἐκρύψομαι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔστι γὰρ ὕψος, ὥς περ ὕψος ἐννέπη.
 ταύτης ὁ δὲ γνὸς ἵμερος ποθ' Ἡρακλῆ
 διήλθε· καὶ τῆσδ' ἔνεχ' ἢ πολὺ φθορος
 καθήρεβη πατρώος Οἰχαλία δ' ὀρί·
 καὶ ταῦτα, δέη γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 ὅτ' εἶπε κρύπτην, ὅτ' ἀπηνήθη ποτέ.
 ἀλλ' αὐτὸς ὦ δέσποινά, δὴ μαινῶν τὸ σὸν
 μὴ σέρνον ἀλγύναι μὲ τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἢ μαρτον, εἴ τι τήνδ' ἄμαρτίαν νέμες.
 ἐπὶ γὰρ μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξίσου κοινὴν χάριν,
 καὶ σέργε τὴν γυνᾶμα, καὶ βούλου λόγους
 ὅς εἴπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως ῥηκέναι.
 ὥς τ' ἀλλ' ἐκ γνός πάντ' ἀρισεύων χερσὶν,
 τὸ τῆσδ' ἔρωτος ῥέσ' ἀπανθ' ἡλῶν ἔφυ.
 δηὲν ἀλλ' ὦδε καὶ φρονοῦμεν, ὥς τε ταῦτα δρᾶν.
 οὐτοῖσι νόστον γ' ἐπακτὸν ἐξαίρου μεθε
 θεοῖσι δυσμαχῶντες, ἀλλ' ἔσω σέχης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστάς φέρης,
 ἅτ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
 καὶ ταῦτ' ἄχης· κτηνὸν γὰρ ὁ δίκαιά σε
 χωρῆν προσελθόνθ' ὦδε σὺν πολλῷ σῶλῃ.
 χ^ο μέγα τι σθένος ἄ
 Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἄφ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν,
 παρέβαι· καὶ ὅπως
 Κρονίδαν ἀπάτασεν, ὁ λέγω.
 ὅδ' ἐπὶ τὸν ἐννυχον αἶδαν,
 ἢ Προσφάωνά τιν' ἀκτορα γαίης.
 ἀλλ' ἐπὶ τήνδ' ἄρ' ἄκοιτιν,
 ἀμφίγναι

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ἀμφίγυοι κατέβαν πρόγ' αἰώνων τινές·
 πᾶ μ' πληκτα παγκόσμιό τ' ἔ
 ξήλθον ἄεθλ' ἀγώνων·
 ὁ μὲν ἦν ποταμῷ
 σθένης, ὑπὲρ κερῶ τετραόρον
 φάσμα τῶρου
 Ἀχελῷος ἀπ' οἱ
 νιᾶσαν ὁδὲ, βακχίαν ἀπο
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα, καὶ λόγχης, ῥόπαλόν τε τινάων
 πᾶς Δίος· οἱ τὸ τ' ἀολῆς ἴσαν,
 ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων· μόνα
 δ' ὀλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
 ῥαβδονόμῃ ξυνοῦσα·
 τότε ἦν χερὸς, ἦν δὲ
 τόξων πάταγος, ταυ
 ρῶν τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
 ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι
 κλίμακες· ἦν δὲ μετώπων ὀλοέντα
 πλήγματα, καὶ σόνος ἀμφῶν·
 ἅδ' ὀὐ πῖς ἀβρά,
 τηλαυγὲ παρ' ὄχθῃ
 ἦτο, τὸν δὲ προσμένουσ' ἀκοίταν·
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν διαφράξω
 τόδ' ἀμφινέκητον ὁμμανύμφας
 ἐλεεινὸν ἀμμένη·
 κατὰ ματρὸς ἄφαρ
 βέβακεν, ὥστε πόρτις ἐρήμα·
 δ' ἡ ἦμος φίλαι κατ' ὄπλον ὀξέος θρόφ
 ταῖς ἀχμαλώτοις παῖσιν ὥς ἐπ' ἐξόδῳ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάβρα.
 τὰ μὲν, φράσουσα, χερσὶν ἄ' τεχνισά μιν.
 τὰ δ' οἷα πάχω συγκατοικτιομένη.
 πόρην γὰρ οἶμαι δ' οὐκέτ' ἄλλ' ἐξουμένην,
 παρὰ δέ με φέρτον ὥστε ναυτίλος
 λωβητὸν, ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὲ ὅσαι, μίμνομεν μίαν ὑπο
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς
 ὅπισθ' ἡμῖν καὶ γὰρ καλὸς μένος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμῶμαι μὲν ἔκ' ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κένω πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ.
 τόδ' αὖ ξυνοικεῖν τῇ δ' ὁμοῦ, τίς ἀνγυὴ
 δύνατο, κοινῶν ὅσα τῶν αὐτῶν γάμων.
 ὅρῳ γὰρ ἦβην τὴν μὲν, ἐρπυσαν πρόσω,
 τὴν δὲ, φθίνουσιν. ὧν ἀφαρπάξεν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπην πόδα.
 ταῦτ' ἐν φοβῶμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ.
 ἀλλ' ὅ γὰρ ὥς περ εἶπον ὀργάνην καλὸν
 γυναικὰν ἔχουσιν. ἥ δ' ἔχω φίλαι
 λυτήριον λύπημα, τῇ δ' ὑμῖν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
 θηρὸς, λέβητι χαλκῷ περικυμμένον.
 ὃ πάς ἐτ' ὅσα, τῷ δαυσεῖρνα πάρα
 Νέσσυ φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνγλόμην.
 ὅς τὸν βαθυῖ ῥῶον ποταμὸν Εὐννον, βροτὸς
 μιαθοῦ πόρου χερσίν. ὅτε πομπίμοις
 κώπαις ἐρέων, ὅτε λαίφεσιν νεῶς.
 ὅς καὶ μετ' ὧν πατρώων ἡνίκα σῶλων

ξυρ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ξὺν Ἡρακλῆϊ τοπρῶτον δυνὶς ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκα ἦν μέσῳ πόρῳ,
 φαίει ματαίαις χερσίν· ἐκδ' ἤσ' ἐγώ.
 χ' ὡ Ζηνὸς ἀνθὺς παῖς ἐπιστρέψας χερσὶν,
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλάνονας
 σέρων διερρύοιξεν· ἐκνήσκων δ' ὀθήρ,
 τοσσόντ' εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσσόνδ' ὀνήσητ' ὧν ἐμῶν ἐάν τιθῇ
 πορθμῶν, ὅθ' ἔνεχ' ὑστάτην ἐπεμψέ γ' ἐγώ·
 ἐάν γάρ α' μφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἢ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰδὲ θρέμμα λερναίας Ὑδρας,
 ἔσται φρενὸς σοὶ τὸ κλητήριον
 τῆς Ἡρακλῆας, ὥστε μή τιν' ἴσιδ' ὦν
 σέρξαι γυναῖκα κείνος ἀντὶ σὺ πλέον·
 τὸτ' ἐννοήσας ὠφίλαι, δόμοις γάρ ἦν
 κείνα θανόντος ἐγκεικλισμένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλὼς ὅσα
 ξῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε·
 κακὰς δὲ τόλμας, μήτ' ἐπισαῖμιν ἐγώ,
 μήτ' ἐκ μάθοιμι· τάς τε τολμώσας, συγῶ·
 φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλῆϊ,
 μεμιχάνηται τῶργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· ἢ δὲ μὴ, πεπαύσεται.
 αλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
 δοκῆς παρ' ἡμῖν ὅ βεβηλῆσθαι κακῶς.
 οἷον ὅπως ἐχρήσθ' ἐπίστας· ὥς τὸ μὲν δοκεῖν,
 ἐνέστ'· πέφραδ' ὅ προσωμίλησά πε·
 αλλ' εἰδέναι χρὴ δρωσαν, ὥς ὅδ' εἰ δοκεῖς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔχον, ἔχουσιν ἄνθρωποι μὴ πηρωμένη·
 δὴ ἄλλ' αὐτίκ' ἔσομεθα· τόνδε γὰρ βλέπω
 θυραῖον ἡδὴ διατάχους δ' ἐλεύσεται.
 μόνον παρ' ὑμῶν δὲ σεροί μεθ' ὥς σιότω
 καὶ ἀχρὰ πράξεις, ὅπου αἰχὺνὴ πεσῇ.
 αἰ τί χρὴ τοῖσιν σήμαινε τέκνον Οἰνέως·
 ὥς ἐσμέν ἡδὴ τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδύς.
 δὴ ἄλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσω Λίχας,
 ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῷ ξέναις.
 ὅπως φέρεις μοι τόνδε γ' αὖφ' ἡ πέπλον
 δώρη μ' ἐκείνῳ τάνδρ' ἡ τῆς ἐμῆς χερὸς.
 διδὼς δὲ τόνδε, φράξ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κήνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χοῖ·
 μήδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
 μήθ' ἔρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεῖς,
 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῃ.
 ἔγω γὰρ ἡνυμνῶ· εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
 ἴδοιμι σωθέντ' ἡ κλύοιμι, πανδίκως
 σελέν χιτῶνι τῷδε καὶ φανῇ θεοῖς
 θυτῆρα καὶ νῶ καὶ νὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆ μ' ὃ κείνος ἀμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὅμμα θήσεται.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ φύλαξε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμῆν πομπὸς ὦν, περιωὰ δ' ἄρ' ἄν.
 ἐπεὶ δ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κήνου τέ σοι
 καὶ μὲν ξυνηλθῶς, ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῇ.
 αἰ ἄλλ' ἔπερ Ἑρμῆ τήνδε πομπῶν τέχνην
 βέβαιον, ὅτι μὴ σφαλῶν ἐν σοὶ ποτε,
 τὸ μὴ ἂν τὸ δ' ἄλλος ὥς ἐχει δ' ἔξει φέρων,

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφάρμοσαι.
 ΔΗΪ σείχοις ἂν ἦδη· καὶ γὰρ ἐξέπισκσαι
 ταῦτ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
 ΛΙ ἐπίσταμαί τε, καὶ φράσω σε σωσμένα.
 ΔΗΪ ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
 προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδέξαμην φίλως;
 ΛΙ ὥστ' ἐκπλαγῆναι τὸ μὲν ἦ δὸν ἡ κέαρ.
 ΔΗΪ τί δ' ἦτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
 μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξέμῃ,
 πρὶν φέροναι τὰ κῆθεν εἰ ποθ' ἔμεθα.
 ΧΘ ὦ ναύλοχ καὶ πετραῖα
 θερμὰ λυτρά, καὶ πάρος
 οἴτας παραναειτάοντες, οἳ τε μέσαν
 Μηλίδα παρὰ λίμναν,
 χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
 ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 πυλάτιδες καλέονται,
 ὁ καλλιβόας τάχ' ὕμιν
 αὐλὸς ἔκ ἀρνασίαν
 ἰάχων καναχὴν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θήσας
 ἀντίλυραν μέσας.
 ὁ γὰρ Διὸς Ἀλημῆνας τε κῆρος,
 σᾶνται πάσας ἀρετάς
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
 ὃν ἀπόπολιν ἔχομεν
 πάντα θυοκαίδεκάμνηνον ἀμμένονσας
 χρόνον πελάγιον ἰδρὶες ὕδεν.
 ἀδ' οἳ φίλα δάμαρ
 τάλαινα δυστάλαινα καρδίαν
 πάγκλυτος αἰὲν ὥλλυντο.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔνν δ' Ἀρης οἰσθηθεὶς,
 ἐξέλυσ' ἐπὶ πονον ἁμέραν.
 ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
 ταῖη πολὺ κωπόν ὄχι μακρὰς αὐτῷ
 πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσσει,
 νασίῳτιν ἐστὶν
 ἁμείψας· ἐνθα κλήξεται θυτὴρ,
 ὅθεν μόλοι πανάμερος
 τὰς πρῶτας παρρησίῳ
 συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θυρός.

Δηϊ γυναικες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
 πεπραγμένῃ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

Χο τίδ' ἐστὶ Διὶ ἄνερα τέκνον Οἶνέως;
 Δηϊ ἔκ οἱδ'· ἄθυ μῶδ' ἢ φανήσομαι τάχα
 κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἅπ' ἐλπίδος καλῆς.

Χο ἔδῃ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖδωρ ἡμάτων;

Δηϊ μάλιστ' ἔγωγε· ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
 ἄδηνον ἐργατῶ παρανέσαι λαβεῖν.

Χο δίδαξον, εἰ δίδακτὸν ἐξ ὅτου φοβῆ.

Δηϊ τοιῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω
 γυναικες ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθῆν.
 ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
 ἔχριον, ἀργῆτ' οἶος ἀνέρω πόκω,
 τὰτ' ἠφάνισαι διάβορον πρὸς ἑδενός
 τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδεσὸν ἐξ αὐτῶ φθίνει,
 καὶ φῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν
 ἢ τὰτ' ἐπράχθη, μῆξον ἐκτενώλογον.
 ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με κένταυρος, πονῶν
 πλουρὰν πικρὰ γλωχίνι πρὸ δίδαξατο,
 παρῆκα θισμῶν ἑδέν, ἀλλ' ἔσωξό μιν

ΤΡΑΧΙΝΙΑ Ι

χαλκῆς ὅπως δύνειπον ἐκ δέλου γραφὴν·
 καὶ μοι τὰ δ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων.
 τὸ φάρμακον τῷτ' ἄπυρον· ἀκτίνος τ' αἶ
 θέρμης ἀβίητον ἐν μυχοῖς σῶξεν ἐμὲ,
 ἕως ἂν ἀρτίχρισον ἀρμόσαι μίπῃ.
 καὶ δ' ἔδρων τοιαῦτα· νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργασέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπασάσα κτησίον βοτῶ λάρνην.
 καὶ θηκά συμπίψας ἀλαμπὲς ἡλίου
 κούλῃ ξυγάρῳ δῶρον, ὥσπερ ῥέδετε.
 εἴσω δ' ἀποσέχουσα, δέριομαι φάτιν
 ἀφραστον, ἀξύνμυλον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κατὰ γμα τυγχάνω ρίψασά πως
 τῆς οἶος, ὥτ' ἄχριον ἐς μέσιν φλόγα
 ἀκτὶν' ἐς ἡλιώτιν· ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ῥεῖ πᾶν ἀδύλον, καὶ κατέβηται χθονί.
 μορφῇ μάλισ' εἰκασὺν, ὥστε πρίονος
 ἐκ βρώματ' ἂν βλέψαις ἐν τομῇ ξύλου.
 τοῖον δὲ κείται προπετές· ἐκ δὲ γῆς ὅθεν
 πρῆκετ', ἀναξέουσι θρομβώδης ἀφροί,
 γλαυκῆς ὁπώρας ὥστε πίνονος ποτῶ
 χυθέντος εἰς γῆν βακχίας ἀπ' ἀμπέλῃ.
 ὥς τ' ἔκ' ἐχὼ τάλαινα τοῖ γνῶμης πέσω.
 ὁρῶ δὲ μ' ἔργον δγνὸν ἐξέφρασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ'· ἀντὶ τῶ, ἐνήσικων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέχ' ὄνοιον, ἥς ἔθνη χ' ὕπερ;
 ἔκ' ἐστίν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 χρήξων ἐβέλχεν· ὦν ἐγὼ μεθύστερον
 ὅτ' ἔκ' ἐτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἀρνύμαί.
 μόνῃ γὰρ αὐτὸν, ῥέ τι μὴ φοναθήσομαι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

γνώμης, ἐγὼ δ' ὕσθηνος ἐξαποφθερῶ.
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτον οἶδα, καὶ θεῶν
 χεῖρων ἀπὲρ μὴναντα· χ' ὥσπερ ἄνθιγγον,
 φθῆρετ' ἅπαντα κνώδασ'· ἐν δὲ τῷ δ' ὁδε
 σφραγῶν διελθὼν ἰδὲ αἵματος μέλους,
 πῶς ἔν' ὁλῆ καὶ τόνδε; δόξ' ἔγ' ἔν' ἐμοί.
 καὶ τοὶ δέδοικται, κῆνος δ' σφαλίσεται,
 ταύτῃ σὺν ὀργῇ καὶ μὲ συνθανῆν' ἄμα.
 = Τὴν γὰρ κακῶς κλύουσιν, ἔν' ἀναχετόν,
 = ἥ τις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
 χο Ταρβεῖν μὲν ἔργα δέιν' ἀναγκαιῶς ἔχει.
 = τὴν δ' ἐλπιδ', ὅχρη τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
 δητ' ἔν' ἐστὶν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλόμασιν
 ἔν' ἐλπίς, ἥ τις καὶ θράσος τί προξενῇ.
 χο ἄλλ' ἂμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ξέκουσίας,
 ὀργὴν πέπ' ἔρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπ'·
 δητ' τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν, ὅχ' ὅτ' ἡ κακῶ
 κοινωνὸς, ἀλλ' ὧ μὴδ' ἐν οἴκοις βαρύν.
 χο σιγῇ ἂν ἀρμύξεισιν τὸν πλείω χρόνον,
 εἰ μὴ τι λέξῃς παιδί τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
 παρέστι μαστὴρ πατὴρ, ὃς πρὶν ὧχετο.
 ὕλλ' ὧ μῆτερ, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν γλόμῳ,
 ἢ μὴ κ' ἐτ' ἔναι ξῶσαν, ἢ σε σωσμένην,
 ἄλλου κεκληῖσθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθέν.
 δητ' τίδ' ἐστὶν ὧ παῖ πρόσγ' ἐμῷ συγῆμενον;
 ὕλλ' τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴδι, τὸνδ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατὰ κτήνασ' αὐτῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
 δητ' οἱ μοι· τί ν' ἐξήνεγκας ὧ τέκνον λόγον;
 ὕλλ' ὃν ὅχ' οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι. Τὸ γὰρ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

φανθὲν, τίς ἂν δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν;
 δὴϊ πῶς ᾗ πᾶς ὦ παῖ· τῷ, παρ' ἀνθρώπων μαθὼν,
 ἀξιολον ἔτ' ὥς ἔργον ῥηγασθαι μεφής;
 ὕλλ αὐτὸς βαρῖαν ξυμπορὰν ἐν ὀμμασι
 πατρός διδορκῶς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
 δὴϊ πῶς δ' ἐμπελάξῃς τάνδρ' ἰ, καὶ παρίστασαι;
 ὕλλ ᾗ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνῇν χρεῶν.
 ὅθ' εἶπε κληνὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
 νίκης ἄγων τρόπαια, καὶ κροβίνια,
 ἀκτὴ τις ἀμφὶ κλυτοῦ Εὐβοίας ἄκρον
 Κήνιαον ἐστίν· ἐνθα πατρὶώ Διὶ
 βωμὸς ὀρίξῃ, τεμενίαν τε φυλλάδα.
 ἔνιν τὰ πρῶτ' ἐσθλὸν ἄσμενος πόθῳ.
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τούχην σφαγᾶς,
 κῆρυξ ἀπ' οἰκῶν ἱκετ' οἰκῆος Λίχης,
 τῶσόν φέρων δῶρ' ἡμαθανάσιμον πέπλον.
 ὃν κῆνος ἐνδύς ὥς σὺ πρῆξεφίεσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δῶδε κ' ἐντελῆς ἔχων
 λήας ἀπαρχὴν βῆς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁ μῦ,
 ἐκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δέηλας, ἵλεω φρενὶ
 νόσμῳ τε χαίρων καὶ σπλῆ, κατήνχετο.
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργῶν ἐδάετο
 φλόξ αἵματινὰ, καὶ πὸ πύργου δρυὸς,
 ἰδρὼς ἀνίχ' ἡρωτὶ καὶ προσπύαετο
 πλαναῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὅς ἐων
 ὀδ' αὖ μὸς ἀντίσπαστος· ᾗ τα φονίᾶς
 ἐχθρᾶς Εὐχίδνης ἰὸς ὥς ἐδάνυτο,
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Λίχαν, τὸν ἔδεν αἴτιον τῷ σὺ καὶ ἔ,
 ποίαις ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
 ὅδ' ἔδεν ἡδὺς δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
 φῶρι μ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσταλμένον.
 καὶ ἡδὺς ὡς ἤκησε, καὶ διώδυνος
 παρὰ γὰρ αὐτῷ πλουμόνων ἀνθήφατο,
 μάρφας ποδὸς νιν ἄρθρον ἢ λυγίζεται,
 ῥίπῃ πρὸς ἀμφί κλυτον ἐκ πόντος πέτραν.
 κόμης δὲ λυκὸν μυελὸν ἐκράνῃ μέσθ
 κρατὸς διαπαρέντος, αἵματός θ' ὁ μὲν.
 ἅπας δ' ἀναφώνησεν οἱ μωγῇ λεῶς.
 τῷ μὲν νοσῆντος. τῷ δὲ διαπεπραγμένου.
 καὶ δὲς ἐτόλμα τὰνδρὸς ἀντίον μολῆν.
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε. καὶ μετὰρσιος
 βοῶν, ἰύξων. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραν
 Λοκρῶν ὄρφοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπῆγε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπῃων ἐκ τὸν, πολλὰ δ' οἱ μωγῇ βοῶν,
 τὸ δ' ἀπάρουνον λέκτρον ἐνδατῷ μένος
 σὺ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
 οἷον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρα λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας, ἥ δ' ἐμ' ἐν πολλῷ σφατῷ
 διακρυρρῶντα. καὶ με προσβλέψας, κἀλει,
 ὦ παῖ, πρόσελθε. μὴ φύγῃς τὸν μὸν κακὸν,
 μήδ' ἔσε χρεὶ θανόντι συνθανῆν ἐμοί.
 ἀλλ' ἄρον ἔξω. καὶ μάλιστα μὲν μέθες
 ἐνταῦθ', ὅπου με μή τις ὄφεται βροτῶν.
 εἰ δ' οἶπτον ἵχεις, ἀλλὰ μ' ἐκγετῆσθε γῆς
 πόρθμονσαν ὡς τάχιστα, μήδ' αὐτῷ θάνω.

τοσαῦτ'

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

τοσαύτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφη
 θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλευσάμεν, μόλις
 βρυχώμενον πασσομένοισι· καὶ νιν αὐτίκα
 ἤξαντ' ἐσώφισθ', ἥ τε θνηκὸς ἄρτίως.
 τοιαῦτα μήτερ πατρὶ βελάσας ἐμῷ,
 καὶ δρῶς ἐλήφθης· ὦν σε πόινιμος δίκη
 τίσαιτ', Ἑρινύς τ'· ἧ θέμις δ' ἐπ' αἰχμα.
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ πρῆβαλες.
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτήνας, ὅποιον ἄλλον ἔκ' ὀφειλοτέ.
 τί σὶ γὰρ ἀφ' ἑρπης; ἢ καὶ τοιαῦτ' ὅθ' ἔνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
 ἕλλ' ἐκτ' ἀφ' ἑρπην· ἕρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 αὐτὴ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπύση καλῶς.
 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος, τὶ δ' ἄτρεφειν
 μητρῶν, ἥ τις μηδὲν ὥς τεκῆσθαι δρᾷ.
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δ' ἐτέρπιν, ἥν
 τῷ μῶ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.
 ἴδ' οἶον ὧ παῖδες προσέμιξεν ἄφαρ
 τῆς πος τὰ θεοπρόπον ἡμῖν
 τὰς παλαιφάτας προνοίας,
 ὅτ' ἔλακεν ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέρει
 δωδέκατος ἄροτος ἀναδοχὰν τελεῖν πόρων
 τῷ Διὸς αὐτόπαιδι· καὶ τὰ δ' ὀρθῶς
 ἐμπεδα κατέρριξε.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύων
 ἔτι ποτέ,
 ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι
 θανῶν λατρείαν.
 ἧ γὰρ σφε κενταύρου φοινίαν ἐφέλα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Κύπρις

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

- Κύπρις ἀναιδὸς φανερά
τῶνδ' ἐφάνη πρᾶκτωρ.
 χο πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἶκτε δ' ὀϊκῶν ἀρτίως ὀρμωμένα.
 τί φημι.
 ἢ χῆ τις ὕπασσιμον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἶσω· καί τι καίνιξει σέη.
 ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυνμένη
 χωρὶς πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσα τι.
 τρο ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμιν ὁ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
 χο τί δ' ὦ γεραίκαίνοποιηθὲν λέγεις;
 τρο βέβηκε Διὶ ἀνδρα τὴν πηνυσάτην
ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτων ποδῶν.
 χο ὅ δ' ἡποθ' ὡς θανῶσα;
 τρο πάντ' ἀκήκοας.
 χο τέθνηκεν ἡ τάλαινα;
 τρο δαύτερον κλύεις.
 χο τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανῆν σφιν φής;
 τρο χετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν.
 χο ἢ πέτῳ, μόρῳ γύναι ξυντρέχῃ.
 τρο αὐτὴν διηΐτωσε.
 χο τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι
τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακῶ
 ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
 πρὸς θανάτῳ θάνατον
 ἀνύσσα σαμόνα;
 τρο σονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου.
 χο ἐπῆδες ὦ ματαῖα τάνδ' ὕβριν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τρο ἐπεῖδον ὡς δὴ πλησίον παραστᾶτις .
 χο τίς ἦν ; πῶς ; φίρ' εἶπέ .
 τρο αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε .
 χο τί φωνᾷς ;
 τρο σαφινῇ .
 χο ἔτεκεν ἔτεκεν μετὰ
 λην ἀνέορτος ἀδενύμφρα
 δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν .
 τρο ἄχανγε . μάλλον δ' εἰ παρ᾽ ὅσα πλησία
 ἔλυνες οἱ ἔδρασε , κάρτ' ἂν ᾤκτισας .
 χο καὶ ταῦτ' ἔτλη τίς χερὶ γυναῖκα κτίσαι ;
 τρο δεινῶς γε . πόση δ' ὥστε μαρτυρᾶν ἐμοί .
 ἐπεὶ παρῆλθε δ' ὠμάτων εἴσω μόνη ,
 καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς ᾗδε κοῖλα δέ μινια
 σπρνύνθ' ὅπως ἄφορρον ἀντόιη πατρί ,
 κρύψας ἑαυτὴν ἐνθά μὴ τις ᾗσίδοι ,
 βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσίππουσ' , ὅτι
 γένειτ' ἐρήμη . κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου
 φάυσεν , οἷς ἐχρήτο δειλαῖα πάρος .
 ἄλλη δὲ καὶ ἄλλη δ' ὠμάτων σρωφωμένη ,
 εἰ που φίλων βλεψέν οἰκετῶν δέ μας ,
 ἔκλαιεν ἢ δύσηνος ᾗ σρωφωμένη ,
 αὐτὴ πρὸς αὐτῆς δαίμονα καλουμένη ,
 καὶ τὰς ἀπαιδας ἐς τολοιπὸν ὕσιας .
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἐληξεν , ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 Τὸν Ἡράκλῆον θάλαμον εἰσορμωμένην .
 καὶ γὰρ λαβραῖον ὅ μ' ἐπεσπιασμένη ,
 φρέγγν' ὀρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δ' ἐμνίοις
 τοῖς Ἡρακλείοις σρωτὰ βάλλονταν φάρη .
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τῆτ' , ἐπενθορᾷσ' ἄνω ,
 καθέζετ'

χι

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

καθεξέτ' ἐν μέσοισιν ἀναστηρίοις.
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
 ἔλεξεν, ὦ λέχῃ τε καὶ νυμφῇ ἑμῇ,
 τοιοῦτον ἦδη χείρεθ', ὥς ἔμ' ἔποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' ἀνήμεραν.
 τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνω χερὶ
 λυεῖτόν αὐτῆς πέπλον· ὃ χρυσήλατος
 πρῆκτο μᾶσιν περονίς· ἐκ δ' ἐλώπισε
 πλουρὰν ἀπασαν, ὥλεν ἡν τ' ἀνώνμον.
 καὶ γὰρ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔαθενον,
 τῷ παιδὶ φράξω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 καὶ ὃ τὸ κῆσε δαῦρότ' ἐξορμώμεθα,
 ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήχι φασγάνῳ
 πλουρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς, ὃ μοξεν· ἐγνωχάρταλας
 τῆρτον κατ' ὀργὴν ὥς ἐφάφειν τόδε.
 ὃς ἐκ διδαχθῆς τῶν κατ' οἶκον, ἔνεκα
 ἀκουσα πρὸς τῆς θυρὸς ἔρρειεν τάδε.
 καὶ νταῦθ' ὁ παῖς δύσηνος, ἔτ' ὁδυρμάτων
 ἐλάπετ' ἐδὲν ἀμφὶ νιν γώμενος,
 ἔτ' ἀμφιπύπλων σῶμασιν· ἀλλὰ πλουρόθεν
 πλουρὰν παρὲς, ἐκτο πολλὰν ἀνασένων,
 ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ.
 κλαίων ὅθ' ἔνεκ' ἐκ δυνάει σοιθ' ἅμα
 πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρρανισμένος βίου.
 τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐστιν· ὥς τ' ἦ τις δῦο
 ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογιζέται,
 ματαίως ἐστιν· ἔγάρ ἐσθ' ἢ γ' αὐρίον,
 πρὶν αὖ πάθῃ τις τὴν παρῆσαν ἡμέραν.
 ποτέρ' ἂν ποτέρα ἐπισένω;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πότερα τέλεα πέραιτέρω
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυσάνω;
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις,
 τόδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσιν
 κοινὰ δ' ἔχον τε καὶ μέλλειν.
 ἥθ' ἀνεμόεσσι
 γένοιτ' ἐπουρος ἐστῶτις αὔρα,
 ἥτις μ' ἀποκίσηεν ἐκ τόπων, ὅπως
 τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνομι
 μῦθον ἥσι δ' ὅσ' ἄφαρ.
 ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτροις ὀδύναις
 χωρῆν πρὸ δόμων λέγουσιν
 ἀσπετόν τι θαῦμα.
 ἀγχι δ' ἄρα καὶ μακρὰν
 πρὸ κλαίου ὀξύφωνος ὡς ἀηδὼν ξένοι.
 ξένων γὰρ ἐξ ὁμιλος ἥ δέ τις βάσις.
 παῖδ' αὖ φορῆνιν ὡς φίλῃ
 προκηδομένα, βαρῆαν
 ἀποφον φέρει βάσιν.
 αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· ὅδ' ἀναιδὸς φέρεται.
 τί χρὴ θανόντ' ἀνὴρ, ἢ κα
 θ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;
 ὕλλ' ὧ μοι ἐγὼ σου πάτερ.
 ὧ μοι ἐγὼ σὺ μέλεος.
 τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἶ μοι.
 πρε σίγα τέκνον, μὴ κινήσῃς
 ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὧ μόφρονος.
 ξὴ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἵχε δακνῶν
 σὺ μάσσον.

ὕλλ' πῶς

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ἄλλ' πῶς φῆς γέρον; ἢ ξῆ;
 πρ' οὐ μὴ ξεγείρης τὸν ὕπνῳ κάτοχον,
 καὶ κινήσης, καὶ ἀναστήσης
 φοιτᾶσα δὴν νύκτον ὥς τέκνον.
 ἄλλ' ἄλλ' ἐπὶ μοι μελέω
 βάρος ἄπλετον ἐμὲ μόνε φρήν.
 ἦρα ὦ ξῦν, ποῖ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖς
 σι βροτῶν κείμαι πεπονθήμενος ἄλ-
 λήκοις ὀδύνας; οἳ μοι ἐγὼ τλάμων.
 ἦ δ' αὖ μισαρά βρύκει φῦν.
 πρ' ἄρ' ἐξήλθης ὅσον ἦν κέρδος
 σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
 τῷ δ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον;
 ἄλλ' οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
 εἰρῆσαι, κακὸν τόδε λούσων.
 ἦρα ὦ κηνάα κρητὶς βωμῶν
 ἱερῶν, οἷον ἀνθ' οἷων
 θυμάτων ἐπὶ μοι μελέω χάριν ἢ
 νύσω. ὦ Ζεῦ,
 οἷον μ' ἄρ' ἐθου λώβαν, οἷον,
 ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδῆν ὀτάλας
 ὠφελον ὁλοοῖς, τόδ' ἀκήλητον
 μυχνίας ἀνθος καταδερχθῆναι.
 τίς γὰρ αἰοιδός; τίς ὁ χαροτέχνης
 ἱατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσῃ;
 θαῦμα ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 εἴ· εἴ· εἴ· ἄτ' ἐμ' ἄτ' ἐμὲ
 δύσμορον ἀνῆσαι.
 εἴ· ἄτ' ἐμὲ δύσανον ἀνῆσαι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πᾶ μου φάης; ποῖ κλίνης;
 ἀπολῆς μ' ἀπολῆς.
 ἀντέτροφας ὅτι καὶ μύση.
 ἦ πᾶί μου τὺτό τοι.
 ἦ δ' αὖθ' ἔρπη· πόθεν ἔς ᾧ
 πάντων Ἑλλάνων
 ἀδικώτατοι ἀνέρες, ὅς δ' ἡ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ,
 κατὰ τε δρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τᾶλας.
 καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσῶντι,
 ὃ πῦρ, ὃ κ' ἔγχος
 τις ὀνήσιμον ὃ κ' ἀποτρέψῃ.
 εἰ· εἰ· ὃ δ' ἀπαράξαι κρατα
 βίου θέλῃ μολῶν,
 τῷ συγερῷ· φᾶ· φᾶ.
 πρ ὦ πᾶί τῷ δ' ἀνδρὸς,
 τῷ ῥοντόδε μῆξον ἀνήκη,
 ἦ κατ' ἐμὸν ῥώμαν.
 σὺ δ' ἐσύλλαβε· σοί τε γὰρ ὄμμα
 ἐμπλεον ἢ δὲ ἐμῷ
 σώξην.
 ὕλλ φάω μὲν ἔγωγε.
 λαθίπονον δ' ὁ δύναν
 ὅτ' ἐνδοθεν ὅτε θύραξ' ἔν
 εἰς μοι ἐξανύσαι
 βίον· τοιαῦτα νέμῃ Ζῆς.
 ἦρα ὦ πᾶί πᾶί, πῶ ποτ' εἰς
 τᾶ δ' ἐμε τᾶ δ' ἐμε
 πρόσλαβε κουφίσας.

ἡ· ἡ· ἡ· ἡ·
 εἰ· εἰ· ἡ·

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ἔ·ἔ·ἰὼ ἰὼ δαίμον·
 θρώσκει δ' αὖ θρώσκει
 δειλαῖα διολῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία
 νόσος· ἰὼ Γαλλὰς
 τόδ' ἐμ' αὖ λωβᾶται· ἰὼ παῖ,
 τὸν φύσαντ' οἰκτεῖρας,
 ἀνεπίφθονον ἔρυσον ἔγχος·
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληῖ
 δος· ἀκῆ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσε
 σὺ μάτηρ ἄθεος,
 ἀν' ᾧ δ' ἐπίδοιμι πεσῶσαν
 αὐτῶς ᾧ δ' αὐτῶς, ὥς μ' ὤλεσεν·
 ᾧ Διὸς αὐθαίμων,
 ᾧ γλυκὺς αἶδας,
 ἀνᾶσον μ' ἀνᾶσον,
 ὠκυπέτα μόρω
 τὸν μέλεον φθίσας.

χο κλύεσ' ἐφριξατάσδε συμφορὰς φίλας
 ἀνάκτος, οἷας οἶος ὦν ἐλαύνεται.

ἦ ρα ᾧ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ, καὶ λόγῳ κακὰ,
 καὶ χειρὶ, καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κῆ' πῶ τοι ἔτον ἔτ' ἀκοίτις ἡ Διὸς
 πρῆθ' ἦκεν, ἔθ' ὁ συγνὸς Εὐρυπύδης ἐμοί·
 οἶον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κέρη
 καθήψεν ᾧ μοις τοῖς ἐμοῖς, Ἐριννύων
 ὕφαντ' ὁ ἀμφίβλητρον, ᾧ δὴ ἄλλυμαι·
 πλουραῖσι γὰρ προσμαχθὲν, ἐκ μὲν ἐχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πλούμονας τ' ἀρτηρίας
 ῥοφῇ ξυνοικῶν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἵμά με

χ 11110

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πέπῳ κεν ἦδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
κὺς ταῦτα λόγῃ πεδίας, ἔθ' ὀρηχενὴς
στρατὸς γιγάντων, ἕτε θήριος βία,
ἔθ' Ἑλλὰς, ἔτ' ἄλγῳκος, ἔθ' ὅσιν ἐγὼ
γαῖαν καθάρων ἰκόμεν, ἐδρασέπω.
γυνὴ δέ, θήλυς ἔσα, κὺς ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθήλε φασγάνῳ δίχῃ.
ὦ παῖ, γενέ μοι παῖς ἐτήτυμος γελῶς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβύτης πλέον.
δός μοι χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ᾗς χεῖρα τὴν τεκῆσαν, ὥς εἰδῶ σάφα
ᾗ τὸ μὲν ἀληθὲς μᾶλλον, ἢ κήνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακῶ μενον.
ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον· οἰκτῆρον τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένο
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' ἔδ' ἂν ᾗς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόθ' ἰδῆν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀσένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακῶς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτῃ θήλῳ εὐρημαί τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν, σῆθι πλησίον πατρός.
σκέψαι δ' ὅποιός ταῦτα συμφορᾶς ὕπο,
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἴδ' ἔθ' ἄσπε πάντες ἄθλιον δέμας.
ὁράτε τὸν δύστηνον ὥς οἰκτρῶς ἔχω.
αἰ· αἰ· ὦ τάλας· ἔ· ἔ·
ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως· ὅδ' αὖ
διῆξε πλουρῶν· ἔδ' ἀγύμνασιν μ' ἔαν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦ νᾶξ ἀΐδῃ, δέξαι με.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.
 ἔνσεισον ὦ ναξ, ἐγκατάστητον βέλος
 πάτερ κεραινοῦ· δάινυται γὰρ αἶψά πάλιν·
 ἦνθηκεν· ἐξώρμηκεν· ὦ χεῖρες, χεῖρες·
 ὦ νῶτα, καὶ στέρν'· ὦ φίλοι βραχίονες,
 ὑμεῖς ἐκῆνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
 νεμέας ἐνοίκον βουκόλων ἀλάσπρα
 λείοντ' ἀπλάταν θρέμμα, καὶ προσήγορον
 βία κατεργάσαθε, λερνάϊαν θ' Ὑδραν,
 διφυῆ τ' ἀμικτονίπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον ὑπείροχον βίαν,
 ἔρυσάνθιον τε θήρα· τόνδ' ὑπὸ χθονὸς
 ἄδου τρίκρανον σκύλακ' ἀπρόμαχον τέρας
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσεῶν
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐλάτοις τόποις·
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐνδοσάμην,
 καὶ δαῖς τροπαί' ἐσησε τῶν ἐμῶν χερῶν·
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος καὶ κατερράκωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄστις ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὅτῃς ἀρίστῃς μητροὶ ὠνομασμένος·
 ὅ τοῦ κατ' ἄσρα Ζηνὸς αὐδ' ἡθὺς γόνος·
 ἀλλ' αὐγέ τοι τόδ' ἴσσε, καὶ τὸ μηδ' ἐν ᾧ,
 καὶ μηδ' ἐν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσασμαι· καὶ τῶνδε, προσμόλοι μόνω,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 καὶ ξῶν κακὸς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.
 ὦ τλήμον Ἑλλὰς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἐξουσαν, ἀνδρὸς τ' ἔδ' ἔξ' ἀσφαλήσεται.
 ὦ λα, εἴπε παρέχεσ' ἀντιφωνῆσαι πάτερ
 σιγὴν παραχῶν, κλυθὶ μου νόσῳ ὁμῶς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐτὸ μοι γάρ σ' ὦ δίκαια τυγχάνειν·
 δὸς μοι σεαυτὸν, μὴ τοσούτον ὡς δάκνη
 θυμῷ δύσσοργος· ὃ γὰρ αὖ γνώμης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμῇ, καὶ ὅ τοις ἀλγεῖς μάστιγ·
 ἦρα εἰπὼν ὁ χρήσεις, λήξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν,
 ὃ δὲν ξυνίημι, ὣν σὺ ποιικίλλεις πάλαι·
 ὕλλ τῆς μητρὸς ἠκωτῆς ἐμῆς φράσεων, ἐν οἷς
 νῦν ἐστίν, οἷς θ' ἡ μαρτενὸς χέκουσίαι·
 ἦρα ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς ὡς κλύειν ἐμέ;
 ὕλλ ἔχθ' γὰρ ὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν·
 ἦρα ὃ δῆτα τοῖσγε πρόθεν ἡ μαρτιμένοις;
 ὕλλ ἀλλ' ὃ δὲ μὲν δῆ τοῖσ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς·
 ἦρα λέγ'· ἀλαβῆ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς·
 ὕλλ λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς·
 ἦρα πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας·
 ὕλλ αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, ὃ δὲνὸς πρὸς ἐκτόπου·
 ἦρα οἶμοι· πρὶν ὡς χρεὶν σφ' ἐξ ἐμῆς θανῆν χερός;
 ὕλλ καὶ σου γραφοίη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις·
 ἦρα δεινοῦ λόγου κατήρξας, εἰπέ δ' ἡ νόος·
 ὕλλ ἅπαν τὸ χρεὶν ἡ μαρτε, χρυσὰ μνωμένῃ·
 ἦρα χρής ὦ κάκιστε πατέρα σοὶ κτείνασα δρᾶ;
 ὕλλ εἴργημα γὰρ δοκούσα προσβαλῆν σέθεν,
 ἀπὴ μπλαχ', ὡς προσεῖδε τὸς ἐνδον γάμους·
 ἦρα καὶ τὶς τοσούτος φαρμακὸς Τραχινίων;
 ὕλλ Νέεος πάλαι κένταυρος ἐξέπεισένιν
 τοῖσδε φίλτρῳ, τὸν σὸν ἐκ μῆναι πόθον·
 ἦρα ἰὺ ἰὺ δύστηνος· οἶχομαι τάλας·
 ὀλωλ', ὀλωλα· φέγγος ὃ κέτ' ἐστὶ μοι·
 οἶμοι· φρονῶ δ' ἔνι μφορᾶς ἰν' ἔσταμιν·

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ἴδ' ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ ἐκὲτ' ἐστ' σοι·
 κάλεσ' τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων·
 κάλεσ' δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 μάτην ἄκοιτιν· ὡς τελευτάαν ἐμοῦ
 φῆμιν πύθηθε θεσφάτων, ὅσ' ὁ δ' ἐγὼ·
 ὕλλ' ἀλλ' ὅτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίσας
 Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν·
 παίδων δ' ἐτοὺς μὲν, ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
 τοῦσδ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ νείοντας μάθοις·
 ἢ μῆς δ' ὅσοι πάρεσμεν, ἅτι χρὴ πάτερ
 πράττειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν·
 ἦρα σὺ δ' ἔν' ἄκρῃ τῆρρον· ἐξήκει δ' ἵνα
 φανῇς ὁ ποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῆ·
 ἐμὸι γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 πρὸς τῶν πνέοντων μιδενὸς θανῆν ὑπό,
 ἀλλ' ὅστις ἄδου φθίμενος οἰκῆτορ πέλει·
 ὅδ' ἔν' ὀθῆρ κένταυρος ὡς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, ἔτω ξῶντά μ' ἐκτενεν θανῶν·
 φανῶ δ' ἐγὼ τοῦτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
 μαντεῖα καὶ ἀτῶις πάλαι ξυνήγορα·
 ἀτῶν ὀρεῖων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγράψαμην,
 πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός·
 ἢ μοι χρόνῳ τῷ ξῶντι καὶ παρόντι νῦν,
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεισῶτων ἐμῶι,
 λύσιν τελεῖσθαι, καὶ δόκουν πράξειν καλῶς·
 τόδ' ἦν ἄρ' ὅδ' ἐν ἄλλο, πλὴν θανῆν ἐμέ·
 τοῖς γὰρ θανούσι, μόχθος ἔ' προσγίνεται·
 ταῦτ' ἔν' ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρ' ἱξυμμάχον,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ μὴ' τι μῆναι τὸ μὲν ὀξύναι σῶμα,
 ἀλλ' αὐτὸν ἐκείνοντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξυρόντα, πρῶταρχεῖν πατρί·
 ὕλλ ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἤς λόγον τάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθῶν· πείσομαι δ' ἅσοι δοκέῃ.
 ἦρα ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι·
 ὕλλ ὥς πρὸς τὴν πίσιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
 ἦρα ὅθ' ἄσασον οἷσός, μήδ' ἀπισήσός ἐμοί;
 ὕλλ ἰδοὺ προτείνω, καὶ δὲν ἀντειρήσεται·
 ἦρα ὅμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα·
 ὕλλ ἢ μὴν τὴν δράσσειν; καὶ τόδ' ἐξήρῃσεται·
 ἦρα ἢ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθέν ἔργον ἐκτελεῖν·
 ὕλλ ὅμνυ μ' ἐγὼ γε ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον·
 ἦρα ἢ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημοναῖς ἀνχου λαβεῖν·
 ὕλλ ὅθ' ἢ μὴ λάβω· δράσω γάρ· ἀνχομαι δ' ὅμως·
 ἦρα οἷός τ' ἔν τόν Οἶτης Ζηνὸς ὑψιστον πάρον;
 ὕλλ οἷός τ' ὥς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω·
 ἦρα ἐνταῦθα νῦν χρὴ τὸ μὲν ἐξάραντά σε
 σῶ μ' αὐτόχρηρα, καὶ ξὺν οἷς χρήσεις φίλων,
 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρήξου δρυὸς
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τὸ μὲν ἐμβαλεῖν·
 καὶ πονκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
 πρῆσαι· γὰρ δὲ μηδὲν εἰσὶ τῷ δῆκρυ,
 ἀλλ' ἄσενεκτος καὶ δῆκρυτος, εἴπερ εἴ
 τοῦ δ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰδὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγώ·
 καὶ νέρθεν ὦν, ἀράϊος εἰσαὶ βαρύς·
 ὕλλ οἷ μοι πάτερ, τίν' εἶπας; οἷά μ' εἰργασαί;
 ἦρα ὅποια δράσῃ ἐστίν· ἢ δὲ μὴ, πατρός
 ἄλλου γενέσθου, μήδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι·

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ὕλλ οἱ μοι καλ' αὖθις· διὰ μὲν καλῇ πατέρ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν;
 ἦρα ὅθι τ' ἔγωγ'· ἀλλ' ὧν ἔχω παίωνιον,
 καὶ μῶνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ὕλλ καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶ μ' ἀν' ἰψμιν τὸ σόν;
 ἦρα ἀλλ' ἔφοβῃ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἐρῆσαι.
 ὕλλ φορὰς γέ τοι φθόνησις ὅ γε γινήσεται.
 ἦρα ἦ καὶ πυρὰς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ὕλλ ὅσον γ' ἀν' αὐτὸς μὴ ποτιφαύων χερσίν.
 τὰ δ' ἄλλα πράξω καὶ καμῇ τ' ἐμὸν μέρος.
 ἦρα ἀλλ' ἀρκέσθ' καὶ ταῦτα· πρόσθε μοι δέ μοι
 χάριν βραχὺν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ὕλλ εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐρῆσθήσεται.
 ἦρα τὴν Εὐρυτείαν οἶδα δῆτα παρθένον;
 ὕλλ Ἰόλιν ἔλεξας, ὥστ' ἐπ' ἡμάς γνέ με.
 ἦρα ἔγνω· τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπῳ τέκνον,
 ταύτην ἐμοῦ θανόντος ἢ περ οὐσεβῆν
 βούλῃ, πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος,
 πρόσθε δ' ἄμαρτα, μήδ' ἀπιστήσης πατρί.
 μήδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλανοῖς ὁ μῶν
 κλιθῆσαν αὐτὴν, ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ.
 ἀλλ' αὐτὸς ὧ πάϊ τῷτο κήδουσον λόχος.
 πῆθον. Τὸ γάρ τοι μετὰ λαοῖς πισεύσαντ' ἐμοῖ
 σμικροῖς ἀπισεῖν, τὴν πάρος συγχέει χάριν.
 ὕλλ οἱ μοι· τὸ μὲν νοσῶντι θυμῷ μῶσαι, κακόν.
 τόδ' ὦδ' ὄραν φρονέοντα, τίς ποτ' ἀν' φέροι;
 ἦρα ὥς ἐρασθῶν ὅδ' ἐν ὧν λέγω θροῶς.
 ὕλλ τίς γάρ ποθ'· ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
 μεταίτιος, σοὶ τ' αὖθις ὥς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἀν' ὅστις μὴ ἔσθ' ἀλαστόρων νοσῶν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔλοιτο· κρείσσον καὶ μέγ' ὧ πάτερ θανεῖν,
 ἢ τοῖσιν ἐχθροῖσι συννάειν ὁ μῦθ·
 ἦρα ἀνὴρ ὅδ' ὥς ἔοικεν, ὅν νύ μιν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν, ἀλλὰ τοι θεῶν ἄρα
 μενεῖσ' ἀπισήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις·
 ὕλλ οἱ μοι τάχ' ὥς ἔοικας, ὥς νοσῆς φράσεις·
 ἦρα σὺ γὰρ μ' ἀπὸ νναθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ·
 ὕλλ δέιλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τὰ πορεῖν ἔχω·
 ἦρα ὅ γὰρ δικάοις τοῦ φυτάνσαντος κλύειν·
 ὕλλ ἀλλ' ἐκ διδαχῶν δῆτα δύσεβ' ἦν πάτερ;
 ἦρα ὅ δύσεβ' αὖτ' ὁ μὲν εἰ τέρεφ' ἦς κέαρ·
 ὕλλ πράσσειν ἀνώγας ὅν με πανδρίκως τάδε;
 ἦρα ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς·
 ὕλλ τοι γὰρ ποιήσω, καὶ κ' ἀπώσομαι τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· ὅ γὰρ ἄν ποτε
 κακὸς φανείην σοί γε πισεύσας πάτερ·
 ἦρα καλῶς τελευτᾷς· καὶ πὶ τοῖσδε, τὴν χάριν
 ταχεῖαν ὧ παῖ πρόσθε· ὥς πρὶν ἐμπεσθῇ
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἶστρον, ἐς πυρὰν μεθῆς
 ἄλ' ἐγμονεῖτ'· ἀρεάθε· παῦλά τοι κακῶν
 αὕτη τελευτὴ τοῦδε τάνδρ' ὁ δ' ὕστατη·
 ὕλλ ἀλλ' ὅδ' ἐν ῥήρῃ σοὶ τελεῖσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελύσας καὶ ξαναγκάσας πάτερ·
 ἦρα ἄγε νῦν πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον· ὧ φυγὴ σκληρὰ, χάλυβος
 λιθοκόλλητον σῶμιον παρέχου
 σ', ἀνὰ παυε βοὴν, ὥς ἐπίχαρτον
 τελέως ἀεκλύσιον ἔργον·
 αἶρετ' ὅ παῖδοι μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέ μίνοι συγγνωμοσύνην,

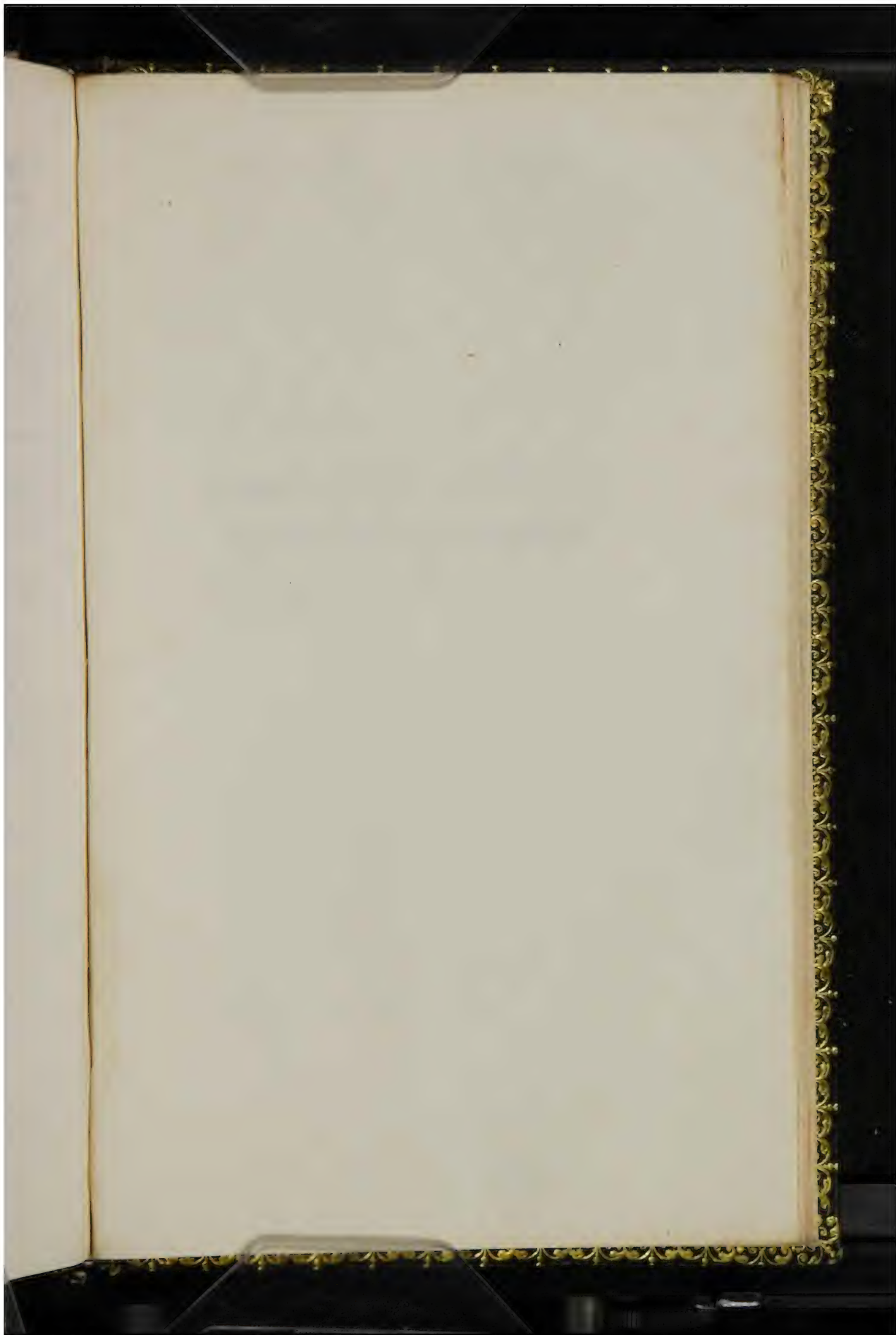
ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνώμοσύνην,
 εἰδότες ἔργων τῶν πραομένων.
 οἱ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι
 πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθῃ.
 τὰ μὲν ἔν μ' ἐλλοιγόντ', ὅδε δὲ ἐφορᾷ.
 τὰ δὲ νῦν ἐστὶν, οἰκτρὰ μὲν ἢ μῖν,
 αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις.
 χαλεπώτατα δ' ἔν ἀνδρῶν πάντων,
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 20 λείπον μὴ δὲ σὺ παρθέν' ἀπ' οἴκων,
 ἢ μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 ὕλλ' πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῆ.
 καὶ δὲν τούτων, ὅ, τι μὴ Ζεύς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
 ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

SOPHOCLES PHILOCTETES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ.

Απρωγή φιλοκτῆτα ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ
 Νεοπτόλεμου καὶ Ὀδυσσεύς καθ' ἑλένου μαντείαν.
 ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς ῥέως χρῆσμούς
 συντελῶντας πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυ-
 σσεύς νύκτωρ ἐνεδραυθῆς, δέσμιος ἦχθη τοῖς Ἑλλη-
 σιν· ἡ δὲ σκηνὴ, ἐν Λήμνῳ· ὁ δὲ χορὸς, ἐκ γερόντων
 τῶν τῷ Νεοπτόλεμῳ συμπλέοντων· κῆται καὶ παρ'
 Αἰχύλῳ ἡ μυθοποιΐα· ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππῳ·
 πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
 ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ὀδυσσεύς.	Ἐμπορος.
Νεοπτόλεμος.	Ἡρακλῆς
Χορὸς.	ἐπιφανὲς
Φιλοκτῆτης.	μενος.

Προλογίξῃ δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟ
ΚΤΗΤΗΣ.

Κτὴ μὲν ἴδε τῆς περιρρύ
του χθονός
Λήμνου, βροτοῖς ἀσειπτός,
ἔδ' οἴκου μένη.

ἐνθ' ὠκράτισον πατρός Ἑλλήνων τραφεῖς
Ἀχιλλέως παῖ Νηοπτόλεμε, τὸν μηλιά
Γοῖαντος υἱὸν ἐξέθνη ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἔρδην τῶν ἀναλώντων ὕπο,
νόσῳ κατασάροντα διαβόρῳ πόδα.
ὅτ' ἔτελοιβῃς ἡμῖν, ἔτε θυμάτων
παρὴν ἐκήλοισ προαθίγην· ἀλλ' ἀγρίαις
κατ' ἄλ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις
βοῶν, σενάων· ἀλλὰ ταῦτα μὲν, τί δ' εἴ
λέγην· ἀπὸ μὴ γὰρ ἔμακρῶν ἡμῖν λόγων.
μὴ καὶ μάθῃμι ἡκοντα, καὶ χέω τὸ πᾶν
σόφισμα· τῶ νιν αὐτίχ' αἰρήσῃν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λείψ' ὑπηρετῇν,
σκοπεῖν θ' ὅπου εἰς ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψυχῇ μὲν ἡλίου διπλῇ
πάρεσιν ἐνθάκησις, ἐν θέρῃ δ' ὕπνον
δὴ ἀμφιτρῆρος αὐλίου πέμπῃ πνοή.
βαλὼν δ' ἐνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπ' ἐπιστῇν.
ἄ μοι προσελθὼν σίγασή μαιν', εἴτ' ἔχῃ
χωρὸν πρὸς αὐτὸν τίνδ' ἐγ', ἥτ' ἄλλῃ κυρεῖ.
ὥς τὰ πίλοι πατῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις,
ἐγὼ δ' ἐφράξω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφῶν εἴη.

† 11

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νεο ἀναξ Ὀδυσσεύ, τῆρζον ὃ μακρὰν λέγεις.
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἀντρον ἡσορᾶν.
 ὁδυ ἀνώθεν, ἢ κατώθεν; ὃ γὰρ ἐννοῶ.
 νεο τόδ' ἐξῦπερθε· καὶ σίβου τ' ὅδ' ἔστι τύπος.
 ὁδυ ὄρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῆ.
 νεο ὁρῶ κενὴν οἰκησιν ἀνθρώπων δίχρα.
 ὁδυ ὃδ' ἐν δον οἰκοποιός ἐστι τις τροφή;
 νεο σείπῃ γε φυλλὰς ὥς ἐναυλίσσοντί τω.
 ὁδυ τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, καὶ δέν ἐσ' ὑπόσερον;
 νεο αὐτόξυλόν γ' ἐκ πώμα φλωλούργου τινος
 τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ ὁμοῦ τάδε.
 ὁδυ κείνου τὸ θησαύρισμα σὺ μάνεις τόδε;
 νεο ἴθι· ἴθι· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
 ῥάκη, βαρὴς του νοσηλέας πλέα.
 ὁδυ ἀνὴρ κατοικεῖ τὸςδε τῶς τόπους σαφῶς.
 καὶς ἔχ' ἐκείνους πᾶς· πῶς γὰρ ἀννοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιᾶ Κηρὶ προσβαίνει μακρὰν.
 ἀλλ' ἢ πὶ φορβῆς νόσον ἐξελέλυθεν,
 ἢ φύλλον ἥ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
 τὸν ἔν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν,
 μὴ καὶ λάθῃ με προσησῶν· ὥς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀρχοὺς μολῶν.
 νεο ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται σίβος.
 σύ δ' εἴ τι χρέης, φράξε δαυτέρω λόγῳ.
 ὁδυ Ἀχιλλέως παῖ, δῖς σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας,
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἢν τι καὶ νόν, ὦν πρὶν ὅκ' ἀκήνοας,
 κλύης, ὑπουργῶν ὥς ὑπηρετὴς πάρει.
 νεο τί δ' ἦτ' ἀνωγας;
 ὁδυ τὴν Φιλοπότητου σε δῶ

φυλὴν

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψης λέγων,
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρος,
 λέγῃν Ἀχιλλέως πάρος· τόδ' ἔχ' ἐκλεπίεον.
 πλείους δ' ὡς πρὸς οἶκον ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 εἶπεν μὲν Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
 οἷσ' ἐν λιταῖς σείλαντες ἐξ οἴκων μόλῃν
 μόνῃν ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αὐτοῦ μένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὺς παρέδωκεν, λέγων ὅσ' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔχῃς ἑκάτων κακῶν.
 τούτων γὰρ ὅδ' ἐν μ' ἀλγυνῆς· ἡ δ' ἐργασίη
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλῆς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὥς δ' ἐς ἐμὸν μὲν ἔχ' ἐχ' ἐσθ' ὁμιλία
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἐμὰ μαθε.
 σὺ μὲν πέπλονκας, ὅτ' ἐνορμος ὅδ' ἐνὶ,
 ὅτ' ἐξ ἀνάγκης, ὅτε τοῦ πρώτου σόλου.
 ἐμὸι δὲ τούτων ὅδ' ἐν ἐσθ' ἀρνῆσι μόν.
 ὥς τ' ἡ μετόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
 ὅλωλα· καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δ' ἡ σοφισθῆναι, κλοπᾶς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικητῶν ὅπλων.
 ἐξοῖδα καὶ φύσῃ σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν, μὴ δὲ τεχνῶσθαι κακῶν.
 Ἀλλ' ἡ δὴ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβῆναι.
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανοῦ μεθεῖν.
 νῦν δ' ἡ δὴ ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δῶς μοι σεαυτὸν· καὶ τατὸν λοιπὸν χρόνον,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

$\frac{1}{2} \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{2}$

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὅδ' ἔτι δ' ἄν σὺ κείνων χωρὶς, ἔτ' ἐκ γῆνα σοῦ.
 νεο θηρατέα γίγνοιτ' ἄν, εἴ περ ὦδ' ἔχῃ.
 ὅδ' ὡς τοῦτό γ' ἔρξας, δύσφερ' ἰδωρήματα.
 νεο ποίω; μαθὼν γάρ, ἔκ' ἄν ἀρνόιμην τὸ δ' ῥ' ἄν.
 ὅδ' σοφὸς τ' ἄν αὐτὸς κἀρχῆος κέκλησ' ἅμα.
 νεο ἴτω· ποιήσω πᾶσαν αἰχύνην ἀφῆς.
 ὅδ' ἢ μνημονεύς ἔν' ἅσοι παρήνεσα;
 νεο σάφ' ἴδ'· ἐπὶ περ εἰσάπαξ συνήνεσα.
 ὅδ' σὺ μὲν μένων νῦν κῆνον ἐνθάδ' ἐκδέχου.
 ἐγὼ δ' ἄπ' ἡμι μὴ κατοπύσθω παρών.
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς νῦν ἀποσελῶ πάλιν.
 καὶ δ' ἄρ' ἔάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇ τ' ἔτι
 καταχολάξην, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἀνδρα νευκλήρου τρόποις
 μορφήν δολώσας, ὥτ' ἄν ἀγνοίῃ προσῇ.
 ἔδ' ἡταιτέκνον ποικίλως αὐδωμένον,
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς νῦν εἴμι σοὶ παρῆς τάδε.
 Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἠγῆσαι τοῦ νῶϊν,
 νίκητ' Ἀθηνᾶ πολιὰς, ἢ σῶξ' ἡμ' αἰεὶ.
 χὼ τί χρὴ τί χρὴ δέ ποτα μ' ἐν ξένῳ ξένον
 εἶργ' ἢ τί λείγ' ἢ πρὸς ἀνδρ' ὑπόπταν;
 » φράξε μοι· Τέχνα γὰρ
 » τέχνας ἑτέρας πρῶτ' ἔχῃ,
 » καὶ γνώμα, παρ' ὅτ' ἂν τὸ θῆον
 » Διὸς σκηπτον ἀνάσσεται.
 σὲ δ' ὥτεκνον τὸ δ' ἑλήλυθε
 πᾶν κράτος ὠκύγιον· τὸ μοι ἔννεπε
 τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
 νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἔχατ' αἶς

Σ Ο Φ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ

προσιδεῖν ἐθέλῃς ὄντινα κῆται,
 δέρκου θαρσύν· ὁ πόταν δὲ μόλη
 δῖνος ὁδὶ τῆς τῶνδ' ἐκ μελάρων,
 πρὸς ἐμὴν αἰὲς χῆρα προχωρῶν,
 πρῶτ' ὃ παρὸν θεραπεύειν.

μέλον πάλαι μέλι μά μοι λέγῃς ἀναξ τὰ σά·
 φρεῖν ὅ μ' ἐπὶ σῶ μάλισσά κειρῶ.

νῦν δὲ μοι λέγ' αὐλᾶς
 ποίας ἐνεδρὸς ναῖς,

καὶ χῶρον τίν' ἔχει· τὸ γάρ μοι
 μαθεῖν, ἢ ἀποκαίριον,

μή με λάβῃ προπτεσῶν ποθεν,
 τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει σῖβον

ἐν αὐλῶν, ἢ θυραῖον.

νεο οἶκον μὲν ὄρῃς τόνδ' ἀμφὶ θυρον
 πετρίνης κοίτης.

χο ποῦ γὰρ ὁτλήμων αὐτὸς ἄπεστι;

νεο δῆλον ἔμοι γ' ὡς φορβῆς χρεῖα
 σῖβον ὁ γ' αὖτ' ὅνδε πέλας που.

ταύτην γὰρ ἔχῃ βιοτῆς αὐτὸν

λόγος ἐστ' φύσιν, θηροβολοῦντα

πῆνδοις ἰοῖς, συγερὸν συγερῶς

ἔδ' ἐπὶ τιν' αὐτῶ

παῖων κακῶν ἐπινωμᾶν.

χο οἶκ' ἔρω νιν ἔγωγ' ὅπως

μή του κηδομένου βροτῶν,

μή δ' ἐσύντροφον ὅ μ' ἔχων

δύσανος μόνος ἄλ',

ποσσὶ μὲν νόσον ἀγρία,

ἀλὺν δ' ἐπὶ παντί τι

χρεῖας

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

χρείας ἰσαμένω· πῶς ποτε πῶς

δύσμορος ἀντέχει·

ὦ παλάμαι θνητῶν,

ὦ δύστανε γένι βροτῶν,

οἷς μὴ μέτριος αἰών·

ἔστος πρωτογόνων ἴσως

οἰκῶν ἔδενος ὕπερος,

πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ

κείται μένος ἀπ' ἄλλων,

σιγῶν ἢ λασίῳν μέτα

θιρῶν· ἐν τ' ὀδύναις ὁ μὲν

λιμῶν τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μερὶ

μνήματ' ἔχων· βαρεῖ

αδ' ἀθυρόσομος

ἀχὼ τιλεφανῆς πιπρᾶς

οἰμωγᾶς ὑπόκειται·

νεο ἔδεν τῶν θανμασὺν ἐμοί·

θεῖα γὰρ ἔπερ καὶ γῶτι φρονῶ,

καὶ τὰ παθήματ' ἐκείνα πρὸς αὐτὸν

τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη·

καὶ νῦν ἀπονείδιχ' ἐκδεμόνων,

ἐκ' ἐσθ' ὅπως ἔθεων του μελέτη

τῆ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ

τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,

πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος· ὦ λέγεται

χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι·

χι αὐτομ' ἔχε παῖ·

νεο τί τόδε;

φιλ πρῶφάνη κτύπος

φωτὸς σὺν τροφῶς ὥς τειρομένῳ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νεο ἦν τῇδ' ἢ τῇδε τόπων;

χο βάλλει βάλλει μ' εἰ τοίμα φθογγά
τῆ σίβη κατ' ἀνάγκην
ἔρποντος· ὃ δέ με λήθει
βαρῆα τηλόθεν αὐδᾶ
τρυσανῶρ· δίσσημα γὰρ θροῶ.
ἀλλ' ἔχε τέκνον.

νεο λέγ' ὅτι.

χο φροντίδας νέας.
ὥς ἔκ' ἐξεδρος, ἀλλ' ἐντοπος ἀνὴρ.
ὃ μολπὰν σύριγγος ἔχων
ὥς ποιμὴν ἀγροβάτας, ἀλλ' ἦ
πῦ πᾶσι πᾶσι ὑπ' ἀνάγκης,
βοᾷ τηλωπᾶν ἰῶν,
ἦ ναὸς ἄξενον αὐγὰ
ζωνόρμον· προβοᾷ γὰρ τι δεινόν.

φιλ ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
κατέχετ' ὅτ' οὐρμον, ὅτ' οἶκός μιν ἐν.
ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἡ γένος ποτὲ
τύχοι μ' ἂν εἰπὼν; χῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
σολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί.
φωνῆς δ' ἀκῶσαι βέλομαι καὶ μὴ μ' ἐκνῶ
δείσαντες, ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον.
ἀλλ' οἱ κτίσαντες ἀνδραδύσηνον μόνον
ἔριμον ὧδε καὶ φίλον καλὸν μενον,
φωνήσατ', εἴ περ ὥς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἄντα μείψαθ'· ὃ γὰρ εἰκὸς ὅτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τῆτόν, οὐδ' ὑμᾶς ἐμῶ.

νεο ἀλλ' ὧ ξέν', ἰδοιτῶτο πρῶτον, ὅτε κα

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ἕλληνες ἐσμεν· τὸτο γὰρ βύλει μαθεῖν.
ΦΙΛ ὦ φίλτατον φώνημα, φῶ τὸ καὶ λαβὴν
 πρόσθε γέμαται δ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
 τίς σ' ὦ τέκνον προσέχε; τίς προσήγαγε
 χρεία; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὀφίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τῶθ', ὅπως ἔδω τίς εἶ.
ΥΕΟ ἐγὼ γένος μὲν ἤμι τῆς περιρρύτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
 Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμος· οἷα δ' ἦδη τὸ πᾶν.
ΦΙΛ ὦ φίλτατε παῖ πατρός, ὦ φίλις χθονός,
 ὦ τῷ γέροντος θρέμμῃ Λυκομήδους, τίς
 σὺ γὰρ προσέχε; τίς τὴνδε γῆν; πόθεν πλέων;
ΥΕΟ ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γέναντο σὺλῳ.
ΦΙΛ πῶς εἶπας; ὅ γὰρ δὴ σὺν ἡδ' ἀναβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τῷ πρὸς Ἰλίον σὺλῳ.
ΥΕΟ ἡ γὰρ μετέχε; καὶ σὺ τῶδε τῷ πόνῳ;
ΦΙΛ ὦ τέκνον, ὅ γὰρ οἷα δ' αὖ ὄντιν' εἰσορᾷς;
ΥΕΟ πῶς γὰρ κάτοιδ', ὄν γ' ἔδον ἔδ' ἐπώποτε;
ΦΙΛ ἔδ' ὄνομι, ἔδ' ἐ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθε πῶτ' ἔδ' ἐν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
ΥΕΟ ὥς μηδὲν εἰδὼτ' ἴαθι μ' ἄν' ἀνιστορᾷς.
ΦΙΛ ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
 ὅ μὴ δὲ κληδὼν ὡδ' ἔχοντος οἴκαδε,
 μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδε μῦθ' ἡλθέ πα.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐμβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ,
 γελῶσι σὺν ἔχοντες· ἡ δ' ἐμὴν νόσος
 ἀφ' ἐβηλε, καπὶ μείζον' ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,
 ὅδ' εἰ μ' ἐγὼ σοι κῆνος, ὃν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ἄντα δεσποτὴν ὅπλων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὅτ' Ἰφίαντος παῖς Φιλοκτιήτης· ὃν οἱ
 διαοὶ στρατηγὸς, χ' ὦ Κεφαλλήνων ἀναξ,
 ἔρριψαν αἰχρῶς ὡς δ' ἔρημον, ἀγρία
 νόσῳ καταφθίνοντα, τῆσδ' ἀνδροφθόρῳ
 πληγέντ' Ἐχιδνῆς ἀγρίῳ χαράγματι·
 ξύν ἧ μ' ἐκείνοι παῖ προθέντες ἐνθάδε,
 ὥχοντ' ἔρημον· ἠνίκα ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέχον δ' αὖρο ναυβοῆτη σὺλῳ,
 τότε ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλῆς ἅλῃ
 ἄδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφῇ πέτρῳ,
 λιπόντες ὥχονθ' ὁἷα φωτὶ δυσμῶρ
 ῥάκη προθέντες βαῖα· καί τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
 σὺ δ' ἡ τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάσσειν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου σῆναι τότε;
 ποῖ ἐκθακρῦσαι; ποῖ ἀποιμῶξαι κακὰ;
 ὀρώντα μὲν ναῦς ἄς ἔχων ἐναυσάνην,
 πάσας βεβώσας· ἀνδρὰ δ' ὅδ' ἐν ἔντοπον·
 ἄχ' ὅστις ἀρκέσειεν, ὅδ' ὅστις νόσῳ
 καμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δ' ἐσκοπῶν,
 εὐρίσκον ὅδ' ἐν, πλὴν ἀνῆσθαι παρόν.
 τῶν δὲ πολλὴν αὖ μάρεϊαν ὦ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνον πρὸ βαινέ μοι,
 καὶ δει τί βαῖῃ τῇδ' ὑπὸ σέῃ μόνον
 διακονῆσθαι γὰρ ἰ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξ εὐρίσκε, τὰς ὑποπῆρας
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τῶν, ὅμοι βάλοι
 ναυροπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας,
 ἢ λυόμεν δύσηνος ἐξέλεκτων πόδα
 πρὸς τῶν ἂν· ἢ τ' εἶδαι τι καὶ ποτόν λαβῆν,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

καί περ πάρος χυθέντος δια χείματι
 ξύλον τι θράυσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμὴ χανώμην· εἴτα πῦρ ἂν ὅ παρῆν,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
 ἐφιν ἄφρατον φῶς, ὃ καὶ σῶξαι μ' αἶ.
 οἶκος μένη γὰρ ὅν σέ γη πυρὸς μέτα,
 πάντ' ἐκπορίξει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ.
 φέρ' ὧ τέκνον νῦν καὶ τὸ τῆς νήσος μάθης.
 ταύτῃ πελάξει ναυβάτης ὅδε ἰς ἐκὼν.
 ὅ γάρ τις ὄρμος ἐστίν· ὅ δ' ὅποι πλέων,
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
 ὅ κ' ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
 τάχ' ὅν τις ἄκων ἔχε· πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἀνθρώπων χρόνῳ.
 ὅ τοι μ' ὅταν μόλωσιν ὧ τέκνον, λόγοις
 ἐλεῖσι μὲν, καί περ τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτῆραντες, ἢ τινὰ σολήν.
 ἐκείνο δ' ὅδ' ἔστιν ἡνίκα μνησθῶ θέλῃ
 σῶσαι μ' ἐς οἶκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον, ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδὴ φάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ', ἢ τ' Ὀδυσσεὺς βία
 ὧ παῖδε δράκας· οἷς ὁλύμπιοι θεοὶ,
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμὸν παθεῖν.
 ὅ σ' οἶκα καὶ γὰρ τοῖς ἀριγμένοισι ἴσα
 ξένοισι, ἐποικτῆρεν σε Γόϊαντος τέκνον.
 ἐγὼ δ' ἐκ αὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἴσ' ἀληθεῖς, οἷδα συντυχῶν κακῶν
 ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων, τῆς τ' Ὀδυσσεὺς βίας.
 φιλ' ἢ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισι ἔχεις

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ἔγκλη μ' Ἀτρεΐδης ὥστε θυμῷ παθῶν;
 θεο θυμῷ γένοιτο χάρει πληρῶσαι ποτε,
 ἵν' αἰ Μυκῆνας γνοῖν, ἢ Σπάρτη θ' ὅτι
 χ' ἢ Σκυῖρος, ἀνδρῶν ἀλκιμῶν μήτηρ ἔφυ.
 φιλ οὐ γὰρ τέκνον, τίνος γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκληῶν ἐλήλυθας;
 νεο ὦ πάτερ Πόικαντος, ἐξερώ· μόλις δ' ἔρω
 ἅ γ' οὐκ αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν.
 ἐπεὶ γὰρ ἔχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανῆν,
 φιλ οἱ μοι φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν αὖ μάθω
 πρῶτον τόδ' εἰ τέθνηχ' ὁ Γηλέως γένος.
 νεο τέθνηκεν, ἀνδρὸς ἑδνός, θεῶ δ' ὕπο,
 τοξάντος ὡς λέγασιν ἐκ Φοῖβος δαμνείας.
 φιλ ἀλλ' οὐ γένος μὲν ὁκτανῶν τε, χ' ὠθανῶν.
 ἀμὴν γὰρ δὲ πότερον ὦ τέκνον τὸ σὸν
 πάθῃ μ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κῆνον σένω.
 νεο οἱ μοι μὲν ἀρκεῖν σοῖζε καὶ τὰ σ' ὦ τάλας
 ἀλήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν τέλας σένειν.
 φιλ ὀρθῶς ἐλέξας τοι γάρ ἔν τὸ σὸν φράσον
 αὖθις πάλιν μοι πράγμ', ὅτ' ὅσον ἐνύβρισεν.
 νεο ἦλθόν μενὴρ ποικιλοσώφ μετὰ
 δῖος τ' Ὀδυσσεύς, χ' ὠτροφὰς τὸ μὲν πατρός,
 λέγοντες, ἥτ' ἀληθείς, εἴτ' ἄρ' ἔν ματῆν,
 ὡς ἔθ' ἐμὶς γίνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργα μ' ἄλλον, ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ' ὦ ξέν' ὅπως ἐνέποντες, ὅ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπαχον μὴ μεναισολῆν τε χυ.
 μάλιστα μὲν δὴ τῷ θανόντος ἰμέρω,
 ὅπως ἴδοι μ' ἄβαπτον ὃ γὰρ εἰδόμεν.
 ἔπειτα μέντοι χ' ὡς λόγος καλὸς προσήν,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὃ τὰ πὶ Τροίᾳ πέργα μ' αἰρήσοι μ' ἰών.
 ἦν δ' ἢ μαρ ἢ δὴ δούτερον πλεοντί μοι.
 καὶ γὰρ πικρὸν Σίγειον ἔριψ' πλάτῃ
 κατὰ γόμην· καὶ μ' αὐτὸς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα, πᾶς ἡσπάξετ' ὁ μνύντες βλέπειν,
 τὸν ὅκ' ἐτ' ὄντα, ξῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κείνος μὲν ἔν' ἐκεῖτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσ μορος
 ἐπεὶ δακρυσχέεινον ὁ μακρῷ χρόνῳ,
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδης πρὸς φίλῃς ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ δ' ὅπλ' ἀπῆλθεν τῷ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 οἷδ' εἶπον οἱ μοι τλημονέσατον λόγον.
 ὦσπερ μ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν παρέεῖσσι
 πατρὶ ἑλέσθαι· τῶν δ' ἑπλὼν κείνων, ἀνὴρ
 ἄλλος κρᾶνυνη νῦν ὁ Λαέρτου γόνος.
 καὶ γὰρ Διερύσας, αὐτὸς ἐξ ἀνίσταμαι
 ὀργῇ βαρέεσθαι· καὶ κατὰ χλῆσας, λέγω,
 ὦ χέτλι, ἢ τολμήσῃς ἄντ' ἐμῇ τινι
 δοῦναι τὰ ταύχῃ τὰ μὰ πρὶν μαθεῖν ἐμῇ;
 ὅδ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ὦν κύρει,
 ναὶ παῖ διδῶκεσ' ἐνδίκως ἔτοι τάδε.
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσχα, καὶ κείνον παρών.
 καὶ γὰρ χολωθῆς αὐτὸς, ἦρχαον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, ὅδ' ἐν ἐνδύεσσι ποιεῖς μένος,
 εἰ τὰ μὰ κῆνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὅδ' ἐνθάδ' ἦκων, καὶ περ ὁ δῦσοργος ὦν,
 διηχθῆς πρὸς α' ἐήκεσεν, ὦ δ' ἢ μῆψατο.
 ἔκ' ἡσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' ὅσ' ἐδει.
 καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρακυσσομένων,
 ἔμῃ ποτ' ἐς τὴν Σκυρόν ἐκπλάνησής ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκῆσας, καὶ ξονειδισθεὶς κακῶς,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τιτῶμενος,
πρὸς τῷ κακίῳ καὶ κακῶν Οδυσεύς.
Κὺν αὐτιῷ μαὶ κῆνον ὥς τῆς ἐν τέλει.
πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγεμένων,
στρατός τε σύμπας· οἷδ' ἀνοσμήντες βροτῶν,
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί·
λόγος λείκεται πᾶς· οἷδ' Ἀτρεΐδης συγῶν,
ἐμοὶ θ' ὁμοίως, καὶ θεοῖς ᾗ φίλος.

20 ὄρεσέρα παμβῶτι γὰρ
μᾶτερ αὐτῷ Διὸς,
αὐτὸν μέγαν Παντῶλὸν ὄχρυσον νέμεις,
σὲ καὶ κῆ μᾶτερ
πότνι ἐπηυδῶμαν,
ὅτ' ἐς τὸνδ' Ἀτρεΐδαν
ὑβρις πᾶς ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τὰν
χεῖρα παρεδίδοσαν·
ἰὼ μάκαιρα ταυρο
κτόνων λεόντων ἔφε
δρε, τῷ Λαερτίῳ
σέβας ὑπέρτατον.

φιλ ἔχοντες ὥς ἔοικε σύμβολον σαφεῖς
λύπης, πρὸς ἡμᾶς ὥξ' ἐνοιπεπλόκατε.
καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἔργα, καὶ ξ Οδυσεύς.
ἔξοιδ' αὖ γὰρ νιν παντός ἀν' λόγῳ κακῷ
γλώσῃ θιγόντα, καὶ πανουργίας· ἀφ' ἧς
μηδ' ἐν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
ἀλλ' ὅτι τῷτο θαῦμα ἐμοὶ· ἀλλ' εἰ περὶ
Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.

νεο 8 κ η ν

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

ΝΕΟ ἔκ' ἤν' ἐτι ζῶν ὦ ξέν'. ὃ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνῃ, ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
 ΦΙΛ πῶς ᾗ πᾶς; ἀλλ' ἢ χ' ὅτος οἴχεται θανών;
 ΝΕΟ ὥς μὴ κ' ἐτ' ὄντα κ' ἄνον ἐν φάει νόει.
 ΦΙΛ οἱ μοι τάλας· ἀλλ' ὃ Τυδείδης γόνος,
 ὃ δ' ὃ μπόλιτος Σισύφης Λαερτιάς,
 ὃ μὴ θάνωσι· τῆσδε γὰρ μὴ ξὴν ἔδει.
 ΝΕΟ ὃ δ' ἦτ' ἐπί τω τῆτόγ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντες εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.
 ΦΙΛ τί δ' ὅς παλαιὸς κ' ἀγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς
 Νέστωρ ὁ πύλιός ἐστιν; ὅτος γὰρ τά γε
 κ' ἔργων κακ' ἐξήρυκε βελάνων σοφῶς.
 ΝΕΟ κ' εἰνός γε πράσσει νῦν κακῶς· ἐπεὶ θανών
 Ἀντίλοχος αὐτῷ φρεσίδος, ὅσπερ ἦν γόνος.
 ΦΙΛ οἱ μοι· δὴ αὐτὸς δ' ἔν' ἔλεξας· οἶν' ἐγὼ
 ἤκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
 φῶ· φῶ· τί δ' ἦτα δ' ἄσκοπ' ἔν, ὃ θ' οἶδε μὲν
 τεθνήσκει, Ὀδυσσεύς δ' ἐστὶν αὐτῷ κ' ἀνταῖθ', ἵνα
 χρεὴν ἀντὶ τῶτων αὐτὸν αὐδαῖται νεκρόν;
 ΝΕΟ σοφὸς παλαιὸς κ' εἰνός· ἀλλὰ χ' αἰσοφαί
 » γῶμαι Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
 ΦΙΛ φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν· πῶ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
 Πάτροκλος, ὅς σοι πατὴρ ἦν τὰ φίλτατα;
 ΝΕΟ χ' ὅτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχεῖ
 » τῆτ' ἐκδιδάξω· Πόλεμος ὃ δ' ἐν' ἀνδρ' ἐκὼν
 » αἶρε' ἄποινον, ἀλλὰ τὸς χρυσίδας αἶ.
 ΦΙΛ ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τῆτόγε,
 ἀναξίῃ μὲν φωτὸς ἐξέρησομαι.
 γλώσσῃ δ' ἐδενῶ καὶ σοφῶ, τί νῦν κυρεῖ;
 ΝΕΟ ποῖα τε τῆτα, πλήν γ' Ὀδυσσεύς ἐρῆς;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛ ὅ τ' ἔσθ' ὅσον· ἀλλὰ Θερσίτης τίς ἦν,
 ὃς ὅτ' ἂν ἴλετ' ἡσάπαξ ἡπείν' ὅπῃ
 μηδὲς ἐφ' ἡ· τ' ἔσθ' ὅσον ἡ ξὼν κυρεῖ.
 νεο ὅτ' ἔσθ' ὅσον· ἡσάπαξ ἡπείν' ὅπῃ.
 ΦΙΛ ἐμελλ'· ἐπεὶ ὅτ' ἔπω κακὸν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' οὐ περιέλασσιν αὐτὰ δαίμονες.
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανῶν καὶ πικλιντριβῆ,
 χαίρεισ' ἀνὰ σφρόντες ἐξ ἄδ'· τὰ δ' ἐ
 δίκαια, καὶ τὰ χρηστὰ, ἀποσέλασ' ἀφ'·
 πῶς χρὴ τίθεσθαι ταῦτα; πῶς δ' αἰνεῖν ὅταν
 τὰ θεῶν ἐπαίνῃ, τὸς θεὸς αἶψα κακὸς;
 νεο ἐγὼ μὲν ὦ γενέθλιον οἰταῖς πατρὸς,
 τοιοῦτον ἦδη τιλόθεν τότ' Ἰλίου
 καὶ τὸς Ἀτρείδης ἡσάπαξ, φυλάξομαι.
 » Οὐκ ὅτ' ἡμῶν ταχὺ μείζονα δένει,
 » καὶ ποθὶν τὰ χρηστὰ, χ' ὡς δεινὸς κρατεῖ,
 » τὸς ἐγὼ τὸς ἀνδρᾶς ὅτ' ἐρξω ποτέ.
 ἀλλ' ἡ πετραία Σκυρὸς ἐξαρκύνσά μοι
 ἔπει τοιοῦτον, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
 νῦν δ' ἡμῖν πρὸς νῆας· καὶ σὺ Γοῖαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσον μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλῃς.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὁπνίη' ἂν θεὸς
 πλὴν ἡμῖν ἴκη, τινικαὺθ' ὁρμώμεθα.
 ΦΙΛ ἦδη τέκνον σέλλαθε;
 νεο καίρὸς γὰρ καλεῖ
 πλὴν μὴ' ἐξ ἀπόπῃς μάλλον, ἢ γῆθεν σκοπῆν.
 ΦΙΛ πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρὸς τε μητρὸς ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' εἴ τι σοὶ κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἐκείνης ἱκνῶμαι, μὴ λίπῃς μ' ἔτι μόνον
 ἔριμον

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔρμιν ἐν κακοῖσι τοῖσδ' ὁίοις ὄρᾳς,
 ὅσοι σίτ' ἐξήκασας ἐνναίοντά με.
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ θῶ με· δυσχέρεια μὲν
 ἐξοῖδά πολλή τ' ἔδε τ' ἄφορη ματος.
 ὅμως δ' ἐπλήθει τοῖσι γενναίοιςί τοι,
 τότ' αἰχρὸν ἐχθρόν, καὶ τὸ χρυσὸν ἀνελείας.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι, τῷτ' ὄνειδος ἔκκαλόν.
 δράσαντι δ' ὧ πάμ, πλῆσον ἀνελείας χέρας,
 εἰ μὴ μὲν γῶξῶν πρὸς Οἰτάαν χθόνα.
 ἴθ' ἡμέρας τοι μόχθος ἔχ' ὅλης μίας.
 τάλμυσον, ἐμβαλῶ μ' ὅττι θέλεις ἄγων.
 ἐς ἀντλήαν· ἐς πρῶρον· ἐς πρύμναν· ὅποι
 ἡκίστα μέλλω τὸς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
 νῦν σον πρὸς αὐτῷ Σηνὸς ἱεσί τε κνον.
 πτόθι τι· προσπιτύνω σε γόνυσι, καὶ περὶ ὧν
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χυλός· ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
 ἔρμιν ὅττω, χωρὶς ἀνθρώπων σίβη.
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκωσέιν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ χαλκῶδοντος Εὐβοίης σταθμά.
 κακείθεν, ἔμοι μακρὸς εἰς Οἶτην σύλος,
 Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν ἄρρον
 Ἐπερχεὶν ἔσσι, πατρί μ' ὥς δέξης φίλῳ.
 ὅν δ' ἡ παλαί' ἂν ἐξέοτε δέδοικ' ἐγὼ
 μή μοι βεβήκοι· πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοισι
 ἔπελλον, αὐτὸν ἱεσίς τε πέμπων λιτὰς
 αὐτόσολον πέμψεντά μ' ἐκωσῶσαι δόμοις.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων
 ὥς εἰκὸς οἶμαι τὸ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιεῖμενοι, τὸν οἶκα δ' ἡπείρου σύλον.
 νῦν δ' ἄς σε γὰρ τομπόν τε, καὶ αὐτὸν ἄγγελον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἤκω, σὺ σῶσον· σὺ μ' ἐλέησον ἡσορῶν.
 * ὥς πάντα δεινὰ καὶ πικρὰ δύνως βροτοῖς
 * κείται· παθεῖν μὲν οὐ, παθῆν δὲ θάτερα.
 * Χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πιμάτων, τὰ δ' ἄν' ὄραν.
 * χ' ὥταν τις οὐξ ἦ, τινικαὶ τὸν βίον
 * σκοπῆν μάλιστ', μὴ διαφθαρεῖς λάβῃ.
 * οἴκτιρ' ἀνάξ· πολλῶν ἔλε

ξε δυσσίτων πόνων
 ἀλλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρὸς ἀνάξ
 ἔχθεις Ἀτρείδης,
 ἐγὼ μὲν τὸ κήνων
 κακὸν, τῷ δὲ κέρδος
 μέγα τιθέμενος ἐν
 θάπρ' ἐπὶ μέμονεν
 ἐπ' αὐτοῖς ταχίας
 νεὼς, πορεύσασθαι μ' ἂν εἰς
 δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
 νέμεσιν ἐκφυγῶν.

νεο ὄρα σὺ, μὴ νῦν μὲν τις οὐχερὴς παρῆς.
 ὅταν δὲ πληθῇς τῆς νόσθ' ξυνεσίᾳ,
 τότε ἔκ' ἐθ' ὡς ὑτὸς τοῖς λόγοις τέτοις φανῆς.

χο ἤκιστα· τὸτ' ἔκ' ἐθ' ὅπως πότε εἰς ἐμὲ
 τ' ἐνείδους ἐξείς ἐνδίκως οἰεῖσθαι.

νεο ἀλλ' αἰχρὰ μέντοι σὺ γέ μ' ἐνδεέστερον
 ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονῆν.
 ἀλλ' ἢ δοκῇ πλέω μιν, ὁρμάσθω ταχύς.
 χ' ἢ ναὺς γὰρ ἄξει καὶ ἀπαρνηθήσεται.
 μόνον θεοὶ σῶξοιεν ἐκγετῆσθε γῆς
 ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βελοῖ μεσθ' ἀπλῆν.

φιλ ὦ φίλτατον

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

φιλ ὤφιλτατον μὲν ἦμαρ, ἡδίστος δ' ἀνὴρ,
 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὕμιν ἐμφανὴς
 ἔργῳ γενόιμην ὥς μ' ἐθεοθε προσφιλή;
 ἴω μὲν ὦ παῖ προσκύσαντες τὴν ἔσω
 αἰοικον ῥοοίησιν, ὥς με καὶ μάθης
 ἅρ' ὧν διέξων· ὥστ' ἔφυν ἀνὰρδιος.
 οἶμαι γὰρ ὅδ' ἂν ὁμμασιν μόνην θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμῷ, τλῆναι τάδε.
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη πρῶμαθον σέρχην τάδε.
 χο ἐπίχαιτον· μάθω μὲν· ἀνδρὶ γὰρ δύω,
 ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὅδ' ἀλλόθρως
 χωρῆτον· ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον.
 εἰμ Αχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
 ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε πῶ κυρῶν εἴης φράσαι,
 εἰπέ περ ἀντέκυρσα, δοξάξων μὲν ἔν,
 τύχη δὲ πῶς πρὸς ταυτὸν ὁρμιαῖός πέδον.
 πλέων γὰρ ὥς ναυκληρος ἔ πολλῶ σὺ λῶ
 ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον, ἐς τὴν ἀβότρυν
 Γεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τὸς ναύτας ὅτι
 σοὶ πάντες ῥέν οἱ νεναυσληκότες,
 ἔδοξε μοι, μὴ σῖγῃ, πρὶν φράσαι μίσοι
 τὸν πλὴν ποιῆσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
 ὅδ' ἐν σύπε κατόιοθα τῶν σαιτῶν πέρι,
 ἀτοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σῶν νεα
 βυλάματ' ἐστ'· καὶ μόνον βυλάματα,
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν, ὅκ' ἐξαργῶμενα.
 νεο ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθέας ξένε
 ἢ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλεὶς μὲν ῥ.
 φράσον δ' ἅπερ ῥ' ἐλεξας, ὥς μάθω τί μοι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νεώτερον βύλαυ μ' ἂν Ἀργείων ἔχῃς.
 εἰ μὲ φρῆσαι διώκοντες σιναυτιπῶ σῶμα,
 φοίνιξ δ' ὅτ' πρέσβυς, οἷ τε Θυσίως κόροι.
 νεο ὡς ἐκ βίης μ' ἔξοντες, ἢ λόχοις πάλιν;
 εἰ μὲ ἢ κ' οἶδ'· ἀκύνσας δ', ἄγγελος πάρει μίσσι.
 νεο ἢ ταῦτα δὴ φοίνιξ τε χ' οἵ ξυναυβάται,
 ἔτω καθ' ὅρμην δρῶσιν Ἀτρεΐδων χάριν;
 εἰ μὲ ὡς ταῦτ' ἐπίσω δρώμεν, ἢ μέλλοντ' ἔτι.
 νεο πῶς ἔν Οδυσεὺς πρὸς τὰ δ' ἢ αὐτὰγγελος
 πλὴν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τίς ἦρξεν;
 εἰ μὲ κείνος γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὃ Τυδείως τε παῖς
 ἔσελλον ἦν ἢ ἐξακηρόμην ἔσω.
 νεο πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Οὐδυσσεὺς ἔπλει;
 εἰ μὲ ἦν δὴ τις· ἀλλὰ τόνδ' ἐμοὶ πρῶτον φράσον,
 τίς ἐστίν· ἂν λέξης δέ, μὴ φῶναι μέγα.
 νεο ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινὸς σοὶ φιλοκτιήτης ξένε.
 εἰ μὲ μὴ νῦν μ' ἔρητὰ πλῆθον, ἀλλ' ὅσον τάχως
 ἐκπλει, σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
 φιλ τίφῃσιν ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
 διέμπολ' ἀλόχοισι πρὸς σ' ὄναυβάτης;
 νεο ἢ κ' οἶδά πω τί φησι· δειδ' αὐτὸν λέγειν
 ἦς φῶς δ' ἀλέξει πρὸς σέ κα' ἐμὲ, τῆσδέ τε.
 εἰ μὲ ὦ παῖρ μ' Ἀχιλλεύς, μή με διαβάλης σφατῶ,
 λέγονθ' ἂ μὴ δει· πολλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
 δρῶν ἀντιπάγχω χρηστὰ, δὴ ἄνῃρ πένης.
 νεο ἐγὼ γὰρ μ' Ἀτρεΐδους δυσμενὴς· ἔτος δέ μοι
 φίλος μέγιστος, ἔνευ Ἀτρεΐδους συζῆ.
 δειδ' ἢ σ' ἐμοὶ γ' ἐλθόντα, προσφιλὴ λόγον
 κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν ὦν ἀκήκοας.
 εἰ μὲ ὅρα τί ποῖς παῖ.

Y10 540700

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

νεο σκοπῶ καὶ γὰρ πάλαι.

ἐμ σὲ θήσομαι τῶνδ' αἵτιον.

νεο ποῖς λέγων.

ἐμ λέγω πὶ τῷτον ἄνδρ' ἐγὼ ὥπερ κλύεις,

ὃ Τυδείως παῖς, ἢ τ' Οδυσσεύος βία

διώμοτοι πλέεσιν, ἢ μὴν ἢ λόγῳ

πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰχθύος κράτος.

καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς

Οδυσσεύος λέγοντος. ὅτος γὰρ πλεον

τὸ θάρσος ἔχε θατέρῃ δρᾶσιν τάδε.

νεο τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τῷδ' ἄγαν ἔτῳ χρόνῳ

τοσῶδ' ἐπεσφύοντο πράγματος χάριν,

ὄντ' ἔχον ἤδη χρόνιον ἐμβελήκοτες;

τίς ὁ πόθος αὐτῶς ἵκετ', ἢ θεῶν βία,

καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ;

ἐμ ἐγὼ σε τῷτ' ἴσως γὰρ ἔκ' ἀκήκοας,

πάν ἐκ διδάξω. μάντις ἦν τις ἀνθρώπου,

Γριάμης μὲν υἱὸς, ὄνομα δ' ὠνομάζετο

Ελενος. ὃν ὅτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος

ὁ πάντ' ἀνθρώπων ἀίχρ' ἀκαὶ λωβήτ' ἔπει

δόλιος Οδυσσεύς, ἔλε. δέσμιον δ' ἄγων,

ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.

ὃς δὴ τὰτ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,

καὶ τὰ πὶ Τροίᾳ πέρυγμα, ὥς ἔμῃ ποτε

πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ

ἄροιεντο νῆσ' αὖτ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκησεν ὁ Λαέρτης τέκος

τὸν μάντιν ἔποντ', αὐθιγὰς ὑπέχετο

τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσθην ἄγων.

οἷοιτο μὲν, μάλιστ' ἐκείσιον λαβῶν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἢ μὴ θέλοι δ' ἄκοντα· καὶ τῶν, κάραι
 τέ μιν ἐφείτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχόν·
 ἥκιστα δ' αὖ πάντα· τὸ σπένδειν δέ σαι
 καὶ νῦν παραινῶ, καὶ τίνος κήδη πέρι·
 φιλ οἱ μοι τάλας· ἥ κείνος ἢ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιῶν μοσεν πέρας σελῆν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὥδε καὶ ἄδ' ἔθανων
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ ὃ κήνυ πατήρ·
 ἔμ' ὅκ' οἶδ' ἐχὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἔμ' ἐπὶ
 ναῦν· σφῶϊν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός·
 φιλ ἔκην τάδ' αὖ πᾶσι δεινὰ τὸν Λαερτιάδην
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἀν' λόγοισι μαλθακοῖς
 δῆξαί νεὺς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
 ὅ· θαυρόν ἄν τῆς πλησύν' ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοι μ' Ἐχιδνῆς, ἥ μ' ἐθήκεν ὥδ' ἄπην·
 ἀλλ' ἐς ἐκείνῳ πάντα λεκτά· πάντα δὲ
 τολμητὰ· καὶ νῦν οἶδ' ὅθ' ἔνεχ' ἵξεται·
 ἀλλ' ὥ τέκνον, χωρῶ μεν· ὥς ἡ μᾶς πολὺ
 πέλαγος ὀρίζει τῆς Οὔρανός νεώς·
 ἴωμεν· ἥ τοι καίριος σπένδει, πόνη
 λήξαντος, ὕπνον καὶ ἀπαυλάν ἤγαγεν·
 νεο ὅκ' ἐπὶ δ' ἄν πνῶμα τ' ἐκ πρώρας ἀγῆ,
 τότε σελῆμεν· νῦν γὰρ ἀντιστατῆ·
 φιλ αἰεὶ καλὸς πλῆξ' ἐσθ' ὅταν φούγῃς κακὰ·
 νεο ὅκ'· ἀλλὰ καὶ κείνοισι ταῦτ' ἐναντία·
 φιλ ὅκ' ἐστὶ ληστὰς πνῶμ' ἐναντιόμενον,
 ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἀρπάσαι βίαν·
 νεο ἀλλ' ἔδοκ' ἐχὼ μεν, ἐνδοθεν λαβὼν
 ὅτ' ἐσθ' ἐχρεῖα καὶ πόθος μάλιν' ἔχει·
 φιλ ἀλλ' ἐστὶν ὧν δέ, καὶ περ ὃ πολλῶν ἄπο·

νεο τί τῶθ',

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

νειο τί τοῦθ' ὃ μὴ νέως γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
 φι φύλλον τί μοι πάρεστιν· ὦ μάλιν' αἶ
 μοι μῶ τὸ δ' ἔλκος, ὥστε πρᾶνθην πάνυ.
 νειο ἀλλ' ἐκφέρ' αὐτό· τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾶς λαβεῖν;
 φι ἥ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπὴ μελημίνων
 παρερρύηκεν, ὥς λίπω μῆτω λαβῆν.
 νειο ἢ ταῦτα γὰρ τὰ κληνὰ τόξα νῦν ἔχης;
 φι ταῦτ'· ὃ γὰρ ἀλλὰ γ' ἐσθ' ἀβαστάω χερσίν.
 νειο ἄρ' ἐστὶν ὥστε καγγύθεν θέαν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με, προσκύσαι θ' ὥς περ θεόν;
 φι σοίγ' ὦ τέκνον καὶ τοῦτο κάλλο τῶν ἐμῶν
 ὅποιον ἂν σοι ξυμφέρη γενήσεται.
 νειο καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἐρωθ' ὅπως ἔχω.
 ἥ μοι θέμις, θέλοι μ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
 φι ὅσιά τε φωνεῖς· ἐστὶ τ' ὦ τέκνον θέμις.
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμὸι φάος
 μόνος δ' ἐδωκας, ὃς χθὺν Οἰταίαν ἰδῆν,
 ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ', ἀνέστησας πέρα.
 θάρσῃ· παρέσαι ταῦτά σοι καὶ θιγγάνην,
 καὶ δόντι δῶναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἐκατι τῶνδ' ἐπιφᾶσαι μόνον.
 ἀεργετῶν γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκτισάμην.
 ὃ καὶ χθομάς' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον.
 = Οὐκ οἶσιν γὰρ οὐδ' ἰδῆν, ὃν παθὼν ἐπίσται,
 = παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος.
 νειο χωροῖς ἂν εἴσω.
 φι καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν, ποθῆσε ξυμπαράσπτην λαβῆν.
 χιο λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπως παδ' ὃ μάλα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τὸν πελάταν λέκτρων
 ποτὲ Δῖος Ἰξίονα· κατ' ἄμπτυκα δὲ
 δρομάδα δέσμιον ὥς
 ἔλαβ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' ἔτιν' ἔγω
 ἔδιδάκλυν, ἔδ' ἐσίδον μοῖρα
 τῶν ἐχθίωνι συντυχόντα θνατῶν·
 ὅς ἔθ' ἔρξας τίν', ἔτενοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
 ὡλλυθ' ὥδ' ἀναξίως·
 τόδε θαῦμα ἔχ' με·
 πῶς ποτὲ πῶς ποτ' ἄμφιπλήκτων
 ῥοθίων μόνος κλύζων· πῶς
 ἄρα πανδάρυτον ἔτω
 βιοτὰν κατέχευ,
 ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος· ἔκ' ἔχων βάσιν,
 ἔδ' ἐτιν' ἐχθῶρων,
 κακοζείτονα παρ' ὧ σόνον ἀντίτυπον
 βαρυβρῶτ' ἀποκλαύ
 σειν αἰματηρόν· ἔδ' ὅς
 τῶν θερμοτάτων
 αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκείων
 ἐν θήρου ποδὸς ἡπίοισι φύλλοις
 πατὺν ἄσθεν, εἴ τις ἐμπέσοι
 φορβάδος ἐκ τε γᾶς ἐλεῖν·
 ἔρπη γὰρ ἄλλο τ' ἄλλα·
 τότ' ἂν φλυόμενος
 πᾶς ἄτερ, ὥς φίλας τιθήνας,
 ὅθεν οὐ μάρψ' ὑπάρχη
 πόρων, ἀνὴρ ἐξ ἀνίησι

δικα
 ἔφο
 γὰρ
 ἀμ
 ὁ δὲ
 πλὴν
 πᾶν
 ὡς
 ἡ μὲν
 διὰ
 λῶν
 ἀπὸ
 τῶν
 τῶν
 ἀπὸ
 καὶ
 ἡ μὲν
 ἡ μὲν
 τῶν
 μελ
 Στ
 κα
 τῶν
 οἷα
 ἡ μὲν
 ἡ μὲν
 φιλ
 φιλ
 φιλ
 φιλ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Δακρύουμος ἄτα.
 ὅφωρβαν ἱεῖας
 γᾶς, σπόρον ἢ ἄλλων
 αἶρων. τῶν, νεμόμε
 οὐδ' ἀνέρες ἀλφισαῖ.
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων
 πῶνων, πᾶνοις ἀνύσειε γαστρί φωρβάν.
 ὦ μελέεφυχά.
 ὅς μὴ δ' οἶνοχύτου πόματος ἦ
 αἴη δεικέτη χρόνον.
 λύσιων δ' ὅπου γνῶιη σάτον εἰς ὕδωρ
 ἀφ' προσενώμα.
 νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 παιδὸς ὑπαντήσας,
 ἀνδράμων ἀνύσει.
 καὶ μέγας ἐκείνων,
 ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθ
 πολλῶν μινῶν πατρώαν ἀγῆ πρὸς αὐλάν
 μηλιάδων νυμφᾶν,
 Σπερχοῦ τε παρ' ὄχθαις, ἵν' ὀχά
 κασσὶς ἀνὴρ θεοῖς
 πλάθῃ πᾶσι θείῳ πυρὶ παμφαῖς
 Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.
 νειο ἔρπ' εἰ θέλῃς. τί δ' ἡ ποθ' ὦδ' ἐξ ὕδενος
 λόγον σιωπᾶς, καὶ ποπλήκτως ὦδ' ἐχῆ;
 φιλ ᾠ. ᾠ. ᾠ.
 νειο τί ἐστιν;
 φιλ ὕδεν δεινόν. ἀλλ' ἴθ' ὦ τέκνον.
 νειο μῶν ἀλγος ἰχθὺς τῆς παρεσώσης νόσου;
 φιλ ὕδ' ἡτ' ἐγώ. ἀλλ' ἄρτι κουφίξην δοκῶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰὼ θεοί.

νεο τὶ τοὺς θεὸς ἔτῳς ἀνασένων καλεῖς;

φι σωτήρας αὐτὸς ἡπίους θ' ἢ μῖν μολεῖν.
ᾶ. ᾶ. ᾶ.

νεο τί ποτε πέπονθας ἔκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὦ δ' ἔση
σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φάνη κυρῶν.

φι ἀπόλωλα τέκνον, κὺ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν. ἀπατᾷ διέρχεται,
διέρχεται δύσηνος. ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα τέκνον. βρύχομαι τέκνον. παπᾶ.
ἀπαπαπᾶ. παπᾶ. πάπα. πάπα. πατᾶ.
πρὸς θεῶν πρόχρον ἥ τι σοι τέκνον πάρα
ξίφος χερσὶν, πάταξον ἥς ἄκρον πόδα.
ἀπάμῃσον ὥς τάχιστα. μὴ φήσῃ βίου.
ἴθ' ὦ παῖ.

νεο τί δ' ἐστὶν ἔτῳ νεοχμὸν ἐξάφνης, ὅτου
τοσὴν δ' ἰὺ γῆν καὶ σῶνον σωτοῦ ποίῃς;

φι διαθ' ὦ τέκνον.

νεο τί ἐστὶν;

φι διαθ' ὦ παῖ.

νεο τί σοι;

φι ἔκ δίδα.

νεο πῶς ἔκ δίδα;

φι παππᾶ. παππᾶ. παῖ.

νεο δγνόν γε τὸ κείσαγμα τοῦ νοσήματος.

φι δγνόν γάρ, ἔκ δ' ἐρήτον. ἀλλ' οἴκτρε με.

νεο τί δῆτα δράσω;

φι μή με ταρβήσας προδῶς.

ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὥς ἐξεπλήσθη.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- 910 ἰὼ· ἰὼ δ' ὕσινε σύ·
 ἰὼ δ' ὕσινε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς·
 βύλῃ λάβωμαι δῆτα καὶ θίγωτί σου·
 ΦΙ μὴ δῆτα τῷτόν· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
 τὰδ' ὥσπερ ἡ τοῦ μ' ἀρτίως ἕως ἀνῆ
 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόστος τὸν ὕν παρὸν,
 σφ' αὐτὰ, καὶ φύλασε· λαμβάνῃ γὰρ ὅν
 ὕπνος μ'· ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξῆη τόδε·
 κῆκε ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ' ἔαν' χρεὼν
 ἔκηλον ἄδην· ἦν δ' ἐπ' αὐτῷ τῷ χρόνῳ
 μόλωσ' ἐκῆνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι
 ἐκόντα μὴτ' ἄκοντα, μὴ δ' ἐπ' αὐτῷ τέχνῃ
 κῆνοις μεθῆναι τὰυτα· μὴ σαυτὸν θ' ἅμα,
 καὶ μ' ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ·
 910 θάρσῃ· προνόικς ὅνεκ' ὁδοθήσεται,
 πλὴν σοί τε καὶ μοί· ξὺν τύχῃ δ' ἐπ' ὀσφύρε·
 ΦΙ ἰδοὺ δ' ἐχου πάι· τὸν φθόνον δ' ἐπ' ὀσφύρε,
 μὴ σοι γενέσθαι πολὺ πόνον αὐτὰ· μὴ δ' ὅπως
 ἐμοί τε καὶ τῷ πρὸς ἐμὸν κενὴ μὲν ὦ·
 910 ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶϊν· γένοιτο δ' ἐπ'
 πλὺς ὕριός τε καὶ ἀνταλῆς ὅποι ποτὲ
 θεὸς δίκαιοι, χ' ὦ σῶλος πορσύνεται·
 ΦΙ ἀλλὰ δ' ἐδοικ' ὦ πάι, μὴ μ' ἀτελὴς ἀνχί·
 σάξῃ γὰρ αὖ μοι φόνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
 κηκίον ἅμα· καί τι προσδοκῶ νέον·
 παπαῖ· φῶ·
 παπαῖ μάλ'· ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσῃ κακὰ;
 προσέρπῃ,
 προσέρχεται τόδ' ἐγγύς· οἷ μοι μοι τάλας·
 ἔχετε τὸ πρᾶγμα; μὴ φύγητε μηδ' αὖ μῃ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἀπᾶτατᾶ.

ὦ ξένη κεφαλὴν, ἥθις που διαμπερές
ἐρνων ἔχει τ' ἀλγησις ἥδε. φῶ· παπαῖ.

παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
Ἀγᾶμεννον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὦ μοι μοι.

ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
ἔτω κατ' ἡμᾶρ, ὅδ' ὅνη μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ λιμνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ,
ἐμπρησον ὦ γενναῖε. καὶ γὰρ τοι ποτὲ
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἄν' ὅν σὺ σῶξῃς, τοῦτ' ἐπιξίωσα δρᾶν.
τί φῆς παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾷς; πᾶ ποτ' ὦν τέκνον κυρῆς;
ἀλλ' ὦ πάλα δὴ τὰ πῖ σοὶ σένων κακά.

φιλ ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴχ'. ὥς ἡδέ μοι
ὀξέει φοιτᾷ, καὶ ταχεὶ ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάξω μή με καταλίπῃς μόνον.

νεο θάρσος· μενοῦ μεν.

φιλ ἦ μενεῖς;

νεο σαφῶς φρόνη.

φιλ ὅ μιν σ' ἐνορμόν γ' ἀξιῶ θέσθαι τέκνον.

νεο ὥς ὅθ' ἐμὶς γ' ἐμοὶ σιγᾷ μολεῖν ἄτερ.

φιλ ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν.

νεο ἐμβάλλω μενῆν.

φιλ ἐκείσε νῦν μ' ἐκείσε.

νεο ποῖ λέγῃς;

φιλ ἄνω·

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

νειο τί παραφρονῆς αὖ; τί τὸν ἄνω λούατος κύκλον;
 φιλ μέδεις μέδεις με.
 νειο ποῖ μὲν;
 φιλ μέντοι ποτέ.
 νειο ἔφη μ' ἰάσθην.
 φιλ ἀπὸ μ' ὄλεις, ἣν προτίγης.
 νειο καὶ δὴ μεθίημι. τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς;
 φιλ ὦ γὰρ, δέξαι θανάσι μὲν μ' ὅπως ἔχω.
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ἔκτε' ὀρθοῦσθαι μ' ἔα.
 νειο τὸν ἀνδρ' εἰσικεν ὕπνος ἔμμελ' ἄλλοι χρόνου
 ἔξην. κάρα γὰρ ὑπὶ ἵαζεται τόδε.
 ἰδρὼς γέ τοι νιν πᾶν καταστᾶξει δέμας.
 μέλαινα τ' ἄκρου τίς παρέρ' ῥωγὴν ποδὸς
 αἰμορρῶα γὰρ φλέψ'. ἀλλ' ἰάσω μεν φίλοι
 ἔκμηλον αὐτὸν, ὥς ἀνείσῃ ὕπνον πέση.
 χο ὕπν' ὀδύναις ἀδελφεῖς, ὕπν' ἄλγεων, οὐκ ἔστι
 ἢ μὲν ἔλθοις.
 οὐαίων ὦ νᾶξ,
 ὁμμασιν δ' ἀντέχοις
 τάνδ' αἶγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθι ἴθι μοι παῖων.
 ὦ τέκνον, ὄρα πᾶσά σῃ,
 ποῖ δὲ βάσῃ, πῶς δέ μοι
 τάντ' αὖθεν φροντίδος ὄρας.
 ἦ δὴ πρὸς τί μενέμεν
 πράσσῃν. καίρος τοι πάντων
 γνώμαν ἵχων,
 πολὺ παρὰ πόδα κρᾶτος ἄρνυται.
 νειο ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει δέν. ἐγὼ δ' ἐρῶ οὐνεκα θήραν
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν, τόξων δὲ χατοῦδε πλείοντες.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τοῦδε γὰρ ὁ σέφανος· τοῦτον θεὸς εἶπε κομίξην·
 κομπῆν δ' ἔς ἀτελῆ σὺν ψάδεσιν ἀχρὸν ὄνειδος·
 ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὀφεται· ὣν δ' ἂν ἀμήβῃ
 μ' αὖθις, βαιάν μοι
 βαιάν ὦ τέκνον
 πέμπε λόγων φήμαν·
 ὥς πάντων ἐν νόσῳ οὐδρα κῆς
 ὕπνος αὖπνος λούσῃ·
 ἀλλ' ὅτι δύναιο μάκισον,
 κείνῳ μοι κείνο λάθρα
 ἔξιδ' ὅτι πράξεῃς·
 διαθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι·
 ἣ ταυτὰν τούτῳ γνώμαν
 ἔχῃς, μάλα τοι
 ἀπορα πυκνῶσιν ἐνιδεῖν πάθῃ·
 ἔρος τοι τέκνον ἔρος ἀνὴρ
 δ' ἀνόμματος ἔδ' ἔχων ἀρωγὰν
 ἐκτέταται νύχιος·
 ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός·
 ἔχερός, ἔποδός, ἔτινος ἄρχων·
 ἀλλ' ὥς τις αἰδέα παρακήμενος,
 ὄρα· βλέπῃ· καίρια φθέγγῃ·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶφροντίδι παῖ,
 πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος·
 σιγᾶν κελεύω, μὴ δ' ἀφροσύνην φρενῶν·
 κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγῃ κάρῃ·
 ὦ φέγγος, ὕπνου διάδοχον· τό, τ' ἐλπίδων
 ἀπίσιν οἰκούμεναι τῶνδε τῶν ξένων·
 ἔγάρ ποτ' ὦ παῖ τῶν ἂν ἐξήλυσ' ἐγὼ
 τλήναι δ' ἐλεγεῖν ὥς ὦδε τὰ μὰ πῆματα
 μέναι

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

μῆναι παρόντα καὶ ξυνωφελούντά μοι.
 ἔκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν ἀπόρως
 ἔτως ἐνεγκέν οἱ γὰρ οἱ στρατηλάται.
 ἀλλ' ἀγενὴς γὰρ ἡ φύσις· καὶ ἀγενῶν
 ὦ τέκνον ἡσὶ· πάντα ταῦτ' ἐν ἀλχερεῖ
 ἔσθ', βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 καὶ νῦν ἐπὶ δὴ τῷδε τοῦ κακῷ δοκεῖ
 λήθη τις εἶναι καὶ ἀπαυλα δὴ τέκνον,
 σὺ μ' αὐτὸς ἄρον, σὺ με κατὰ σῆσόν τέκνον.
 ἴν' ἡνίκα ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
 ὁρμῶ μεθ' ἐς ναῦν, μήδ' ἐπίχωμεν τὸ πλεῖν.
 νεο ἀλλ' ἡδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα, καὶ μπνέοντ' ἐτι.
 ὥς ἔκ' ἐτ' ὄντος γὰρ, τὰ σὺμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμπορὰς ἐφαίνετο.
 νῦν δ' αἶρε σκαυτὸν· ἧ δέ σοι μάλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ ἔκ' ὄκνος,
 ἐπὶ περ' ἔτως σοί τ' ἔδοξε ἑμοί τε δρᾶν.
 φιλ αἰνῶτά δ' ὦ πάϊ· καὶ μ' εἰπαίρ' ὥς περ νοῆς.
 τούτους δ' ἔασον μὴ βαρυθῶσιν κακῇ
 ὅς μ' ἢ πρὸ τῷ δέοντος· ἔ' πινὴ γὰρ
 ἄλυσ πόνος τούτοισι συνναίειν ἑμοί.
 νεο ἔσαι τὰ δ'· ἀλλ' ἴσω τε, καὶ αὐτὸς ἀντέχου.
 φιλ θάρσῃ· τό τοι σύννηθες ὀρθώσῃ μ' ἔσθας.
 νεο παπᾶ· τί δὴ τα δρῶ μ' ἐγὼ τὸν θένδε γέ;
 φιλ τί δ' ἐστὶν ὦ πάϊ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
 νεο ἔκ' οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶ πορον τρέπῃ νέπος.
 φιλ ἀπορεῖς δὲ τοῦ, σὺ; μὴ λέγῳ τέκνον τὰ δέ.
 νεο ἀλλ' ἐνθάδ' ἦδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 φιλ ἔδῃ σε δυσχέρειά τοῦ νοσήματος

αα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔπεισεν, ὥστε μή μ' ἄρειν αὐτὴν ἔτι;
 νεο ἅπαντα θυγέρεα, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπὼν τις, δρᾷ τὰ μὴ προσηκότα.
 φιλ ἄλλ' ὅδ' ἐξωτ' ἐφυτάναντος σύγε
 δρᾷς, ὅδ' ἐφωνεῖς, ἐσθλὸν ἀνδρ' ἐπωφελῶν.
 νεο αἰχρὸς φανοῦμαι· τὸτ' ἀνιῶμαι πάλα.
 φιλ ἔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὖδ' αἶς; ὀκνῶ.
 νεο ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δούτερον ληφθῶ κακὸς
 κρύπτων θ' ἢ μὴ δῆ, καὶ λέγων αἰχρὶς ἔπων;
 φιλ ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γινώμην ἔφυν,
 προδῆς μ' εἰοικε· καὶ κλιπὼν, τὸν πλοῦν σελεῖν.
 νεο λιπὼν μὲν ὅκ' ἔγωγε, λυπηρῶς δέ· μὴ
 πέμπων σε μάλλον, τὸτ' ἀνιῶμαι πάλα.
 φιλ τί ποτε λέγεις ὥ τέκνον; ὥς ὅ μανθάνω.
 νεο ὅδ' ἐν σε κρύψω· δεῖ γὰρ εἰς Τροίαν σε πλῆν
 πρὸς τοῦς Ἀχαιῆς, καὶ τῶν Ἀτρείδων σῶλον.
 φιλ οἱ μοι· τί εἶπας;
 νεο μὴ σέναξε πρὶν μάθης.
 φιλ ποῖον μάθημα; τί με νοῆς δρᾷσά ποτε;
 νεο σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν.
 φιλ καὶ ταῦτ' ἀληθὴ δρᾶν νοεῖς;
 νεο πολλὴ κρατῆ
 τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 φιλ ἀπόλωλα τλήμον· προδέδομαι· τί μ' ὦξένε
 δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
 νεο ἄλλ' ὅχ' οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν,
 τό, τ' ἐνδίκον με καὶ τὸ συμφέρον ποιῆ.
 φιλ ὦ πῦρ σὺν, καὶ πᾶν δῆμα, καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνη μ' ἔχθισον, δία μ' ἔργασω;
 οἱ μὲν πά

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

οἱ ἡπάτηκας; ὅδ' ἐπαχύνῃ μ' ὄρων
 τὸν προστρόπακον, τὸν ἱκέτην ὧχέτιε;
 ἀπεσέρικας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἑλών.
 ἀπόδος ἱκνοῦ μ', ἀπόδος ἱκετάω τέκνον.
 πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον μή με φέλῃς.
 ὦ μοι τάλας. ἀλλ' ὅδ' ἐπροσφώνῃν μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὡς μεθήσων μή ποθ' ὦδ' ὄρᾳ πάλιν.
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρέων, ὦ καταρῥώγες πέτραι,
 ὕμιν τάδ', ὅ γὰρ ἄλλον οἶδ', ὅτ' ἄλγος,
 ἀνακλαίομαι παρ' ὅσι τοῖς εἰωθόσιν.
 οἱ ἔργ' ὅπῃς μ' ἐδράσεν ὅξ' Ἀχιλλέως,
 ὁμόςτας ἀπ' ἔξην οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγῃ.
 προθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα με
 ἱερά λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει.
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φηνασθαι θέλῃ
 ὡς ἀνδρ' ἑλών μ' ἰχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει.
 καὶ κ' οἶδ' ἐν αἰρώων νεκρὸν, ἢ καπνῶ σκιάν
 εἰδῶλον ἄλλως. ὅ γὰρ ἀνδένοντά γε
 ἔλιν μ', ἐπεὶ ὅδ' ἀν' ὦδ' ἔχοντ', ἢ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἡπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ ποίῃν;
 ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν στυγερῷ γενοῦ.
 τί φῆς; σιωπᾶς; ὅδ' ἐν εἰ μ' ὁ δύσμορος.
 ὦ χῆμα πέτρας δῖπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
 ἔσθ' ἔμι πρὸς σέ φίλος, ὅ κ' ἔχων τροφήν.
 ἀλλ' αὖθις οὐ μοι τῶδ' ἐν αὐλήῳ μόνος.
 ὅ πῃν ἄν' ὄρνιν, ὅδ' ἐθῆρ' ὀρειβάτην
 τόξοις ἐν αἰρώων τοῖσι δ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν, παρέξω δαῖθ', ὕψ' ὧν ἐφερβόμην.
 καὶ μ' ὅς ἐθῆρων πρόαθε, θηράσανσι νῦν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φόνον φονου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας·
 πρὸς τοῦ δοκύντος ἔδ' ἐν εἰδέναι κακόν·
 ὅλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοι μ' ἢ καὶ πάλιν
 γνώμην μετόισις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς·
 χιο τί δρῶμεν ἐν σοί; καὶ τὸ πλὴν ἡ μᾶς ἀναξ
 ἦδ' ἔστι, καὶ τοῖς τοῦδε προχωρῶν λόγοις·
 νεο ἐμοὶ μὲν οἶκτος δ' ἄνδ' ἐμπέπλωκέ τις
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔνυν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι·
 φιλ ἐλέησον ὦ παῖ πρὸς θεῶν· καὶ μὴ παρῆς
 σαυτοῦ βροτοῖς ὄν' ἔδος ἐκκλέψας ἐμέ·
 νεο οἵ μοι· τί δράσω; μὴ ποτ' ὤφελον λιπεῖν
 τὴν Σπύρον· ἔτ' τοῖς παρῆσιν ἄχθομαι·
 φιλ ἐκ ἧ κακὸς σύ πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
 εἰοικας ἦεν, ἀχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δούς,
 οἷς ἡμὸς, ἐκπλῆ, τὰ μά μοι μεθεῖς ὅπλα·
 νεο τί δρῶμεν ἄνδρες;
 ὁδυ ὦ κακὶς ἀνδρῶν, τί δρᾶς;
 ἐκ ἧ, μεθ' ἧς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
 φιλ οἵ μοι· τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσσεὺς κλύω;
 ὁδυ Ὀδυσσεὺς σάφ' ἴδ' ἐμὸν, ὃν ἔσορᾶς·
 φιλ οἵ μοι· τί πράμμαι, καὶ πόλῳ; ὅδ' ἦν ἄρα
 ὁ ξυλλαβὼν με, καπονοσφίσας ὅπλων·
 ὁδυ ἐγὼ σάφ' ἴδ', ἐκ ἄλλος ὁμολογῶ τάδε·
 φιλ ἀπόδος, ἄφες μοι παῖ τὰ τόξα·
 ὁδυ τοῦτο μὲν
 ἔδ' ἦν θέλη δράσῃ ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δ' εἴ
 σείχην ἅ μ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ σελῶσί σε·
 φιλ ἐμ' ὦ κακῶν κακίστε καὶ τολμήσατε,
 οἷδ' ἐκ βίᾳς ἄξουσιν;
 ὁδυ ἦν μὴ ῥηγὲς ἐκῶν·

$$\Phi(\lambda, \tilde{\omega})$$

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΦΙΛ ὦ λημνία χθών, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
 ἤφαιστόν κεν· ταῦτα δ' ἤτ' ἀναχέτα
 ἢ μ' ὅς τις ἐν τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
 ὁΔΥ Ζεὺς ἔσθ' ἵν' εἰδῆς, Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν.
 Ζεὺς, ὃ δέδοικται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.
 ΦΙΛ ὦ μῖσος, οἷα καὶ ξαννοῖσι κλέγῃ,
 θεοὺς προτείνων, τῆς φαιδρῆς τιθῆς.
 ὁΔΥ ἔκ· ἀλλ' ἀληθεῖς· ἢ δ' ὁδός, ποροντέα.
 ΦΙΛ ἔφη μ' ἐγώ γε.
 ὁΔΥ φημί· πρῆστον τάδε.
 ΦΙΛ οἵ μοι τάλας· ἡμᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς
 πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν, ἔδ' ἐλευθέρους;
 ὁΔΥ ἔκ· ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν· μεθ' ὧν
 Τροίαν σ' ἐλθὲν δῖα, καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
 ΦΙΛ ἔδέ ποτέ γ'· ἔδ' ἤν' χρή με πᾶν παθεῖν κακόν,
 ἕως ἂν ἡμοι γῆς τόδ' ἀπηνὸν βάθρον.
 ὁΔΥ τί δ' ἐργασείης;
 ΦΙΛ κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
 πέτρα πέτρας ἀνωθεν ἀμάξω πεσών.
 ὁΔΥ ξυλλάβετέ γ' αὐτόν, μὴ πὶ τῷδ' ἔσω τάδε.
 ΦΙΛ ὦ χεῖρες, οἷα πάχετ' ἐν χρεῖα φίλης
 ναυρᾶς ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
 ὦ μηδ' ἐν ὑγίᾳ, μὴ δ' ἐλευθέρων φρονῶν,
 οἷά μ' ὑπῆλθες; ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
 πρόβλημα σαυτῆ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
 ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατὰξιον δ' ἐμῷ.
 ὅς ἔδ' ἐν ἡδῇ, πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιῆν.
 δῆλος δ' ἐκείνῳ ἐστὶν ἀλγὴν ὥς φέρων.
 οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ πάθον.
 ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπῃς ἄλγος

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ψυχὴν ἄφρητ' ὄντα, κὺν θέλονθ', ὅμως
 εὐπρὸς δὲ δαξεν ἐν κακῷς ζῆναι σοφόν.
 καὶ νῦν ἔμ' ὠδύσθητε συνδήσας, νοεῖς
 ἄγην ἅπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με πρὸ βάλου,
 ἄφιλον· ἔρημον· ἄπολιν· ἐν ξῶσιν νεκρόν.
 φῶν· ὅλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ὀξέαμην.
 ἀλλ' ὅ γὰρ ὅδ' ἐν θεοῖνέ μουσιν ἡδύ μοι.
 σὺ μὲν γένηθας ξῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τῷτ' αὐθ' ὅτι ξῶ σὺν κακῷς πολλοῖς τάλας,
 μελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
 διαῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε καὶ ἀνὰ γῆ ξυγείς,
 ἔπλησ' ἅμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
 ἐκόντα πλῦσανθ' ἐπ' ἀναυσὶ ναυβάτην,
 ὅτι μὲν ἔβαλον ὡς σὺ φῆς· καίνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγε τε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
 ὅς ὅδ' ἐν ἡμῖ, καὶ τέθνηχ' ὅ μιν πάλαι.
 πῶς ὦ θεοῖς ἐχθισεν ὅν κ' ἐμί σοι
 χολός· δυσώδης· πῶς θεοῖς ὀξέσθ', ἐμοῦ
 πλῦσαντος, αἰθεὶν ἱερά; πῶς ἀπένδην ἔτι;
 αὐτὴ γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 κακῶς ὅλοισθ' ὅλοισθε δ' ἡδ' ἰκκηότες
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν ἐδίκησ' μέλῃ.
 ἔξοιδά γ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ ὅ ποτ' ἂν σόλον
 ἐπλῦσατ' ἂν τόνδ' ὅν κ' ἄνδρὸς ἀθλίου,
 ἢ μή τι κέντρον θεῖον ἦ γ' ὅ μ' ἄς ἐμῷ.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ, θεοί τ' ἐπόφιοι,
 τίσαθε τίσαθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτῆς, ἢ τι καὶ οἰκτῆρετε,
 ὡς ξῶ μὲν οἰκτρῶς· εἰ δ' ἴδωμι ὀλωλότας
 τύτους,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- τούτους, δοκοῖ μ' ἂν τῆς νόσου πεφνέναι.
- χο βαρύντε, καὶ βαρεῖαν ὀξέος φάτιν
τὴνδ' ἧτ' Ὀδυσσεύ, καὶ χυπέουσιν κακοῖς.
- οδυ πόλλ' ἂν λέγην ἔχοιμι πρὸς τὰ τῶδ' ἔπι,
ἧ μοι παρήμε· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
ἔγὰρ τοιούτων δῖς, τοιούτος εἰ μ' ἐγώ.
χῶπου δικάων καὶ καθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
ἔκ ἂν λάβοις μου μάλλον ἔδ' ἐν ἄστεβῃ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφην,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δ' ἐσὶ γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
ἄρετε γὰρ αὐτόν, μὴ δ' ἐπροσφάσσιτ' ἔτι.
ἔατε μίμνην· ἔδ' ἐ σου προχρήσομεν,
τάχ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τῶ κρος παρ' ἡμῖν τὴνδ' ἐπισήμεν ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σὺ κάκκιον ἔδ' ἐν ἂν
τούτων κρατύνειν, μὴ δ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δῖς; χαῖρε τὴν Λημνον πατῶν.
ἡμῖς δ' ἴωμεν· καὶ τὰ χ' ἂν τὸ σὸν γέρας,
τιμὴν ἐμοὶ νήμεν, ἣν σ' ἐχρὴν ἔχην.
- φιλ οἶ μοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθῆς ἐν Ἀργείοις φανῇ;
- οδυ μὴ μ' ἀντιφώνησιν, ὥς σείχοντα δῆ.
- φιλ ὦσπερ μ' Ἀχιλλεύς, ἔδ' ἐ σὺ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγνὸς, ἀλλ' ὅπως ἄπῃ;
- οδυ χώρῃ σὺ· μὴ πρόσθεν σε γενναῖός περ ὦν
ἡμῶν, ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερῆς.
- φιλ ἢ καὶ πρὸς ὑμῶν ὦδ' ἐρημος ὦξέναι
ληφθήσομαι ἢ δῆ, καὶ ἐποικτερεῖτέ με;
- χο ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ πάϊς· ὅς ἂν
ἔστος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμῖς φάμεν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νεο ἀκύνσομαι μὲν ὥς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ' ὅμως δὲ μείνατ', εἰ ταύτῃ δοκῇ,
 χρόνον τοσοῦτον, ἥς ὅσον τάτ' ἐκ νεῶς
 σείλωσιν αὐται, καὶ θεοῖς δὲ ξώμεθα.
 χ' ἔστος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τῷ λάβοι
 λῶν τίν' ἢ μῖν· γὰρ μὲν ἔν' ὁρμῶμεθον.
 ὕμεις δ' ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι τάχ' ἔσ.

φιλ ὦ κοίλας πέτρας γυῖαλον
 θερμόν τε καὶ παχετῶδες, ὥς
 σ' ἔκ' ἐμμελλον ἄρ' ὠτάλας
 λείψιν ἔδέποτε, ἀλλὰ μοι
 καὶ θνήσκοντι συνόισι.
 οἱ μοι μοι μοι.
 ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμῶ τάλαν,
 τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ
 ἔσαι; τοῦ, ποτε τάλξομαι
 σιτονόμου μέλειος; πόθεν ἐλπίδος;
 ἥθ' αἰθέρος ἄνω
 πῶ καὶ δες ὀξύτονον διάπνῶματος
 ἔλωσί μ'· ὃ γὰρ ἔτ' ἰσχύω.

χο σύ τοι σύ τοι κατιξίω
 σας ὦ βαρύποτμε.
 ἔκ' ἄλλοθεν ἐχίτυχε
 τῷ δ' ἀπὸ μέξονος.
 οὐτέ γε παρὸν φωνῆσαι
 τῷ λῶνος δαίμονος, εἰ
 λουτὸ κάκιον ἐλεῖν.
 φιλ ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
 καὶ μόχθῳ λωβατός, ὅς ἢ

δη μετ'

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

δη μετ' ἔδενός ὕπερον
 ἀνδρῶν ἡσοπίσω τάλα
 ναίων ἐνθάδ' ὀλῆμαι.
 αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·
 ἔφορβαν ἔτι προσφέρων,
 ἔπλανων ἅπ' ἐμῶν ὅπλων
 κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
 ἴχων, ἀλλὰ μοι ἄσκηπα
 κρυπτήτ' ἐπὶ δουλεῖας ὑπέδουφρενός.
 ἰδοίμαν δέ νιν

τὸν τάδε μισάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.
 20 πότμος σε δαίμόνων τάδ' ἔ
 δέ σέ γε δόλος ἔχ' ὑπὸ
 χειρὸς ἐμᾶς· συγερὰν
 ἔχε δύσποτον
 ἄραν ἄραν ἐπ' ἄλλοις.
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τῆτο μέλῃ
 μὴ φιλότιτ' ἀπώσῃ.

φιλ οἱ μοι μοι· καὶ πῶς πολιᾶς
 πόντε θινὸς ἐφήμενος
 γελᾷ με χειρὶ πάλλων
 τὰν ἐμὰν μελέεστροφάν,
 τὰν, ἔδῃς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὧ τόξον φίλων, ὧ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἦ πῶς ἐλεεινὸν ὄρεας, φρένας ἧ τινας
 ἔχεις τὸν Ἡράκλειον
 ἄθλον ὧδέ σοι
 ἔκ ἐτι χρυσόμενον το μεθύσερον,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἀλλ' ἐν μεταλλάξει
πολυμηχανὸν ἀνδρὸς ἐρέσῃ.
ὄρων μὲν αἰχρῶς ἀπάτας,
συγνόν τε φῶτ' ἐχθροδοτὸν
μυρί' ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλοντα ὅς' ἐφ' ἡ
μῖν καὶ ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

χο Ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν αἶ, δίκαιον ἔπειν.

» εἰπόντος δ' ἐ, μὴ φθονεράν.

» ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.

κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
ταχέως, τῆ δ' ἐφημοσύνης
κοινὰν ἠνυσεν ἐς φίλης ἀρωγὰν.

φιλ ὦ πᾶν αἰθῆραι, χαροπῶν

τ' ἐθνη θηρῶν, ὅς' ὁδ' ἔχει

χωρὸς ὄρεσι βώτας,

φυγὰ μ' ἐκέτ' ἀπ' αὐλίων

πελάτ'· ὅ γάρ ἐχω χερσὶν

τὰν πρόσθε βελέων ἀλκίαν.

ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν.

ἀλλ' ἀνέδην· ὅδε χωρὸς ἐρύκεται,

ἐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.

ἔρπετε νῦν καλὸν

ἀντίφονον κορέσαι σῶμα πρὸς χάριν

ἐμὰς σαρκὸς αἰόλας.

ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λήψω.

πόθεν γὰρ ἔσαι βιοτά;

τίς ὦ δ' ἐν αὔραις τρέφεται,

μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμ

πει βιόδωρος αἶα;

χο πρὸς θεῶν εἴ τι σέβη ξένον πέλασθον

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- οὐνοῖα πάσα τελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ' ὅτι σοὶ
 κῆρα τὰνδ' ἀποφύγειν·
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν· ἀδὰς
 δ' ἔχειν μυρίον ἄλγος, ὧς οὐκ οἶδ'.
 ΦΙΛ Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγῃ μ' ὑπέ
 μνασας ὧς ἔστι τῶν πρὶν ἐντόπων·
 τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἰργασας;
 ΧΟ τί τὸτ' ἔλεξας;
 ΦΙΛ εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συγερὰν
 Τρωάδα γαῖαν μ' ἠλπίσας ἄξεν·
 ΧΟ τόδ' ἐγὰρ νοῶ κρᾶτισον·
 ΦΙΛ ἀπὸ νῦν με λήπετ' ἡδὴ·
 ΧΟ φίλα μοι φίλα ταῦτα παρήγγει
 λας ἐκόντι τε πράσσειν·
 ἴωμεν, ἴωμεν
 ναὸς ἱν' ἡμῖν τέτακται·
 ΦΙΛ μὴ, πρὸς ἀράϊον
 Διὸς ἔλθῃς ἱκεταῖω·
 ΧΟ μετρίαξε·
 ΦΙΛ ὧς ἔνοι,
 μένατε πρὸς θεῶν·
 ΧΟ τί θροῶς;
 ΦΙΛ αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 δαίμων, δαίμων,
 ἀπόλωλ' ὦ τάλας·
 ὦ πῦρ, πῦρ, τίς ἐτ' ἐν βίῳ
 τόνδε το μετόπιν τάλας·
 ὧς ἔνοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις·
 ΧΟ τί ῥέροντες ἄλλοκότῳ γνῶμα;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῶν πάρος, ὧν πρῶφανες;

φιλ ὕτοιγε μέση τὸν
ἀλύνοντα χεῖ μερίῳ λύπῃ,
καὶ παράνοον θροῦν;

χο βᾶθιν ὦν ὠτάλοιν, ὥς σε κελύομεν.
ὑδ' ἐποτ' ὑδ' ἐποτ' ἴαθι τόδ' ἐμπεδον.

φιλ ὑδ' ἢ πυρφόρος ἀεροπιτῆς
βρονταῖς αὐταῖς μ' εἴσι φλογίξων.
ἐρρέτω Ἰλιον, οἳ δ' ὕπ' ἐκείνῳ
πάντες, ὅσοι τόδ' ἐτλασαν ἐμῷ ποδῶς
ἄρθρον ἀπῶσαι. ἀλλ'
λ' ὧ ξένοι, ἐν γέ μοι
αἶχος ὀρέξατε.

χο ποῖον ἐρῆς τίς δ' ἐπος;

φιλ ξίφος δ' ποθεν
ἢ γένυν, ἢ βελέων τι προτέμναιτε.

χο ὥς τίνα ῥέξης
παλάμαν ποτέ;

φιλ κρᾶτ' ἀποπάντα καὶ ἄρθρα τέμνω χερί.
φονᾶ φονᾶ νόσος ἦδ' ἡ.

χο τί ποτε;

φιλ πατέρα ματῶν.

χο ποῖ γὰρ;

φιλ ἐς ἄδ' αἶ. ὅ γάρ
ἐς ἐν φάει γ' ἐτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρίᾳ,
πῶς ἂν ἴσίδοι μίσ' αἶ.
θλῖος γ' ἀνὴρ, ὅς γε σὺν
λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν
Δαναοῖς ἀρωγός. ἐτ' ὑδ' ἐν εἰμι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

χο ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὺς ὁμῶς
 σείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, ἢ μὴ πέλας
 Οδυσεὺς σείχοντα, τὸν τ' Ἀχιλλεύς
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δ' αὖρ ἰόντ' ἐλάσσομεν.
 ὁδυ ἔκ' αὖ φράσθης ἥντιν' αὖτε παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὥδε σὺν σπυδῇ ταχύς;
 νεο λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
 ὁδυ δεινὸν γε φωνῆς· ἢ δ' ἄμαρτία τίς ἦν;
 νεο ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ.
 ὁδυ ἐπράξας ἔργον ποῖον, ὧν ἔσοι πρέπον;
 νεο ἀπάτῃσιν αἰχρῶς ἀνδρά καὶ δόλοισι ἐλών.
 ὁδυ τὸν ποῖον; ὧ μοι· μῶν τι βυλάνη νέον;
 νεο νέον μὲν ἔδεν, τῷ δ' ἐπ' οἴαντος τόκῳ.
 ὁδυ τί χρεῖμα δράσεις, ὥς μ' ὑπὴλθέ τις φόβος;
 νεο παρ' ἔπερ' ἐλάβον τάδε τὰ τόξ' αὐθις πάλιν.
 ὁδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; ἔτι πεδῶναι νοεῖς;
 νεο αἰχρῶς γὰρ αὐτὰ κ' ἐδίκη λαβὼν ἔχω.
 ὁδυ πρὸς θεῶν, πότερα δ' ἡ κερτομῶν λέξεις τάδε;
 νεο εἰ κερτόμησις ἐστὶ ταλὴθ' ἡ λέγειν.
 ὁδυ τί φῆς Ἀχιλλεύς παῖ; τίν' ἔρηκας λόγον;
 νεο δις ταῦτα βύλει καὶ τρίς ἀναπολῆν μ' ἔπη;
 ὁδυ ἀρχὴν κλύειν ἂν ἔδ' ἄπαξ ἐβυλόμην.
 νεο αὖ νῦν ἐπίσω· πάντ' ἀκήκοας λόγον.
 ὁδυ ἔστιν τίς ἐστιν, ὅς σε κωλύσῃ τὸ δρᾶν;
 νεο τί φῆς; τίς ἔστι μ' οὐ πικωλύσων τάδε;
 ὁδυ ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δ' ἐτοίσοι, ἐγώ.
 νεο σοφὸς πεφυκώς, ἔδ' ἐξ αὐδᾶς σοφόν.
 ὁδυ σὺ δ' ἔτε φωνῆς, ἔτε δρασεῖς σοφόν.
 νεο ἀλλ' ἢ δίκαια, τῶν σοφῶν κρήσω τάδε.
 ὁδυ καὶ πῶς δίκαιον ἄγ' ἐλάβες βυλᾶς ἐμαῖς,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πάλιν μεθ'ἑναι ταῦτα;

νεο τὴν ἁμαρτίαν

αἰχρὰν ἁμαρτῶν, ἀναλαβὴν περάσομαι.

φδν στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ὅφρ' ἴδω πράων τάδε;

νεο ξὺν τῷ δικάῳ, τὸν σὸν ὅτ' ἀταρβῶ φόβον.

ἀλλ' ὅδε τοι σὴ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

φδν ὅτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχέμεθα.

νεο ἔστω τὸ μέλλον· χῆρα δεξιὰν ὄρα;

κώπης ἐπιφάνυσαν;

φδν ἀλλὰ καὶ μέτοι

ταυτὸν τόδ' ὅφρ' ὀρώμεντα, καὶ μέλλοντ' ἔτι.

καί τοι σ' εἰσώ· τῷ δ' ἐσὺ μπαντι στρατῷ

λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.

νεο ἐσωφρόνησας· καὶ τὰ λóφ' ὅτ' ἔω φρονῆς,

ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.

σὺ δ' ὦ Γóϊαντος παῖ, φιλοκτῆτην λέγω,

ἐξελθ' ἁμείψας τάδε πετρήρεις σέγας.

φιλ τίς αὖτε παρ' ἀντροῖς θόρυβος ἵσταται βοῆς;

τί μ' ἐκκαλέσθαι; τῷ, κεχρημένον ξένοι;

ὦ μοι· κακὸν τὸ χρεῖμα· μῶν τί μοι μέγα

πάρεισε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;

νεο θάρσει· λόγος δ' ἄκυσσον, ὅς ἡ κωφέρων.

φιλ δέδοικ' ἐγώ γε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων

καλῶν, κακῶς ἐπραξά, σοὶς πεισθῆς λόγοις.

νεο ὅκνην ἐνεστὶ καὶ μεταγνῶναι πάλιν;

φιλ τοῖστος ἦσθα τοῖς λόγοισι, χ' ὥτ' ἐμου

τὰ τόξ' ἐκλεπῆς πρὸς, ἀτηρὸς λάθρα.

νεο ἀλλ' ὅτι μὴ νῦν· βῆλομαι δέ σε κλύειν,

πότερ' αὖτε δίδονται σοὶ μένοντι καρτέρῃν,

ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- ΦΙΛ παῦσαι· μὴ λέξης πέρα·
μάτην γὰρ ἂν ἴπης γε, πάντ' εἰρήσεται.
- νείο ἔτω δέδοκται;
- ΦΙΛ καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
- νείο ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄνσε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.
- ΦΙΛ πάντα γὰρ φράσεις μάτην·
ὃ γὰρ ποτ' ἄνεν τὴν ἐμὴν κτήσιν φρένα,
ὅστις γ' ἐμῷ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν,
ἄπεσενικας, καὶ τα νυθετῆς ἐμὲ
ἐλθὼν, ἀρίστου πατρὸς ἐχθιστος γηγώς;
ὅλοιθ' Ἀτρεΐδαι μὲν μάλις· ἐπειτα δὲ,
ὁ Λάρτις παῖς, καὶ σύ.
- νείο μὴ πάντῃ πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
- ΦΙΛ πῶς εἶπας; ὃν ἄρα δυνάτερον δολῶ μεθα;
- νείο ἀπώμοσ' ἀγνῶ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας.
- ΦΙΛ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
- νείο τῷ ῥον παρέσαι φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κρῖται τῶν σῶν ὅπλων.
- ὁδν ἐγὼ δ' ἀπαυδῶν ὥς θεοὶ ξυνίστορες
ὑπὲρ Ἀτρειδῶν, τῷ τε σύμπαντος στρατῷ.
- ΦΙΛ τέκνον, τί νος φώνημα; μῶν Οδυσσεύς
ἐπησθόμην;
- ὁδν σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρα
ὅσ' ἐς τὰ Τροίης πεδί' ἀποσελῶ βίᾳ·
εἴαν τ' Ἀχιλλεύς παῖς, εἴαν τε μὴ θέλῃ.
- ΦΙΛ ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῆναι βέλος.
- νείο ἄ· ἄ· μηδ' αὖ μῶς μὴ πρὸς θεῶν μεσσην βέλος.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φιλ μέθες με πρὸς θεῶν χῆρα φίλτατον τέκνον.
 νεο ἔκ' ἂν μεθύνῃ.

φιλ φῶ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον,
 ἐχθρόν τ' ἀφείλα μὴ κτανῆν τόξοις ἐμοῖς;
 νεο ἀλλ' ὅτ' ἐμοὶ καλὸν τῆτ' ἐστίν, ὅτε σοί.

φιλ ἀλλ' ἔν τ' οὗτοισι γ' ἴσθι, τὴς πρώτης στρατῶ,
 τὴς τῶν Ἀχαιῶν φανδοκήρυκας, κακῶς
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις, θρασῆς.

νεο ᾗεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις· καὶ ἔσθ' ὅπ' αἰ
 ἐργὴν ἐχούσιν, ὅδ' ἐμὲ μύθῳ ἦς ἐμὲ.

φιλ ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἐδεξάσθω τέκνον,
 ἐξ ἧς ἐβλάσες· ἔχ' ἱ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ξόντων θ' ὅτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

νεο ἦσθιν πατέρα τε τὸν ἐμὸν ἀλογῶντά σε,
 αὐτόν τε μ'· ὧν δέ σε τυχῆν ἐφίεμαι,

» ἀκυστὸν· Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν

» τύχας διδόντας, ἐς ἀναγκάων φέρειν.

» ὅσοι δ' ἐκυστοῖσιν ἐγκνέονται βλάβαις

» ὥσπερ σὺ, τῶτοισι ὅτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν, ὅτ' ἐποικτήρην τινά.

σύ δ' ἠγρίωσαι· καὶ τε σύμβολον δέχῃ.

ἔάν τε νῦν θεὸς τις ἀνείη λέγων,

συγῆς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγόμενος.

ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ.

καὶ ταῦτ' ἐπίσω· καὶ γράφω φρεσὶν ἔσω.

σύ γάρ νοσεῖς τόδ' ἄλλος ἐκ θεῶν τύχης,

Χρύσης πελαοφίς φύλακος· ὃς τὸν ἀκαλυφῆ

σηκὸν φυλάττει κρύφιος οἰκηρῶν ὄφρις.

καὶ παύλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἐν τυχῇ

νέσθου

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

νόσον βαρείας, ὥσ' ἂν αὐτὸς ἥλιος
 ταύτῃ μὲν αἶρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίης πεδὶ ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς.
 καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν,
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε· καὶ τὰ πέργαμα
 ξύν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς.
 ὥς δ' οἶδ' αὖ ταῦτα τῇδε ἔχοντ', ἐγὼ φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίης ἀλγύς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις· ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 ὥς ἐς ἀνάγκη τῷ παρυσῶτος θέρος,
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσιν· ἡ δὲ δῶσ' ἐκὼν
 κτήνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε φασὶν ἄλγυν.
 ταῦτ' ὅν ἐπ' ἐκείνοισιν, συγχώρηθ' ἔλων.
 καλὴ γὰρ ἡ πίπτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἀρίστον, τῷτο μὲν παιωνίας
 ἧς χθρὰς ἐλθῶν· ἧτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
 φιλ ὦ συγνὸς αἰὼν, τί με τί δ' ἦτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα, καὶ κ' ἀφῆκας εἰς ἄδ' αὖ μολῶν;
 οἱ μοι· τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
 τοῖς τῷδε, ὃς ἄνδρ' ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δ' ἦτ'· εἴτα πῶς ὁ δῦσμορος
 εἰς φῶς τάδ' ἔρξας ἦμι; τῷ, προσήγορος;
 πῶς ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμῷ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξαναχῆσεσθε τοῖσιν Ἀτρείως
 ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίῳ;
 ἢ γάρ με τάλλος τῶν παρελθόντων δάκναι.
 ἀλλ' οἶα χρὴ παθεῖν με πρὸς τῶτων ἔτι,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

δοκῶ προλάσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτηρ γένηται, τὰλλα παιδύει κακά.
καὶ σὺ δ' ἐγὼ γε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρὴν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' εἰς Τροίαν μολεῖν,
ἢ μᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ τέ σε καθύβρισαν
πατρός γέρας συλῶντες, οἳ τὸν ἄθλιον
Αἴανθ' ὅπλων σὺ πατρός ὕπερον δίκη
Οδυσεὺς ἐκριναν· ἔτα τοῖσδε σὺ
εἰς ὑμμάχων, καὶ μὲ ἀναγκάσεις τάδε;
μὴ δ' ἦτα τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἶκόν· αὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων,
ἕα κακῶς αὐτὸς ἀπολυθῆναι κακῶς.
χ' ἔγω διπλὴν μὲν ἐξ ἐμῆ κτήση χάριν,
διπλὴν δὲ πατρός· καὶ κακῶς ἐπωφελῶν,
δέξεις ὁμοίους τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
νεο λέγεις μὲν εἰκότ'· ἀλλ' ὅμως σε βύλομαι
θεοῖς τε πισύσσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
φίλῳ μετ' ἀνδρὸς τῆςδε, τῆς δ' ἐκπλεῖν χθονός.
φιλ ἢ πρὸς τὰ Τροίης πεδία καὶ τὸν Ατρείως
ἔχθιστον ὕον, τῷδε δυσὴν ῥοδί;
νεο πρὸς τὰς μὲν ἔν σε τήνδ' ἐτ' ἐμπυον βάσιν,
παύσοντες ἄλλως, καὶ ποσὶ ξόντας νόσον.
φιλ ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε;
νεο αἰσίοι τε καὶ μοι καλὸν ὁρῶ τελευμένα.
φιλ καὶ τὰντα λέξας, ὅ καταιγύνειν θεὸς;
νεο πῶς γάρ τις αἰγύνοιτ' ἂν ὠφελῆς μένος;
φιλ λέγεις δ' Ατρήϊδας ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τάδε;
νεο σοὶ πε φίλος γ' ὢν, χ' ὡλόγος τοῖσδέ με.
φιλ πῶς, ὅσπερ τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδῆναι θέλεις;
νεο ὦ τῶν· διδάσκει μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

ΦΙΛ ὁλῆς

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ΦΙΛ ὁλεῖς με γινώσκω σε τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 ΝΕΟ ἔκην ἔγωγε· φημὶ δ' ἔσε μανθάνειν.
 ΦΙΛ ἔγωγ' Ἀτρείδης ἐμβολόντας οἶδά με.
 ΝΕΟ ἀλλ' ἐμβολόντες, ἧ πάλιν σώσας ὄρα.
 ΦΙΛ ἔδέποθ' ἐκόντα, ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 ΝΕΟ τί δ' ἦτ' ἀν' ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέγ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνήσῃ μεθεῖν μηδ' ἐν ὧν λέγω;
 ὥς ῥ' αἶς ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λήξαι, σέ δὲ
 ξῆν ὥσπερ ἡδὴ ξῆς ἀνδρὶ σωτηρίας.
 ΦΙΛ εἶα με πάχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν μεδεῖ.
 ἀδ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν,
 πέμπειν πρὸς οἶκός, ταῦτά μοι πρᾶξον τέκνον.
 καὶ μὴ βράδυνε, μήδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι
 Τροίης· ἄλλος γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
 ΝΕΟ εἰδοκῆ, σφίχωμεν.
 ΦΙΛ ὦ γενναῖον εἰρηνικῶς ἔπος.
 ΝΕΟ ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν.
 ΦΙΛ ἧς ὅσον γ' ἐγὼ θένω.
 ΝΕΟ αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φάξομαι;
 ΦΙΛ μὴ φροντίσης.
 ΝΕΟ τί γάρ ἐάν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν;
 ΦΙΛ ἐγὼ παρῶν,
 ΝΕΟ τίνα πρὸς ὠφέλησιν ἔρξεις;
 ΦΙΛ βέλεσι τοῖς ἡρακλέοις,
 ΝΕΟ πῶς λέγεις;
 ΦΙΛ εἶρξω πελάξειν σῆς πατρός.
 ΝΕΟ ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾷς,
 εἴτε προσκύσας χθόνα.
 ἦρα μηπωγε πρὶν ἀντῶν ἡμετέρων.
 αἰὲς μύθων παῖ Γοίαντος.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φάσκειν δ' αὖδ' ἡν τὴν Ἡρακλέους,
 ἀκοῇ τε κλύειν, λούειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δ' ἦν χάριν, ὕβριος
 ἔδρας προλιπὼν,
 τὰ Διὸς φράσων βουλόματά σοι,
 κατεριτύσων θ' ὄδον, ἣν ἔλλαμ.
 σύ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας.
 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους,
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔχον ὡς πάρεσθ' ὄραν.
 καὶ σοὶ σάφ' ἴσθι τὸ τ' ὀρέϊται παθεῖν.
 ἐκ τῶν πόνων τῶν δ' οὐκ ἐκλεῖσθαι βίον.
 ἐλθὼν δ' ἐσὺν τῶνδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ τρωϊκόν
 πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσον παύσῃ λυγρᾶς,
 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκ κριθεὶς στρατόματος,
 Γάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφίξῃς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῆλ' ἀτρεῖς μέλαθρα σά
 πέμψῃς ἀριεῖ ἐκ βαλὼν στρατόματος
 Γόαντι πατρὶ πρὸς πατέρα Οἴτης πλάκα.
 ἀ δ' ἀνλάβῃς σὺ σκῆλας τῆςδε τοῦ στρατοῦ
 τόξων ἐμῶν μνημῆα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιξε· καὶ σὸι ταῦτ' Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· ὅτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερά φένης
 ἔλθῃς τὸ Τροίας πεδίον, ὅθ' ὅτος σέβειν.
 ἀλλ' ὡς λέοντες συννόμω φυλάσσετον
 ὅτος σέ, καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπίον
 παυσῆρα πέμψω σῆς νόστον πρὸς Ἴλιον.
 τοδύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τόξοις ἀλῶναι· τὸτο δ' ἐννοῶ, ὅταν

πορθῇτε γαῖαν, αὖτε βῆντ' ἀπὸς θεῶς.

ὥς τ' ἄλλα πάντα δ' αὖτε ῥ' ἡγείται πατήρ

» Ζεὺς· Ἡ γὰρ αὖ σέβει συνθήσκει βροτοῖς.

» καὶ ξῶσι, καὶ θάνωσιν, ὅν' ἀπόλλυται.

ΦΙΛ ὦ φθέγμα ποσειδῶν ἐμοὶ πέμψας,

χρόνιος τε φανής,

ὅν' ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕΟ καὶ γὰρ γνῶμη ταύτη τίθεμαι.

ἩΡΑ μὴ νῦν χρόνιοι μέλετε πράττειν,

καὶ ῥός καὶ πλῆς

ὅδ' ἐπέγχε γὰρ κατὰ πρύμναν.

ΦΙΛ φέρε νῦν εἰχλῶν, χώραν καλέσω.

χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξυμφουρον ἐμοὶ,

νύμφαι τ' ἐνυδροί λημωνιάδες,

καὶ κτύπος ἄρσιν πόντου προβλής,

ὅ πολλὰ κὶ δὴ τὸ μὲν ἐτέγχθη

κρᾶτ' ἐν δόμου χον πληγῇσι νότου.

πολλὰ δ' ἐφώνησ' ἡς ἡ μετέρας

Ερμαιοῦ ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ

τόνον ἀντίτυπον χεῖμας μένων.

νῦν δ' ὦ κρήναι γλυκίον τε ποτὸν,

λήπω μεν ὑμᾶς λείπομεν ἡδὴ,

δόξης ὅ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.

χαῖρ' ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,

καὶ μ' ἀπλοῖα πέμψον ἀμέμπτως,

ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίσῃ,

γνώμη τε φίλων, ἧ' ὧ πανδ' ἀμάτωρ

δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανε.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χ^ο χωρῶμεν ἰδὺ πάντες ἀλλεῖς,
 οὐ μφαις ἀλῖαισιν ἐπανξάμενοι,
 οὐδὲν σωτῆρας ἰκέσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ε νετίησι παρ' Αλδῶ τῷ Ρωμαίῳ, οὐ μὴν γε ἄνδρ' προ-
 νομίῃ, Χιλιοσῶ Πεντακοσιοσῶ δ' αὐτέρῳ, Μαίμα
 κτηριῶνος τε αἰρεσκαὶ δεκάτη.

Α παντὰ ἐστὶ τετράδια, πλὴν τῶ δ θ μ ββ, ἅπτερ
 ἐστὶ διάδια, καὶ τοῦ τ καὶ χ πεντάδια.

V enetiis in Aldi Romani Academia mense Augu-
 sto. M. DII.

O mnes sunt quaterniones, præter δ θ μ ββ, qui
 duerniones, et τ et χ quinterniones.

C autum et in hoc ut in cæteris ne quis in dominio
 Ill. S. V. temere hunc imprimat, uendat' ue
 librum.

